

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 1

Μπισκοτάκια με καρδιά
Κίτρινι καρδίων

Σ' αυτό το τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Δ'ντης Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ. Αρχ. κτης Α. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πειστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6.000

ΕΝΩ Δ ΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΠΕΓΚΥ, ΚΑΤΙΑ, ΛΙΛΥ...

Νάντια, Νταϊν, Βίκυ κι' ένα σωρό άλλες δοσσοφές, κοπέλλες, γεμάτες νεφί και ζωή, ήταν μαζεμένες στο πάρτυ. Μιλούσαν, έβριζαν, είνενα, ήταν ντυμένες με νούστα κι' ένα σωρό χαρά καθώς τις έβλεπες να χορεύουν. Ήραίο σύνολο με δυό λόγια.

Κι' όμως κάτι δεν ήταν εντελώς κανονικό εκεί μέσα. Κάτι που «μεμονωμένο» ίσως να μην σου ξάνην εντύπωση, πρ' μεγαλύτερη ηλικία όμως σε ξαφνίζει, και σε παραξενεύει, αν όχι τίποτα περισσότερο: το άνομα των χοριτσιών. Όχι πως δε ήταν όμορφα, χαριτωμένα, εύκολα αν θέλεις, τα περισσότερα. Μόνο πως ήταν ξένα. Και αν ξένα δε σημαίνουν τίποτα, δεν έλεγαν τίποτα. Έξω από τις δυό ή τρεις συλλαβές τους. Κι' όμως ένα όνομα πρέπει να έχει κάτι το λεπτό, το ξεστό, το ποσειδικό, να έχει κάποιο έννοια μέσα στην ομορφιά που ανήκει.

Ένα χορίτσι με ξένο όνομα δίνει κάτι σαν έλλειψη έγκρισμού και εμπιστοσύνης στον εαυτό του. Έχει ένα αίσθημα χατωσιμότητας. Νομίζει πως α' τη φωνάξουν με το όνομα που τη βάπτισαν και η τύχη ν' μη της αρέσει, θάχανε κι' από την προσωπικότητά της — ίσως, και ολοκληρωτικά. Και ζητά να τη δοί σ' ένα όνομα ξένο, ή ίδια ή η απελευθέρωση της το έδωσε. Σ'α δικαιολογία λένε πως το ξένο αυτό όνομα είναι πιο όμορφο, πιο χαριτωμένο. Νομίζουν πως δεν έχουν δική — τις περισσότερες, τουλάχιστον φορές. Γιατί φρε' είπεν το Βάσω ή το Φωτεινή να είναι γερό, πο' από το Κάτια και το Πέγκυ που τώρα τελευταία άρχισε ν' απλώνεται επικίνδυνα; Μά και 'ν υποθέσουμε ότι στο χορίτσι έτυχε ένα όνομα πραγματικά άσχημο, απ' που δεν υπάρχει τρόπος να διορθωθεί: 'Πάσχουν όμως ομορφιά, ποικιλία, ελληνικές καταλήξεις που θα το κάνουν της αρεσκείας μας, χωρίς να υπάρχει λόγος να καταφύγουμε στα ξένα.

Γιατί όμως τ' αγόρια δεν έχουν ξένα ονόματα; Όχι γιατί και αυτά δεν έχουν τα χαϊδευτικά τους. 'Πάσχουν «εμπνευσμένα» παντομίμα και παπουδες, Γιωργήδες και Νικολάηδες. Είδατε όμως κανένα αγόρι, γεννημένο κι' αναστημένο στην Ελλάδα, να λέγεται Ουίλλ, Μισέλ, Βάνιας, Ροβίτι; Όχι, κανένα. Γιατί άραγε; Απλούστατα, από ζήτημα έθιμου. Γονείς και παιδιά θέλουν να κρατήσουν το όνομα της οικογένειάς τους, το όνομα που τους έδωσαν στην καταγωγή, είτε άσχημο είναι, είτε όμοιο. Γιατί να μη γίνεται το ίδιο και στα χορίτσια; Γιατί να μη κρατούν περήφανα τ' όνομα της γιαγιάς τους, ή απατημένο, το γλυκό αυτό όνομα ή το όνομα που τους έδωσε ο νομός τους — ξαίω και με μία μετατροπή που θα το κάνει όμορφο, αν δεν είναι;

Και αν η οικογένεια έχει ξένη καταγωγή ή έζησε πολύ σε ξένο μέρος, αν το χορίτσι πήρε εκεί το ξένο όνομα, έρχεται ίσως φυσικό να το κρατήσει, αφού το συνήθισε πιά χρόνια, ολόκληρα. Μά να ξελεφτείται έσπανα μέσα σ' ένα ελληνικό χορίσι, από 'Ασημίνα που τη βάπτισαν, μιά Νάντια, θα σιωπώντες πως το πράγμα έρχεται κάπως παράξενο. Κοινό όποιοδήποτε είναι. Γιατί νομίζεις πως αυτή η Νάντια ζητά ν' αποξενωθεί από τον τόπο της, από τους δικούς της, από το σπίτι της και την παράδοσι — και ως μη φταιν καθόλου η ίδια.

Δεν επιμένουμε απόλυτα στις Σταμάτες και στις Θεοδοσιόλες. Και είναι θέβαιο πως η παράδοσι πολλές φορές επιποδίζει κι' επιποδίζει την πρόοδο και τον πολιτισμό. Έδώ όμως συμβαίνει το αντίθετο. Γιατί είναι όμοιο πράγμα να διατηρούμε μιά γλυκιά ανάμνησι, μιά πνευματική επαφή — ως την παύση — με εκείνους που έζησαν ή ζούν στο ίδιο περιβάλλον με μας, να τους τιμούμε και να τους δείχνουμε το σεβασμό μας, μιά εκδήλωσι του οποίου είναι να φέρνουμε τα 'δια ονόματα η' αυτούς. Συνήθιστε να έχετε αποθήκη στον εαυτό σας, αγαπητά μου χορίτσια, και μη νομίζετε πως θα γάστετε το πλ' αν αλλάξετε το Λίλυ με το 'Αμαλία.

Εάντως το πράγμα είναι άκωστα στις άρχες. 'Πάσχουν αυτές — οι πε — τρεις ευτυχώς — που το έχουν για καύση να φωνάζουν τα χορίτσια τους με ονόματα ελληνικά, όπως ακριβώς και τ' αγόρια τους.

Π. Τσ...

ΕΛΑΦΡΑ ΤΑΓΙΕΡ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Φούστα πλισέ στενή. Ζακέτα με κοντό μανίκι και μονό κομμάτι. Κόψιμο κινεζικό. Γαρνίρεται με νερόν ή διπλά γαζιά. ΔΕΞΙΑ: Παραλλαγή κλασσικού ταγιέρ, με μοντέρνο κινεζικό κομμάτι και κοντό μανίκι. Ο γιόγκας σμόκιν και οι τσέπες σχιστές με πλάι.

Μήνυμα στην άνοιξη

Όταν περάσεις, άνοιξι, και τους χυμούς τάραις της γης και δοούν οι τόσο άγριοι γεμάτοι καλωσύνη, μην έρθης πάλι στη φτώχη καρδιά μου και προστάξεις για να σου δώση τον άνδρα που σου χρωστάει κι' εκείνη.

Σε χειλιδόνι, μην είπης ποτέ νάρθη να γείρη τον έρχομό σου να μου είπη τρελλά στο παραθύρι κρατώντας κάποιο φρούτο και τον ψαλμόν στο στόμα. Δε θα σε νοιώσω! Ανάστη κι' αγάριστο είμαι χωρίς.

Ξέρω που άγγίζει τη θαλαία ψυχή και των άψυχων κι' όσοι δε φαίνονται παλμοί γίνονται άνδρες και θγάνουν. Άγρια σου δίνουν οι πληγές σκατεμένον τοίχων, χλόη δαίνουν τα χαλάσματα κι' οι πέτρες ανασταίνουν.

Ξέρω που θα μεθ' η ζωή και τοτόν τον 'Απρίλη, — πλάσμα κανένα τη θαλαία χαρα του δε θα κούνη — μη μη έλπίσης της βαρείας καρδιάς μου να σου στείλι το τραγουδάκι που ήθελες και της το πήρε η θλίψη...

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Όλα τα νεώτερα συστήματα περμανάντ και βαφής.

Εκτελούνται εις το Κομμωτήριο ΛΟΥΞ. Από ειδικευμένους εις το έξωτερικόν τεχνίτας με τα καλύτερα υλικά.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ «ΛΟΥΞ»

Α)ΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Πανεπιστημίου 59Α

Τηλέφωνον 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

«Γνώμη»

Ώρα πλέον κάθε γυναίκα, ΗΜΕΡΑ και ΝΥΧΤΑ χρησιμοποιεί την κρέμα "ΡΟΔΑΛΙΝΗ", είτε έχετε δέρμα λιπαρόν είτε ξηρόν χρησιμοποιείτε αποκλειστικά την κρέμα "ΡΟΔΑΛΙΝΗ".

Η κρέμα ΡΟΔΑΛΙΝΗ προστατεύει το πρόσωπο από την υπερβολική επίδρασι του αέρος, του ψύχους, του ήλιου, που ξηραίνουν το δέρμα καταστρέφουν την λεπτότητά του και το προσδίδουν σε ρυτίδες.

Η κρέμα ΡΟΔΑΛΙΝΗ χρησιμοποιείται χωρίς άλλα μακιγιάρισμα και συγκρατεί θαυμάσια τα καλλυντικά και την πούδρα.

Η κρέμα "ΡΟΔΑΛΙΝΗ", περιέχει εκτός των άλλων και "ALGINATE", την τελευταία επιστημονική ανακάλυψιν εις την βιομηχανίαν των καλλυντικών και είναι προϊόν των Νέων Έργαστηρίων "CANA".

ΡΟΔΑΛΙΝΗ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΔΕΛ

ΑΔΕΛ

Liola
χτυπά την πόρτα
του σπιτιού σας...

για να σας φέρη τόν πολιτισμό
του ηλεκτρισμού και του νερού.

Liola
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

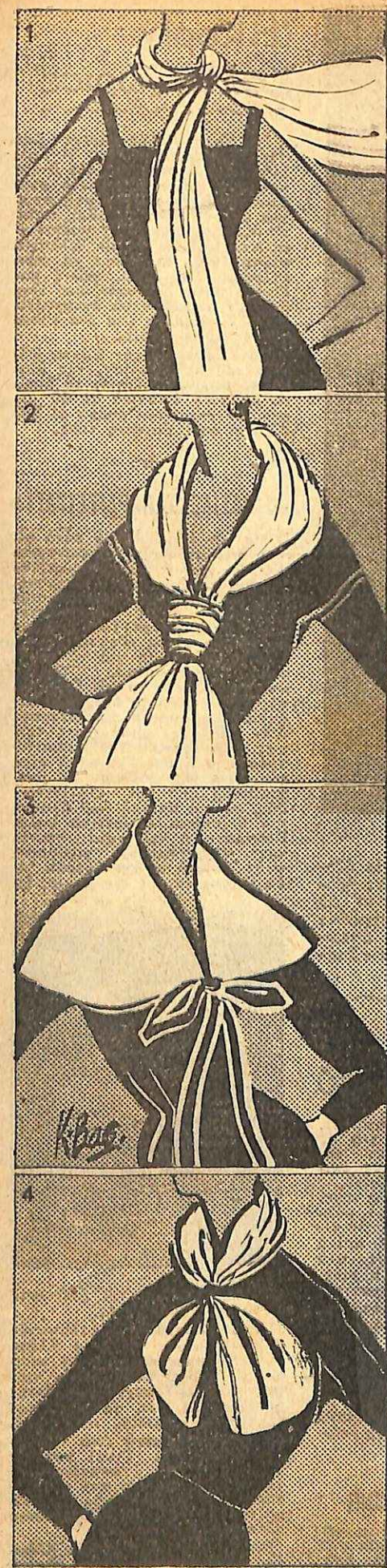
ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ «ΣΕΜΙΖΙΕ»

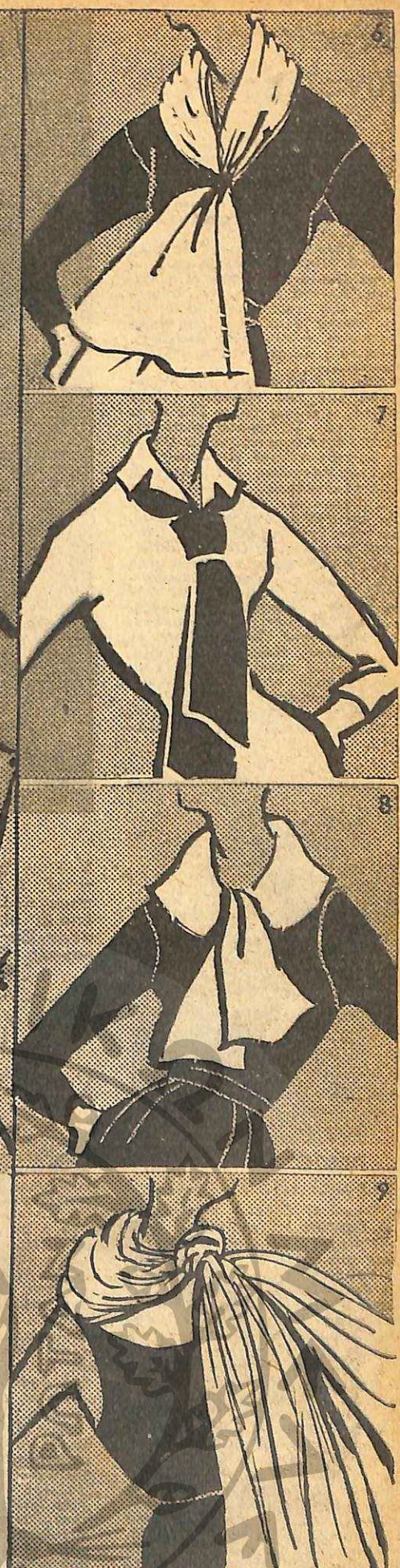
1 ZAN NTESSSE: Φόρεμα άμπιγιέ, από ελαφρό μεταξωτό σε χρώμα μπανάνας. 'Ο μπουστός κλείνει με κλασσικά κουμπάκια. Αποτελείται όλος από πλισέ σολέιγ που άφίνεται ελεύθερο κάτω από τη μέση, και δίνει ένα άρμονικό φάρδος στη φούστα.

2 ΝΤΙΟΡ: Κρέπ - ντέ - σίν μόδ. Τό πλισέ ξεκινάει κάτω άπ' τό νωμίτη. Λουριδάκι περνάει μέσα από τό ντεκολτέ, τό σουρώνει και δένει σε κόμπο.

3 ZIBANSY: Μοντέλο από τυσόρ μπλέ τουρκουάζ με πλισέ φαρδύ και στενό έναλλάξ. Τό πλισέ αρχίζει από τούς ώμους και συνεχίζεται μονοκόμματο έως κάτω. 'Η γραμμή δέν διακόπτεται ούτε με ζώνη. 'Η μέση μοντάρεται σε μία έσωτερική κορδέλα.

Οι γραβάτες-έσάρπες

1 Μακρούς σάρπα από μουσελίνα δένεται ψηλά στο λαιμό (στο πλάι). Φάρδος μέτρο
2 Πλούσια σάρπα από ζωζέτα άγκαλιάζει με άρσει τό ντεκολτέ ντραπαρόντας και δένει κόμπο όπως και οι γραβάτες.
3 Κολλαρίνα από όργάντζα, φιόγκος με πολύ μακρούς άκρες, δελουδίνες ή σατέν.
4 Πολύ κοντή σάρπα, διπλή και άσιδέρωτη στις άκρες περνάει μέσα από θηλεία.
5 Σατέν λουριδά πλαισιώνει τό ντεκολτέ του φανταζί αυτού ταγιέρ, και δένει ακριβώς όπως μία γραβάτα, με μόνο κόμπο.
6 Κοντή σάρπα-γραβάτα από όργάντζα.
7 Γραβάτα από φαρδιά γκρό κορδέλα.
8 Μεγάλος γιακάς που προεκτείνεται σε γραβάτα που δένει κι' αυτή με μόνο κόμπο.
9 Πολύ φαρδιά και μακρούς σάρπα μουσελίνα για βραδινά κοντά φορέματα.

Οι γραβάτες-έσάρπες μιá από τις πιο μόδας, στολίζουν κατά τους πιο δια-
χαρακτηριστικές λεπτομέρειες της φορετικούς τρόπους, φορέματα, κλπ.

«Εμείς οι γυναίκες»

Αυτός είναι ο τίτλος μιάς νέας ιταλικής ταινίας, που άποτελείται από τέσσερα διάφορα σκέτς. Τέσσερες μεγάλες δεντέ-τες διηγούνται η κάθε μία από μια ιστορία που της έχει συμβ-βή αληθινά.

Οι τέσσερες πρωταγωνίστριες είναι η Ίνγκριντ Μπέργκμαν, η Άννα Μανιάνι, η Ίζα Μιράντα και η Άλντα Βάλλι, ένα σκηνο-θέτης των τεσσάρων σκέτς εί-ναι —κατά σειρά— ο Ρομπέρτο Ροσσελίνι, ο Λουτσίνο Βισκόντι, ο Λουίτζι Ζόμπα και ο Τζιάννι Φραντσέλι.

Δύο από τα σκέτς —της Μπέρ-γκμαν και της Μανιάνι— είναι κωμικά, ενώ τα άλλα δύο είναι δραματικά. Τα πρώτα είναι γε-μάτα κέφι, δροσιά, γέλιο, ενώ τα δεύτερα κάνουν αντίθεσι με την καταθλιπτική και λυπητερή τους ατμόσφαιρα.

Επάνω στον αληθινό σκελετό των επεισοδίων από τη ζωή τους, που τον εμπιστεύθηκαν οι τέσ-σερες γυναίκες, ο Τσέζαρε Ζαβα-τίνι, ο καλύτερος «σεναριστής» της Ιταλίας, έγραψε θαυμάσι-ους διαλόγους. Και έτσι, οι τέσ-σερις πρωταγωνίστριες, τοποθε-τημένες μέσα στις προσωπικότη-τες αυτές που είναι οι ίδιοι οι έαυτοί τους, ελάχιστα αλλάγμε-νοι, νομίζει κανείς πως έχουν φωτογραφηθεί «εκ του φυσικού» από τον υπεράτο, που φαίνεται σαν να έχει τραπώσει κρυφά μέσα στο οικογενειακό τους περιβάλ-λον...

ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΧΟΛΤΕΝ

● Είναι ίσως η δικαιοτέρα έκλογή για το φετινό βραβείο ήθο-ποιός ή άπονομή του σόν ΟυΪλλιαμ Χόλντεν. Είναι ένας ήθο-ποιός που του άξιζε από καιρό να βραβευθεί γιατί όπου κι' αν εσπάζει οι δημιουργίες του είχαν πάντοτε την καλλιτεχνική σφραγίδα. Είναι ένας από τους μεγάλους ήθοποιούς της αμερι-κανικής οθόνης και η φετινή του δημιουργία στην ταινία «Στά-λαγκ 17» ξεπέρασε κάθε προηγούμενη.

Ο Ούωλτ Ντίσνεϋ στρώνει χαλιά... στο βυθό του ωκεανού

Στο Νασσάου, στις νήσους Μπαχάμας, ο Ούωλτ Ντίσνεϋ «γυρίζει» τα 20.000 λεγάι υπό την θάλασσαν, το περίφημο μυ-θιστόρημα του Ίουλίου Βέρν, σε νηματοστό φιλμ «Σινεμασκόπ». Για το αληθινά κολοσιαίο αυτό έργο ο δαιμόνιος δημιουργός του Μίκυ Μάους χρησιμοποιεί πε-νήντα τεχνικούς, εξοπλισμένους με το τελειότερο υλικό.

Είναι δύσκολο να περιγραφούν στο χαρτί οι δυσχέρειες και οι κίνδυνοι που παρουσιάζονται στο γυρίσμα: η λήψη των σκηνών γί-νεται κάτω από το νερό, σε βά-θος 15 περίπου μέτρων, πράγμα που άπαιτεί τη συμμετοχή ειδι-κευμένων στην υποβρύχια φωτο-γραφία.

Και οι ήθοποιοι, ντυμένοι με παράξενα σκάφανδρα εφοδιασμένα με φιάλες οξυγόνου (σύμφωνα με το σχέδιο που περιγράφει ο Ίουλίος Βέρν), περιπλανώνται στον άμωδη βυθό του Ωκεανού, τραβώντας τους υποβρύχιους κατοίκους του. Διά να άποφευ-χθούν οι μετακινήσεις της άμμου, που προκαλούνται από το περ-πάτημα των ήθοποιών (τα σκά-φανδρά τους ζυγίζουν 50 κιλά και τα παπούτσια 12) και που θαλάνωνε τα νερά, χρειάστηκε να στρώσουν επάνω στο βυθό μεγάλα... χαλιά, από λάστιχο! Και, γύρω από την περιοχή όπου γυρίζονται οι σκηνές, είναι δι-

αρκώς τοποθετημένοι... φρουροί, κατάλληλα εξοπλισμένοι για να διώχνουν τους καρχαρίες και τους άλλους απρόσκλητους έπι-σκέπτες κατοίκους του βυθού.

Μέσα από τα σκάφανδρά τους, οι ήθοποιοι φορούν χοντρά μά-λινα μαγιό, για να άνιμετωπί-σουν το κρύο. Ο Ντίσνεϋ και ο προϊστάμενος της λήψης, για να διατηρούν την ευκινισία τους, φορούν σύγχρονες άναπνευστικές συσκευές και στολές «βατραχαν-θρώπων». Και, για να συνεννο-ούνται και δίδουν τις οδηγίες των —μια και δεν βρέθηκε ακόμη τρόπος να μιλούμε κάτω από το νερό— έχουν μαζί τους ειδικά σημειωματάρια άποτελούμενα ά-πό... αργιλλώδεις πλάκες, επάνω στις οποίες χαράζουν τις έντο-λές των...

Ο ΒΟΚΑΚΙΟΣ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Στο Παρίσι προβάλλεται τώ-ρα η νέα αμερικανική ταινία «Σε-λίδες από τον Βοκκάκι», όπου εικονίζονται τα κυριότερα άπό τα έπεισόδια που περιγράφει στο «Δεκαήμερό» του ά... τομ-μάρους αυτός συγγραφέας. Στο έρ-γο παίζουν η Τζέαν Φονταίν, ά Λουί Ζουρντάν και η Μπίμια Μπάρνερ, σέ... τέσσερες ρόλους ά καθέναν.

Η Κορίν Καλβε χώρισε

Η Κορίν Καλβε χώρισε άπό τον Τζών Μπρόμφλντ. Η Γαλ-λίδα στάρ κατηγορήσε τον άνδρα της στο διαζύγιο ότι την συμ-βούλευε να επιδιδαίται στα σπόρ για να μην κάνει παιδιά. «Μού ειπε», προσέθεσε, «ότι πρέπει ν' άποταμειύσουμε 5.000 δολάρια πρώτα, πριν σκεφθούμε να άπο-κτήσουμε οικογένεια. Μόλις μα-ζέψαμε αυτό το ποσό, μου ειπε ότι δεν μπορούσε να έγκαταλεί-ψω την καριέρα μου ένα χρόνο για να κάνω παιδιά».

Τό δικαστήριο της Σάντα Μό-νικα της Καλιφορνίας, της έδω-σε προσωρινό διαζύγιο, το άποι-ον θα γίνη άριστικό σε 60 μέ-ρες, αν επιμένουν άκόμη οι δύο σύζυγοι στις άπόψεις τους.

«Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ!»

Με τον έντυπωσιακό αυτό τί-τλο, που συνοδεύει τη φωτογρα-φία την άποιαν δημοσιεύουμε, τό γνωστό αμερικανικό κινηματο-γραφικό περιοδικό «Φωτοπλάι» άνήγγειλε στους άναγνώστες του ότι ο Κλάρκ Γκάιμπλ, ά θαυμάσιος αυτός ήθοποιός, άπε-φάσισε να παύσει πιά να παίζη στον κινηματογράφο. Ύστερα άπό εικοσιτριών χρόνων ζωή στα στούντιο, κατά τη διάρκεια της άποιας τό άστέρι του διέγραψε μιά άπό τις λαμπρότερες τρο-χιές στην ιστορία του κινηματο-γράφου, ο Κλάρκ Γκάιμπλ πήρε ψυχραιμία την άπόφασι να άπο-τραβηχθή άπό την καλλιτεχνική ζωή, σε μιά στιγμή που η φήμη του βρίσκεται εξαιρετικά ψηλά. Πράγματι, η τελευταία ταινία του «Μογκάμπο», γυρισμένη στην Άφρική με την άμορφη Ά-βά Γκάρντνερ για παρτεναίρ, θε-βα Γκάρντνερ για παρτεναίρ, θε-

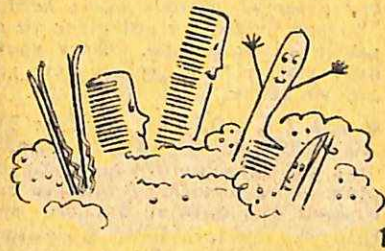

ωρείται μιά άπό τις καλύτερες τελευταίες παραγωγές.

Στό διάστημα της λαμπρής σταδιοδρομίας του, ά Κλάρκ Γκάιμπλ άπέκτησε μεγάλη περι-ουσία άπό τα ποσοστά των ται-νιών του, ενώ συγχρόνως έκαμε την έταιρία του, την «Μέτρο Γκόλντγουϊν Μάγιερ», να εισπρά-ξη τεράστια ποσά άπό την έκ-μετάλλευσί των. Γιατί πάντοτε οι ταινίες του άγαπημένου άυ-τού πρωταγωνιστού που τον λα-τρεύουν οι γυναίκες και τον θαυ-μάζουν οι άνδρες, έθεωρούντο «έμπροικωτάτες».

Με την άπομάκρυνσι του Κλάρκ Γκάιμπλ άπό την οθόνη, κλείνει μιά μεγάλη περίοδος στην ιστο-ρία του κινηματογράφου —περί-οδος που χαρακτηρίσθηκε άπό την κυρίαρχη φυσιογνωμία ενός άνθρώπου: εκείνου που παραιτεί-ται σήμερα... «Ο Θεός σώζει τον Βασίλεά!», καταλήγει τό «Φωτοπλάι».

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΣΑΣ

1

Η πουδριέρα πρέπει να είναι πάντο-τε σχολαστικά καθαρή.

Ιά πομπόν και τις «κρισάρες» πρέ-πει να τά πλένετε πολύ συχνά. Άντι για πομπόν, μπορείτε να μεταχειρίζε-στε ένα κομμάτι βάτα, που όμως θα τό αλλάζετε ταχτικά. Τις μεταλλινες πουδριέρες σας θα τις βάζετε στην τσαντα σας μέσα σε μιά θήκη — και όχι ριγμένες ανάκατα με τ' άλλα σας πράγματα. Γιατί σε μιά τσάντα βρί-σκονται πολλές φορές και άλλα μεταλ-λινά πράγματα π.ν. κλειδιά που μπο-ρούν να κάνουν στην πουδριέρα άσχη-μει χαραγματιές.

2

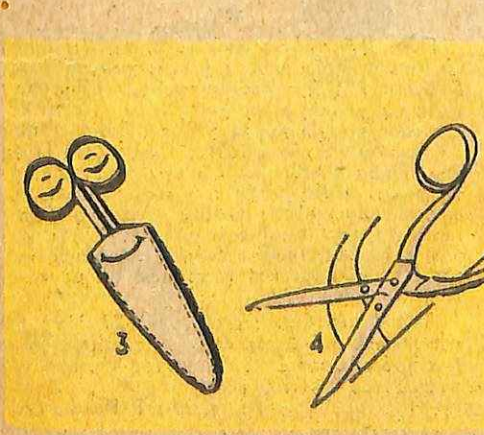
Κρεμάτε τις βούρτσες σας να στε-γνώσουν.

Όταν πλένετε μιά βούρτσα, δεν πρέπει να τη ζαίετε ούτε κοντά στη ρόμπα ούτε στο καθοριφέρ για να στε-γνώσει, γιατί έτσι θα καταστραφή. Ου-τε πρέπει να την τοποθετήτε με τις τριχες προς τα πίσω. Τότε τα σταγο-νίδια του νερού κατεβαίνουν στο ξύλο, όπου λίγο-λίγο θα λυώσουν την κόλλα που τις συγκρατά — και εκτός αυτού, θα δλάρουν και τό έγλυο. Τό καλύτερο είναι να τινάζετε δυνατά τις ύγρες βούρτσες και μετά να τις κρεμάτε σε μιά ένδεση θέσι, ώστε να στεγνώσουν γρήγορα.

3

Τό ψαλιδάκι των νυχιών πρέπει να τό διατηρήτε σε πολύ καλή κατάσταση.

Ένα τόσο δά λεπτό εργαλείο, εί-ναι πολύ εύαίσθητο και μπορεί εύκολα να «χαλάσει» αν δεν τό προσέχετε. Άν οι δύο του άκρες δεν κλείνουν άκριβώς ιι μιά με την άλλη, δεν είναι πιά κοφτε-

Σ' ΟΛΕΣ τις καθημερινές μας εργασίες χρησιμοποιούμε διά-φορα εργαλεία, μεγάλα και μικρά. Είμαστε τόσο συνηθισμένες στη χρήσι τους, ώστε δεν τά προσέχομε καν, και πολύ συχνά ξεχνάμε να τά φροντίζουμε όπως πρέπει.

Στα εργαλεία αυτά άνήκουν και ύσα η γυναίκα μεταχειρίζεται για την καθημερινή περιποίησι του σώ-ματός της: λίμες των νυχιών, ψα-λιδάκια, πένσες, τσιμπιδάκια, τσα-τσάρες, βούρτσες και άλλα πολλά. Ξέρετε, άγαπητές μας κυρίες, να τά περιποιήστε δλ' αυτά, για να τά έ-χετε έτοιμα την ώρα που θα τά χρει-αστήτε;

Άν θέλετε να περιποιήστε τον έαυτό σας γρήγορα και άποτελε-σματικά, πρώτα άπ' όλα πρέπει να έχετε τα εργαλεία σας αυτά καθα-ρά. Αυτή είναι η πρώτη έντολή! Και η δεύτερη: Να τά διατηρήτε σε καλή κατάσταση, ώστε να μπορούν να έκτελούν τον προορισμό τους. Έννοείτε ότι πρέπει να τά χρηση-μοποιήτε με τό σωστό τρόπο, για να μη τά χαλάσετε και τά κάμετε γρήγορα άχρηστα. Άν προσέξετε στα τρία αυτά σημεία, θα γλυτώ-σετε πολύ στενοχώρια, την ώρα που θα θέλετε να κάνετε την τουαλέτα σας.

ρες ή έσπασαν, τό ψαλιδάκι είναι ά-χρηστο. Γι' αυτό: μην τό πετάτε έδω κι' εκεί, όπου εύκολα μπορεί να χτυ-πήσει και να σπάσει ή να χαλάσει. Προ-φυλάξτε το καλύτερα μέσα σε μιά θή-κη άπό δέρμα, ή πλαστική ύλη.

4

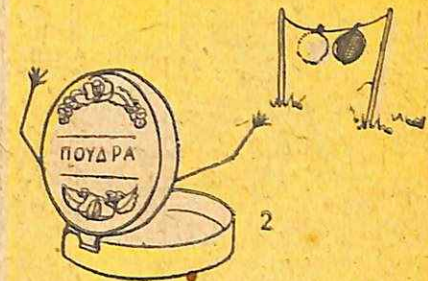
Εργαλεία που πρέπει να είναι κοφτε-ρά, δινετέ τα έγκαιρώς να τ' άκονίζουν.

Όταν μεταχειρίζόσαστε ένα ψαλιδί που δεν κόβει, τό γυρεύετε πολλά. Εί-σαστε τότε άναγκασμένες να βάζετε διπλόν και τριπλόν κόπο για να κάνε-τε τη δουλειά σας. Τό γρήγορο τέλος αυτού του πράγματος είναι: να ξεβιδω-θή, να γίνη άχρηστο και ν' άναγκασθή-τε ν' άγοράσετε άλλο. Μπορείτε όμως να τό άποφύγετε, αν, είτε τό ψαλιδί σας, είτε άλλο εργαλείο που δεν κό-βει, τό δώσετε να σας τό άκονίσουν ό-πως πρέπει σε ειδικούς τεχνίτες.

5

Οι τσατσάρες, οι φουρκέτες, τα τσιμ-πιδάκια πρέπει να είναι πολύ καθαρά.

Μη χτενίζετε ποτέ τα λουσμένα μαλ-

λιν σας με λερωμένη τσατσάρα. Άλ-λά να την πλένετε σε χλιαρή διάλυσι χλωριούχου άμμωνίου και με μιά μι-κρή βούρτσα, έπίτηδες γι' αυτή τη δουλειά, να καθαρίζετε καλά τη λέρα άνάμεσα στα δόντια της. Φυσικά, ή κα-θαριότητα αυτή δεν πρέπει να περιορί-ζεται μόνον στη «μεγάλη» τσατσάρα σας, αλλά και στην τσατσάρα της τσαντας σας, στα γτενάκια σας, στις φουρκέτες σας κ.τ.λ. Προτιμότερο εί-ναι να κάμετε αυτή τη δουλειά πριν λουσθήτε. Όποιες άγαπούν πολύ την τάκι, φυλάνε τις τσατσάρες τους μέσα σε θήκες άπό κρύσταλλο, ναύλον ή πα-νί. Τις τελευταίες αυτές θα τις ράψετε άπό τόσχα και θα τις ρελιάσετε ό-μορφα.

6

Τα μεταλλικά άντικείμενα πρέπει να διατηρούνται πάντοτε στεγνά.

Τα ψαλιδάκια, τις λίμες κ.τ.λ. δεν πρέπει να τά βάζετε στο μπάνιο, γιατί ό αέρας εκεί έχει πάντοτε ύγρασία και μπορεί να σκουριάσουν λιγάκι. Μά και τά έπινικελωμένα πράγματα καθώς και εκείνα που η έπιφάνειά τους σκεπάζε-ται με χρώμο, τά βλάπτει η ύγρασία. Γι' αυτό μετά τη χρήσι, πρέπει να τά σκουπίζετε καλά και να τά φυλάτε σ' ένα ξηρό μέρος.

7

Τα ψαλιδια και οι λαβίδες πρέπει να λαδώνονται άπό καιρό σε καιρό.

Μιά σταγονίτσα λαδι κάπου-κάπου στις βίδες τους είναι τό καλύτερο μέσο για να άποφύγετε τό «κοτόμωμα». Έκ-τός αυτού τα δύο «χέρια» εργαζονται έλαφρότερα, κατά συνέπεια κάνουν και καλύτερη δουλειά. Έπίσης καλό είναι άπο καιρό σε καιρό να τά σκουπίζετε μ' ένα λαδωμένο πανάκι.

• Όρες καθόμουν άγναντεύοντας τὸ δρόμο.

Ο ΞΕΝΟΣ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΡΩ πολλές κοπέλλες που γκρινιάζουν όταν πρόκειται να περάσουν τὸ καλοκαίρι τους σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἐξοχή με μοναδική συντροφιά τὸς γονεῖς τους. Ἐγὼ ποτὲ δὲν διαμαρτυρήθηκα. Στὴν ἐξοχή, ὅπως καὶ τὸ Παρίσι, ζούσα πάντα με τὴ φαντασία μου μ' ἕνα κόσμο παραμυθένιο καὶ ὁμορφὸ καὶ ἐνδιαφερόμενο να πολὺ λίγο γιὰ παρέες.

Στὸ ἀνθισμένο περιβάλλον τοῦ ἐξοχικοῦ μας σπιτιοῦ δὲν ἦμουν ποτὲ μόνη. Με συντρόφευαν ἱππότες καὶ ἥρωες ἀπ' τὰ μυθιστορήματα που εἶχα διαβάσει. Ἄν καὶ δεκαοχτὼ μόλις χρονῶν, ἔπαιζα μέσα στὸν κήπο, κουβεντιάζα με φανταστικὰ πρόσωπα. Ἦμουν ἡ βασιλοπούλα τοῦ παραμυθιοῦ που περίμενε τὸ βασιλόπουλο νὰ ἐλθὴ καβάλα πάνω στὸ ἄσπρο ἄλογό του.

Όρες ἀτέλειωτες κύτταξα τὸν ἐρημικὸ ἐξοχικὸ δρόμο καὶ περίμενα νὰ φανῇ ἕνας καβαλάρης, ἕνας διαβάτης που θὰ ἀλλάζε τὴ ζωὴ μου.

Ἐνα πρωτὶ, ἐπὶ τέλους, ἔφτασε τὸ βασιλόπουλο που περίμενα, μόνο που δὲν ἦλθε μετ' ἄλλοι ἀλλὰ με μιὰ θαυμάσια Μπουϊκ. Τὸ αὐτοκίνητο στάθηκε στὴν πόρτα μας κι' ἔκείνος χτύπησε τὸ κουδούνι. Ἦταν καλύτερος κι' ἀπ' ὅ,τι τὸν εἶχα ὁνειρευθῇ.

Ἐτρεξα ν' ἀνοίξω. Ἡ καρδιά μου χτυπούσε δυνατὰ καὶ τὰ πόδια μου λές κι' εἶχαν φτερά. Ὅμως ἡ μαμά ἦταν κίοςας στὴν πόρτα καὶ τὸν μίλούσε διστακτικὰ πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα.

Με συγχωρετὴ, κυρία μου, ἔλεγε ὁ ἄγνωστος, τὸ αὐτοκίνητό μου ἔπαθε μιὰ βλάβη. Μήπως εἶναι δυνατό νὰ τηλεφωνήσετε σὲ κανένα γκαράζ νὰ στείλουν κάποιον; Πολὺ ἐνοχλητικὴ ἱστορία, ἀλήθεια!

Ἡ μαμά, που ποτὲ δὲν ἀγαπούσε τοὺς ξένους, προσπάθησε χωρὶς νὰ γινεταί ἄγενης, νὰ βρῇ τρόπο νὰ μὴ τοῦ ἀνοίξῃ.

—Εὐχαρίστησα, κύριε, νὰ τηλεφωνήσω. Ἐλπίζετε ὅμως πὼς θὰ βρῆτε κανένα σήμερα κυριακάτικα.

Τρώμας πὼς ὁ ξένος, ὁ ξένος που πε-

ρίμενα τόσο καιρὸ, θὰ ἔφευγε πρὶν καλὰ καλὰ τὸν γνωρίσω.

Πῆρα ὅλο τὸ θάρρος, καὶ ἀψηφώντας τὴν κατασὰ που θὰ ἀκούγα ὕστερα, τοῦ εἶπα μετ' ὅ,τι γλυκὸ μου χαμόγελο:

—Περάστε κύριε, ἡ μητέρα κι' ἐγὼ εἴμαστε ἐνθουσιασμένες που θὰ ἔχουμε συντροφιά ἔστω καὶ γιὰ λίγη ὥρα. Εἴμαστε τόσο μακριὰ καὶ σπάνια μᾶς θυμὰ καί ποιος.

Προσπάθησα νὰ μὴ ἀντικρύσω τὴ μαμά, που νευριασμένη γύριζε τὸ κλειδί στὴν κλειδαριά.

Ὁδήγησα τὸν ἐπισκέπτη μας στὸ μικρὸ σαλόνι καὶ ἤμουν καταχαρούμενη ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ πρῶτ' εἶχα φορέσει τὸ γαλάζιο μου φόρεμα που ὅλοι ἔλεγαν πὼς μου πήγαινε πολὺ.

—Ζαννί, κάνεις ἀνοησίες, μου ψιθύρισε ἡ μητέρα τὴν ὥρα που ὁ ξένος τηλεφωνοῦσε γιὰ τὸ αὐτοκίνητο.

Μὰ ποῖος εἶχε διάθεσι, ν' ἀκούσῃ τί ἔλεγε ἡ μητέρα. Ἡ καρδιά μου τραγουδοῦσε τὸ πῶς ὁμορφὸ τραγουδι τῆς. Ἦμουν προετοιμασμένη ἀπὸ καιρὸ γιὰ νὰ συναντήσω τὸ βασιλόπουλο τὸν ὄνειρόν μου. Ἐστὶ ἡ συνάντησι αὐτὴ μου φάνηκε ὁλοτελὴ φυσικὴ. Σχεδὸν ἀπορούσα πὼς δὲν με πῆρε στὴν ἀγκαλιά του. Φυσικὰ ἤμουν δεκαοχτὼ χρονῶν καὶ εἶχα διαβάσει πάρα πολλὰ ἐρωτικὰ μυθιστορήματα καὶ ἴσως μεγαλοποιούσα τὸ κάθε τι ὅμως ὁ ξένος με τὰ πράσινα μάτια εἶμαι σίγουρη πὼς με κύτταζε με συμπάθεια.

Σὲ λίγο, ὁ πατέρας, ἡ μητέρα, ὁ ξένος κι' ἐγὼ, καθόμασταν στὸ μικρὸ σαλόνι. Ὁ ξένος, συστήθηκε ἀμέσως: Φίλιπ Ἀρμὲ, μηχανικός.

Ὁ πατέρας ἐνθουσιάστηκε που συνάντησε ἕνα συνάδελφο καὶ ἡ μητέρα φάνηκε πῶς διαχτυλῆ τὴν ὥρα που εἶδε με ποῖον εἶχε νὰ κάνει.

Ἐγὼ λαχταρούσα νὰ φανῷ ἔξυπνη κι' εὐχάριστη, ἀλλὰ ἡ συγκίνησι μου ἔκλεινε τὸ στόμα. Ὁ Φίλιπ ὅμως με κύτταζε μετὰ τὴν ἀπορία καὶ δὲν ἔπαυε νὰ μιλάει:

—Σὰς ζηλεύω που ζῆτε σ' αὐτὴν τὴν ἡσυχία λίγους ἡμέρες κάθε χρόνο. Πιστεύετε πὼς θὰ μπορούσα νὰ βρῶ ν' ἀγοράσω κανένα σπιτάκι ἐδῶ γύρω;

Νά, λοιπόν, που ὁ Φίλιπ ἤθελε νὰ ξανθῇ καὶ μάλιστα νὰ μείνῃ κοντὰ μας. Ἐγὼ ἤξερα πολὺ καλὰ πὼς ἡ μοῖρα μου τὸν εἶχε στείλει.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπ' τὸ γκαράζ μᾶς φάνηκε πὼς ἔφτασε πολὺ γρήγορα. Ὁ Φίλιπ μᾶς εὐχαρίστησε καὶ μᾶς ἀποχαίρεται. Στὴν καγκελόπορτα τοῦ κήπου, μᾶς εἶπε: —Ἐλπίζω νὰ ξανασυναντηθούμε. Πέρασα μιὰ πολὺ εὐχάριστη ὥρα στὸ σπιτί σας.

Καὶ τὸ χέρι του κράτησε τὸ δικό μου περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἔπρεπε.

✱

Οἱ μέρες που ἀκολούθησαν ἦταν γιὰ μένα γλυκὲς καὶ μαρτυρικὲς μαζί. Τώρα πια τὴ σκέψι μου δὲν τὴν ἀπασχολοῦσε κανένα φανταστικὸ πρόσωπο. Ὅλη μέρα συλλογίζομαι τὸν Φίλιπ με τὴν ψηλὴ κορμοστασιά του, μετὰ τὰ κατὰμαυρα μαλλιά καὶ τὰ πράσινα μάτια του. Χίλιες φορές ἐπανέλαβα τὶς λίγες φράσεις που μᾶς εἶχε πῆ καὶ παιδεύομαι νὰ τοὺς δώσω ἄλλο νόημα κάθε φορά.

Πρὶν περάσῃ μιὰ ἑβδομάδα, ὁ Φίλιπ ἔστειλε ἕνα κουτί γλυκὰ μετὰ τὴν κάρτα του γιὰ νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ.

Τὴν κάρτα αὐτὴ τὴν ἔκριμα στὸ στήθος μου σὰ νὰ ἦταν τὸ πῶς φλογερὸ ἐρωτικὸ γράμμα.

«Θὰ ξανάρθῃ, ἔλεγα, τὸ ὑποσχέθηκες. Κάθε φορά ἔμπροσθέν μου' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα καὶ κάθε βράδυ κοιμόμουν με τὴν ἴδια ἀπογοήτευσι.

Όρες καθόμουν ἀγναντεύοντας τὸν ἐρημικὸ δρόμο μας καὶ λαχταρώντας νὰ δῶ τὸ αὐτοκίνητό του νὰ ἐξπροβάλλῃ.

Πέρασαν τρεῖς ἑβδομάδες χωρὶς νὰ φανῇ. Ἡ φαντασία μου δοῦλε μετὰ καὶ στὸ τέλος βρέθηκα ν' ἀγαπῶ με ἀληθινὸ πάθος αὐτὸν που δὲν ἦταν παρὰ ἕνας περαστικὸς ξένος.

Λαχταρούσα τὸν ὕπνο γιὰ νὰ τὸν δῶ σ' ὄνειρό μου νὰ μου ψιθύριζὲ χίλια ἐρωτικὰ

Τὸ νοικοκυριό σας

• **ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΚΛΑΙΤΕ ΟΤΑΝ ΞΕΦΛΟΥΔΙΖΕΤΕ ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ.** —Βράστε νερὸ καὶ ρίχτε τὰ κρεμμύδια μέσα νὰ μείνουν πέντε λεπτά, ὕστερα βγάλτε τα καὶ ρίχτε τὰ ἀμέσως σὲ κρύο νερὸ. Ὄταν κρυώσουν μπορείτε νὰ ξεφλουδίζετε χωρὶς νὰ χύσετε οὔτε ἕνα δάκρυ.

• **ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΕΤΕ Σ' ἕΝΑ ΞΥΛΟ ΧΡΩΜΑ ΜΠΑΜΠΟΥ.** —Διαλύστε 50 γραμμάρια γομαλάκας σὲ μισή λίτρα ἁλκοόλ. Ἀπλώστε ἕνα στρώμα ἀπὸ αὐτὴ τὴ διάλυσι στὸ ξύλο καὶ ἀφήστε τὸ νὰ στεγνώσῃ. Ἀπλώστε ὕστερα δεύτερο στρώμα καὶ ἀφήστε τὸ καὶ αὐτὸ νὰ στεγνώσῃ. Ἐπειτα τρίτο στρώμα καὶ ἐν ἀνάγκη καὶ τέταρτο. Ὄταν στεγνώσῃ καλὰ γυαλίστε τὸ με κουρέλι.

• **ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕ ΦΡΕΣΚΙΑ ΤΗ ΓΡΑΒΙΕΡΑ.** —Τυλίχτε τὸ τυρὸ μ' ἕνα καθαρὸ πανί. Ὑστερα τοποθετήστε τὸ σ' ἕνα δοχεῖο καὶ σκεπάστε τὸ ἐντελῶς με χοντρὸ ἀλάτι τῆς κουζίνας.

• **ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΓΗ Η ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΠΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΟΒΑΜΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ.** —Γεμίστε φυτάρια με νερὸ στὸ ὅποιο ἔχετε ρίξει μερικὲς σταγόνες διτρίδι. Τοποθετήστε αὐτὰ τὰ φυτάρια στὶς τέσσερις γωνίες τοῦ δωματίου. Ἐπαναλάβετε αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἐπὶ τέσσερις μέρες συνέχεια.

• **ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ.** —Γιὰ νὰ ξανδώσετε στὸ δερμα τὴν εὐλυγισία που τὰ ἔκαμε νὰ χάσῃ ἡ ὑγρασία ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀχρηστία, ἀλείψετε τὰ παπούτσια με κάτι λιπαρὸ, γλυκερίνη ἢ ρετινιόλαδο.

γὰ καὶ κάθε πρωτὶ στολιζόμουν αὐτὰ νὰ ἐπρόκειτο νὰ τὸν συναντήσω.

Ἐνα πρωτὶ, ἀπελπισμένη τριγυρνούσα στὸν κήπο λέγοντας τὸ παράνομό μου στὰ δέντρα καὶ στὰ θουλούδια. Ἐαφικὰ, ἀκούσα τὸ κουδούνι τῆς πόρτας. «Ὁ Φίλιπ!», φώναξε, «εἶναι ὁ Φίλιπ», κι' ἔτρεξα ν' ἀνοίξω. Πραγματικὰ, ἦταν ὁ Φίλιπ, τὸ ἴδιο ὁμορφος, σὰ τὴν ἄλλη φορά.

Ἐαφικὰ, μου φάνηκε πὼς ὁ ἥλιος σκοτεινίωσε. Τὰ πόδια μου πάγωσαν καὶ δὲ μπορούσα νὰ προχωρήσω. Δίπλα στὸν Φίλιπ ἦταν μιὰ ψηλὴ, ὁμορφὴ κοπέλλα, ἡ ἀρραβωνιαστικιά του, ὅπως μου εἶπε ὅταν, ἐπὶ τέλους, τὰ κατὰφερα μ' ἀνοίξω τὴν πόρτα.

—Θὰ γίγωμε γείτονες, εἶπε ὁ Φίλιπ. Ἀγόρασα ἕνα κτήμα πῶς κατὰ καὶ θὰ ἔλθωμε ἀμέσως μετὰ τὸ γάμο μου. Παντρευόμαστε τὴν ἄλλη Κυριακή κι' ἐλπίζω νὰ μᾶς τῆς μῆσετε...

Τὰ λόγια του βοῦζαν σ' αὐτιά μου. Παρακαλοῦσα νὰ φύγουν γρήγορα καὶ νὰ μείνω μόνη μετὰ τὸ χαμένο ὄνειρό μου, μόνη γιὰ νὰ μπορέσω ἐπιτέλους νὰ κλάψω.

✱

Πᾶνε δυὸ χρόνια ἀπὸ τότε, πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσω πὼς ἂν καὶ χαριτωμένος, ὁ Φίλιπ καὶ ἡ γυναίκα του δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ γίνουν φίλοι μου. Χωρὶς νὰ τὸ θέλω τοὺς κρατῶ κακίγια γιὰ τὰ δάκρυα που με ἔκαναν νὰ χύσω τότε. Ὅμως ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ἔμαθα νὰ ζῶ τὴν πραγματικότητα καὶ εἶμαι πολὺ πῶς εὐτυχισμένη. Ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου δὲν εἶναι τὸ βασιλόπουλο που περίμενα ἄλλοτε. Ἐκεῖ κατὰστημα ἀθλητικῶν εἰδῶν. Εἶναι ὅμως ἕνα γερὸ παλληκάρι καὶ ξέρω πὼς θὰ με κάνει εὐτυχισμένη.

Τώρα πῶς ἔχω μεγαλώσει. Σὲ λίγο θὰ παντρευθῶ κι' ὅμως ἀπὸ τότε αἰσθάνομαι ἕνα πρῶτο ὅταν ἕνας ἀγνωστὸς χτυπᾷ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου.

ΚΟΛΕΤ ΡΕΝΟΥΑΡ

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

• **Τί εἶναι προτιμότερο ἀπὸ τὶς πρώτες δοῆθειες;**

ΣΥΧΝΑ, πολὺ συχνά, ὁ γιαντὸρ καλεῖται διαστικὰ σ' ἕνα σπιτί γιὰ νὰ βοηθήσῃ ἕνα παιδί που κᾶν, πῶς κατὰπτε κατὶ, που δηλητηριάστηκε, που πληγώθηκε μ' ἕνα ὁποιοδήποτε τρόπο. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ

τὰ ἀτυχήματα θὰ μπορούσαν νὰ μὴ συμβοῦν, ἂν σκεπτόσαστε ἀπὸ προηγήτερα στὴ δυνατότητα ἑνὸς κινδύνου. Γ' αὐτὸ σὰς ἐ- νοῦμε μιὰ συμβουλή: Δημιουργήστε στὰ παιδιά σας ἕνα ἀσφαλισμένο καὶ ἀκίνδυνο σπιτί! Τὰ μικρὰ παιδιά εἶναι περίεργα καὶ θέλουν νὰ ἐξετάζουν ὅλα τὰ πράγματα που πέφτουν στὰ χεῖρά τους. Φροντίστε λοιπὸν νὰ μὴ βρίσκουν τίποτα ἐπικίνδυνον.

• **Τί πρέπει νὰ προσέχετε μαζί με τ' ἄλλα;**

Νὰ ἐξετάζουμε προσεχτικὰ ὅλα τὰ ἡλεκτρικὰ σκεῦη που ἔχουν πρίζες καθὼς καὶ τὰ ἡλεκτρικὰ κορδόνια, καὶ νὰ μὴ ἀφήνεται νὰ κρέμονται ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἐνὸς τὸ ἡλεκτρικὸ ρεύμα περνᾷ ἀπὸ μέσα τους. Τὶς κατοσρόλες, τὰ τηγάνια σας καὶ τὰ λοιπὰ σκεῦη νὰ τὰ βάζετε στὴ φωτιά μετὰ τὸ χέρι πρὸς τὰ μέσα, ὥστε νὰ μὴ ἐξέχουν καὶ κινῶν τὴν προσοχὴ τοῦ παιδιοῦ.

Μὴ ἀφήνεται πετὲ μόνον τὰ παιδιά στὴν κουζίνα ὅταν τὸ τηγάνι βρίσκεται πάνω στὴ φωτιά, ὥστε νὰ τρέχετε στὸ τηλέφωνο ὅταν ἡ κατασρόλα σας εἶναι γεμάτη με βραστό νερό.

Τὰ χαμηλὰ παράθυρα, τὶς ἐπικίνδυνες σκάλες, πρέπει νὰ τίς ἐφοδιάσετε με ἕνα σύστημα ἀσφαλείας, ὥστε τὰ παιδάκια νὰ μὴ κινδυνεύουν νὰ πέσουν, καθὼς λπουσουλανε ἡ σκύβουν νὰ δοῦν στὴν αὐλή. Μαζεύετε προσεχτικὰ κάθε μικρὸ πρᾶγμα που μπορούν νὰ καταπιούν, π.χ. βόλους, χάντρες, τὰ μάτια ἀπὸ τὶς κολλέες ἢ τὰ ζωσκαὶ ἐξετάζετε κάθε μέρα τὰ παιχνίδια τους. Σκεφθετὲ ὅτι τὸ σπασμένο σελοῦντ (ἀπὸ τὸ ὅποιο γίνονται κολλάκια κ.λ.π.) εἶναι κοφτερό. Μὴ ἀφήνεται ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἔξω-φάκια, βελόνες, ψαλίδια, παραμάνες καὶ κρύβετε κοδὲ μυτερό καὶ κοφτερό ἀντικείμενο. Ἰδιαίτερα προσεχτικοὶ πρέπει νὰ εἴσαστε μετὰ τὰ σπέρτα καὶ τὶς δηλητηριώδεις οὐσίες.

• **Τί πρέπει νὰ κάνετε ὅταν τὸ παιδί κατὰπτε δηλητήριο;**

Κρατήστε τὴν ψυχραιμία σας καὶ μὴ ἀρχίσετε νὰ τρέχετε ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὶς γειτόνισσες οὔτε νὰ τηλεφωνήσετε στὸ γιαντὸρ που μπορεῖ καὶ νὰ μὴ τὸν βρῆτε. Βάλετε γρήγορα τὸ παιδί σας σ' ἕνα ταξὶ καὶ τρέξτε ὅσο πῶς γρήγορα μπορεῖτε στὸ πλησιέστερο νοσοκομεῖο, κλινικὴ ἢ σταθιὸν πρώτων βοηθειῶν. Ἄν εἶναι δυνατόν, πάρτε μαζί σας τὸ δηλητήριο που ἔφαγε ἢ ἤπιε τὸ παιδί ἢ, ἂν ἔκανε ἑμετό, ἕνα μέρος ἀπ' αὐτόν.

• **Καταπίνουν τὰ παιδάκια «ξένα σώματα»;**

Ὅλοι ξέρουμε ὅτι καταπίνουν καὶ συχνά μάλιστα. Τὸ μικρὸ που δὲ θέλει νὰ φᾶ

τὸ κυλὸ του ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ «σβολιάσῃ», κατὰπίνει μετὰ τὴ μεγαλύτερη εὐχαρίστησι ἕνα μάτι κολλέας ἢ μιὰ χάντρα, καὶ μάλιστα κατοσρόβει νὰ ταχτοποιηθῇ, χωρὶς ξενὴ βοήθεια. Καὶ κάνει κατὰπληξι, ὅτι ἀκόμη καὶ ἀνοήτως παραμάνες, βγαίνουν συχνά ἀπὸ τὸ σώμα του, μετὰ τὸ φυσικὸ δρόμο. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι βέβαια λόγος ν' ἀφήνεται αὐτὰ τὰ ἐπικίνδυνα πρᾶγματα στὰ χεῖρά του. Καὶ ἂν πῆσῃ στὴν ἀντίληψί σας ὅτι κατὰπτε κατὶ τέτοιο, νὰ τηλεφωνήσετε ἀμέσως στὸ γιαντὸ.

• **Μπορεῖ ἕνα παιδάκι νὰ καῖ;**

Βέβαια, ἀπὸ πολλές καὶ διάφορες αἰτίες. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ θερμότητα, ὅταν δὲν ξέρετε νὰ τὴ βάλετε καλὰ. Τὸ πρῶτο που πρέπει νὰ κάνετε σ' ἕνα ἔγκανμο, εἴτε αὐτὸ προήλθε ἀπὸ χημικὴ οὐσία, εἴτε ἀπὸ βραστό νερό, γάλα κ.λ.π., εἶναι νὰ χύσετε πάνω του ὅσο τὸ δυνατό γρηγορώτερα, κρύο νερό. Προτιμότερο εἶναι νὰ κρατήσετε τὸ ἔγκανμο κάτω ἀπὸ τὸ νερὸ που τρέχει 20 ἢ 30 λεπτά τὸ λιγότερο. Με αὐτὸ θὰ κατοσρόβετε περισσότερα, παρὰ ἂν τρέξετε στὸ τηλέφωνο καὶ στὴ γειτονιά σας. Κατόπιν θ' ἀλείψετε τὶς φουσκάλες που θὰ παρουσιαστοῦν ἢ τὴν ἀνοικτὴ πληγὴ με ἀποστειρωμένη ἀλοιφὴ βορσάκος ἢ βαλερίνης που μπορεῖ νὰ σὰς τὴ φέρῃ κάποιος τὴν ὥρα που σείς θὰ χύνετε νερὸ στὸ ἔγκανμο.

• **Πρέπει νὰ κόβετε ἢ νὰ κεντάτε τὶς φουσκάλες;**

Ὁχι. Μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα θ' ἀσχοληθῇ ὁ γιαντὸρ. Τὸ ἀνοίγμα μιᾶς φουσκάλας μπορεῖ νὰ μολύνῃ τὴν πληγὴ. Ἄν μολαταῖτα οἱ φουσκάλες εἶναι ἀνοήτως καὶ δὲν ὑπάρχει γιαντὸς, τότε μπορεῖτε νὰ κόψετε τὶς πέτσες γύρω τῆς μ' ἕνα ψαλιδάκι πῶς τὸ βράστε προηγήτερα δέκα λεπτά στὸ νερό. Τὸ κοψιμὸ τους δὲν φέρνει κανένα πόνον.

• **Τί πρέπει νὰ κάνετε, ὅταν ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ δέρματος καῖ, ἂν π.χ. ἕνα παιδάκι ἔπεσε μέσα σὲ μιὰ λεκάνη με βραστό νερό;**

Νὰ βάλετε τὸ παιδί ὅσο πῶς γρήγορα μπορεῖτε (ντυμένο δηλαδή) κάτω ἀπὸ τὴ βροσί ἢ καλύτερα κάτω ἀπὸ τὸν υἱό. Ταρῶκα του θὰ τοῦ τὰ βγάλουν ἀργότερα. Καὶ κατόπιν νὰ τὸ πᾶτε μ' ἕνα ταξὶ στὸ νοσοκομεῖο ἢ στὸ σταθιὸν πρώτων βοηθειῶν. Ἐκεῖ θὰ τὸ γυρῶν, θὰ τὸ τυλίξουν σὲ σεντόνι καὶ θὰ τὸ σκεπάσουν με κουβέρτες.

• **Πὼς πρέπει νὰ περιποιηθῇ τὰ ἔγκανματα τοῦ ἡλιου;**

Ἐνα λεπτό, εὐαίσθητο δερμα παθαίνει ἔγκανματα, ἂν μείνῃ μόνο μισὴ ὥρα ἐκτεθειμένο στὸν ἥλιο τῆς ἀμμουδιάς ἢ ἄλλου. Τὸ ἄσχημο εἶναι ὅτι ἡ βλάβη δὲ φαίνεται ἐκείνη τὴν ὥρα, ἀλλὰ ἀργότερα. Γ' αὐτὸ τὶς πρώτες μέρες πρέπει νὰ προστατεύετε τὰ παιδιά ἀπὸ τὶς καυτερές ἀκτίνες τοῦ ἡλιου μ' ἕνα ἐλαφρὸ καπέλακι, ἕνα λεπτὸ πουκαμισάκι που νὰ φτάνῃ ὡς τὰ γόνατα. Ἡ περιποίησις ἑνὸς ἔγκανματος ἡλιακοῦ εἶναι ἡ ἴδια μετὰ τὸν ἄλλον ἔγκανματόν.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

τῆς Μισέλ Μοργκάν

Όταν οἱ δημοσιογράφοι ρώτησαν τὴ Μισέλ Μοργκάν ποῖα ὑπῆρξε ἡ δυσκολώτερη στιγμή τῆς ζωῆς τῆς, ἡ ξανθιά θεὰ τῆς ὁθόνος, διηγήθηκε τὴν παρακάτω ἱστορία:

«Ταξίδεψα γιὰ τὸ Λονδίνο. Εἶχα ξεκινήσει ἀπὸ τὸ Ντόβερ ἕνα βροχερὸ ἀπόγευμα καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή που πάτησα στὸ κατὰστρομα τοῦ βαποριοῦ, εἶχα τὴ διαίσθησι ὅτι τὰ πράγματα θὰ γίνανιν ἄσχημα, γι' αὐτὸ διεθυμῆκα κατευθεῖαν πρὸς τὴν καμπία μου. Παρὰ τὴ μικρὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ ὁδομὸν ὅτι θὰ με πείραζε ἡ θάλασσα καὶ δὲν ἤθελα νὰ γίνω θεαμα. Ἐαφικὰ ὅμως σκόνταψα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πολυάρθρα ἀντικείμενα τοῦ κατὰστροματος, κι' ἔσπασα τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πανύψηλα τακούνια μου. Κουταίνοντας συνεχῶς τὸ δρόμο μου, ἐν μέσω γενικῆς εὐθυμίας. Ἀλλὰ ὅταν σὲ λίγο ξάπλωσα στὴν κοκέτα μου καὶ κύτταξα τὴ θάλασσα ἀπὸ τὸ παραθυράκι, αἰσθάνθηκα νὰ μου περνοῦν τὰ νεῦρα, καὶ νὰ ξαναβρίσκω τὴν καλὴ μου διάθεσι. Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, ἀκούω στὴν πόρτα ἕνα δυνατό χτύπημα. Ἦταν δυὸ ἄντρες με ἐπίσημο ὄφος. Ὁ ἕνας γύρισε τὸ πέτο τοῦ σακκακιῦ του, μουρουρίζοντας: «Σκώτλαντ Γυαρό». Τὸς καίρεται εὐγενικά καὶ τοὺς ρωτᾷ τί μπορούν νὰ θέλουν ἀπὸ μένα. Ἐάνοιξε τὴ βαλίτσα», λέει ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἀρχίζει ἀμέσως νὰ ψάχνῃ τὴ βαλίτσα μου, ὥσπου ἀνακαλύπτει τὸ κουτί μὲ τὰ κοσμητικὰ μου. Τὸ ἀνοίγει θριαμβευτικὰ καὶ ἀλλάζοντας μιὰ ματιά μετὰ τὸ συνάδελφό του, μου λέει αὐστηρά:

—Κυρία, εἰσθε ὑπὸ κράτησιν. —Γιὰ ποῖο λόγο; φωνάζω ἔξαλλη ἀπὸ θυμό.

Ὁ πρῶτος, ἀντὶ γιὰ ἀπάντησι, με ρωτᾷ: —Ποῦ εἶναι ὁ νεαρός; Ἐβόλα τὰ γέλια.

—Κύριον, λέω, ἐγὼ εἶμαι ἡ Μισέλ Μοργκάν, ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου. Γνωρίζω ἕνα σωρὸ κόσμο, μὰ τὸ νεαρό σας δὲν τὸν γνωρίζω. Ὅριστε τὸ διαβατήριό μου.

Ἀλλὰ, διάβολε, τὸ διαβατήριό δὲν βρίσκεται πουθενά, πρὸς μεγάλη ἱκανοποίησι αὐτῶν τῶν κυρίων.

—Λοιπόν, ξανθιά Ἀφροδίτη, τί ἰδέα ἔχετε γι' αὐτὴν ἐδῶ; κάνει ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ, βάζοντας κάτω ἀπὸ τὴ μύτη μου τὴ φωτογραφία μιᾶς γυναίκας, που ὁμολογᾷ πὼς μου ἔμοιαζε πολὺ.

—Αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ βραχιολιοῦ, δὲν θὰ σὰς στοιχίσῃ περισσότερο ἀπὸ δυὸ ἑτῶν φυλακή, με παρηγορεῖ ὁ ἄλλος.

Τὸ βράδυ φθάνομε στὸ Ντόβερ. Οἱ δημοσιογράφοι που ἐρχοῦνται πρὸς τὸ μέρος μου, δὲν κατοσρόβουν νὰ πείσουν τοὺς Ἀγγλοὺς ἀστυνομικοὺς ν' ἀλλάξουν γνώμη.

Με πηγαίνουν στὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ κι' ἐκεῖ κανεὶς δὲν πιστεύει τὴν ἱστορία τοῦ χαμένου διαβατηρίου, καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ παραβάλλουν τὸ πρόσωπό μου μετὰ τὸ κορίτσι τῆς φωτογραφίας, χωρὶς νὰ καταλήγουν σὲ κανένα θετικὸ ἀποτέλεσμα.

ΑΠΑΝΤΗΣΙ ΣΕ 500 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Δρος Ν. Ι. Ζακοπούλου

14 ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΒΕΡΗ Η ΜΟΝΟΤΟΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ;

Βεβαίως. Κι' αυτό όχι μόνο γιατί δεν εξασφαλίζει την κανονική και ολόπλευρη ανάπτυξη του οργανισμού, αλλά και γιατί προκαλεί ή ίδια βλάβες διάφορες και αρρώστιες.

● ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΖΩΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ (κρέας, ψάρια, γάλα, αυγά, βούτυρο, τυρί, κρέμες).

Προκαλεί: Δυσκοιλιότητα.

● ΕΛΑΤΤΩΝΕΙ: Τη δραστηριότητα του αίματος.

Προδιαθέτει: Για αρθριτικά, ρευματικά και νοσήματα των αγγείων (αρτηριοσκλήρωσι), της καρδιάς, των νεφρών.

● ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ (χόρτα, δημητριακά, όσπρια, ρύζι, φρούτα).

● ΕΛΑΤΤΩΝΕΙ: Την ανάπτυξη του σκελετού και του οργανισμού εν γένει. «Φουσκώνει» τον οργανισμό χωρίς να του δίνει γερά θεμέλια. Ελαττώνει τις πνευματικές ικανότητες.

Προδιαθέτει για κάθε είδους χρόνιες λοιμώξεις και κυρίως τη φυματίωση και το διαβήτη.

● ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΥΡΙΩΣ ΜΕ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ (Ζωϊκές τροφές από τις φυτικές φασόλια και όσπριοι) προκαλεί, ότι και η αποκλειστικά ζωϊκή διατροφή.

● ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΥΡΙΩΣ ΜΕ ΥΔΑΤΑΝΘΡΑΚΕΣ (μακαρόνια, ζυμαρικά, ρύζι, πατάτες, γλυκίσματα, φρούτα) μοιάζει με τη φυτική διατροφή στις συνέπειές της, προκαλεί πάχος και ελαττώνει την αντίσταση του οργανισμού στις λοιμώξεις.

● ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΜΕ ΛΙΠΑΡΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΥΡΙΩΣ (παχειά κρέατα, λίπη, κονσέρβες, λουκάνικα, βούτυρο κ.λ.π.) είναι η χειρότερη από όλες.

Προκαλεί: Παχυσαρκία.

● ΕΛΑΤΤΩΝΕΙ: Τις πνευματικές και σωματικές ικανότητες.

Προδιαθέτει: Για ρευματοαρθρίτις, διαβήτη, κίρρωση, παθήσεις του σπλάνχνου, της καρδιάς, των νεφρών, των αγγείων (αρτηριοσκλήρωσι) κ.λ.π.

15 ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΝΕΡΟ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟ;

Εκτός από τα λευκώματα, τα λίπη, τους υδατάνθρακες, τις βιταμίνες και τα άλατα, ο ανθρώπινος οργανισμός περιέχει και με-

ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΝΕΡΟ:	
Μύς	76%
Δέρμα	72%
Λίπος	30%
Σκελετός	22%
Αίμα	76%
Σπλήν	70%

ΕΜΒΡΥΟΝ: ΝΕΡΟ 90% ΕΝΗΛΙΚΟΣ: ΝΕΡΟ 65—70%

γάλη ποσότητα νερού. Μάλιστα, θα μπο-

ρούσαμε να πούμε πως το βασικό του στοιχείο είναι το νερό, αφού αποτελεί τα 90% του συνολικού βάρους στο έμβρυο και τα 65—70% στον ενήλικο άνθρωπο.

Το νερό υπάρχει παντού, και αποτελεί συστατικό όλων των οργάνων και των ιστών του σώματος. Τα πάντα, μέσα στο ανθρώπινο σώμα, είναι σε μια κοινή κατάσταση με μια θάλασσα από νερό, άλλου πιο πυκνή κι' άλλου πιο αραιά. Οι μύς, το δέρμα, τα σπλάχνα, το λίπος, τα κόκκαλα, το αίμα, όλα περιέχουν νερό σε μια μεγάλη αναλογία την οποία δείχνει χαρακτηριστικά και ο επόμενος πίνακας, για ένα σώμα βάρους 70 κιλών:

	Βάρος εις κιλά	Αναλογία έκαστοστία	Βάρος εις κιλά
1. Όλοκληρο σώμα	70	66%	46
2. Μύς	30	76%	22,8
3. Δέρμα	12	72%	8,5
4. Λίπος	13	30%	3,8
5. Σκελετός	11	22%	2,4
6. Αίμα	5,6	76%	4,2
7. Σπλήν	1,5	70%	1,0

16 ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΝΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ;

Όπως έχει ανάγκη από λευκώματα, λίπη κλπ. ο οργανισμός, για να ζήσει και να αναπτυχθεί, έτσι έχει ανάγκη και από νερό. Οι διάφορες επεξεργασίες μετατροπής των ουσιών των τροφών σε ουσίες του οργανισμού γίνονται με νερό. Οι τροφές μόνο διαλυμένες σε νερό μπορούν να απορροφηθούν από το στομάχι και το έντερο, και τα άχρηστα υλικά, πάλι, μόνο διαλυμένα σε νερό μπορούν να απορριφθούν είτε από το έντερο (κόπρανα) είτε από τα νεφρά (ούρα) είτε από το δέρμα (ιδρώτας). Ο οργανισμός λοιπόν έχει ανάγκη να παίρνει καθημερινά νερό για να λειτουργήσει. Απαράλαχτα όπως μια ατμομηχανή που εκτός από καύσιμο έχει ανάγκη και από νερό για να λειτουργήσει και να κινηθεί. Το νερό αυτό το παίρνει με τρεις τρόπους: α) πίνοντας, β) με τις τροφές που τρώει και οι οποίες περιέχουν άλλη λίγο άλλη περισσότερο νερό και γ) από τους πνεύμονες, στην ώρα της εισπνοής. Το δαχτύλι δα α) με τα ούρα, β) με τα κόπρανα, γ) με τον ιδρώτα και δ) με την εκπνοή.

(6) ΠΙΝΑΞ ΒΑΡΟΥΣ, ΣΕ ΚΙΛΑ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΨΟΣ

Ηλικία	Υψος εις μέτρα και εκατοστά του μέτρου									
	Α'. ΑΝΔΡΕΣ									
	1,53	1,57	1,60	1,65	1,70	1,75	1,80	1,85	1,90	1,95
16	49,5	51,7	53	56,2	59,8	63,5	67,5	72,1	76,6	81,2
20	53	55,3	56,7	59,8	63,5	67,1	70,7	75,3	79,8	84,3
24	54	57,1	58,5	62,1	65,3	68,9	72,5	77,5	82,1	87,1
28	56,5	58,5	59,8	63	66,6	70,3	74,3	79,8	85,2	89,8
32	57,6	59,4	60,7	63,9	67,5	71,6	76,2	81	87	92,1
36	58	60,3	61,6	64,8	68,4	73	77,5	83	88,9	94,3
40	59	61,2	62,5	65,7	69,4	73,9	78,4	84,8	90,7	96,1
44	60,3	62,1	63,5	66,6	70,3	74,8	79,8	85,7	91,6	97,5
48	60,7	62,5	63,9	67,1	70,7	75,2	80,2	86,1	92,5	98,4
52	61,2	63	64,4	67,6	71,2	75,7	80,8	86,6	93	98,9
	Β'. ΓΥΝΑΙΚΕΣ									
	1,42	1,45	1,50	1,55	1,60	1,65	1,70	1,75	1,80	1,85
16	46,2	47,1	48,9	50,3	53	56,2	59,8	63	67,1	69,4
20	48,1	48,9	50,8	52,6	55,3	58	61,6	64,8	68,4	70,7
24	49,4	50,3	52,1	53,9	56,2	58,9	62,5	66,2	69,8	71,6
28	50,3	51,2	53	54,8	57,1	60,3	63,9	67,5	70,7	72,5
32	51,2	52,1	53,9	55,8	58	61,6	65,3	68,9	71,6	73,4
36	52,6	53,5	55,3	57,1	59,4	63	66,6	70,3	73	74,3
40	53	53,9	55,7	57,6	60,3	63,9	67,5	71,2	73,9	75,2
44	55,3	54,8	56,7	58,5	61,2	64,4	68	71,6	74,2	75,7
48	55,3	56,2	58	59,8	62,5	65,7	69,4	73	76,2	77,5
52	56,2	57,1	58,9	60,7	63,5	66,1	70,7	74,3	77,5	78,9
56	56,7	57,6	59,4	61,2	63,9	67,1	71,2	75,3	79,0	80,2

Π.χ. μία γυναίκα ηλικίας 28 ετών και ύψους 1,60 πρέπει να έχει βάρος: 57,1 κιλά.

17 ΠΟΙΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ;

Ας πάρουμε για παράδειγμα την κατανομή του νερού από ένα ενήλικο άνδρα, κι' ας παρακολουθήσουμε το σχήμα (α). Το νερό μπαίνει στο εργοστάσιο του οργανισμού από δυο πόρτες: Από το στόμα και από τους πνεύμονες. Από το στόμα (1, 2) μπαίνουν ως πόσιμο νερό 1450 γραμμάρια περίπου, και μέσα στις τροφές 800 γραμμάρια. Από τους πνεύμονες μπαίνουν μόνο 350 περίπου. Το νερό που μπαίνει από το στόμα πηγαίνει όπως και οι τροφές στο στομάχι, στο λεπτό και στο παχύ έντερο. Αναμιγνύεται με τις τροφές και μαζί μ' αυτές περνάει προς το σπλήν από το διάδρομο των φλεβών. Ένα μικρό μέρος του (100 γραμμάρια περίπου) δεν τραβάει αυτόν τον δρόμο αλλά ακολουθεί τις άχρηστες τροφές και βγαίνει μαζί τους από την πίσω πόρτα ως κόπρανα. Όσο πέρασε προς το σπλήν, αφού βοηθήσει μέσα σ' αυτό στη μετατροπή των τροφών όλων των τροφών σε σωματικά υλικά, περνάει ύστερα προς την καρδιά και από εκεί κατευθύνεται με την αορτή προς όλους τους ιστούς και τα όργανα του οργανισμού. Στην καρδιά έχει πάει εν τω μεταξύ και το νερό που παράγεται μέσα στους πνεύμονες στη διάρκεια της εισπνοής. Μέσα στους ιστούς όλο πια το νερό, βοηθάει στο χτίσιμο του οικοδομήματος και στην παραγωγή ενέργειας. Ύστερα, αφού κάνει αυτήν την εργασία, παίρνει από τους ιστούς τα άχρηστα για τον οργανισμό υλικά και τα φέρνει (διά των φλεβών πάλι) στους νεφρούς, στο δέρμα και στους πνεύμονες, απ' όπου και βγαίνει σαν ούρα (1500 γραμ.), ιδρώτας (700 γραμ.) και εκπνοή (300 γραμ.). Αν προσθέσουμε το σύνολο του νερού που βγαίνει από τα κόπρανα, τα ούρα, τον ιδρώτα και την εκπνοή (1500+1000+700+300) θα δούμε πόσο μας κάνει το σύνολο του νερού που πήρε ο οργανισμός.

18 ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΜΕΣΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ;

Ο οργανισμός μας διαθέτει γι' αυτό τ' σκοπό τρία αλάθητα μέσα: Την όρεξη, την πείνα και τη δίψα. Φυσικά μιλάμε για ένα γερό οργανισμό του οποίου οι διάφορες λειτουργίες δεν έχουν διαταραχθεί από καμία αρρώστια. Η όρεξη μάς πληροφορεί πως ήρθε η ώρα να ενισχύσουμε το οικοδόμημά μας και αν τύχη και έχουμε τη δυ-

νατότητα να φάμε, ότι για κάθε φορά «τραβάει» η όρεξί μας, τότε μπορούμε να είμαστε βέβαιοι πως θα καλύψουμε όλες τις απαιτήσεις του οργανισμού. Και ποσοτικά, (σε θερμίδες δηλαδή), και ποιοτικά (σε λευκώματα, λίπη, υδατάνθρακες, βιταμίνες και άλατα). Ο οργανισμός μας από κληρονομικό ένστικτο, ζητάει πάντα εκείνο που του λείπει ή εκείνο που έχει ανάγκη για να αναπτύχθαι ολόπλευρα, και έχει την όρεξη σ' αυτό μέσο για να μάς πληροφορήσει σχετικά με τι θέλει. Η πείνα μάς λέει πως πέρασε η ώρα και πως άργησαμε να δώσουμε τα υλικά που χρειάζονται για την ανάπτυξη, την ανοικοδόμηση και την κίνησή μας. Η δίψα, όταν είναι μικρή ή μεγάλη, εκφράζει ανάλογες απαιτήσεις ή ανάγκες του οργανισμού σε νερό.

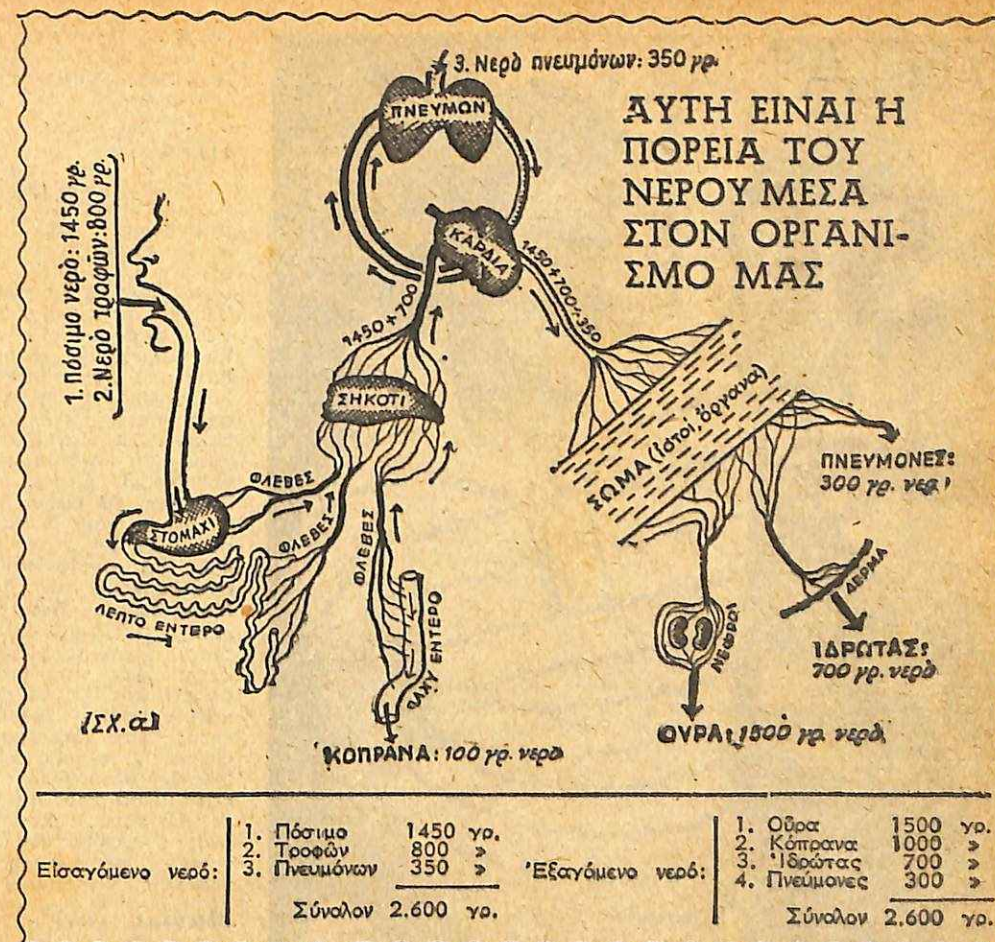
Όλα αυτά όμως, με μια μικρή αλλά ουσιαστική παρατήρηση: Ότι, η ικανοποίηση αυτών των αναγκών θα γίνεται όσο δεν οδηγεί σε αύξηση του βάρους του σώματος πάνω από το κανονικό. Όταν το βάρος του σώματός μας γίνει πάνω από το «κανονικό», όταν παχύνουμε δηλαδή, τότε η όρεξη, η πείνα και η δίψα, δείχνουν βέβαια πάλι τις απαιτήσεις του οργανισμού, αλλά οι απαιτήσεις αυτές δεν είναι πια οι απολύτως απαραίτητες και αναγκαίες αλλά οι αυξημένες από το πάχος.

19 ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ «ΚΑΝΟΝΙΚΟ» ΒΑΡΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ; ΣΕ ΤΙ ΜΑΣ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ ΝΑ ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ;

Όλοι βλέπουμε πως το βάρος του ανθρώπου που αναπτύσσεται κανονικά, αυξάνει όσο αυξάνει το ύψος του. Έχει δε υπολογισθεί, ύστερα από πολλές παρατηρήσεις, πως σε κάθε ένα ανάστημα αναλογεί και ένα βάρος, όταν η ανάπτυξη του οργανισμού είναι φυσιολογική και κανονική. Πιο λεπτομερείς παρατηρήσεις απέδειξαν πως και η ηλικία παίζει ρόλο και πως σε ανθρώπους του αυτού ύψους αλλά διαφορετικής ηλικίας, αντιστοιχεί διαφορετικό βάρος. Ο πίνακας (6) μάς δείχνει το «κανονικό» βάρος για τις διάφορες ηλικίες και τα διάφορα αναστήματα. Το βάρος αυτό, που δεν είναι απόλυτο αλλά «περίπου» (ένα κιλό πάνω ή ένα κιλό κάτω δεν έχει μεγάλη σημασία), αντιπροσωπεύει επομένως την κανονική ανάπτυξη του οργανισμού. Έχει δε μεγάλη σημασία να το ξέρουμε. Ας πάρουμε π.χ. μία γυναίκα ηλικίας 32 χρόνων και ύψους 1,70. Σύμφωνα με τον πίνακα πρέπει να ζυγίζει 65,3 κιλά (η καλύτερα 64—66 κιλά). Λοιπόν η γυναίκα αυτή, για να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και τις ανάγκες του οργανισμού της πρέπει να τρώει τόσο, ώστε το βάρος της να είναι γύρω στα 65,3 κιλά, και ιδιαίτερα, να μη πίνει κάτω από τα 64 ούτε πάνω από τα 66. Ξεροντας λοιπόν αυτό το πράγμα, έχει ένα πρακτικό προσανατολισμό για το πόσο πρέπει να τρώει, χωρίς να μετράει θερμίδες και λευκώματα που είναι σχεδόν ακατόρθωτο για την καθημερινή ζωή. Κάθε άνθρωπος λοιπόν πρέπει να τρώει: Σύμφωνα με την όρεξη, την πείνα και τη δίψα του αλλά με τη φροντίδα να κρατάει το βάρος του γύρω στο «κανονικό».

20 ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΕ ΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΣΕ ΠΟΙΚΙΛΙΑ, ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑ;

Δηλαδή, πιο συγκεκριμένα: Έχει ανάγκη από την ίδια ποσότητα και την ίδια ποικιλία τροφής ένας νέος και ένας γέρος ή μία γυναίκα ηλικίας 26 χρόνων ανύπαντρη και μία συνομιλητική της έγκυος από ζυγίζον το ίδιο βάρος; Όχι. Βέβαια, κατά κανόνα, όλοι έχουν ανάγκη από νερό και τροφές που να περιέχουν λευκώματα, λίπη, άμυλο, άλατα και βιταμίνες. Όμως έχουν ανάγκη από διαφορετική ποσότητα τροφής και από διαφορετική ποικιλία, κι' ας έχουν το ίδιο βάρος. Κι' αυτό γιατί κάθε περίοδος της ζωής του ανθρώπου έχει τις δικές της απαιτήσεις και τις δικές της ανάγκες που είναι διαφορετικές από τις απαιτήσεις και τις ανάγκες μιας άλλης εποχής. Ένας νέος π.χ. 16—18 χρόνων που ζυγίζει 60 κιλά έχει ανάγκη από διπλάσια σε ποσότητα τροφή από ένα γέρο 70 χρόνων, με τα

ίδια κιλά. Κι' αυτό γιατί ο νέος έχει διπλάσια και τριπλάσια ζωτικότητα από το γέρο και βρίσκεται επίσης στην ανάπτυξη του, για την οποία χρειάζεται άφθονα υλικά. Ακόμα έχει ανάγκη από διαφορετική σε είδος τροφή, από τροφή πλούσια σε ασβέστιο και σίδηρο από τα οποία δεν έχει πια καμμία ανάγκη ο γέρος κ.λ.π.

21 ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΒΡΕΦΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ 50Ν ΜΗΝΑ ΑΠ' ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ;

Αυτό το μπέμπης, που μόλις γεννήθηκε, είναι ένας μικρός, ευκόλοδραυστος και τελειότατος ανθρώπιος. Όλα του τα ό-

«ΒΑΡΕΙΑ» ΤΡΟΦΙΜΑ: Τρόφιμα που δύσκολα τα χωνεύει και τα δεχεται ο οργανισμός, και που τον δίνουν αρκετά συχνά σε μετεάδες με τη συχνή χρησιμοποίησή τους: ● Εντόσθια (μεξεδάκια) τηγανιστά. ● Παστά ή καπνιστά κρέατα. ● Σαλάμια, λουκάνικα, μπουρταντέλες. ● Τυριά «παχειά» και τυριά ζυμαμένα (ροκφόρ κλπ.). ● Κονσέρβες κρέατος και ψαριών. ● Κονσέρβες κρέατος και ψαριών με πολύ ντομάτα. ● Κρέας κυνηγιού. ● Σέσκουλα, σπανάκια, σέλινα, σιγάκια. ● Οίονευματώδη ποτά.

ΕΛΑΦΡΑ «ΑΘΗΛΑ» ΤΡΟΦΙΜΑ: Τρόφιμα εύκολοχώνευτα χωρίς καμμία βλαβερή επίδραση, που ξεκουράζουν κατά κάποιο τρόπο τον οργανισμό, άμα χρησιμοποιηθούν για μια μικρή περίοδο: ● Κρέας και ψάρι άπαχο ψητό ή βραστό. ● Πατάτες. ● Πορτοκάλια, πορτοκάλια με καλό ωμό λάδι. ● Γάλα, γιαούρτι. ● Φρούτα κάθε λογής εκτός από φράουλες, μοσμουλά, μπανάνες.

γανα, τα πνευμόνια του, το στομάχι του, το έντερό του, το σπλήν του, είναι αδύνατα και άπραγα. Ακόμα δεν αρχίζουν καλά-καλά να λειτουργούν και είναι αδύναμα να κάνουν τη δουλειά που κάνουν τα ίδια όργανα ενός μεγάλου. Αρχή-αρχή προσπαθούν να προσαρμοστούν και να διατηρηθούν στη ζωή και τίποτ' άλλο. Αργότερα θα συνθησίσουν και θα τα καταφέρουν στον αγώνα τους. Μα πρὸς το παρόν τα θέλουν όλα έτοιμα. Ρούχα, αέρα, φαγητό. Και φαγητό έτοιμο, μαγειρεμένο, βρασμένο, ελαφρό και πλήρες. Ούτε το στομάχι, ούτε το έντερο, ούτε το σπλήν μπορούν ακόμη να αλέσουν φαγητό, να χωνέψουν και να απομώσουν τροφές περίπλοκες και ανέτοιμες. Ο μπέμπης, ως τους 5 μήνες του (τους χρειάζεται το λιγότερο για να συνθησίσουν στα κανονικά καταστάσι της ζωής) θέλει τροφή πλήρη και εύκολοχώνευτη. Να

● 1000 γραμμάρια μητρικό γάλα περιέχουν: 870 γρ. νερό, 15 γρ. λευκώματα, 65 γρ. υδατάνθρακες, 35 γρ. λίπη, 3 γρ. άλατα, πολλές βιταμίνες.

περιέχει όλα τα συστατικά του, ώστε να μπορεί να «γαντζωθεί» στη ζωή και ύστερα βλέπουμε. Ποιά είναι αυτή η τροφή; Το γάλα της μητέρας του. Μόνο αυτό. Αυτό τα έχει όλα, τουλάχιστον στους 5 αυτούς μήνες. Λευκώματα απλά, ελαφρά και εύκολοχώνευτα. Λίπη και υδατάνθρακες το ίδιο. Αφθονες βιταμίνες και μεταλλικά άλατα αρκετά και πολύ απορροσώσιμα. Και σε αναλογίες άριστες με τα συστατικά του σώματός του. Τροφή πλήρης και αρκετή για να εξασφαλίσει όλες τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του μικρού ανθρώπου. ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Άλλα ερωτήματα σχετικά με τη διατροφή).

ΠΛΕΚΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί μαύρο, 250 γραμ. μαλλί άσπρο και 50 γραμ. μπλε-ζαφίρ ΠΕΓΚΟΥΝ - ΜΕΡΙΝΟΣ. 5 κουμπιά και δελόνες Νο 2½ και Νο 3.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 13π και θα πλέξετε 20 δελόνες.

Δεξιό μπροστινό

Βάλετε 59π με άσπρο μαλλί στις δελόνες Νο 3 και αρχίστε κατά τον εξής τρόπο: 8π άσπρους, * 7π μαύρους, (3 άσπρους, 3 συνεχίστε από * (3 φορές) και τελειώστε τη δελόνα σας με 8 μαύρους πόντους. Για την κάθε ρίγα θα έχετε από ένα κουβαράκι. Σε κάθε αλλαγή χρώματος, θα γυρίζετε το ένα μαλλί πάνω στο άλλο για να μη σχηματίζονται τρυπάκια. Πλέξετε 2 εκατ. ίσια. Κατόπιν θα πλέξετε 1π άσπρο στο μέσον της 1ης και 3ης μαύρης ρίγας κατά τον εξής τρόπο: 1η δελόνα 1π άσπρο, 3η, 5η και 7η δελόνα από 3π άσπρους και 9η δελόνα 1π άσπρο. Κατόπιν πλέξετε 12 δελόνες με το κανονικό χρώ-

μα την κάθε ρίγα και σχηματίστε τα ίδια, άσπρα τετραγώνια και κατά τον ίδιο τρόπο στην 2η και 4η ρίγα. Θα επαναλαμβάνετε τα ίδια τετραγώνια κάθε 12 δελόνες μία φορά στην 1η και 3η ρίγα και την άλλη στην 2η και 4η ρίγα. Έως το τέλος του πλεκτού σας θα επαναλαμβάνετε τα ίδια τετραγώνια και κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες αποστάσεις. Σε 10 εκατ. από την αρχή θα πλέξετε με τις δελόνες Νο 2½ (συνεχίζοντας το σχέδιο του πλεκτού) 8 εκατ. για να σχηματίσετε το σφίξιμο της μέσης. Μετά τα 8 εκατ. με τις δελόνες Νο 2½ συνεχίστε και πάλι το πλέξιμο με τις δελόνες Νο 3. Σε γενικό μήκος 27 εκατ. θα βάλετε 1π στην αριστερή μεριά κάθε 1 εκατ. (8 φορές). Σε γενικό μήκος 37 εκατ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη στην αριστερή μεριά, κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε: 2π (2 φορές), 1π (4 φορές) και κάθε 4 δελόνες 1π (5 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 20 εκατ. ύψος της μασχάλης θα κλείσετε τους πόντους που έχετε σε 6 φορές για τον ώμο. Πλέξετε και τ' αριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντικρουστό, αρ-

χίζοντας την πρώτη ρίγα με 8 μαύρους πόντους. Οι υπόλοιπες ρίγες θα γίνουν με 7π πλύν της τελευταίας ή οποία θα έχη 8π άσπρους.

Πλάτη

Βάλετε 121π και αρχίστε το πλέξιμο όπως και για το μπροστινό. Αρχίστε και πάλι με 8π άσπρους την πρώτη ρίγα και τις υπόλοιπες θα τις συνεχίσετε με 7π την κάθε μία. Η τελευταία ρίγα θα έχη και πάλι 8 μαύρους πόντους. Στο ίδιο σημείο της μέσης που πλέξατε στο μπροστινό με τις δελόνες Νο 2½ θα πλέξετε και στην πλάτη τα 8 εκατ. με τις δελόνες Νο 2½. Κατόπιν συνεχίστε το πλέξιμο με τις δελόνες Νο 3. Σε γενικό μήκος 27 εκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά, κάθε 2 εκατ. (3 φορές). Σε 34 εκατ. γενικό μήκος θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 1π (4 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 16 εκατ. ύψος της μασχάλης θα βάλετε από 1π σε κάθε μεριά, κάθε 2 εκατ. (2 φορές). Σε 20 εκατ. ύψος της μασχάλης θα σχηματίσετε τους ώμους. Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά από: 4π (9 φορές), 3π (2 φορές), 2π, 1π (2 φορές). Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ.

Μανίκι

Βάλετε 7π με μαύρο μαλλί στις δελόνες Νο 3. Στη δεξιά μεριά αυτών των πόντων θα προσθέσετε κάθε δεύτερη δελόνα: 10π (5 φορές). Ταυτοχρόνως και κατά το διάστημα που κάνετε τις προσθέσεις θα σχηματίζετε και τις ρίγες με τους 7π του κάθε χρώματος. Θα σχηματίσετε και τα τριγωνάκια σε κάθε μαύρη ρίγα κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες αποστάσεις. Κάθε 1½ εκατ. θα βάλετε στην αριστερή μεριά 1π (22 φορές). Ταυτοχρόνως και κάθε 2½ εκατ. θα βάλετε στη δεξιά μεριά 1π (12 φορές). Σε γενικό μήκος 35 εκατ. κλείστε 3π στη δεξιά μεριά και 2π στην αριστερή μεριά. Κατόπιν τα συνεχίστε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα, στη δεξιά μεριά κατά τις εξής σειρές: 2π (3 φορές), * 1π (2 φορές), 1π (2 φορές). * 1π, 2π. * Επαναλάβετε από * (3 φορές) και συνεχίστε να κλείνετε: 2π (4 φορές), 4π και 5π. Ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε στην αριστερή μεριά κατά την εξής σειρά: * 2π, 1π. * Επαναλάβετε από * (6 φορές). Συνεχίστε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (4 φορές), 2π (3 φορές), 4π και 5π. Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο, αντικρουστό.

Έφαρμογή

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό πανί. Στην κάθε πλάτη τη ραφή του μπροστινού θα κάνετε από μία πένσα του στήθους κατά τον εξής τρόπο: Σε 28 εκατ. ύψος από κάτω θα τσακίσετε την κάθε πένσα, με 1½ εκατ. βάθος και 12 εκατ. μήκος λοξά. Το λόμεμα της κάθε πένσας θα καταλήγη σε 35 εκατ. ύψος από κάτω. Ράψτε τις πλαϊνές ραφές και τους

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΕΝΑ ΦΛΥΤΖΑΝΙ ΤΣΑΪ

Το σερβίρισμα του τσαγιού διαφέρει από του καφέ. Θα παρουσιάσετε τη ζαχαριέρα μ' ένα φλυτζάνι του καφέ κενό και αντίθετα μ' ένα φλυτζάνι τσαγιού ήδη γεμάτο. Και αυτό για τον απλούστατο λόγο ότι βάζοντας ένα κουμμάτι ή ένα κουταλάκι ζάχαρη σ' ένα φλυτζάνι γεμάτο καφέ κινδυνεύει κανείς να λεκιάσει από ένα πιτσιλίσμα. Το πράγμα είναι διαφορετικό με το τσάι, που σερβίρεται αλλωστε σε φλυτζάνια μεγαλύτερα. Φυσικά, μιλώντας για καφέ έννοούμε το σερβίρισμα με την καφετιέρα. (*Ας σημειωθεί, πάντως, ότι οι Άγγλοι βάζουν πρώτα τη ζάχαρη στο άδειο φλυτζάνι). Μέσα σ' ένα δίσκο που τοποθετείται επάνω σ' ένα τραπέζακι ετοιμάζει η οικοδέσποινα τα φλυτζάνια, την τσαγιέρα, τη ζαχαριέρα κ.λ.π. Ρωτάει ύστερα κάθε προσκεκλημένο πώς το προτιμά: με γάλα ή με λεμόνι που θα μπουν στο φλυτζάνι πριν το τσάι.

ώμους. Θα γαρνίρετε όλη τη ζακετούλα με μία λοξή φάσα στην οποία θα πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: Βάλετε στις δελόνες Νο 3 28π με το μπλε μαλλί και αρχίστε με ζέρσευ. Στη δεξιά μεριά θα κλείνετε 1π κάθε δεύτερη δελόνα ενώ στην αριστερή θα βάλετε 1π κάθε δεύτερη δελόνα. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα έχετε πάντοτε τους ίδιους πόντους στη δελόνα σας. Θα πλέξετε σύνολον 3 φάσες. Μία μεγάλη φάσα για γύρω-γύρω σε όλη τη ζακετούλα, δηλ. για τα δυο μπροστινά με το ντεκολτέ της πλάτης και για το κάτω μέρος γύρω-γύρω, και δυο μικρότερες για τα μανίκια. Κατόπιν τοποθετήστε τη φάσα καλή με καλή γύρω σε όλη τη ζακέτα και ράψτε την με μία μικρή ραφή. Γυρίστε την και σιδερώστε τη ραφή με βρεγμένο πανί. Τσακίστε τη φάσα στη μέση και σχηματίστε στις δυο μπροστινές άκρες τις γωνίες. Ράψτε τις και κοψτε το επιπλέον κομμάτι για να μη κάνει χονδράδα. Ράψτε την άλλη άκρη της φάσας στην ανάποδη μεριά, πάνω στην προηγούμενη ραφή με περαστή δελονιά. Στη δεξιά φάσα θα σχηματίσετε 5 συμπτωτικές κατά τον εξής τρόπο: Την πρώτη θα την κοψετε σε 17 εκατ. απόστασι από κάτω, όπως κόβετε στο ύψος και θα την κάνετε φεστόνι. Κόψτε και τις υπόλοιπες 4 κατά τον ίδιο τρόπο με 5 εκατ. απόστασι ή μία από την άλλη. Ράψτε τις ραφές των μανικιών τοποθετώντας το μακρύτερο μέρος στο άλλο. Τοποθετήστε και τις φάσες των μανικιών κατά τον ίδιο τρόπο. Ράψτε τα κομμάτια στην αριστερή φάσα στερεώνοντάς τα στην ανάποδη μεριά με ένα μικρό κουμπάκι δηλ. θα ράβετε ταυτοχρόνως και τα δυο κουμπιά.

T. K.

Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα

ΜΕΡΙΚΑ «ΠΡΟΤΥΠΑ» ΠΟΥ ΑΡΜΟΖΟΥΝ ΚΑΛΙΣΤΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

ΣΕ ποιόν συνέβη να συγχαρηθεί, σε ώριμο ευχάριστα γεγονός, με μία ευγενική σκέψη, ένα τηλεγράφημα που «δεν ήταν σαν τα άλλα»! Ασφαλώς είμαστε εν τάξει με την ευπρέπεια απευθύνοντας ένα κλασσικό τηλεγράφημα συγχαρητηρίων σε περίπτωση άραδωνών ή γάμου. Άλλα είμαστε πάντοτε εν τάξει με την καρδιά μας. Για ν' απομακρυνθούμε λίγο από τους συνηθισμένους τύπους, θα έπρεπε να προσθέσουμε στο μήνυμα που συνοδεύει την επιστολή ενός δώρου, μερικά λουλούδια, μία μικρή λεπτότητα που θα συγκινήσει πολύ τους μνηστευθέντες ή τους νεονύμφους. Οι λίγες φράσεις που ακολουθούν δεν έχουν την αξίωση να χρησιμεύσουν ως «πρότυπα», αλλά απλά να βοηθήσουν να βρής τις λέξεις που αρμόζουν στις διάφορες περιπτώσεις που παρουσιάζονται. Είναι εύλητο, όταν πρόκειται περί τηλεγραφημάτων, ότι αφαιρούνται ύστερα οι λέξεις που δεν είναι απαραίτητες για να γίνει νοητό το κείμενο.

Στη μνηστευμένη

«Άγαπητή μου Λένα, είμαι ευτυχής για την ευτυχία σου και σε συγχαίρω με όλη μου την καρδιά».

«Μάθαμε με μεγάλη μας χαρά τους αρραβώνες της Μαρίας και δεν αμφιβάλλουμε ότι κάνει ευτυχισμένη ένα νέο που το αξίζει ασφαλώς. Με τα θερμά μας συγχαρητήρια».

«Στην πρώτη μέρα της ζωής σου, ή γιαγιά σου σου εύχεται πολλή ευτυχία και σε φιλεί».

«Συγχαίροντάς σε, αγαπητό μου παιδί, θέλω να σου εκφράσω όλη την ευχαρίστηση που έλπιζω να αισθανθώ σε λίγο, όταν θα γνωρίσω τον μνηστήρα σου και θα σάς συγχαρώ και τους δύο».

«Αυτή την ημέρα χαράς, σου μεταδίδω τις θερμές ευχές όλων των δικών μου για μία άπειρη ευτυχία και σου στέλνω τους φιλικούς μου χαιρετισμούς».

«Μικρή μου Άφροδίτα, γνωρίζω το Γίωργο και ξέρω ότι θα γίνης πολύ ευτυχισμένη. Η έκλογή σου μου δίνει μεγάλη χαρά και σου στέλνω όλες τις ευχές μου».

Στους νεονύμφους

«Αυτή την όμορφη μέρα, αγαπητή μου Άννα, συμε-

τέχουμε στη χαρά σου και σε συνοδεύουν οι ευχές μας για την ευτυχία σου».

«Αν και μακριά σου, ή σκέψη μου είναι πολύ κοντά και στους δυο σας αυτή τη μεγάλη μέρα ευτυχίας. Σε φιλώ με αγάπη».

«Αγαπητοί φίλοι, μαζί με τις ευχές όλων των αγαπητών σας προσώπων, δεχθήτε και τις δικές μας για μίαν άπειρη ευτυχία».

«Θα σε σκέπτομαι πολύ στις 18 του μηνός και θα πάω να προσευχηθώ για την ευτυχία σας. Σε φιλώ τρυφερά».

«Η ευτυχία σας είναι και δική μου αυτή τη χαρούμενη μέρα. Ευχομαι με όλη μου την καρδιά να έσθε πολύ ευτυχισμένοι».

«Λυπούμαι που ή ηλικία με κρατά εδώ και δεν μπορώ να σας δείξω όλη μου τη χαρά για την ευτυχία σας. Σας φιλώ με πολλή αγάπη».

«Σ' αυτή την ολοκαίνουρη ευτυχία, ό γέρο φίλος σας Χ... παίρνει και αυτός το μέρος του και σάς εύχεται ό,τι ευχέσθε και σεις οι ίδιοι».

«Ενθουσιασμένη που μαθαίνω αυτή την ευχάριστη είδηση, σπεύδω να σου εκφράσω τη χαρά που μάς προξενεί και να σου στείλω τις πολύ ειλικρινείς ευχές μας για την ευτυχία σας».

ΟΙ ΠΟΛΥ ΛΕΠΤΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Πολλοί άνθρωποι επιχειρούν να τα βγάλουν πέρα με μία υπόσχεση, γιατί φοβούνται να δυσχεραίνουν με μία άρνηση εκείνον που τους ζητεί κάτι. Επειδή δεν μπορούν, είτε επειδή δεν θέλουν να κάμουν την εξυπηρέτησή που τους ζητήσαν, ή σκέψης τους είναι να βρουν ύστερα μία δικαιολογία για να μη κρατήσουν την υπόσχεση που έδωσαν. Τίποτε δεν είναι πιο άποκαρδιωτικό για όλους από ένα τέτοιο τρόπο ενεργείας. Πολύ λιγότερο δυσχεραίνεται κανείς μ' εκείνον που είχε την ειλικρίνεια ν' άρνηθη παρά

μ' εκείνον στο οποίο την υπόσχεση επίστευσε. Πολλοί άνθρωποι θεωρούν υποχρέωσή τους να δώσουν υπόσχεση και πολύ λιγότερο να την τηρήσουν. Μία άρνηση μπορεί καλύτερα να εκφραστεί με τρόπο και όχι μ' ένα απότομο «όχι». Πρόκειται για ένα διάβημα. Μπορείται πολύ καλά να πητέ στο πρόσωπο που σάς ζητεί να το κάμετε ότι υπερτίμη την αξία της επευθεσίας σας. Όταν λιπαρθεί που δεν διαθέτετε χρόνο, ότι δεν μπορείτε να εξετάσετε μία υπόθεσι με την προσοχή που χρειάζεται, και,

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΑ ΛΗΝΑΙΑ

Και μιὰ άλλη γυναικεία γιορτή που κρατούσε από την παλαιά ανόμη εποχή της μητριαρχίας

ΕΚΤΟΣ από τα Θεσμοφόρια και τα Διονύσια, άλλη μεγάλη γιορτή που κι αυτή γιορταζόταν με παράτες και λιτανείες ήταν η Λήναια. Και η γιορτή αυτή — γιορταζόταν το μήνα Γαμηλιώνα (Γενάρη) — ήταν καθαρώς γυναικεία και βαστούσε από τα πανάρχαια χρόνια, από τον καιρό δηλαδή της μητριαρχίας. Τι είδους ιεροτελεστίες γίνονταν δεν ξέρουμε γιατί ήταν μυστικές και άπορρητες, γι' αυτό δεν σώθηκαν πολλές αρχαίες μαρτυρίες που να μάς κατατοπίζουν.

Ξέρουμε όμως πως και η γιορτή αυτή ανήκε στον κύκλο της διονυσιακής λατρειας και ότι είχε όργιαστικό χαρακτήρα.

Ο Διόνυσος στα Λήνια, λατρεύονταν όχι απλώς ως θεός της γονιμότητας αλλά ως θεός των σεξουαλικών όργων.

Πολιότερα πιστεύουν πως η Λήναια ήταν γιορτή του τρύγου γιατί νομίζουν πως το όνομα της γιορτής είχε σχέση με το λήν (πατητήρι, λεκάνη) που πατούσαν τα σταθούλια και έκαναν το μούστο. Διαπιστώθηκε όμως πως το όνομα δόθηκε στη γιορτή αυτή από τις Λήνες που λέγονταν και Μαινάδες και Βάκχες. Αυτές ακολουθούσαν το Διόνυσο — όπως πιστεύανε οι παλαιοί — στα λαγκάδια και στα βουνά και όργιαζαν μαζί του μέρες και νύχτες. Γι' αυτό οι Λήνες (Μαινάδες, Βάκχες) όχι μόνο κανόνιζαν τη λατρεία αλλά και έπαιρναν μέρος στους όργιαστικούς χορούς που γίνονταν στις ιεροτελεστίες, πριν αρχίσει το πανηγύρι. Όπως και στα Άνθεσθρία έτσι και στα Λήνια την προεδρία της γιορτής και πελετής την είχε ο άρχων βασιλεύς και γύρω του είχε τους ιεροτελεστάς.

Δύο ήταν τα κύρια μέρη που αποτελούσαν τον πυρήνα των Ληναίων: Η πομπή και ο άγών. Αργότερα τα βασικά αυτά στοιχεία αποτέλεσαν μέρος της τραγωδίας και κωμωδίας.

Στα Λήνια έπαιρναν μέρος και οι Έλευσινιάτες. Ο δαδούχος μάλιστα των Μυστηρίων κρατώντας μία λαμπάδα, φώναζε στα πλήθη: «Καλείτε Θεόν» δηλαδή το Διόνυσο. Και οι προσκυνητές με δυνατή φωνή, απαντούσαν: «Σεμελίτε, Ιακχε, πλουτοδότα». Αναγνώριζαν δηλαδή πως ο Διόνυσος ήταν γιός της Σεμελής και του Δία και ο θεός που έφερνε τον πλούτο.

Από μερικά άγγελα στα οποία είναι ζωγραφισμένες τελετές από τα Λήνια, μαθαίνουμε πως γυναικείες έντυναν το δάσος (το δάσος ομοίωμα του Διόνυσου) με όμορφα φορέματα, με ένα λεπτούφασμένο χιτώνα και με λινάτιο που ήταν

πλουμισμένο με πολλά κεντήματα. Γύρω στο δάσος είναι ζωγραφισμένες οι Λήνες με έσπληκα μαλλιά που χόρευαν, με συνοδεία φλογέρας. Άλλες σκυθουν μπροστά στο θεό κι άλλες χειρονομούν. Μερικές όμως κρατούν θυρσο — ένα κοντάρι που στο επάνω μέρος ήταν τυλιγμένος κισσός — άλλες κύπελλο με κρασί κι άλλες ένα έλαφακι.

Όπως είπαμε, στα πανάρχαια χρόνια τον καιρό της μητριαρχίας γίνονταν σεξουαλικά όργια, στα ιστορικά όμως χρόνια στη γιορτή αυτή είναι πολύ πιθανόν πως θα γίνονταν μόνο παντομimικές κινήσεις και χειρονομίες που αναπαράταγαν τα όργια σεξουαλικά όργια των Μαινάδων με το Διόνυσο.

Από τις εθνολογικές έρευνες έχει διαπιστωθεί πως παρόμοιες γιορτές γίνονταν και σήμερα από τους καθυστερημένους ή άγριους λαούς της Αφρικής, της Πολυνησίας, Αυστραλίας και Αμερικής.

Το λεγόμενο Φαλλικό, που στην αρχαία Ελλάδα στους ιστορικούς χρόνους σε πολλές περιοχές της Πελοποννήσου, είχαν διαμορφωθεί σε τελετές που έμοιαζαν σαν τις δικές μας άπορρητες, συνδεόνταν με τα Λήνια, που όπως είπαμε στην πρώτη μορφή τους ήταν όργιαστικές σεξουαλικές γιορτές.

Δε μπορούμε όμως να παραδεχθούμε πως τα Φαλλικά, δηλαδή οι άπορρητικοί χοροί και οι παράλληλες τελετές, ήταν εκδηλώσεις συστηματοποιημένες και αχαλίνωτης πορείας, όπως θα έλουν να ποιν μερικοί.

Οι εκδηλώσεις αυτές στους πρωτόγονους λαούς, που παρουσίαζαν μεγάλη θνησιμότητα, γίνονταν με τελετές και πανηγύρια για ν' αναπληρωθούν με νέες γεννήσεις τα πεθαμένα ή άχρηστα μέλη της φυλής.

Στην Άττική τα Λήνια ήταν συμβολική επίδειξι των Φαλλικών της πανάρχαιας εποχής της μητριαρχίας. Γι' αυτό οι κωμωδίες παριστάνουν έναν γιορταζόμενο τα Λήνια.

Όπως μάς πληροφορούν οι άρχαίες πηγές, η κωμωδία στην πρωτόγονη μορφή της ήταν μέρος των Φαλλικών. Για πολύ λοιπόν καιρό, οι δραματικοί άγώνες για την έκλογη των κωμωιδιών που θα παριστάνονταν στην αθηναϊκή Σκηνή, γίνονταν την παραμονή των Ληναίων.

Όπως και ναίαι, στους ιστορικούς χρόνους, ακόμα και στην κλασσική εποχή, τα Λήνια ήταν μία από τις μεγαλύτερες γιορτές της Άττικής, που σκόρπιζε τη χαρά στους άρχοντες.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

1 Ζακέτα σε κλασσική γραμμή γαρνιρισμένη με άσπρα σειρήνια. Μάκρος μέτριο, φάρδος αρμονικό. Η ζακέτα φοριέται με στενή και με φαρδιά φούστα. Ιδιαίτερα με πλισέ φούστα που είναι φέτος πολύ της μόδας.

2 Ναυτικό σύνολο ντέ-πιές του οίκου Γκρέ. Φούστα πλισέ και μακρύ μπλουζά «μαρινιέρ» με τρουά-κάρ μανίκι. Τεράστιος ναυτικός άσπρος γιακάς. Πλαστρόν-μπροστέλο που κατασκευάζεται από το ύφασμα της μαρινιέρ.

3 Ταγιεράκι του Ζιδανσύ με ζακέτα σε τύπο μπλουζας «μαρινιέρ». Πρωτότυπος γιακάς, τρία άσπρα κουμπιά και άσπρα φυτίλκια, στολίζουν χαριτωμένα τη ζακέτα.

4 Ριγέ φόρεμα με ναυτικό γιακά. Γίνεται μονοκόμματο ή ντέ-πιές, με χωριστή πλισέ φούστα. 3 άγκράφες μπρός.

5 Τριπλή, ναυτική κολλαρίνα από όργαντζα. Κάθε μια κολλαρίνα είναι μικρότερη απ' την άλλη. Έτσι οι στρωμένες άκρες μοιάζουν πολύ σ'α να είναι τρία σειρήνια.

6 Μεγάλος ξεχειλωτός γιακάς για σκέτο φόρεμα ή μαρινιέρ. Συμπληρώνεται και με γραβατούλα ή φιδίγκυ.

7 Μονοκόμματο φόρεμα ή ντέ-πιές με «μαρινιέρ». Η φούστα έχει κουφόπιτες ή φαρδιές μονές πιέτες. Γιακάς με πέτα, μονοκόμματος και πολύ ξεχειλωτός εμπρός. Μεγάλο άσπρο κουμπωτό πλαστρόν και μανσετάκια.

Η ΦΕΤΕΙΝΗ ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΝΑΥΤΙΚΑ

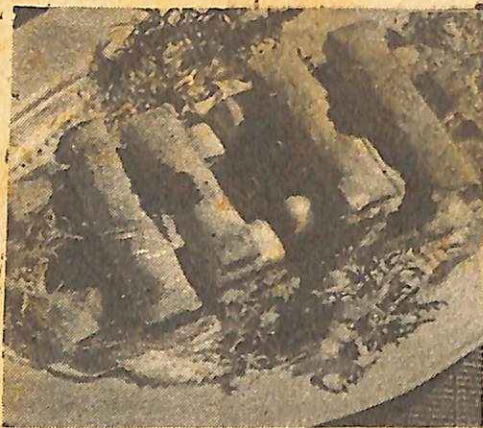
Ναυτικοί γιακάδες - κολλαρίνες, μπλουζες - «μαρινιέρ». Σειρήνια. Μπερεδάκια. Πλαστρόν στον τύπο της ναυτικής μπροστέλας. Θα φορεθώ επίσης πολύ έφτετος το μπλέ - μαρέν και το άσπρο.

• Η μόδα επηρεάζεται φέτος ιδιαίτερα απ' το ναυτικό. Η ναυτική γραμμή και τα διάφορα σχετικά μοτίβα και εξοπλισμένα ενέπνευσαν τους μεγάλους δημιουργούς της μόδας, που παρουσίασαν χαριτωμένα σύνολα και πρωτότυπες λεπτομέρειες. Η φετεινή «ναυτική μόδα» που φαίνεται ότι θα επικρατήσει, ταιριάζει ιδιαίτερα στις κοπέλες και τις νεαρές γυναίκες της ναυτικής μας χώρας.

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΡΝΙ ΠΙΟΥΒΕΤΣΙ

1/2 όκα άρνι.
3 κουταλιές σου-
πας βούτυρο ή φυ-
τίνη.
1 κρεμμύδι φιλο-
κομμένο.
1 μικρό κουτί
τομάτες, ή ανάλο-
γος φρέσκες.
6 φλυτζ, τσαγιού
νερό ζεστό.
2 φλυτζάνια τσα-
γιού κριθαράκι.
Άλάτι, πιπέρι.
1/2 φλυτζάνι τσα-
γιού τυρί τριμμένο.

● **ΝΟΣΤΙΜΑ ΚΑΙ ΠΙΚΑΝΤΙΚΑ** τὰ μικρά
αυτά τυροπητάκια είναι ό,τι πρέπει για
το ούζο σας. Έπειδή όμως είναι γευστι-
κώτατα και κρύα, σας τὰ συνιστούμε ιδι-
αίτερως για την έκδρομή.

ΤΥΡΙ «ΝΤ'ΑΡΤΟΥΑ»

2 αυγά.
35 δράμια παρ-
μεζάνα τριμμένη.
Άλάτι και πιπέ-
ρι καγιέν.
17 1/2 δράμια βού-
τυρο φρέσκο λυωμέ-
νο ή μαργαρίνη Βι-
τάμ.

Προμηθεύσε από ζαχαροπλαστείο έτοι-
μη ζύμη σοφολιάτας ή έτοιμάζετε μόνη σας
μία απλή και άφρατη ζύμη ως εξής: Κο-
σκινίστε 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι με
1/2 κουταλάκι τσαγιού μπέικιν - πάουντερ
και με 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) αλά-
τι. Κόβετε μέσα σε μικρά κομματάκια 2/3
φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή λίπος. Ύγραι-
νετε το μίγμα με 6 κουταλιές σουπας, πε-
ρίπου, νερό κρύο και το μαζεύετε σε μία
σφαίρα. Ζυμώνετε τη ζύμη ελαφρά σε ά-
λευρωμένο σανίδι και την ανοίγετε σε φύλ-
λο μάλλον λεπτό. Τò χωρίζετε στα δύο.
Χτυπάτε τ' αυγά και προσθέτετε το τυρί,
ελάχιστο αλάτι και πιπέρι. Προσθέτετε το
βούτυρο ή το Βιτάμ λυωμένο και απλώνετε
το μίγμα επάνω στο ένα κομμάτι του φύλ-
λου ζύμης. Ύγραίνετε με νερό τις άκρες
τριγύρω και τοποθετείτε επάνω το δεύτερο
φύλλο ζύμης. Πιέζετε τις άκρες, για να κολ-
λήσουν ή επάνω και ή κάτω ζύμη και για
να κλεισθή καλά ή γέμισι μέσα. Χαράζετε
την επιφάνεια σε λουρίδες και τò ψήνετε
σε δυνατό φούρνο (450ο Φαρενάιτ) επί 15
λεπτά. Τò χωρίζετε σε μικρά μακρόστενα
κομματάκια. Τò πασπαλίζετε αυτό μοιάζει
σαν τυρόπητα. Σερβίρεται ζεστό ή κρύο
γαρνιρισμένο με μπουκετάκια από μαϊντανό
ή με άλλο χορταρικό και είναι θαυμάσιο
με ούζο και κατάλληλο για έκδρομές.
ΣΗΜ.: Αντικαθιστάτε την παμεζάνα
με όποιοδήποτε άλλο τυρί νόστιμο προτι-
μάτε. Αλείφετε την επιφάνεια με γάλα ή
δαπορέ ή με αυγό για να πάρη ωραίο
χρώμα.

ΑΡΝΙ ΦΡΙΚΑΣΣΕ (Α λὰ Τοσκάν)

1 1/2 όκα άρνι.
1/2 ποτήρι λάδι.
1 κρεμμύδι φι-
λοκομμένο.
2 σκελίδες
σκόρδο.
1 μπουκετάκι ά-
πό χορτά άρωματι-
κά: μαϊντανό, φύλ-
λο δάφνης, θυμάρι.
8 κρόκοι αυγών.
17 1/2 δράμ. παρ-
μεζάνα τριμμένη.
30 δράμια κρέ-
μα γάλακτος, ή
γάλα.
1 λεμόνι.
1 κουταλιά (κο-
φτή) αλεύρι.
Άλάτι, πιπέρι.

Κόβετε το κρέας σε κανονικά κομμάτια
και τò πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι.
Τò σωτάρτε ελαφρά με τò λάδι. Προσθέ-
τετε τò κρεμμύδι, τò σκόρδο, και τὰ άρω-
ματικά χορτά. Κατόπιν τò βράχετε με λίγο
νερό και τò σιγοψήνετε σε σιγανή φωτιά
έως ότου γίνη. Τò «δένετε» ως εξής: Χτυ-
πάτε τους κρόκους των αυγών και τους ά-
ναμιγνύετε με την παμεζάνα, την κρέμα
γάλακτος, τò λεμόνι, τò αλεύρι και με λίγο
αλάτι και πιπέρι. Ρίχνετε λίγο ζεστό ζω-
μό του φαγητού στο μίγμα και κατόπιν τò
ρίχνετε στο φαγητό. Τò ανακατεύετε σε
σιγανή φωτιά, χωρίς όμως να τò άφήσετε
να πάρη βράση, γιατί τ' αυγά θά κόψουν.
Σερβίρετε άμέσως.

ΣΑΛΑΤΑ «ΖΟΥΛΙΕΝ»

1 φλυτζάνι τσα-
γιού βρασμένα φα-
σολάκια φρέσκα ή
κουτιού, κομμένα
«ζουλιέν».
1 φλυτζάνι τσα-
γιού καρότα βρα-
σμένα και κομμένα
«ζουλιέν».
1 φλυτζάνι τσα-
γιού καρότα βρα-
σμένα και κομμένα
«ζουλιέν».
1 φλυτζάνι τσα-
γιού άρακά βρα-
σμένο.
1/4 φλυτζ. τσα-
γιού λαδόξυδο.
Καρδιές μαρου-
λιών.
Αυγά γεμιστά.

Κόβετε τὰ λαχανικά «ζουλιέν» (κομμα-
τάκια μακρόστενα σε σπιρτόξυλο) με μα-
χαίρι ή με ειδική μηχανή και τὰ βάζετε μέ-
σα σε ένα μπολ. Τὰ περιχύνετε με τò λα-
δόξυδο και άφήνετε να σταθούν στο ψυγείο
επί 1 1/2 ώρας. Στρώνετε μία πινατέλα με καρ-
διές μαρουλιών ή με φύλλα μαρουλιού, κομ-
μένα με τò χέρι σε μεγάλα άκανόνιστα κομ-
μάτια. Στρίβετε επάνω τη σαλάτα και βά-
ζετε τριγύρω ένα πλαίσιο από...

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ: Βράζετε 4 αυγά και
τὰ χωρίζετε κατά μήκος στα δύο. Αφαι-
ρείτε τους κρόκους και τους λιώνετε με
πτηνού. Προσθέτετε 2 κουταλιές μαγιονέ-
ζα, 1 κουταλάκι γλυκού ξύδι, 1/2 κουταλάκι
έτοιμη μουστάρδα, ελάχιστο αλάτι και πι-
πέρι. Αναγεμίζετε τ' ασπράδια με τò μίγ-
μα των κρόκων, ισώνετε την επιφάνεια με
τη λάμα τού μαχαιριού και πασπαλίζετε
επάνω λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο ή τὰ
γαρνίρετε με φιλετάκια αντζούγιας και με
κάπαρη.

ΜΠΟΥΤΙ ΑΡΝΙΟΥ ΚΡΑΣΑΤΟ

(Ιταλική συνταγή)
2 σκελ. σκόρδο.
1 μπουτί άρνιού.
1/2 ποτήρι λάδι.
1 κρεμμύδι μικρό.
1 κομμάτι σέλινο.
2 καρότα.
Άλάτι, πιπέρι.
2 ποτήρια κρασί
άσπρο άρετσινίνο.
1 κουτί τομάτες.
ή ανάλογες φρέ-
σκες.
Λίγο μαϊντανό.
Ρίγανη.

Βάζετε μέσα σε κατσαρόλα τò μπουτί
δολκλινρο, τò λάδι, τò κρεμμύδι, τò σέλινο
και τὰ καρότα, φιλοκομμένα καλά και ανά-
λογο αλάτι και πιπέρι. Τò ψήνετε σε σιγα-
νή φωτιά, ενώ τò γυρίζετε ποτέ-ποτέ, έως
ότου άρχισή να κοκκινίζει. Τότε προσθέτετε
τò σκόρδο και, όταν κοκκινισθή καλά, τò
βράχετε με τò κρασί. Αφήνετε να σιγοβρά-
ση έως ότου τò κρασί εξατμισθή τελείως
και κατόπιν ρίχνετε την τομάτα και ελάχι-
στη ρίγανη. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και
άφήνετε τò περιεχόμενο να σιγοβράση επί
1 έως 1 1/2 ώρα ή έως ότου τò κρέας μαλα-
κώση. Έάν χρειασθή προσθέτετε κατά τò
διάστημα που θα ψήνεται λίγο νερό ή ζωμό
κρέατος. Βγάζετε τò μπουτί από τη σάλ-
τσα του και τò βάζετε σε πινατέλα. Αφαι-
ρείτε από την επιφάνεια της σάλτσας τò
περιττό λίπος και την περνάτε από σίτα.
Την εναεσταίνετε και τη ρίχνετε επάνω
στο κρέας. Σερβίρετε μαζί μακαρόνια, πα-
τάτες τηγανητές ή φούρνο.

ΣΗΚΟΤΙ ΑΡΝΙΟΥ

(Κουζίνα Φλωρεντινή)

1. Κόβετε τò σηκότι σε φέτες, τò πα-
σπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τò ά-
λευρώνετε. Κατόπιν τò βυθίζετε σε αυγό
χτυπημένο και άρακωμένο με μία κουταλιά
νερό και τò τηγανίζετε.
2. Φιλοκόβετε τò σηκότι και τò σωτάρε-
τε σε λίγο βούτυρο με κρεμμύδια φιλοκομ-
μένα. Τò σβύνετε με κόκκινο κρασί.
Σ η κ ό τ ι ά ρ ν ι ο ύ με α υ γ ά : Ψιλο-
κόβετε 150 δράμια σηκότι, τò πασπαλίζε-
τε με αλάτι και πιπέρι και τò σωτάρτε με
λίγο βούτυρο. Τò αδειάζετε κατόπιν σε
πιπίτο φούρνο. Χτυπάτε 6 αυγά δολκλινρα
και προσθέτετε 30 δράμια ζωμό κρέατος,
αλάτι, πιπέρι και μισόκοκκινρο. Περνών-
τας τò μίγμα αυτό από σιμούα, τò ρίχνετε
επάνω στο σηκότι. Τò βάζετε σε σιγανό
φούρνο μερικά λεπτά ή έως ότου πήξουν τ'
αυγά ελαφρά.

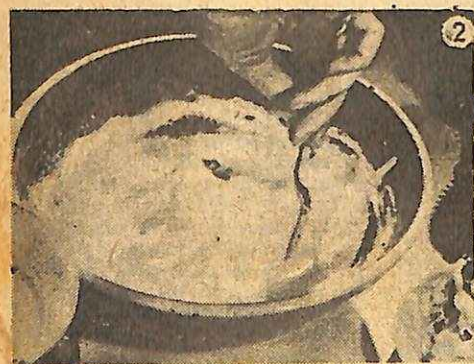
ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΜΑΡΕΓΓΕΣ

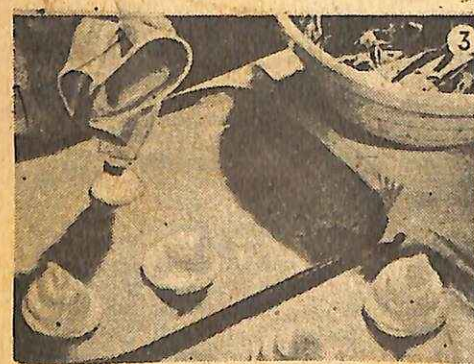
35 δράμ. ζάχαρη.
2 ασπράδια αυ-
γών.
Βανίλια.
Κρέμα σαντιγύ.
Κρέμα ιμιτάσιόν
σαντιγύ, ή κρέμα
βούτυρου.
Ζάχαρη ή άμυ-
γδαλόψιχα φιλο-
κομμένη.

1. Χτυπάτε τ' ασπράδια των αυγών έως
δουτύρουν. Έάν ο καιρός είναι ζεστός
παγώνετε τ' αυγά πριν τὰ χρησιμοποιή-
σετε.

2. Προσθέτετε τη μισή ζάχαρη και έξακο-
λουθείτε τò χτύπημα. Κατόπιν ρίχνετε την
υπόλοιπη ζάχαρη και τη βανίλια, ενώ ανα-
κατεύετε τη μαρέγγα ελαφρά.

3. Στρώνετε μέσα σε λαμερίνα χαρτί
και τò λαδώνετε πολύ ελαφρά. Βάζετε τη
μαρέγγα μέσα σε σακκούλα με άπλο κορ-
νέ και κόβετε τις μαρέγγες επάνω στο
χαρτί, στο σχήμα που δείχνει ή εικόνα. Η
παίρνετε κομματάκια μαρέγγας με κουτά-
λι υγρό και με τη βοήθεια ενός μαχαιριού
άφήνετε να πέσουν επάνω στο χαρτί. Πα-
σπαλίζετε την επιφάνεια ελαφρά με ζάχαρη
ή με άμυγδαλόψιχα φιλοκομμένη. Ψήνετε
τις μαρέγγες σε πολύ σιγανό φούρνο (200ο
Φαρενάιτ) επί 1 ώρα, ή έως ότου στεγνώ-
σουν εντελώς, χωρίς να πάρουν χρώμα.
Τις γεμίζετε, εάν θέλετε, λίγο πριν τις σερ-
βίρετε, με κρέμα σαντιγύ ή με κρέμα βου-
τύρου σοκολάτας.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ ΟΙ ΜΑΡΕΓΓΕΣ:
Όταν τις ψήνετε προσέχετε ώστε ο φούρ-
νος να είναι πολύ σιγανός για να διατηρη-
θή ή λευκότης των. Έάν ο φούρνος είναι

ζεστός θά ξανθίνουν και θά χαλάσουν. Οί
μαρέγγες ψήνονται ιδεωδώς καλά επάνω τε
ελαφρά λαδωμένο χονδρό σανίδι, γιατί αύ-
τό είναι κακός άγωγός της θερμότητας και
δέν άφήνει τις μαρέγγες να ξανθίνουν από
τò κάτω μέρος. Οί μαρέγγες, έφ' όσον φυ-
σικά δέν γεμισθούν, διατηρούνται άκατέτον
καιρό εάν τις κλείσετε μέσα σε τενεκεδάσιο
κουτί. Όταν θελήσετε να σερβίρετε τις
μαρέγγες τις χτυπάτε από τò κάτω μέρος
και τις γεμίζετε με κρέμα σαντιγύ, με κρέ-
μα ιμιτάσιόν σαντιγύ ή με κρέμα βουτύ-
ρου. Τις ένώνετε ανά δύο.

ΚΡΕΜΑ ΙΜΙΤΑΣΙΟΝ ΣΑΝΤΙΓΥ:

17 1/2 δράμια φρέ-
σκο βούτυρο.
17 1/2 δράμια ζά-
χαρη.
9 δράμια κόρν -
φλάουρ.
75 δράμια γάλα.
Βανίλια.

Χτυπάτε τò βούτυρο καλά, έως δ-
του άσπριση. Ρίχνετε τη ζάχαρη και έξα-
κολουθείτε τò χτύπημα. Αναμιγνύετε τò
κόρν-φλάουρ με λίγο γάλα κρύο. Ζεσταίνε-
τε τò υπόλοιπο γάλα και τò ρίχνετε στο
λυωμένο κόρν-φλάουρ. Βράζετε τò μίγμα
έως ότου πήξη και τò χτυπάτε ώσπου να
κρουήση. Τότε προσθέτετε σ' αυτό λίγο-λί-
γο τò μίγμα τού βουτύρου, ενώ έξακολου-
θείτε τò χτύπημα. Ρίχνετε τη βανίλια.

ΑΛΛΗ ΣΥΝΤΑΓΗ:

17 1/2 δράμια φρέ-
σκο βούτυρο.
17 1/2 δράμια ζά-
χαρη.
2 κουταλιές σου-
πας βράζον νερό.
2 κουταλιές σου-
πας κρύο γάλα.
Βανίλια.

Χτυπάτε πρώτα καλά τò βούτυρο
με τη ζάχαρη έως ότου τò μίγμα γίνη ά-
φρατο. Προσθέτετε τò βράζον νερό σταγο-
να-σταγόνα και έξακολουθείτε τò χτύπη-
μα. Κατόπιν ρίχνετε τò κρύο γάλα επίσης
σταγόνα - σταγόνα ενώ χτυπάτε πάντα.
Προσθέτετε τη βανίλια ή όποιοδήποτε άλ-
λο άρωμα προτιμάτε.

ΚΡΕΜΑ ΒΟΥΤΥΡΟΥ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ:
Οί μαρέγγες γίνονται νοστιμώτατες εάν έ-
νωθούν ανά δύο με την κρέμα αυτή ανάμι-
ξα. Η συνταγή είναι ή εξής: Λιώνετε 35
δράμια άγλυκη σοκολάτα επάνω σε σιγανή
φωτιά. Προσθέτετε 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζά-
χαρη και 1/4 φλυτζάνι τσαγιού γάλα. Ανα-
κατεύετε τò μίγμα έως ότου γίνη λείρο. Τò
κρουώνετε. Κατόπιν χτυπάτε 1 φλυτζάνι
τσαγιού βούτυρο φρέσκο (70 δράμια), ή
μισό βούτυρο και μισό Βιτάμ. Προσθέτετε
σ' αυτό λίγη-λίγη 1 φλυτζ. νι τσαγιού κο-
σκινισμένη ζάχαρη-άχνη και μία πρέζα α-
λάτι. Προσθέτετε επίσης 4 κρόκους φρέ-
σκων αυγών — ένα κάθε φορά — ενώ χτυ-
πάτε τò μίγμα. Ένώνετε τò μίγμα της σο-
κολάτας με τò ανωτέρω μίγμα τού βουτύ-
ρου και τέλος προσθέτετε τ' ασπράδια των
αυγών, άφου πρώτα τὰ χτυπήσετε καλά με
τò σύρμα. Η κρέμα είναι έτοιμη για να
τη χρησιμοποιήσετε. Είναι πολύ εύκολη και
κατάλληλη για να σκεπάσετε επίσης ένα
κέικ, πτι-φούρ και διάφορα άλλα γλυκι-
σματα.

ΚΕΙΚ· ΚΑΡΥΔΙΩΝ

2 φλυτζάνια τσα-
γιού κοσκινισμένο
αλεύρι.
1 κουταλάκι τσα-
γιού (κοφτό) σόδα.
1 κουταλάκι τσα-
γιού (κοφτό) μπέ-
κιν - πάουντερ.
1/2 κουταλάκι τσα-
γιού (κοφτό) αλάτι.
3 κουταλιές σου-
πας λυωμένο βούτυ-
ρο ή φυτίνη.
1 φλυτζάνι τσα-
γιού ζάχαρη.
1 αυγό.
1 φλυτζάνι τσα-
γιού γιαούρτι.
1/2 φλυτζάνι τσα-
γιού κομμένη καρυ-
δόψιχα.

1. Κοσκινίστε μαζί τò αλεύρι, τò σόδα.
την μπέικιν - πάουντερ και τò αλάτι.
2. Χτυπάτε μαζί τò βούτυρο και τη ζά-
χαρη. Προσθέτετε τò αυγό, χτυπημένο.
3. Ρίχνετε στο μίγμα τού βουτύρου τὰ
στεγνά υλικά άλληλοδιαόχως με τò για-
ούρτι.

4. Προσθέτετε τὰ καρύδια και άδειάζετε
τò κυλό μέσα σε δουτυρωμένη φόρμα μα-
κρόστενη.
5. Ψήνετε τò κέικ σε μέτριο φούρνο
(350ο Φαρενάιτ) 50 έως 60 λεπτά. Τò πα-
σπαλίζετε, εάν θέλετε, με ζάχαρη-άχνη.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΜΕ ΚΑΡΥΔΙΑ

1 1/4 φλυτζάνι τσα-
γιού αλεύρι.
1/4 κουταλάκι τσα-
γιού (κοφτό) σόδα.
1/4 κουτάλ. τσα-
γιού (κοφτό) α-
λάτι.
1 1/3 φλυτζ. τσα-
γιού βούτυρο ή φυ-
τίνη.
1 φλυτζάνι τσα-
γιού ζάχαρη.
1 αυγό, χτυπη-
μένο.
1 φλυτζ. τσαγιού
καρυδόψιχα χονδρο-
κομμένη.

Κοσκινίστε τò αλεύρι. Τò μετράτε και
τò θανακοσκινίστε 3 φορές μαζί με τò σό-
δα και τò αλάτι. Χτυπάτε μαζί τò βούτυρο
με τη ζάχαρη. Προσθέτετε τò αυγό. Κατό-
πιν ρίχνετε τò μίγμα τού αλεύρου τημη-
τικώς, ενώ ανακατεύετε έως ότου ή ζύμη
γίνη λεία. Προσθέτετε την καρυδόψιχα. Ρί-
χνετε κομματάκια ζύμης με κουτάλι επάνω
σε δουτυρωμένη λαμερίνα εις τρόπον, ώστε
τò ένα ν' απέχη από τò άλλο περίπου 5
έκατοστά. Τὰ ψήνετε σε μέτριο φούρνο
(370ο Φαρενάιτ) 10 έως 12 λεπτά. Αφή-
νετε να μισοκρυώσουν μέσα στη λαμερίνα
και κατόπιν τὰ βγάζετε. Γίνονται περίπου
3 1/2 δωδεκάεδρα, λωτιστώτατα μπισκοτάκια
διαμέτρου 6 έκατοστών.

ΠΑΓΩΤΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

1 κουταλάκι τσα-
γιού κόρν - φλάουρ.
27 1/2 δράμια ζά-
χαρη.
1 φλυτζάνι τσα-
γιού δυνατό καφέ.
25 δράμια σοκο-
λάτα.
3 αυγά.
70 δράμια κρέμα
σαντιγύ.

Αναμιγνύετε τò κόρν-φλάουρ, τη ζάχα-
ρη και τόν στραγγισμένο καφέ. Βάζετε τò
μίγμα στη φωτιά και τò ανακατεύετε έως
ότου άρχισή να βράξη. Προσθέτετε τη σο-
κολάτα και, όταν λύσση, άποσύρετε τò
μίγμα από τη φωτιά, τò κρουώνετε λίγο και
τò ρίχνετε επάνω στους χτυπημένους κρό-
κους των αυγών. Αφήνετε να κρουήση τελεί-
ως και τότε προσθέτετε την κρέμα σαντιγύ
και τ' ασπράδια των αυγών, άφου πρώτα
τὰ χτυπήσετε και γίνουν μαρέγγα σφικτή.
Παγώνετε τò μίγμα σε μηχανή παγωτού ή
σε ηλεκτρικό ψυγείο.

ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΖΕΛΕ

● 160 δράμια νε-
ρό, 16 δράμια ζε-
λατίνα (φύλλα).
1 φλυτζάνι τσαγιού
ζάχαρη. Φλοιός 2
πορτοκαλιών (τò κι-
τρινωμένο μέρος).
160 δράμια χυμό
πορτοκαλιών. 2 λε-
μόνια (τò χυμό).

Ρίχνετε σε κατσαρόλα τò νερό, τη ζελα-
τίνα, τη ζάχαρη και τò φλοιό των πορτο-
καλιών. Όταν τò μίγμα άρχισή να βράξη
τò άποσύρετε από τη φωτιά και άφήνετε
να σταθή επί 10 λεπτά. Κατόπιν προσθέ-
τετε τò χυμό των πορτοκαλιών και λεμο-
νιών, περνάτε τò μίγμα από τούλπανι και
τò σερβίρετε μέσα σε φόρμες, άφου τις
υγράνετε με λίγο νερό, ή σε ποτήρια συμ-
πάνιας ή σε μικρά μπολ. Βάζετε τò ζελέ
στο ψυγείο έως ότου στερεοποιηθή.

Άλληλογραφία

Ν.Τ. — Στο προσέχει τεύχος θά δώσωμε
συνταγές που να χρησιμοποιούνται μόνον
ασπράδια αυγών.

Α'ΙΝΤΑ Κ. — Με πορτοκαλάδες και θυσι-
νάδες προσφέρωμιν μπισκοτάκια. Όλα τὰ
είδη είναι κατάλληλα άρκει να μην είναι άλ-
μυρα. Στὰ γενεθλία τού γιου σας θά
προσφέρτε τὰ γλυκά με τη σειρά άκριδώς
που γράφετε.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Η ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΛΟΓΕΡΟΥΣ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ

2ον Είναι έφτα η ώρα το πρωί. Ο ήλιος δρίσκει τα κιάλια ψηλά μα ο άέρας είναι ακόμα δρασερός. Ξαφνικά οι χωρικοί του Νοάν που δουλεύουν στα χωράφια τους, κοντά στο δημόσιο δρόμο, βλέπουν δυο καβαλάρηδες που τρέχουν με καλπασμό.

Είναι η έγγυνή της κυρίας Ντυπέν ντε Σάξ, λέει μια χωρική. Αυτό το κορίτσι του διαδόλου. Έμοιασε της μάνας της της ζεστοπώτης. Δεν εκλείει καλά-καλά τα δεκαεφτά της χρόνια και έχει έραστη.

—Ποιόν; ρωτάει ένας χωρικός.

—Αυτόν που τρέχει μαζί της. Είναι ο Στέφανος Άζασσόν ντε Γκρανσάν. Δέκα μέρες τους βλέπω τώρα να πηγαίνουν μονάχοι στο δάσος.

—Πηγαίνουν για να μαζέψουν μανιτάρια; λέει ειρωνικά μια δεύτερη χωρική.

—Ακουσα, λέει η πρώτη χωρική, πως προχτές, αυτή και ο έραστής της μπήκαν με τ' αλογά τους μέσα σε μια έκκληση και άρχισαν να ρίχνουν με τ' πιστόλια τους πάνω στην Άγία Τράπεζα.

—Πά! Πά! κάνουν οι άλλες χωρικές και σταυροκοπιούνται.

—Εγώ ξέρω, αντίθετα, πως είναι καλή, λέει ο χωρικός. Άγαπάει και συμπονάει τους δυστυχισμένους. Έπειτα, δεν είναι καθόλου περήφανη. Είναι πολύ καταδεχτική. Πριν την κλείση η γιαγιά της στις καλόγρης, έπαιζε με τα παιδιά του χωριού.

—Μπορεί, μα είναι άθνη. Δεν είναι βέβαια, αυτό που είπες προηγουμένως. Τ' άκουσα κι' εγώ μα κανένας δεν την είδε με τ' αμάξια του. Έγώ τη βλέπω τακτικά με επισκέπτεται τον άδελφό Πρεμόρ.

Οι χωρικές κουνάνε το κεφάλι τους και ξαναπιάνουν τη δουλειά τους. Αυτά ακούγονται και λέγονται στο χωριό για την Αύγη Ντυπέν. Μα θα πρέπει κανείς να κάνει μεγάλο σκόνη στις φήμες και στις διαδόσεις γιατί είναι γνωστό το πως δημιουργούνται αυτές στα μικρά μέρη και μάλιστα στην εποχή του 1821.

Στο μεταξύ οι δυο καβαλάρηδες έχουν φτάσει στο δάσος. Ξεκαθαλίζουν και προχωρούν ανάμεσα από τα δέντρα πεζή, κρατώντας τα ζώα τους από τα χαλινάρια. Είναι τόσο όμορφα εδώ αυτήν την πρωινή ανοιξιάτικη ώρα. Τα φύλλα των δέντρων έχουν ένα ανοιχτό πράσινο χρώμα και οι ακτίνες του ήλιου περνώντας ανάμεσα από τα κλαδιά παίζουν μέσα στα στέφανα. Χάωμ είναι στρωμένο ένα πυκνό πράσινο χαλί, γεμάτο άγριοι λουλούδια...

Η Αύγη αναπνέει βαθιά τον πρωινό αέρα και κ' ττάζει δώθε κάθε ευχαριστήρινη. Τα μάτια της λαμπρύνουν από χαρά. Ξαφνικά, παρατάει το χαλινάρι του αλόγου της, κάνει μερικά βήματα και κ' ττάζει δώθε τον οικογενειακό τάφο σας, λέει ο παιδαγωγός στη μαθήτριά του. Γιατί αύριο το πρωί θ' α γίνει χωρίς η κηδεία της γιαγιάς σου και πρέπει να είναι όλα έτοιμα.

Η Αύγη ακούει το θλιβερό τραγούδι του αγέρα ανάμεσα από τα γυναικιά κλαδιά των δέντρων και δεν απαντάει. Τέλος, ο Ντεσάρτρ προπορεύεται και η Αύγη τον ακολουθεί. Περνούν ανάμεσα σε χορταριασμένους ταφούς.

—Α, εδώ είναι, λέει ο Ντεσάρτρ σπαταλώντας μπροστά σ' ένα μεγάλο πέτρινο σταυρό που έχει χαραγμένο επάνω το όνομα «Μαρίς Ντυπέν». Δίπλα είναι ανοιγμένος ένας λάκκος.

—Τόν άνοιξαν πολύ κοντά στον τάφο του πατέρα σου, λέει ο Ντεσάρτρ.

Και φωτίζοντας το λάκκο με το φανάρι, προσθέτει ζωηρά:

—Δες τί κάνουν.

Η Αύγη, σιωπηλή πάντα από τη θλίψη, και το δέος της στιγμής, σκύβει πάνω από τον ανοιγμένο λάκκο. Σε μία του πλευρά υπάρχει μια τρύπα, από την οποία φαίνονται κομμάτια από νεκροκάσα και μια νεκροκεφαλή.

—Είναι του πατέρα σου, λέει ο γεροπαιδαγωγός, και σ' α να του έρχεται μια ξαφνική έμπνευση, πηδάει μέσα στο λάκκο, άκουμπάει το φανάρι χάωμ και δαγάζει από την τρύπα τη νεκροκεφαλή του Μαρίς Ντυπέν. Κατόπιν ορθώνεται και λέει στη μαθήτριά του:

—Αύγη, φίλησε το κεφάλι του πατέρα σου.

Η σκηνή είναι σαϊεθρική. Η νέα κοπέλλα, βαθεία έμπνεασμένη από την πράξη του δασκάλου της, σκύβει και άκουμπάει τα χείλη της πάνω στην παγωμένη νεκροκεφαλή.

Σ' όλη της τη ζωή δεν θ' α χάσει ποτέ αυτή τη σκηνή.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

βολή εναντίον στο λαγό που έτρεχε πηδώντας. Μια σφαίρα πέτυχε το καύμένο το ζώο στην κοιλιά. Ο λαγός έκανε ακόμα μερικά βήματα και σωριάστηκε χάωμ, δάφοντας με το αλικο αίμα του το χορτάρι. Η Αύγη έτρεξε κοντά του, τον άρπαξε από τ' αυτιά και τον σήκωσε ψηλά. Ο λαγός σπάρσσε ακόμα.

—Σκοπεύεις βαυμάσια, της είπε ο Στέφανος. Μα μου κάνει εντύπωση το θάρρος σου. Μα άλλη κοπέλλα θα λιποθυμούσε αντικρύζοντας μονάχα το αίμα.

—Δεν μου κάνει εντύπωση. Έχω συνήθει, είπε η Αύγη, με μια ξαφνική σκληρότητα στη φωνή της. Ο γέρο Ντεσάρτρ που είναι και γιατρός, με παίρνει μαζί του όταν είναι να κάνει καμμία μικροπέμβαση στο χωριό και τον βοηθάω.

Καθάλησαν τ' αλογά τους και τράβηξαν για το χωριό. Ο σκοτωμένος λαγός κρεμόταν στη σέλα του αλόγου της Αύγης. Χώρισαν κάτω από τις πανάρχαιες φτελιές, που δρισκόντουσαν μπροστά στην κεντρική είσοδο του σπιτιού της νέας.

Το απόγευμα — ήταν Σάββατο — η Αύγη ένοιωσε μια περιεργή μελαγχολική διάθεση και, θέλοντας ν' αφούγη τις έπισκέψεις — ακόμα και του Στέφανου — βγήκε από το σπίτι νωρίς. «Αθελά της, τα δήματα της την ώδηγησαν στην έκκλησία του χωριού. Ο άδελφ Πρεμόρ, ένας ήσυχος και γλυκύ-παιος γέρος, καθόταν απ' έξω από την έκκλησία. Ήταν η μέρα που συνήθως έρχόντουσαν οι χωρικές να έφομολογηθούν για να μεταλάβουν την έπομένη.

—Πώς από δώ, Αύγη; τη ρώτησε ο άδελφ Πρεμόρ, όταν αυτή πλησίασε. —Βγήκα να κάνω μια βόλτα, απάντησε η νέα. —Και πως έγκατέλειψες την Κολέτ, τη φοράδα σου; —Την κούρασα το πρωί. Έξ' άλλου, τώρα ήθελα να περπατήσω.

—Δε σε βλέπω στα κέφια σου. —Ναί, είναι αλήθεια, πάτερ μου, πως δεν είμαι πολύ ευδιάθετη.

—Μήπως... — ο άδελφ διότασε λίγο — μήπως θ' α ήθελες να μου πής αυτό που βαρύνει την ψυχή σου;

—Ναί, πάτερ μου, τίποτα δεν βαρύνει την ψυχή μου, απάντησε η νέα με μια μικρή έκπληξη.

—Ελα, κοπέλλα μου, μέσα στο έξομολογητήριο.

Η Αύγη τον ακολούθησε μέσα στην έκκλησία. Ο άδελφ πήρε τη θέση του στο μικρό κουβούκλιο και η Αύγη κάθησε απ' έξω σε μια καρέκλα.

—Λοιπόν, σ' ακούω, παιδί μου... — είπε ο άδελφ.

Ο εκπρόσωπος της Έκκλησίας είχε μάθει τα όσα κυκλοφορούσαν είχε θάρρος της Αύγης και καθώς η νέα δεν απεφάσιζε να μιλήσει, της έκανε δειλά την έρώτηση:

—Μήπως, παιδί μου, είσαι έρωτευμένη;

Τότε έγινε κάτι το άναπάντεχο. Η Αύγη σπρώχθηκε και βγήκε βιαστικά από την έκκλησία χωρίς ν' απαντήσει, χωρίς να δώσει σημασία στις φωνές του γέρο πάστορα που την καλούσε να γυρίσει πίσω.

Πάντως η γιαγιά της διαζό-

ταν να την παντρεύει γιατί άνησκούσε με το ζωηρό χαρακτήρα και τη θερμή ιδιοσυγκρασία της έγγυνής της. Δεν θ' α ήθελε για κανένα λόγο να μοιάσει η Αύγη της μητέρας της. Και άναζητούσε ανάμεσα στις γνωστές της οικογένειες ένα κατάλληλο γαμπρό. Μα μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν είχε βρή κανένα νέο που θ' α μπορούσε να γίνει άξιος σύζυγος της έγγυνής της. Προτάσεις είχε άρκετες, μα όλοι οι υποψήφιοι ή ήταν μεγαλύτεροι ή ηλικίας ή δεν είχαν περιουσία.

Και η γιαγιά της διαζόταν ακόμα περισσότερο μετά την καρδιακή προσβολή που είχε πάθει. Ήθελε ν' αφήσει άποκατεστημένη την έγγυνή της. Μα ο κατάλληλος γαμπρός δεν παρουσιαζόταν. Τότε η κυρία ντε Σάξ κάλεσε στο Νοάν τον Ρενέ ντε Βιλνενέ, ένα έγγονό του άντρός της από την πρώτη του γυναίκα και έπομένως έαδελφό της Αύγης. Ήθελε να τον παρακαλέσει ν' αναλάβει την κηδεμονία της Αύγης μετά το άνατό της, αν η έγγυνή της ήταν ακόμα άνηλική.

Ο Ρενέ Βιλνενέ ήταν καμμία σαρανταριά χρονών και παντρεμένος με την Άπολλιν ντε Γκιμπέρ, την κόρη του διάσημου στρατιωτικού συγγραφέα. Ήταν ένας άντρας, με λεπτούς πρόποους που ήξερε εκατοντάδες στίχους απ' έξω. Η Αύγη τον συμπάθησε άμέσως, αλλά κι' αυτός έέτιμνος την εαδελφή του και δέχτηκε εύχαρίστως να γίνει κηδεμόνας της.

Ο Βιλνενέ έμεινε στο Νοάν δεκαπέντε μέρες. Πήγαυαν τακτικά με την εαδελφή του κυνίη κι' έκανε μαζί της ίππασία. Οι κακές γλώσσες έδωσαν πάλι και πήραν. Μα δεν συνέβη τίποτα ανάμεσα στον Ρενέ και την Αύγη. Μια άπλη φίλη.

—Ποτέ πιά η χαρά δεν θ' α ξαναφωλιάσει στην ψυχή μου, έπανέλαβε ψιθυριστά.

—Ποτέ πιά η χαρά δεν θ' α ξαναφωλιάσει στην ψυχή μου, έπανέλαβε ψιθυριστά.

—Ποτέ πιά η χαρά δεν θ' α ξαναφωλιάσει στην ψυχή μου, έπανέλαβε ψιθυριστά.

—Ποτέ πιά η χαρά δεν θ' α ξαναφωλιάσει στην ψυχή μου, έπανέλαβε ψιθυριστά.

—Ποτέ πιά η χαρά δεν θ' α ξαναφωλιάσει στην ψυχή μου, έπανέλαβε ψιθυριστά.

Με τα πρωτοβόχια δέκοψαν τις σχέσεις τους. Ο Στέφανος ήταν άπελπισμένος. Άρχισε να της στέλνει άπαντά γράμματα. Η Αύγη του άπαντούσε μα δεν ήταν πιά έρωτευμένη μαζί του. Πάντως, σ' όλη της τη ζωή θ' α διατηρήσει μια εύχρηστη άνομινη από την πρώτη της άγάπη, από τον άντρα που την έκανε γυναίκα.

Το θηινόπωρο η Αύγη παίρνει ένα γράμμα από τη μητέρα της στο όποιο η τελευταία της κάνει παρατηρήσεις για τον τρόπο της ζωής της στο Νοάν που έχει πληροφορηθεί από διάφορα πρόσωπα. Η Αύγη πειράζεται και άπαντάει στη μητέρα της με το άκόλουθο γράμμα:

«Διάβασα με προσοχή και σεβασμό, το γράμμα που είχατε την καλωσηνία μου στείλετε και δεν θ' απαντούσα στις παρατηρήσεις σας, αν δεν με διατάζατε να το κάνω άμέσως... Ο κύριος Ντεσάρτρ, γράφετε, είναι άξιοκατάκριτος, γιατί αφίνει να κάνω ό,τι θέλω πρώτα-πρώτα θ' α πάρω το θάρρος να παρατηρήσω ότι ο κύριος Ντεσάρτρ δεν έχει καμμία έξουσία και κανένα δικαίωμα έπάνω μου και μόνο φιλικές συμβουλές μου δίνει... Ο κύριος Γκρανσάν (ο Στέφανος Άζασσόν) σ' ας έπτε ότι έχω δύσκολο χαρακτήρα: για ν' επαναλαμβάνετε ένα τέτοιο πρσσω, άγαπητή μου μητέρα, θ' α π' α πιστέψατε ότι ο κύριος Γκρανσάν γνωρίζει κατά βάθος το χαρακτήρα μου, μα δεν νομίζω ότι είμαι άρκετά συνδεδεμένη μαζί του ώστε να ξέρη ποιά είμαι τα προτερήματά μου ή τα έλαττώματά μου... Δεν σ' α έπτε ψέματα, λέγοντάς σας ότι μου παρέδιδε μαθήματα στην κάμωρά μου: που θέλετε να δεχθώ τους ανθρώπους που έρχονται να με δούν; Η γιαγιά μου είναι άρρωστη και δεν μπορεί να δεχθ' έπισκέψεις... Θ' α θέλατε να πάρω, για να πάω περίπατο, το μπράτσο της καμαριέρας μου ή μιας υπηρέτριας; Αυτό μου χρειαζόταν για να μη πέσω, όταν ήμουν μικρή, μα τώρα είμαι δεκαεφτά χρονών και έχω μάθει να περπατάω...»

Το γράμμα αυτό που διασώθηκε, είναι χαρακτηριστικό όχι μονάχα για την έντονη προσωπικότητα της Αύγης, και για τον άνεξάρτητο και έλεύθερο

χαρακτήρα της, αλλά και για το συγγενικό της έπίσκοπος του Άρλ. Έχει μάθει πως η «άθνη» έαδελφή του είναι βαρεία άρρωστη και θέλει να σώσει την ψυχή της.

—Ξέρω, της λέει ο εκπρόσωπος της έκκλησίας, ότι θ' α γελάσεις αν σου ζητήσω να έξομολογηθείς και να μεταλάβεις. Έσ' α κοροϊδεύεις αυτά. Σε παρακαλώ όμως να το κάνης για χατήρι μου.

Για μεγάλη έκπληξη της Αύγης, που είναι υποστά, η γιαγιά της δέχεται. Γυρίζοντας προς την έγγυνή της, η κυρία ντε Σάξ της λέει:

—Καταλαβαίνω πως θ' α πεθάνω σύντομα. Αν πεθάνω χωρίς να συμ' αστώ με την έκκλησία, οι άνθρωποι θ' α κατηγορήσουν έσένα. Δεν θέλω να σου δημιουργήσω τύψεις συνειδήσεως, ούτε να σ' έφέρω σε αντίθεση με τους φίλους σου. Έχω τη βεβαιότητα πως αυτό που θ' α κάνω δεν είναι ούτε δεικό, ούτε ψέμα.

Και κάλεσε τον γέρο πάστορα του Σάρτρ και έξομολογήθηκε μπροστά σε όλο το προσωπικό του σπιτιού της.

Η Αύγη Ντυπέν ντε Φρανκίγ ντε Σάξ πέθανε στις 24 Νοεμβρίου 1821. Πριν αφήσει την ύστατη πνοή της έπτε στην έγγυνή της, που ήταν γονατισμένη πλάι στο κρεβάτι της: —Χάσεις την καλύτερή σου φίλη.

Κι' έκλεισε τα μάτια της ν' α πάντα.

Είναι νύχτα προχωρημένη.

— Θαυμάσιος ο καφές σας!... 31 είδους ρεβύθι μεταχειρίζεσθε;...

Μια νύχτα σκοτεινή και παγερό. Παραμονή Χριστουγένων. Στο δρόμο προς το νεκροταφείο του Σάρτρ βαδίζουν δυο άνθρωποι κρατώντας ένα φανάρι. Είναι ο Ντεσάρτρ και η Αύγη.

—Θέλω να δώ αν άνοιξαν τον οικογενειακό τάφο σας, λέει ο παιδαγωγός στη μαθήτριά του. Γιατί αύριο το πρωί θ' α γίνει χωρίς η κηδεία της γιαγιάς σου και πρέπει να είναι όλα έτοιμα.

Η Αύγη ακούει το θλιβερό τραγούδι του αγέρα ανάμεσα από τα γυναικιά κλαδιά των δέντρων και δεν απαντάει.

Τέλος, ο Ντεσάρτρ προπορεύεται και η Αύγη τον ακολουθεί. Περνούν ανάμεσα σε χορταριασμένους ταφούς.

—Α, εδώ είναι, λέει ο Ντεσάρτρ σπαταλώντας μπροστά σ' ένα μεγάλο πέτρινο σταυρό που έχει χαραγμένο επάνω το όνομα «Μαρίς Ντυπέν». Δίπλα είναι ανοιγμένος ένας λάκκος.

—Τόν άνοιξαν πολύ κοντά στον τάφο του πατέρα σου, λέει ο Ντεσάρτρ.

Και φωτίζοντας το λάκκο με το φανάρι, προσθέτει ζωηρά:

—Δες τί κάνουν.

Η Αύγη, σιωπηλή πάντα από τη θλίψη, και το δέος της στιγμής, σκύβει πάνω από τον ανοιγμένο λάκκο. Σε μία του πλευρά υπάρχει μια τρύπα, από την οποία φαίνονται κομμάτια από νεκροκάσα και μια νεκροκεφαλή.

—Είναι του πατέρα σου, λέει ο γεροπαιδαγωγός, και σ' α να του έρχεται μια ξαφνική έμπνευση, πηδάει μέσα στο λάκκο, άκουμπάει το φανάρι χάωμ και δαγάζει από την τρύπα τη νεκροκεφαλή του Μαρίς Ντυπέν. Κατόπιν ορθώνεται και λέει στη μαθήτριά του:

—Αύγη, φίλησε το κεφάλι του πατέρα σου.

Η σκηνή είναι σαϊεθρική. Η νέα κοπέλλα, βαθεία έμπνεασμένη από την πράξη του δασκάλου της, σκύβει και άκουμπάει τα χείλη της πάνω στην παγωμένη νεκροκεφαλή.

Σ' όλη της τη ζωή δεν θ' α χάσει ποτέ αυτή τη σκηνή.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

ΖΑΚΕΤΟΥΛΑ-ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 350 γραμμ. μαλλί ά-σπρο και 50 γραμμ. σε κονιάκ σκούρο ΠΕΓΚΟΥΕΝ ΜΕΡ:-ΝΟΣ τρίκλωνο. Βελόνες Νο 2½ και 2 κουμπιά φιλιτισένια άρ-κετά μεγάλα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δε-λόνα ανάποδη.

ΣΧΕΔΙΟ: 1η ΒΕΛΟΝΑ=1π κονιάκ καλή, 3π άσπρο και ού-τω καθ' έξης. 2η ΒΕΛΟΝΑ και όλες οι ζυγές δελόνες θα πλε-ξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. με το κονιάκ μαλλί με κονιάκ και τους ά-σπρους με άσπρους. 3η ΒΕΛΟ-ΝΑ=1π κονιάκ, 1π άσπρος, 2π κονιάκ. Συνεχίστε όπως άρχισατε. 5η ΒΕΛΟΝΑ=“Ο-λοι οι πόντοι πλέκονται με κο-νιάκ. 7η ΒΕΛΟΝΑ=3π κονιάκ, 1π άσπρος και ούτω καθ' έξης. 9η ΒΕΛΟΝΑ=2π άσπροι, 1π κονιάκ, 1π άσπρος. Συνεχίστε όπως άρχισατε.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. θα βάλετε 17π και θα πλέξετε 21 δελόνες.

Μπροστινό

Βάλετε 140π με άσπρο μαλ-λί και άρχισατε με ζέρσευ. Πλέξετε 8 δελόνες και σχημα-τίσετε την πρώτη ρίγα με το σχέδιο με το κονιάκ μαλλί. Τις ρίγες θα τις έξακολουθήσετε σε όλο το πλεκτό, με 16 δελό-νες με άσπρο μαλλί σε άπο-στασι ή μια από την άλλη. Πρέ-πει να προσέχετε κατά το δια-σπυμα που πλέκετε τις ρίγες, ώστε οι μύτες από το σχέδιο της κάθε ρίγας να έρχονται ή μια πάνω από την άλλη ακρι-βώς. Θα πλέξετε 8 έκατ. ίσια. Κατόπιν θα κλείνετε σε κάθε μεριά 1π κάθε 1½ έκατ. (4 φο-ρές) και κάθε 1 έκατ. από 1π σε κάθε μεριά (3 φορές). Σε γενικό μάκρος 17 έκατ. θα βά-ζετε 1π σε κάθε μεριά, κάθε 1 έκατ. (14 φορές). Κατόπιν θα συνεχίσετε να βάζετε κάθε δεύ-τερη δελόνα σε κάθε μεριά ά-πό: 1π (7 φορές), 2π (2 φο-ρές), 3π και 5π. Σε γενικό μάκρος 37 έκατ. κλείσατε τους 16 μεσαίους πόντους σε μι-ά φορά (μπροστινό άνοιγμα). “Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Πέρασατε τους πόντους της μιας μεριάς σε μι-ά παραμάνα και άφήσατε τους να περιμέ-νουν. Σε αυτό το σημείο θα σχηματίσετε στην έξωτερική μεριά το μονικόκι κατά τον έ-ξης τρόπο: Κάθε 1½ έκατ. θα βάζετε στην έξωτερική μεριά: 1π (5 φορές) και κάθε 1 έκατ. 1π (8 φορές). Σε 19 έκατ. μα-κρος του μπροστινού άνοιγμα-τος θα σχηματίσετε το ντεκολ-

τέ κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε στην έσωτερική μεριά. 2π (4 φορές), 1π (7 φορές) και συνε-χίσατε ίσια σ' αυτή τη μεριά. Ταυτοχρόνως και σε γενικό μά-κρος 33 έκατ. θα σχηματίσατε τον ώμο κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλεί-νετε στην έξωτερική μεριά: 3π (11 φορές), 4π (3 φορές), 5π και από όπ έως ότου τελειώ-σουν όλοι οι πόντοι σας. Πλε-ξετε και τους πόντους της άλ-λης μεριάς κατά τον ίδιο τρόπο, αντικρουστούς.

Πλάτη

Βάλετε 128π με άσπρο μαλ-λί. Θ' άρχισατε ακριβώς κατά τον ίδιο τρόπο όπως και για το μπροστινό και θα σχηματι-σετε και τις ίδιες ρίγες. Σε 8 έκατ. από την άρχή θα κλείνετε σε κάθε μεριά 1π κάθε 1½ έ-κατ. (3 φορές) και κάθε 1 έ-κατ. από 1π (6 φορές). Σε γε-νικό μάκρος 17 έκατ. θα βάζε-τε 1π σε κάθε μεριά, κάθε 1 έκατ. (16 φορές) και κάθε δεύ-τερη δελόνα από: 1π, 2π (2 φορές), 3π και 5π. Σε γενικό μάκρος 35 έκατ. θα βάζετε και πάλι από 1π σε κάθε μεριά, κάθε 1 έκατ. και κάτι (6 φο-ρές) και κάθε 1 έκατ. περίπου από 1π σε κάθε μεριά (10 φο-ρές). Σε γενικό μάκρος 51 έ-κατ. θα κλείνετε σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη δελόνα, κατά την έξης σειρά: * 2π (2 φορές), 3π (1 φορά). Επαναλάβετε από * (6 φορές). Θα συνεχίσατε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα σε κάθε μεριά από: 3π (2 φο-ρές), 4π (2 φορές) και από 7π (2 φορές). Σε αυτό το σημείο κλείσατε τους 16 μεσαίους πόν-τους σε μι-ά φορά. “Η κάθε με-ριά θα πλεχθεί χωριστά. Περα-σατε τους πόντους της μιας με-ριάς σε μι-ά παραμάνα και ά-φήσατε τους να περιμένουν. Συν-νεχίσατε το πλέξιμο με τους πόντους που έχετε στη δελόνα σας. Στην έσωτερική μεριά θα κλείσατε 9π και στην έξωτερική μεριά θα συνεχίσατε να κλεί-νετε 7π έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι. Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και περιμέ-νουν κατά τον ίδιο τρόπο αντι-κρουστούς.

Γιακάς

Βάλετε 229π με άσπρο μαλ-λί και πλέξετε 4 δελόνες. Κα-τόπιν σχηματίσατε μι-ά ρίγα με το κονιάκ μαλλί. Ταυτοχρόνως θα κάνετε άνοιγματα κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη δε-λόνα θα βάζετε άνοιγματα, προ- και μετά από τον 63 πόντο και από τον 167 πόντο (11 φορές).

ΤΑ ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ

Μι-ά από τις αίτιες των εξανθημάτων είναι πολύ συχνά ή κακή διατροφή. Ζείς, κοπέλλες, που υπόφερετε από τό-σο δυσάρεστα αυτά μπιμπικία, μη τρώτε διαστικά, χω-ρίς να μασάτε άρκετά την τροφή σας. Παρακολουθήτε τακτικά τη λειτουργία των έντερων σας: Κοιμάσθε άκοκτά; Εφαρμόσατε αυτά: Βουρτσίζετε κάθε μέρα το πρόσωπό σας με μι-ά λεπτή δούρσα και βειούχο σαπούνι. “Υστερα, μι-ά φορά τη βδομάδα, σκύβετε έπάνω από μι-ά κατσαρόλα με πολύ ζεστό νερό για ν' άνοιξουν οι πόροι του δέρματός σας. “Αλειψατε ύστερα τα μολυσμένα σημεία με ιωδιούχο αλκοόλ. Και τέλος κάμνετε ένα έλαφρό μασάζ με κρέμα διταμινέ.

Μετά την 3η δελόνα με άσπρο μαλλί πάνω από τη ρίγα θα σχηματίσατε 2 κουμπότρυπες κατά τον έξης τρόπο: Πλέξετε τους 9 πρώτους πόντους 8 δε-λόνας. “Αφήσατε τους να περι-μένουν και πλέξετε και πάλι 8 δελόνες τους 16 έπόμενους πόν-τους. “Αφήσατε τους να περι-μένουν και πλέξετε τους υπό-λοιπους πόντους 8 δελόνες. Στην έπόμενη δελόνα πλέξατε όλους τους πόντους συνέχεια. Σε 14 δελόνες με άσπρο μαλλί θα σχηματίσατε μι-ά άλλη ρίγα με το κονιάκ μαλλί. Μόλις ιε-λιώσατε και αυτή τη ρίγα θ' άρχισατε άμέσως μι-ά δεύτερη ρίγα, της οποίας οι μύτες θ' άκουμπουν πάνω στις μύτες της προηγούμενης. Ταυτοχρο-νως θ' άρχισατε κλεισίματα 3 πόντων στην προέκτασι κατά τον έξης τρόπο: Πάρετε τους 2 πρώτους πόντους άπλεκτους μα-ζί, υπήγοντας τή δελόνα, από τον δεύτερο στον πρώτο. Πα-ρετε και τον έπόμενο πόντο ά-πλεκτο. Βάλετε κλωστή στη δελόνα και γυρίσατε τους 3 ά-πλεκτους πόντους πάνω από την κλωστή. Θα κάνετε αυτό τό-σο κλείσιμο των 3 άπλεκτων πόντων, κάθε δεύτερη δελόνα (11 φορές). Πλέξετε και το κομμάτι του κουμπώματος κατά τον ίδιο τρόπο και κάνετε άλλη μι-ά ρίγα και κλείσατε τους πόντους.

Κάτω μέρος δεξιού ρεβέρ

Βάλετε 5π με άσπρο μαλλί

και άρχισατε με ζέρσευ σκέτο. Στη δεξιά μεριά αυτών των πόντων (καλή μεριά του ζέρ-σευ) θα βάζετε κάθε δεύτερη δελόνα 1π (8 φορές) και κάθε 4 δελόνες 1π (14 φορές). Σε 10 έκατ. από την άρχή θα κλεί-νετε στην άριστερη μεριά κάθε δεύτερη δελόνα: 2π (5 φορές), 1π (4 φορές). Συνεχίσατε ίσια αυτή τη μεριά. “Όταν τ' άνοιγι-ματα της δεξιάς μεριάς τελειώ-σουν, θα κλείσατε τους πόν-τους που έχετε σε 3 φορές, άρ-χίζοντας από την δεξιά μεριά. Πλέξετε και τ' άριστερό ρεβέρ κατά τον ίδιο τρόπο αντικρου-στό.

Εφαρμογή

Σιδερώσατε όλα τα κομμά-τια του πλεκτού σας από την άνάποδη με νωπό πανί. Σε κα-θε πλαινή ραφή του μπροστι-νού, θα κάνετε από μι-ά πένσα του στήθους κατά τον έξης τρόπο: Σε 39 έκατ. από την κάτω άκρη, θα τσακίσατε την κάθε πένσα με 1 έκατ. βάθος και 9 έκατ. μάκρος. Ράψατε τις πλαινές ραφές και τις ραφές των ώμων. Ράψατε τα έσωτερι-κά κομμάτια των ρεβέρ. Κα-τόπιν τοποθετήσατε τό γιακά στο άνοιγμα του κουμπώματος, τοποθετώντας τη δεξιά μεριά πάνω στην άριστερη. Κάνετε τις δυο κουμπότρυπες μαζί με-τόνι. Στο κάτω μέρος γυρί-σατε ένα στριφωμάκι 3 έκατ. Γυρίσατε και στα μονικόκια έ-να στριφωμάκι 2 έκατ. Τ. Κ.

Ένα ενδιαφέρον ιστορικό ανάγνωσμα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ BYZANTIO

ΕΙΔΑΜΕ στο προηγούμενο σημειώμα-μα, ότι ή γυναίκα στο Βυζάντιο δεν είχε τα ίδια δικαιώματα που είχαν οι άνδρες. “Όπως και στην άρχαία Έλ-λάδα, έτσι και στο Βυζάντιο οι γυναίκες θεωρούντανε κατώτερα όντα. “Ακόμα και μέσα στα σπίτια τους, όταν έτρωγαν δεν κάθονταν στο ίδιο τραπέζι. “Όπως έμεναν τον περισσότερο καιρό στο γυναικωνίτη, έτσι το μεσημέρι και το βράδυ κάθονταν χωριστά άνδρες και γυναίκες.

Το ίδιο γίνονταν και όταν πήγαιναν στην Έκκλησία. Κι' εκεί μένανε σε χωριστό μέ-ρος που είχε κιγκλιδώματα από σανίδια για να μη τις βλέπουν οι άνδρες. Το μέρος αυτό της Έκκλησίας λέγονταν μα τ ρ ω ν ί κ ι ο ν. “Η συνήθεια αυτή επικράτησε δε-χι μόνο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, αλλά και πολύ άργότερα ακόμα. Στις έκ-κλησίες της έλευθέρας Έλλάδος υπήρχε ο γυναικωνίτης, που είχε τα λεγόμενα κα-φά σ ι α «διά το μη σκανδαλίζεσθαι τους άνδρας κατά την θείαν λειτουργίαν».

Ξέρουμε ακόμα πως και όταν ταξίδευαν οι βυζαντινές γυναίκες τόσο μέσα στα λεω-φορεία εκείνου του καιρού όσο και στα κα-ράβια, μένανε σε χωριστό μέρος και ανά-μεσα ανδρών και γυναικών συνταξιδιωτών υπήρχε ένα είδος παραβάν.

“Επίσης οι γυναίκες που ταξίδευαν, αν έβρισκαν επίσκοπο ή ηγούμενο, δεν έπι-τρέπονταν να σταματήσουν και να καταλύ-σουν σ' αυτό. Χωρίς να σταθούν ούτε ένα λεπτό σ' αυτό, έφευγαν.

“Αφού λοιπόν επικρατούσαν τέτοιες αντί-λήψεις, δέ θέλει ρώτημα πως δεν έπιτρέ-πονταν οι γυναίκες να παρακαθήσουν στα συμπόσια που ώργάνωναν οι άνδρες τους. Οι γυναίκες κλείνονταν στο γυναικωνίτη και τα κορίτσια ακόμα παραμέσα. Το ίδιο γί-νονταν και στους γάμους. Οι προσκαλεσμέ-νοι έτρωγαν και γλεντούσαν σε χωριστά δωμάτια.

Το έθιμο αυτό ήτανε γενικό. Και στη βυζαντινή Αύλη ή συνήθεια αυτή ούδέπο-τε παραβιάζονταν. Κι' όταν ακόμα έρχον-ταν επίσημοι ξένοι και φιλοξενοούντανε στα “Ανάκτορα, πάλι οι άνδρες και οι γυναίκες έτρωγαν χωριστά και δεν έρχονταν σε καμ-μία επαφή. “Ιστορούν μάλιστα πως όταν επισκέφθηκε τη βυζαντινή πρωτεύουσα ή Ρωσίδα πριγκίπισσα “Ολγα, αν και φι-λοξενήθηκε στο παλάτι, ωστόσο ούτε μι-ά φορά δεν έφαγε σε κοινό τραπέζι με τον αυτοκράτορα και τους πρίγκηπες.

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Προσέχετε όταν διαβάσετε, το φωτισμό. Παίξει και αυτός ένα ρόλο για την όμορ-φιά σας. “Ο κακός φωτισμός σας ανάγκά-ζει να κάνετε γκριμάτσες, τό μετωπό σας ρυτιδώνεται και έπομένως χάνετε τό οφε-λος από τις προσεκτικές περιποιήσεις που κάνετε στο δέρμα σας. Τοποθετήτε τη λάμ-πη σας πίσω από τον ώμο σας, κατά τρώ-πο που να φωτίζεται καλά τό βιβλίο και τα μάτια σας να βρίσκονται στη σκιά.

μπερα τους ή από τις βίβες τους και να έ-χουν σκεπασμένο τό πρόσωπό τους, για να “άποφεύγουν τό πονηρά βλέμμα των άν-δρών».

“Εκτός από την έκκλησία, οι γυναίκες είχαν τό δικαίωμα να πηγαίνουν στα λου-τρά — στα βάνια όπως λέγονταν. Στα λουτρά όμως γίνονταν μεγάλο πανη-γύρι. Σ' αυτά οι γυναίκες έβρισκαν την ευκαιρία όχι μόνο για κουσουμπολιό αλλά και να ξεσκάσουν. Οι νέες μάλιστα παι-ζανε μέσα στους λουτρες' γι' αυτό πολλά διαβιότανε εις βάρος τους από τις κακές γλώσσες.

Μι-ά λοιπόν που επικρατούσαν τέτοιες αντίληψεις οι Βυζαντινές δεν είχαν τό έλευ-θερο να θγαίνουν μόνες τους και να πάνε στα μαγαζιά να φωνίσουν ή ν' αγοράσουν πράγματα που τους χρειαζόνταν για τό ντύσιμό τους και τον καλλωπισμό τους. “Ε-πρεπε να βγούν μαζί με τους άντρες τους και να φορούν καλύπτραν. “Η σεμνή γυναι-κα δεν έπρεπε να κυττάζη δεξιά και άρι-στερά αλλά να είναι «χαμηλοδραπούσα». Γι' αυτό όλη την ημέρα στα χωριά και στις πόλεις ακούγονταν στους δρόμους οι φωνές των γυρολόγων που φορτωμένοι τις πραγματίες τους καλούσαν τις κυράδες να βγούν στην πόρτα να μωνίσουν.

“Από τό λαϊκό Βυζαντινό ποιητή, τον Πτωχοπρόδρομο, μαθαίνουμε πως διαλαλού-σαν οι έμποράκηδες τά έμπορεύματά τους:

«Κυράδες, χειρομάχισσες, καλοσοκοδέσποι- (νές μου προκίπατε, θηλαρικές έπώρατε κεντίκλας (1) και τους πιπεροτρίπτας μου να τρίβετε (πιπέριν

τά καρδιάτα, άρχονίσσες, εδώ τά σημαδιάτα, έπώρατε δρουβανίστον δούγαλον, γυναίκες!»

Οι πραγματίες που πουλούσαν οι γυρο-λόγοι ήταν εκτός από ύφασματα και μα-γειρικά είδη και πολλών ειδών καλλυντικά. Παρ' όλους τους περιορισμούς, οι γυναι-κες του Βυζαντίου ενδιαφέρονταν πάρα πο-λύ για την καλή έξωτερική τους εμφάνισι και για τον καλλωπισμό. Τά φτιασιδιά ή-ταν πολλών ειδών, αλλά τό κόκκινο χρώ-μα, όπως και τώρα, ήταν τό χρώμα που προτιμούσαν. Μά για τό ζήτημα αυτό θα κάναμε λόγο σε άλλο σημειώμα μας για-τι έχουμε πολλά να πούμε.

“Ο γενικός αυτός κανόνας είχε και τις εξαίρεσεις του. Μερικές γυναίκες έσπαγαν τά δεσμά τους και άδιαφορώντας για τό τί θα πη ό κόσμος, ξεπαρτίζαν, πήγαιναν μόνες τους στα μαγαζιά, έκαναν επισκε-ψεις, ντύνονταν όπως ήθελαν — δηλαδή ά-σεμνα κατά την κοινή αντίληψη — και ζου-σαν τη ζωή τους. “Άλλες απ' αυτές είχαν την άδεια των συζύγων τους που ήταν άν-θρωποι με νεωτεριστικές αντίληψεις, άλλες πάλι μι-ά που δεν μπορούσαν να ζήσουν τη ζωή αυτή έβγαίνουν έξω κι' έτσι ανάγ-καζαν τους άνδρες τους να υποβάλουν αι-τησι διαζυγίου. Οι περισσότερες όμως γυ-ναίκες που έλευθεριάζαν, ήταν χήρες και φυσικά προκαλούσαν τη γενική αγανάκτη-σι. Τό κουσουμπολιό γι' αυτές έπαίρνε και έδινε.

Πρέπει να σημειώσουμε ακόμα, ότι όταν γίνονταν στις μεγάλες γιορτές χοροί απ' έξω από τις έκκλησίες, οι γυναίκες χορεύαν αλλά ήταν υποχρεωμένες να έχουν σκεπα-σμένο τό πρόσωπό τους. “Αν δέ κοιμή-σθον πάνω στο χορό έσεκεπάζονταν τό πρόσωπο κάποιας γυναίκας, αυτό θεωρού-τανε μεγάλο σκάνδαλο. Οι κληρικοί μάλι-στα τιμωρούσαν τις γυναίκες που δεν χο-ρεύαν σεμνά. Κι' επειδή υπήρχαν πολλές γυναίκες που χορεύαν χωρίς να τηρούν τον κανόνα της σεμνοτυφίας, οι άνώ-τεροι κληρικοί έδωσαν άπόφασι που ά-παγορεύον στις γυναίκες να χορεύουν σε δημόσιους χορούς.

“Έχουμε όμως μαρτυρίες που μας πληρο-φορούν πως ο έκκλησιαστικός αυτός κανό-νας παραβιάζονταν πολλές φορές. Γι' αυτό δημιουργούνταν σκάνδαλα και οικογενεια-κές διενέξεις.

(1) Βηλαρική κεντίκλα = άμπάδες, σα-γίεκια, ύφασμα με τό οποίο ντύνονταν οι γυ-ναίκες της κατωτάτης και μεσαίας τάξεως.

ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΕΤΣΙ ΕΠΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ

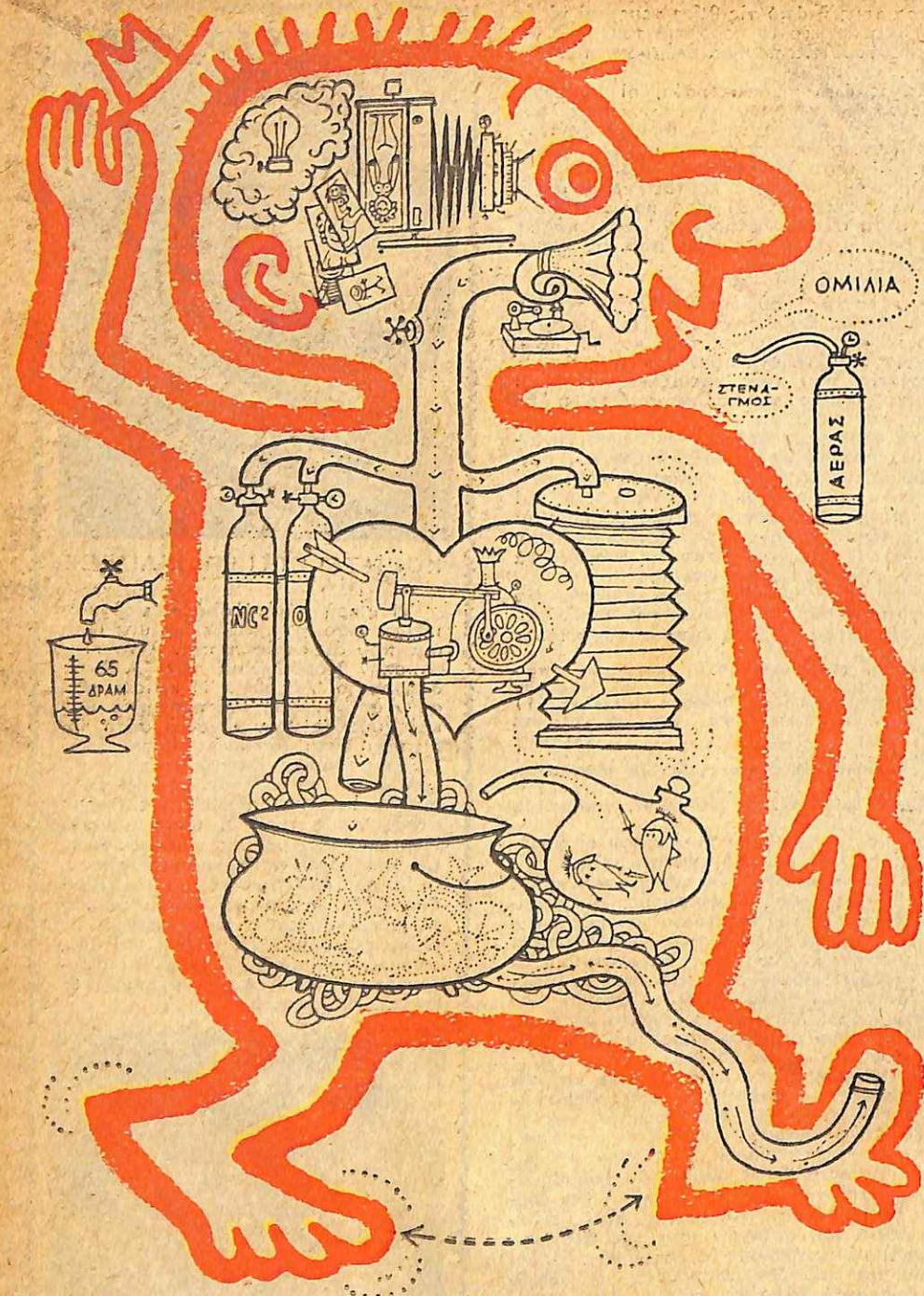
“Η μικρή αυτή “Ινδιάνα, που κοι-μάται τόσο γαλήνια, είναι μι-ά μού-μια που άνεκαλύφθη πριν λίγο και-ρό στην Κορδιλλιέρα των “Ανδεών, στη Νότιο “Αμερική. “Η κατάσταση στην όποιαν έχει διατηρηθή τό έδώ και χιλιάδες χρόνια νεκρό αυτό κο-ρίτσι είναι αληθινά έκπληκτική. Οι έπιστήμονες πιστεύουν ότι ή μι-κή άνίκε σε κάποια άρχαία φυλή που προσέφερε ανθρώπινες θυσίες στους θεούς της. “Η μικρή μούμια είναι ντυμένη με ένα μάλλινο φόρε-μα και φορεί άσημένια κοσμήματα. “Άλλοι έπιστήμονες πάλι ισχυρί-ζονται ότι ή μούμια άνήκει σε κά-ποια πριγκίπισσα των “Ινκας, μι-ας φυλής που έζησε στο Περού, και πού, από τό έρείπια που σώζονται απο-δεικνύεται ότι ή φυλή αυτή είχε ά-ξιόλογο πολιτισμό.

Η ΝΕΩΤΕΡΗ ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ ΤΟΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Τό πρώτο φόρεμα της Λωράν-Μαρί Λεμαίρ (ήλικας 4 έβδομά-δων), κόρης της γνωστής Γαλλίδας τραγουδίστριας Ζυλιέτ Γκερέκ και του ήθοισιού Φιλίπ Λεμαίρ, είναι δώρον του Κριστιαν Ντιόρ. Πραγ-ματικά, ο μεγάλος αυτός δημιουρ-γός της μόδας, προσέφερε στην κό-ρη του αγαπημένου του ζευγαριού τό βαφτιστικό της φόρεμα, όπως εί-χε κάμει δώρο στη Ζυλιέτ Γκερέκ τό νυφικό της φόρεμα.

“Ας έλπισουμε ότι ο μεγάλος δη-μιουργός της μόδας θα ζήσει για να κάνει δώρο στη μικρούλα και τό νυ-φικό της φόρεμα!...

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΑΣ

ΕΝΑΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΟ θαυμάσιο αυτό και τόσο πολύπλοκο σε μηχανισμό σώμα σας, κάνει μέσα σε μία μόνο μέρα τόσο πολλά και σπουδαία πράγματα, που ποτέ δε θα πιστεύατε ότι είναι σε θέση να τα πραγματοποιήσει. Θέλετε να μάθετε μερικά απ' αυτά, να πληροφορηθείτε ένα μέρος από το δ.τι συμβαίνει μέσα στο σώμα σας μέσα σε ένα μόνο 24 ωρο — ως πούμε το χθεσινό; Ίδου:

Η καρδιά σας, αν και εργάζεται με 1-σχή μόλις 1)240 του ήπιου, έχτυπησε 100, 800 φορές και με κάθε χτύπημα άντλησε και εναέστεψε στο κυκλοφορικό σύστημα 45 δράμια αίμα — δηλαδή 18 περίπου κυβικά ή 4.000 γαλόνια στο εικοσιτετράωρο.

Κάθε δευτερόλεπτο του 24ώρου, 10.000.000 ερυθρά αιμοσφαίρια κατεστράφησαν — και αντικαταστάθηκαν.

Το αίμα σας, κυκλοφορώντας, έπεράσε μέσα από αιμοφόρα αγγεία που έχουν

συνολικό μήκος 161.000 χιλιομέτρων. Όταν αναπνεύσατε, το αίμα σας κυκλοφορούσε με τέτοια ταχύτητα, ώστε μία σταγόνα αίματος να χρειάζεται ένα λεπτό για να κυκλοφορήσει από την καρδιά σας ως το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού — και να αναγυρίσει πίσω. Όταν έκινεσθε, η καρδιά ελαττώνει πολύ πιο γρήγορα και έτσι η σταγόνα του αίματος χρειάζεται μόνον 15—30 δευτερόλεπτα για να κάνει την ίδια διαδρομή — από την καρδιά ως την άκρη του ποδιού, με επ'σποδή.

Αναπνεύσατε 23.240 φορές εισπνέοντας περισσότερα από 100.000 κυβικά μέτρα αέρα, και εκπνέοντας ίση ποσότητα αερίδιου του άνθρακος. Το δευτερόλεπτο ελάττωσε από τον οργανισμό σας τις 9 περίπου λίτρες αέρος — δηλαδή κενό αέρος περιέχον 40 ποτήρια του νερού — που εισπνέσατε σε κάθε λεπτό όταν μένατε ήρεμη. Όταν περπατούσατε, χρησι-

Κρέμες για κάθε ηλικία

Ένας ειδικός, λέει:

- Είναι σφάλμα να πιστεύουμε πως στην ηλικία των 20 χρόνων, το δέρμα δεν χρειάζεται καμιά περιποίηση. Στην ηλικία αυτή χρειάζεται μια απλή κρέμα που καθαρίζει και τρέφει συγχρόνως την επιδερμίδα.
- Στα 25 χρόνια χρειάζεται ειδική θρεπτική κρέμα και ξεχωριστό γαλάκτωμα για τους πόρους.
- Στα 30 προσθέσετε και ένα τριαντάλεπτο.
- Στα 35 θα χρειασθεί δραστηκώτερος τρόπος για τη σύσφιξη των μυών.

Για μετά τα 35, ο ειδικός δε λέει τίποτε, γιατί έχει τη γνώμη, πως μία γυναίκα δεν είναι ποτέ πάνω από τριανταπέντε χρονών.

μποιούσατε διπλάσια ποσότητα αέρος. Και όταν τρέχατε, τριπλάσια. Καθώς αναπνέατε, αναστενάζατε κιόλας (περίπου μία φορά κάθε 3 λεπτά — κάπως συχνότερα οι γυναίκες από τους άνδρες...). Και, καθώς αναστενάζατε, εισπνέατε δυο φορές πιά βαθειά από την κανονική σας αναπνοή. Με τις εισπνοές, εκπνέετε και τον ιδρώτα σας, εβγάλατε μέσα στην ατμόσφαιρα του σπιτιού σας περίπου 70 δράμια υδρατμών.

Η καθημέ από τις 120.000 τρίχες του κεφαλιού σας εμεγάλωνε κατά τη διάρκεια των 18 ωρών, και ανεπαύετο κατά τη διάρκεια των υπολοίπων 6. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον πρέπει να επισκέπτεστε τόσο συχνά το κομμωτήριο... Οι τρίχες στα υπόλοιπα μέρη του σώματος εμεγάλωνν' μόνο κατά τη διάρκεια του 40—50% του 24ώρου.

Κατά τη διάρκεια της ημέρας τα μάτια σας έχρησιμοποίησαν για τις ανάγκες της όρασης το 1/4 ολόκληρης της νευρικής ενέργειας του σώματος. Μη εκπλαγείτε. Στο διάστημα αυτό, τα μάτια σας απέτυψαν τουλάχιστον 50.000 εικόνες στον εγκέφαλό σας. Αν επεράσατε την ημέρα σας διαβάζοντας, οι μυώνες των ματιών σας εκίνησαν τα μάτια σας περίπου 100.000 φορές!

Ανοίγοκλείσατε επίσης αρκετές φορές τα μάτια σας. Και, δεδομένου ότι κάθε φορά που κλείνετε τα μάτια σας, η όρασή σας διακόπτεται για 3)10 του δευτερολέπτου, καθώς και ότι κάθε φορά, μετά το κλείσιμο, χρειάζεται ένας σχετικός χρόνος για να ξαναϊδείτε κανονικά, πρέπει να υπολογίσετε ότι...δεν εβλέπατε επί διάστημα 11—20% του συνολικού χρόνου που ήρασε ζύπνια.

Εφάγατε — και ήπιατε — τροφές συνολικού βάρους περίπου 1 όκας. Αν είσατε δηλαδή μετρίου πάχους, καταναλίσατε το συνολικό βάρος του σώματός σας κάθε 50 ημέρες. Πιθανόν, μέσα στο 24ωρο, να έκερδισατε και βάρος. Αν αυτά που εφάγατε σας έδωσαν περισσότερες από 2.500 θερμίδες, ασφαλώς εκερδισατε. Γιατί, ενώ οι γιαγιάδες και οι παππούδες μας εχρειάζονταν 3.500 θερμίδες τη μέρα, σήμερα, οι πεισισσότεροι από τους ανθρώπους, χωρίς στα άφθονα μηχανικά μέσα (αυτοκίνητα, μηχανές κ.λ.π.) που έχει προσφέρει ο πολιτισμός της εποχής μας, δεν χρειάζεται περισσότερες από 2.500 θερμίδες.

Αν ανήκετε στο μέσον όρο των ανθρώπων, έπερπατήσατε 20.000 βήματα κατά τη διάρκεια του 24ώρου. Έξακολουθήσατε τη συνήθεια αυτή: όταν φθάσατε σε ηλικία 80 ετών, θα έχετε περπατήσει 100 δισεκατομμύρια βήματα — αρκετά για να κάνετε 66 φορές το γύρο της γης!

Εχάσατε και λίγο από το ύψος σας, μέσα στο 24ωρο — αν έχετε έπερπατήσει τα 30. Όχι πολύ — περίπου 0,00017 του εκατοστού. Αλλά, μέσα σε 20 χρόνια, πρέπει να λογαριαζετε ότι θα έχετε χάσει συνολικά από το ύψος σας γύρω στο 1,5 εκατοστό. Κα-ά μέσον όρον.

Τέλος, έκαματε να λειτουργήσουν τα 7.000.000 κύτταρα του εγκέφαλου σας — το ελπίζω, τουλάχιστον! — έπροφέρατε 4.800 λέξεις και... στροφολογούσατε στον ύπνο σας 25—35 φορές — χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έχετε ανήσυχο ύπνο, αλλά απλώς ότι ανήκετε στον «μέσο όρο» των ανθρώπων...

ΛΩΡΕΝΣ ΓΚΑΛΤΟΝ

Ο Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ (φιλο-λογικό ψευδώνυμο του Δ. Ροδόπουλου) είναι ένας από τους καλύτερους λογοτέχνες της «γενιάς του 30». Πρωτο-παρουσιάστηκε στα γράμματα με το μυθιστόρημά του «Συνταγματάρχης Λιάπικιν» και έ-πεβλήθη άμεσα με τη ρωμα-λέα σύλληψη και το γεμάτο νεύρο γράψιμο. Το έργο του, πλούσιο σε ποσότητα και εκλε-κτικό σε ποιότητα — ξεχωρίζει για την πρωτοτυπία του θέμα-τος, την άδρη περιγραφή, και τη ρεαλιστική ψυχογραφία των —ερωτικών κυρίως— συγκρού-σεων των ήρώων του.

Η κυρία Άννα Γιαννοπού-λου, όπως κάθε πρωί, έ-τύλιξε με στοργή τον άν-τρα της στο βαρύ παλτό του και με δυσπιστία εξέτασε ακόμα μία φορά αν φορούσε το πουλόβερ του. Ύστερα τον φίλησε ερωτικά στο στόμα και τον ξεπροβόδισε ως την εξώ-πορτα του κήπου.

— Σταύρο, του είπε, ο καιρός γύρισε στο δορί. Μη βγάλεις το παλτό σου στο μα-γαζί. Δεν μπορείς να περνάς πάντα το χειμώνα έτσι, στο ύ-παιθρο.

Ο άντρας της την κύτταξε με μάτι κατσούφικο και κακό. Στο πρόσωπό του ζωγραφίστη-κε μια αδιόρατη αιδία, ένα μίσος κρυφό.

— Είναι αδύνατο ν' αλλά-ξω το μαγαζί μου. Δεν μπο-ρεί να μη πόρτα. Τα βαρέ-λια με τα παστά και τα τουρ-σιά πρέπει να είναι έξω στο πεζοδρόμιο. Δεν γίνεται να χωρίσω το κατάστημά μου στα δύο.

Η Άννα έσκυψε το κεφάλι με έγκαρτερησι στη σκέψη του άντρα και αένητης.

— Για το καλό σου το λέω, είπε δειλά. Για να μην κρυώ-νεις...

Ο Σταύρος σήκωσε τους ώ-μους.

— Δεν κρυώνω! Είμαι συ-νηθισμένος! Από μικρό παιδί όλους τους χειμώνας έτσι τους πέρασα. Αντίο.

Η γυναίκα στάθηκε μία σι-γμή στην εξώπορτα, κυτών-τας τη σιλουέτα του άντρας της που μάκρυνε στο συννεφιασμέ-νο μισόφωτο του πρωινού. Α-πό τη βαράσοβα κατέβαινε έ-νας ψυχρός βοριάς, προάγγε-λος χιονιού, που σφύριζε άχα-ρα στα ξερά κλαδιά των δέν-τρων. Στο δάσος πέρα από τις στέγες της παγωμένης πόλης, η θάλασσα άπλωνόταν σκοτει-νόχρωμη και ταραγμένη ως τον ακαθόριστον ορίζοντα της δύσης.

Η Άννα έκλεισε την πόρ-τα και γύρισε στο σπίτι, κρύ-νοντας τα έβλιασμένα δάχτυ-λα κάτω απ' τις μασχάλες. Οι στραβοπατημένες παντόφλες της σεαόντανε βαρείες στο χα-λκι του μικρού κήπου κι ο αέρας ανέμιζε στο μέτωπό της ένα τσουλούφι των αχένιστων μαλλιών της.

Στην τραπεζαρία η ύπρε-τρια, σκυμένη μπρος στη σό-μπα, φυσούσε μ' απελπισία τα ύγρά ξύλα, που δεν ήθελαν ν' ανάψουν. Η κάμαρα ήταν σκο-τεινή και πληχτική, έπιπλωμέ-νη χωρίς γούστο, βαλμένη με κούρα κι' απελπιστική συμμε-τρία. Απ' το παράθυρο φαι-

— Θα μείνω εγώ στο ταμείο... Η Κατί-να δεν θα ξανάρθει. (Εικ.: Άλ. Κοντοπούλου)

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

ΤΟΥ Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗ

νόταν μία γωνιά του καχεκτι-κού κήπου, άδρση και στα-χτιά, με μοναδικό στολίδι ένα ξεραμένο πεύκο, που παράδερ-νε στον άνεμο.

Η Άννα κάθησε στο τραπέ-ζι, όπου την περίμενε ο πρωί-νος καφές. Τα μάτια της βα-ρεία ακόμη από τον ύπνο, κυ-τούσαν μπροστά της χωρίς ζω-κι' έκφρασι. Όλο το κορμί της φαινόταν κουρασμένο από σα-ράντα χρόνια μικροαστικής ζω-ής. Καθώς σηκώθηκε απ' το κρεβάτι, είχε ρίξει απάνω της μία θαμβακερή ρόμπα, ροζ ξε-θαμμένη, που ανοίγοντας στο στήθος άφινε να φαίνεται ένα πουκάμισο τσαλακωμένο. Οι πρόστυχες κάλτσες έπεφταν στις γαμπές της ξαρωμένες.

Ηπτε τον καφέ, με μικρές γουλιές, αποχανωμένη απ' τη μακρά χειμωνιάτικη νύχτα. Δε συλλογίζονταν τίποτα. Ίσως το μυαλό της να έκανε την καθη-μερινή, μηχανική του εγασία. Τί θα μαγειρεύει, ποτέ θα σφουγγαρίσει, αν πρέπει τη Δευτέρα να βάλει μπουγάδα. Όλες εκείνες οι σκέψεις, που τριγυρνούν μοναδικές και κυρί-αρχες στο μυαλό μιας μισοκο-πής νοικοκυράς, που δεν έχει για τίποτε να νοιαστή στον κό-σμο αυτό.

Σηκώθηκε με θαρραλότητα και μπήκε στην κρεβατοκάμα-ρα. Σε μία καρέκλα ήταν α-κουμπισμένο ένα κοστούμι του άντρα της, που το άφησε για σιδερωμα. Άνοιξη, μη ξερο-νας τί να κάνει, έπρεπε το τσα-λακωμένο σακάκι και άρχιζε να το τινάζει. Τα πέτα του ή-σαν γεμάτα λιγδα και για μυ-ρουδιά μπακαλικού ξεχνούσαν απ' το ρούχο. Προτού το δώσει στην υπηρέτρια για σιδερωμα, έβαζε τις τσέπες μη τυχόν και ο άντρας της είχε ξεχάσει τί-ποτα. Και κει, στην αριστερή τσέπη, βρήκε ένα χαρτί, ένα γράμμα.

Χωρίς περιέργεια από άδουλη άνια, πλησίασε στο φως του

παραθύρου και το διάβασε. Ή-ταν γραμμένο με ψιλά, ακανό-νιστα γράμματα κι' έλεγε:

«Σταύρο μου, Χθές όλη τη μέρα δεν υπό-ρεσα να σου μιλήσω. Οι πελά-τες δεν έλειψαν ούτε στιγμή ά-πό το μαγαζί και οι υπάλληλοι με κυττούσαν με μάτια περίερ-γα. Φοβάμαι πως κάτι έχουν καταλάβει.

Δεν μπορώ πιά! Σ' αγαπά-ω όσο μ' αγαπάς. Σ' αγαπάω πε-ρισσότερο από κάθε τι στον κόσμο. Να είσαι όλη την ήμέ-ρα κοντά μου, να σ' έχω δίπλα μου και να μη μπορώ να σε κυττάζω όσο θέλω, να μη μπο-ρώ να σου μιλήσω...

Κι' όσες φορές συναντιόμα-στε κρυφά, με τί προσφιλές και τί φόβος! Για να σε σφι-ξω στην αγκαλιά μου, για να φιλήσω το στόμα σου, το πλη-ρώνω με χίλια δυο καρδιεχτύ-πια.

Όχι, Σταύρο. Πρέπει να τελειώσω αυτή η ιστορία. Πρέ-πει να γίνης δικός μου και μο-νο δικός μου. Μια και δεν μπο-ρείς να χωρίσης τη γυναίκα σου, δεν μένει παρά εκείνο που μου είπες. Δεν σ' άκουσα, δεν ήθελα νάχω το κρίμα στην ψυ-χή μου. Μα δεν μπορώ πιά. Πρέπει να λείψω από τη μέση όπωσδήποτε. Κάνε ό,τι θέλεις. Κάνε γούγορα να λυτευρωθής, να γίνης δικός μου. Δικός μου για πάντα.

Σε φιλώ στο στόμα. Κατίνας

Στην αρχή δεν καταλάβαι-νε. Κύτταζε το τσαλακωμένο χαρ-τί, σά να ζητούσε απ' τη μορ-φή του τη λυσί του αινίγματος. «Αεφανα κιτρίνισε. Ένα μυρ-μηκίσμα έλυσε τα γόνατά της κι' έπεσε αδύναμη στο κρεβάτι.

Έκει πάνω στα αναταρα-γμένα σεντόνια, τα θεαμά ακό-μη απ' τη νύχτα των δυο κορ-μιών, ξαναεβάζε το γράμμα λέει προς λέει, ενώ τα στη-θος της σπάρανε σε λοξυγκα-αγωνίας. Κι' από κει έκλεισε το

μάτα της. Κατάλαβε. Ένοιω-σε βαθειά όλη την αλήθεια που ποίος ξέρει τώρα πόσο καιρό γλυστρούσε απάνω στην παθη-τική αδιαφορία της. Έφερε τα χείρα στο λαιμό της, όπου ένας κόμπος στεκόταν και δεν ήθε-λε να κατέβη. Ένομιζε πως μια θηλιά ήταν σφιγμένη κάτω από το σαγόνι της, πως ή καρ-διά αναταραζόταν μέσα της, χτυπημένη από ύπουλη μαχαί-ρια, πως το στομάχι της έκοι-γε, αναστατωμένο απ' το φαρ-μάκι.

Προσπαθούσε να πάρη ανά-σα βαθειά, μα ένοιωθε πως τα πλεμονία της δεν μπορούσαν ν' ανοίξουν το μαγγάνο των πλευ-ρών της. Από το μέτωπό της ένας κρύος ιδρώς έτρεχε στο κουρασμένο πρόσωπό της, το φιλώμένο από τη θεομηνία του αέρου του τρελλού, του α-καταλόγιστου τρόμου.

Το μάτι της έπεσε στο βά-θος της κάμαρας, σε μία σκο-τεινή γωνιά, όπου τα εικονί-σματα ησυχάζαν, μπρος στο φως του καντηλιού. Όλος ο πανικός της ψυχής, η δειλία του κυνηγημένου κορμιού της στράφηκε προς τα εκεί. Με λυ-μένα γόνατα, προχώρησε ως κάτω από τους κιτρινισούς ά-νιους που την κυττούσαν με τα σκληρά τους μάτια, κι' έπεσε γονατιστή στο πάτωμα, με μία βαθειά ανάσα, ένα ρούχο απέλ-πισίας.

Θέλησε να προσευχηθεί, μα δεν εύρισκε λέξεις. Μόνο στα μιά φωνή αδύνατου μαρού, κά-τι σαν κλάμα ανήμπορο μπο-ρείς να ξεφυγή απ' το σφιγμέ-νο λαβύγγι της. Μα τα δάκρυα της δεν είχαν δάκρυα. Με τους ώμους πεσμένους, με τα χείρα μαλακά, κυττούσε το κροστώλινο κουτί, όπου μα-ραίνονταν τα στέφανά τους. Όπου τ' άνοιξη της λεμονιάς ξεφύσαν μέσα σε δυο χρόνια για να γίνουν νεκρολούραδα του θανάτου της. Του θανάτου

παθ' μελετῶντες ὁ ἀντίβας τῆς
νῆας τῆς δόξης.

Ἐμειν' ἐκεῖ, πεσμένη στὸ
ψυχρὸ πάτωμα ὄρες. Ὁ χρό-
νος περνοῦσε ἀπάνω της, χωρὶς
ν' ἀφήνῃ ἐντύπωσι, σὰν ἀγγι-
γμα φερόντος κακοῦ ἐφιάλτη. Ὁ
νῆας, οἱ αἰσθήσεις, ἡ ἀντίληψις
τῆς εἶχαν σταματήσει, εἶχαν
κατακαθῆσαι σὲ μιὰ βαθεῖα ὑ-
στερική ἀνοία. Ὅλη ἡ ὑπαρξίς
τῆς γκρεμίστηκε μὲ τὸ καταρ-
κῦλισμα τῆς πραγματικότητος
ποῦ πίστευε. Μὲ τὸ σφάσισμα
τῆς φτώχεις τῆς εὐτυχίας.

Τὸ καψάλισμα τοῦ καντη-
λιοῦ, ποῦ ἐσθῆσε, σὰν τὸ λάδι
σώθηκε, τὴν ἐγύπνησε ἀπ' τὸν
λήθησιν τῆς ψυχῆς της. Σηκώ-
θηκε βαρεῖα, καὶ μὲ τὸ δῆμα
συστό, ἀσκοποῦ καὶ ἀνόητα, πῆ-
γε καὶ στάθηκε μπρὸς στὸν
καθρέφτη τῆς ντουλάπας.

Τὸ φτωχὸ φῶς τῆς συννεφιασμένης
μέρας ἐκύκλωσε θαμπὰ τὴν εἰ-
κόνα τῆς μέσα στὸ κρύσταλλο.
Μιὰ εἰκόνα ἀχαρῆ, ἀχρωμῆ,
σκοτεινὴ, καθαρὰ ἀσχημῆ. ΓΙΑ
πρῶτη φορὰ κῦτταξε τὸν ἑαυ-
τὴν μὲ μᾶτι ψυχρὸ, ἀντικει-
μενικὸ. Μὲ βλέμμα τρίτου, ξέ-
νου παρατηρητῆ, ποῦ ἀναζη-
τοῦσε τὰ κουσούρια μιάς ὀψείας
διπλοῦ μορφῆς. Ὡς τώρα μὲν
νοιάστηκε ποτὲ γιὰ τὸν ἑαυτὸ
της. Ποτὲ ἡ γυναῖκα δὲν εἶχε
ἐμπνέσει ὁλότελα στὸ κορι-
τσίτικο κορμὶ της. Ἡ ἡβή, τὰ
νεύματα καὶ τὸ καλοκαίρι
τῆς σάρκα, πέρασαν σὲ μιὰ
ἀνούσια γαλήνη, σὲ μιὰ ἀδια-
φορία παθολογικὴ γιὰ κάθε τι
τοῦ φύλου της. Ὅταν γεροντο-
κόρη πιά, παντρεύτηκε αὐτὸν
τὸν ἄντρα ποῦ ἦταν δυὸ χρόνια
νεώτερός της, τὸ ἔκανε χωρὶς
νὰ ἔχη συναίσθησι τοῦ τί ἔκα-
νε, σπρωγμένη ἀπὸ τὸν κοινω-
νικὸ φόβο, μὴ ἀπομείνῃ γερον-
τοκόρη. Ὅλος ὁ καημὸς τῆς
κλεινόταν στὸ ὅτι δὲν ἦταν σω-
στὸ ν' ἀπομείνῃ γεροντοκόρη.

Στὸ ὅτι ἔπρεπε νὰ παντρευτῇ
ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες. Μὰ ἡ
ψυχὴ της, ἡ σάρκα της, δὲ ζή-
τησαν ποτὲ τὸ ἀρσενικό.

Στὸ διάλεγμα τοῦ ἄντρα ἔ-
δειξε τὴν ἴδια νοοτροπία ποῦ
τὴν ἐσπρώξε στὸ γάμο. Δὲν
λογάριασε — μιὰ καὶ δὲν ἤξε-
ρε — ὅτι τὴν ἔνωσι δυὸ ἀν-
θρώπων τὴν κυβερνοῦν χίλιοι -
δυὸ λόγοι, ποῦ οἱ δυὸ μονάχα
εἶναι ἡ λογικὴ, καὶ οἱ χίλιοι
ἄλλοι συμφέροντα, ὑπολογισμοὶ
καὶ ὁρέξεις. Μὲ πνεῦμα ψυχρὸ
καὶ λίγο κοιμισμένο, δρῆκε ἕ-
να μικρομπακάλη, ποῦ πούλη-
θηκε μὲ βαρεῖα καρδιά σ' αὐ-
τὰ χρήματά της. Γιατί ἦταν ἀρκε-
τὰ πλούσια.

Ὁ γάμος στὴ ζωὴ της δὲν
ἄλλαξε τίποτε. Μόνον ποῦ μὲ
τὸ χρόνο, τὸ μισομαρομένο τῆς
κορμὶ ἐγύπνησε παντοδύναμο, σ'
ἀνηδημητριάτικο ἐρωτικὸ καλο-
καίρι, στὴν ἐπαφὴ τοῦ ἄντρα.
Σὰν ἀπειρὴ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
κόσμου, δόθηκε στὴν ἡδονὴ ἀ-
πλά, φυσιολογικὰ, τίμια, μὴ
νοιώθοντας πῶς ὁ ἐρώτας εἶναι
ιδιότροπος, παράξενος, ἀκατα-
λόγιστος. Πῶς γιὰ νὰ τὸν κρα-
τᾷ σκλάβο, πρέπει νὰ παλαί-
δης, νὰ τυραννίσαι διαρκῶς
μαζί του.

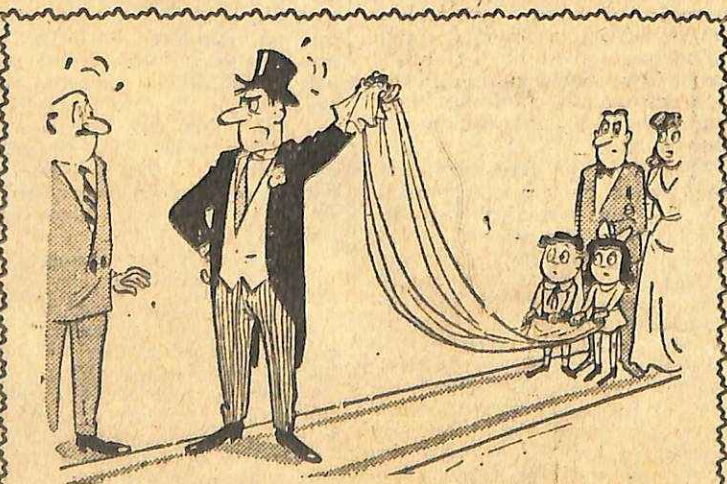
Κλείστηκε στὸ σπίτι της,
κοντὰ στὸν ἄντρα της, εὐτυχι-
σμένη ἀπὸ τὴ ζωοῦλά της, μὴ
βλέποντας τίποτε, οὔτε τὸν ἑαυ-
τὴν τῆς καλὰ - καλὰ, μέσα σὲ
ἱκανοποίησι μικροεγωιστική.
Κοιμόταν τὸ βαρὺ ψυχικὸ τῆς
ὑπνο. Καὶ δὲν θὰ ἐγπνέουσε,
παρὰ σκοτωμένη — ὅπως θὰ
ἔλεγε ὁ Παπαλῆς — ἀν δὲν ἔπε-
φε στὰ χέρια της τὸ γράμμα.

Κυττώντας τὴν εἰκόνα τῆς
στὸν καθρέφτη, ἔχασσε γιὰ μιὰ
στιγμὴ τὴν πρώτη ὥθησι τοῦ
αὐτοσυντηρητικοῦ ἐνστικτοῦ. Νὰ
φύγῃ, νὰ χαθῇ, νὰ πάῃ στὴν
ἀστυνομία, νὰ γλυτώσῃ ὀπωσ-
δήποτε ἀπὸ τὸ θάνατο. Μέσα
στ' αὐτιά της ἐσφύριζε μὲ ρυ-
θμὸ μονότονο μιὰ φράσι, ἡ ἴ-
δια, πάντα ἡ ἴδια, μόνον ἡ ἴ-
δια: «Ὁ Σταύρος ἔχει ἐρωμέ-
νη τὴν ταμιά του. Καὶ θέλουν
νὰ με σκοτώσουν... νὰ με σκο-
τώσουν». Ἐνόμιζε πῶς καὶ ἡ
μορφή τοῦ κρύσταλλου ψιθύρι-
ζε τὸν ἴδιον λόγον μὲ τὰ τρεμά-
μενα χεῖλη της. Ἡ θλίψεσι
μορφή, ποῦ ὠρθονόταν ἀπέναν-
τί της καὶ ποῦ ἦταν αὐτὴ ἡ
ἴδια.

Τὰ μαλλιά της, ἔλλοτε κα-
στονά, εἶχαν πάρει τὸ ξεπλυ-
μένο κίτρινο, ποῦ προαγγέ-
λει τὴν γεροντικὴ ἀσπίδα. Πέ-
φταν στὸ μέτωπο καὶ στὸ λαι-
μὸ σὲ ἀκανόνιστα τσουλού-
φια, καθὼς τὰ εἶχε μαζώξει
πρόχειρα μετὰ τὸν ὕπνο. Ἰρ-
σωπο ἀνέκφραστο, κοίρασμα-
νο, πρησμένο ἀπὸ ἕνα κακὸ
πάχος καλοζωίας, μὲ δυὸ τσε-
πες κάτω ἀπὸ τὰ καστονά μᾶ-
τια. Ὁ λαιμὸς σχηματίζονταν
ἀπὸ τὸ προγούλι τοῦ σαγο-
νιοῦ κι' ἔπεφτε τρεμουλιαστὰ
στὸ μαλακὸ στῆθος ποῦ χανό-
ταν ἀσφύλιζοντ' ἐπὶ τὴν ἀκρόμη
καὶ βρώμικη ρόμπι. Κι' ἔπε-
φε μ' ἀπελπισία αὐτὴ ἡ ρόμ-
πη στὴ χοντρή κοιλία, στοὺς
πεταγμένους γλουτούς, γιὰ νὰ
τελειώσῃ πάνω στὶς μονοκόμ-
ματες γάμπες μὲ τὰ πρησμένα
πόδια.

Καὶ τότε, σὲ μιὰ στιγμὴ κα-
τάλαβε. Κατάλαβε ὅτι δὲν
εἶχε νιώσει στὰ σαράντα χρό-
νια τῆς ζωῆς της.

Ἐνα καινούργιο αἰσθημα
γεννήθηκε μέσα της καὶ τῆς
πλημμύρισε τὴν καρδιά. Αἰσθη-
μα αὐτοσυντηρήσεως κι' αὐτό,
μὰ ὄχι παθητικὸ σὰν τὸ πρῶ-
το, ἀλλὰ ἐνεργητικὸ. Ἦθελε
νὰ ζήσῃ. Κάτι παραπάνω, νὰ
μὴ λιγοψυχῇ μπρὸς στὴν
ἐπιβουλὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς πε-
ριστοσίας της. Θὰ πάλευε, θὰ
ἀγωνιζόταν μὲ τὰ στενὰ ὅπλα
ποῦ ἡ φύσις τῆς ἔδωκε. Καὶ θὰ
νικούσε. Θὰ κρατοῦσε καὶ τὴ
φτωχὴ ἀπογοητευμένη ζωὴ της,
καὶ τὰ χρήματα ποῦ τῆς ἔδωκε
ὁ πατέρας της, καὶ τὸν ἄντρα
τῆς τὸν ἄπιστο τὸ δολοφόνου.
Μὰ ποῦ ἡ καρδιά της τὸν ἀγά-
πησε, τὸ κορμὶ της τὸν συνί-
θισε.

ΥΠΟΜΟΝΗ...

— Δὲν περιμένουμε πιά τώρα τὴ νύφη!...

Μὲ γοργὲς καὶ νευρικὲς κι-
νήσεις, ἐντύθηκε ὅπως - ὅπως.
Καὶ βγήκε στὸν κρύον δρόμον,
ποῦ τὸν σάρωνε ἡ τραμουντά-
να τῆς Βαρσάδας.

Ὁ Σταύρος Γιαννόπουλος
τὸ μεσημέρι δὲν θὰ πῆγαινε νὰ
φάῃ σπίτι του. Δικαιολογιόταν
πῶς ἡ δουλειὰ ἀπαιτοῦσε νὰ
μὴ λείπῃ οὔτε στιγμὴ ἀπὸ τὸ
μαγαζί. Καὶ δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ
αἰτία ποῦ ἀπόφευγε τὴν γυναί-
κα του. Ἦταν μοναχὰ μιὰ ἀ-
φορησία.

Σὰν τὸ μαγαζί ἄδειασε ἀπὸ
πελάτες, οἱ υπάλληλοι πῆγαν
στὸ παραμάνγαλο νὰ φάν. Κι'
ὁ Σταύρος πλησίασε σιγὰ στὸ
ταμειό, ὅπου ἡ Κατίνα ἔβαζε
τὸ καπέλο της γιὰ νὰ φύγῃ.
Χωρὶς νὰ πῇ τίποτε, τὴν κύ-
ταξε στὰ μάτια προσπάθησε
νὰ τραβήξῃ τὸ βλέμμα της μὲ
τὴ μᾶτιά του.

Μὰ ἡ νέα γυναῖκα κυτταζό-
ταν μὲ πείσμα στὸν καθρέφτη
της. Μὲ κοκεταρία ἐσίαχνε τὸ
μικρὸ καπέλο στὰ πλατινέξαν-
θα μαλλιά της. Καὶ τὸ περιποι-
ημένο χέρι της χαϊδεύε ἀπαλά-
τις μπούκλες, ποῦ σκέπαζαν τ'
αὐτιά, ἀφίνοντας νὰ φαίνεται
μόνον ὁ ρόδιος λοβὸς τους.

— Κατίνα, εἶπε σιγὰ. Φεύ-
γεις;

Ἡ γυναῖκα δὲ γύρισε τὰ
μάτια ἀπ' τὸν καθρέφτη. Μόνο
τὴ χεῖλ' ἡς κοινώθηκαν λίγο:

— Ναί, μουμμούρισε.

— Τὸ δράδυ θὰ σὲ ἰδῶ; ἔσ-
ναρώτησε.

Δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Μὲ
τὸ κραγιὸν ἔδωκε τὸ στόμα
της κι' ὅλη της ἡ προσοχὴ
φαίνονταν μαζεμένη στὸν καθρε-
φτη. Μὰ τὰ μάτια της σκοτει-
νίσαν.

— Ὁχι, εἶπε ξερά.

— Γιατί;

— Ἐγὼ εἶμαι τὸ ὁμορφὸ πρό-
σωπὸ της καὶ τὸν κύτταξε. Εἶ-
χε μεγάλα γαλανά μάτια, πολὺ
ῥωαία, πολὺ κρύα, ὁλότελα ἀ-
νέκφραστα.

— Γιατί βαρέθηκα, εἶπε.
Δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι διαρκῶς
ἐρωμένη σου.

Ὁ ἄντρας δὲν μίλησε. Μὰ ὡ-
χρός, μὲ πρόσωπο βρυσανισμένο
κυττοῦσε μπροστὰ του.

— Ἀκούς; ἔξακολουθῆσε ἡ
γυναῖκα. Ἐκανα τρέλλα. Τρέλ-
λα φοβερή. Σοῦ δόθηκε ἀσυνεί-
δητα. Σοῦ δόθηκε, γιατί σ' ἄ-
γαποῦσα. Μὲ χάρηκες ἀγνὴ κό-
ρη. Δὲ σοῦ ζήτη τίποτα. Ὅσο
φταῖς ἐσύ, ἄλλο τόσο κι' ἐγώ.

Μὰ δὲν μπορῶ νὰ χαλάσω τὴ
ζωή μου γιὰ σένα. Ἀφοῦ ἐσύ
δὲν καταλαβαίνεις τί πρέπει νὰ
κάνης...

Τὴν κύτταξε μὲ ἀπελπισία.

— Τί νὰ γίνῃ, Κατίνα; Τί
νὰ γίνῃ;

Ἐπλησίασε τὸ πρόσωπό της
στὸ πρόσωπό του. Μὲ τὸ χέρι
της ἄρπαξε τὰ δάχτυλά του καὶ
τὰ σφίγγε νευρικὰ.

— Τὸ ξέρεις, εἶπε. Στὸ εἶ-
πα χίλιες φορές. Στὸ ἔγραψα.
Δὲν μπορῶ νὰ σὲ μοιράζουμε
μὲ ἄλλες. Εἶσαι δικός μου. Μο-
νο δικός μου.

Τὰ λόγια της χτυποῦσαν δυ-
νατὰ μέσ' ἐπὶ τὴν ψυχὴ του. Τὰ
χαρακτηριστικά του πῆσαν μιὰν
ἐκφρασι σκληρῇ, πονεμένη.

— Αὐτὸ ποῦ ζήτης εἶναι
τρομερό, ψιθύρισε.

Ἡ γυναῖκα προχώρησε κατὰ
τὴν πόρτα. Μὰ πρὶν βγῇ ἐγύ-
ρισε καὶ τὸν κύτταξε μὲ τὰ πε-
λώρια μάτια της.

— Σκέψου, εἶπε.

Καὶ μὲ γοργὸ δῆμα τράβηξε
τὸν ἀνήφορο.

Ὁ Σταύρος ἔμεινε μόνος.
Κάθησε πίσω ἀπὸ τὸν πάγκο
κι' ἄρχισε νὰ τρώῃ τὸ μεση-
μεριανό του. Κατέβαζε τίς
μπουκιές ἀνόρεχτα, μηχανικὰ,
μὲ τὸ μυαλὸ ἄλλου, σκλαδω-
μένο σὲ μιὰ πεισματικὴ ἰδέα.
Τὸ πάθος γιὰ τὴν γυναῖκα αὐτὴ
τὸν εἶχε κυριέψει ἀπόλυτα. Ἦ-
ταν ὁ τρομερὸς ἐρώτας τοῦ
μεσοκόπου γιὰ τὸ μικρὸ κορί-
τσι. Τοῦ ἄντρα ποῦ πέρασε μιὰ
νιότη χωρὶς ἡδονές, γιὰ τὴν γυ-
ναῖκα ποῦ τοῦ τὴ φανερώνει
στὸ δειλινὸ τῆς ζωῆς του.

Τὴν ἀγαποῦσε, ὑποταγμένος
στὰ γαλανά μάτια της. Στὸ
λεπτὸ καὶ νευρικὸ κορμὶ της
μὲ τίς ὑπέροχες ἀναλογίες.
Στὴ διμόρφῃ ψυχῆς της, τῆς
παρθενικῆς βροσίης καὶ τῆς
παρνητικῆς ὀπισθοδουλίας. Μαγε-
μένος ἀπὸ τὴν γυναῖκα, τὴν
πρῶτη πραγματικὴν γυναῖκα,
ποῦ φανερῶθηκε στὸ δρόμο του.

Ἡ γάμπη τοῦ γέννησε μιὰν
ἀκατανίκητη ζήλεια. Ἄν ἦταν
στὸ χέρι του, δὲν θ' ἄφινε μό-
νη οὔτε στιγμὴ τὴν νέα γυναί-
κα. Μιὰ ἀνώτερη δύναμι τὸν ἀ-
νάγκαζε νὰ θέλῃ νὰ εἶναι πάν-
τα κοντὰ της, νὰ τὴν ἔχῃ ἀ-
πόλυτα δική του. Καὶ, τὸ κυ-
ριώτερο, νὰ τὴ χαίρεται, ν'
ἀπολαμβάνῃ τὸ ὑπέροχο κορμὶ
της μὲ τὰ γατίσια λυγίσματα.
Καὶ σιγὰ-σιγὰ, ἡ ἰδέα τοῦ ἐμ-
ποδίου τῆς γυναίκας του στὴν
εὐτυχία του, μὲ τρόπο δαλμέ-
νη ἀπ' τὴν ἐρωμένην του, ρι-
ζώθηκε μέσα του. Ἐπρεπε νὰ
λείψῃ ἀπ' τὴ μέση ἡ Ἄννα,
γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ χαροῦν
τὴν ἐρωτικὴν εὐδαιμονία τους.

Μὰ τὸ πρᾶμα δὲν ἦταν εὐ-
κολο. Τὸ διαζύγιο δὲν διόρθωνε
τίποτα, γιατί τὰ χρήματα ἦ-
σαν τῆς Ἄννας. Ἐπρεπε νὰ
πουλήσῃ τὸ μαγαζί γιὰ νὰ τῆς
γυοῖσῃ τὴν προίκα. Αὐτὸς δὲν
νοιάζονταν γιὰ λεφτά. Θὰ δοῦ-
λευε, θ' ἀγωνιζόταν, θὰ περνοῦ-
σε μὲ ψωμί καὶ τυρὶ. Ἀρκεῖ νὰ
εἶχε τὴν Κατίνα δική του. Μὰ
μιὰ μέρα, ποῦ μίλησε ἔτσι
στὴν ἐρωμένην του, τὴν εἶδε νὰ
σκυθρωπάσῃ. Καὶ δὲν ἐπέμεινε.

Ἐτσι δὲν ἔμεινε παρὰ ἡ
ἄλλη λύσι, ἡ ὀριστική. Ἦθικά,
ἦταν ἀποφασισμένος. Δὲν τὸν
κρατοῦσε οὔτε ἀνθρωπισμός,
οὔτε λύπησι, οὔτε τίποτα. Τὸ
μόνο ποῦ φοβόταν καὶ τὸ φο-
βόταν τρομερὰ — ἦσαν οἱ συν-
έπειες, ἡ φυλακὴ, ἴσως ἡ δι-
μοιρία μὲ τὰ ντουφέκια. Αὐτὸ
ἔπρεπε νὰ γίνῃ μὲ σύνεσι, μὲ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 65.

ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μοντέλο γιὰ σαντούγκ
καὶ ὁποιοδήποτε ἀμπιγιέ
δαμπακερὸ ἢ μεταξωτὸ
ῥάσμα. Ἡ φούστα ἔχει
ἀτσάκιστες κουφόπιτες. Ὁ
μπούστος σχηματίζει ντραπέ
ποῦ μαζεύεται σὲ πιέτες στοὺς
ὤμους. Οἱ πιέτες συγκρατοῦνται
καὶ γαρνίρονται συγχρόνως μὲ
θηλιά ντραπέ, ἀπὸ τὸ ἴδιο
τὸ ῥάσμα. Τὸ ντεκολτέ ἔχει
ἐμπρὸς μιὰ φοιλιδιά.

Τὸ ριγέ φόρεμα αὐτὸ
ἐμφανίζει πρωτοτυπία,
ἐνῶ φαίνεται τε-
λείως ἀπλό. Ὁ
μπούστος ἀποτελεῖ-
ται ἐμπρὸς ἀπὸ
τέσσερα κομμάτια, καὶ
οἱ ρίγες ταυρίζουν
ἐτσι, ὥστε νὰ
δημιουργητῇ ἕνα
τετράγωνο σχέδιο
(ὅπως ἐμφανίζεται
καθαρὰ στὸ σκίτσο)

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαρράκη

15ον

— 'Αρραβωνιάστηκε; ρώτησε ξαφνισμένη κι' ένοιωσε ένα δυνατό χτυποκάρδι. 'Αρραβωνιάστηκε ο Μίλτος;

Πρόσεξε την παραχή της και προσπάθησε να την καθησυχάσει:

— Δηλαδή δεν είμαι καθόλου σίγουρος γι' αυτό που σου είπα. Έτσι νομίζω πως άκουσα. Μπορεί όμως και να γελιέμαι...

Πέρασε το χέρι του κάτω απ' το μπράτσο της.

— Πάμε να πάρουμε κάτι, της είπε.

Άφησε να την παρασύρει. Κάθισαν στον κήπο ενός καφενείου. Παράγγειλαν κάτι δροσιστικό. 'Ο ήλιος ζεματούσε. 'Ο αέρας που έρχόταν από την ασφάλτο τσουροφίλιζε.

— Μά είσαι χλωμή! Τι έχεις; Είσαι άρρωστη; τη ρώτησε.

— Ανασπώσε τους ώμους.

— Ήμουν σοβαρά άρρωστη πριν λίγες μέρες. Σήμερα βγήκα απ' το νοσοκομείο...

— 'Ο Κάρβας παραξενεύτηκε και ζήτησε μ' ενδιαφέρον πληροφορίες. Τούτη η κοπέλλα πρην από χρόνια ήταν ό μεγάλος του έρωτας. Μά ποτέ δεν έβλεπε να της ό άκουστηρεν...

— Ήξερε πως αγαπούσε το Μίλτο και δεν τόλμησε να της ανοίξει ποτέ την καρδιά του. Τόν έφτανε μονάχα να τη βλέπει, να μιλάει μαζί της, να καμαρώνει τα μάτια της τα τόσο χαρούμενα. 'Η Ρένα του διηγήθηκε μέρες άκρες όλα τα περιστατικά του γάμου της, του είπε για το χωρισμό και για το θάνατο της μητέρας της. 'Απέφυγε να κάνει λόγο για το παιδί που περίμενε...

— Όλα θα περάσουν!, της είπε. Όλα θα ξαναγίνουν όπως πρώτα και θα ξαναφτιάξης τη ζωή σου...

Κούνησε απογοητευμένα το κεφάλι.

— Καλά, ως τ' αφήσουμε αυτά! Πες μου τίποτα από τα δικά σου. Πότε ήρθες; Τι κάνεις τώρα; Μά τι άσχολεύσαι...

— Ήθελε να μιλήσει για άλλα πράγματα, να ξεκάσει το άγκάθι που της κεντούσε την καρδιά, να λησιμονήσει τη συμφορά που έβερνε μαζί της. 'Αχ, ναί! 'Ηταν ευτόχημα που βρήκε κάποιον να κουβεντιάσει.

— Εργάζομαι τώρα για το θέατρο, της είπε. 'Ηρθα πριν δυό μήνες απ' το Παρίσι. 'Έχω έτοιμο κίολας το πρώτο μου θεατρικό έργο. 'Ελπίζω να πετύχω. 'Ο τίτλος του είναι «'Η Ζούγκλα».

— 'Η Ζούγκλα; Έκανε παραξενεμένη η Ρένα.

— Θα σου εξηγήσω. Χαίρουμε που βλέπω πως ενδιαφέρεται ακόμα για τα γραφτά μου όπως άλλοτε. Θυμάσαι και τότε όταν σου διάβαζα τα πρώτα μου ποιήματα; 'Ησουν ή μόνη από τη συντροφιά που δεν με κορόιδευες...

— 'Ω, ναί! Έκανε η Ρένα και ό νους της γύρισε στα ξέγνοιαστα και χαρούμενα παιδικά της χρόνια. Έγραφε ώραιους στίχους.

— 'Ο 'Αλέξης αναστέναξε. Μιά γκριζα σκιά πέρασε από το βλέμμα του.

— Τότε ή ζωή ήταν ωραία!, είπε. 'Ετσι νομίζα τουλάχιστον. 'Ημουν δεκαοχτώ χρονών και τώρα πλησιάζω τα τριάντα. 'Υστερα από δέκα σχεδόν χρόνια νομίζω τώρα πως μπορώ να βλέπω καλύτερα. Τότε όλα έδειχναν όμορφα. Τώρα ξέρω τί κρύβεται κάτω απ' αυτή την όμορφιά. Μπορώ να λογαριάσω πόσο φαρμάκι κρύβει κάθε ευγενικό χεμόγελο. Ξέρω πόση θλίψη υπάρχει στα δόντια χαρούμενα μέτια των γυναικών. Είμαι σέ θέσι να ξεχωρίσω τί σκεπάζει ή φαινομενική καλωσύνη των ανθρώπων. Ξέρω, δεν έχω πιά αὐταπάτες, πως τα λουλούδια έγιναν για να σκεπάζουν μονάχα τάφους. 'Εμαθα πόση βρωμιά κρύβεται πίσω από μερικά καλοβαλμένα φράκα και πόσο μίσος κρύβουν οι φαταχτερές τουαλέτες μερικων κυριών, μοντέλα του Πατού και του Γκερλαίν. Οι άνθρωποι υποκρινούνται, άλληλομισούναι, υποδέλονται ό ένας τον άλλο. 'Οχι Ρένα, δέ μπορώ να γράψω πιά ποιήματα όπως τότε που να σου άρδουν! Τώρα τα λόγια θα ήταν πικρά γεμάτα χολή και οι στίχοι αντί να τραγουδούν τη χαρά της ζωής, θα έπρεπε να μαστιγώνουν!...

Της άρεσε να τον άκουη να μιλάει έτσι. Είχε ένα ύφος έμπνευσμένο. 'Η φωνή του άντηχούσε βαρεία σαν ένα κατηγόρω. Τό μάτια του κύτταζαν μακριά σαν να δραματιζότανε κάτι άπόκοσμο...

— Μά δέ μου εξήγησες τον τίτλο του έργου που έγραψες, του είπε.

— Έκει άκριβώς θέλω να καταλήξω. Όλα τούτα έγιναν άφορμή να γράψω. Δίνω, έλπίζω με έπιτυχία, αυτό που πιστεύω. 'Η κάθε μεγάλη πολιτεία είναι μια ζούγκλα. 'Ο νους της ζούγκλας βασιλεύει παντού. Τα μεγάλα άγρίμια παραμονεύουν, μουντάρουν και κατασπαράζουν τα μικρότερα. Μπορεί φυσικά να μη βλέπουμε τις τίγρεις, τις ύαινες, τα λιοντάρια, τους λύκους, τα φαρμακερά φίδια, τις ύπουλες λεοπαρδάλεις. Όμως τ' άγρίμια τούτα ζούνε και κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Μιλούν μαζί μας, μπαίνουν στα σπίτια μας, πηγαίνουν στο θέατρο, πίνουν, διασκεδάζουν, χορεύουν. Έχουν μορφή ανθρώπου. 'Η ψυχή όμως του άγριμίου υπάρχει μέσα στον καθενα, έτοιμη να φανερωθί με πρώτη ευκαιρία, να ρίξει τη μάσκα. Γιατί το κάθε ανθρώπινο πρόσωπο είναι μια μάσκα. Μονάχα όταν ό άνθρωπος βρίσκεται έντελώς μόνος, ένώπιος ένωπιού, μονάχα τότε φανερώνει τον άληθινό έαυτό του. Κι' άλλοι μόνο σέ κείνον που δέ βρεθί άσπλος, ανάμεσα σ' αυτά τ' άγρίμια! Δεν υπάρχει έλεος και

συμπόνοια! Είναι καταδικασμένος να πεθάνει, να δρ ή όκτρο θάνατο από τα νύχια τους. 'Ο πατέρας προδίνει το γυιο, ή μάνα σκοτώνει το παιδί της, ό άδελφός στέλνει στο νεκροτομείο την άδελφή, το παιδί άπλώνει άνομο χέρι στη μητέρα! Τούτη τη ζούγκλα θέλω να δώσω με το έργο μου...

— 'Ο Κάρβας σταμάτησε να μιλάει. Τα λόγια του όμως δροντούσαν ακόμα στ' αυτιά της κι' είχε την αίσθησι πως όλα ξαφνικά άλλαξαν γύρω τους. Τα πράμ, οι άνθρωποι, τα κίτρινα λεωφορεία, τα μεγάλα σπίτια, τ' αυτοκίνητα, ή πλατεία λεωφόρος με τις γέρικες πιπεριές. Όλα χάθηκαν και στη θέση τους μπήκε ένα πυκνό και άγριο δάσος γεμάτο ύγρασία και μούχλα που τα θεοράτα δένδρα του έκρυβαν το φως και τον ήλιο. «Είμαι φοβερό!» σκέφτηκε. Κάτι της πίεζε το στήθος και μέσα στο σκοτάδι φεγγολοούσαν τα κρασάτα μάτια των πεινασμένων άγριμιών που παραμονεύουν. 'Υστερα όλα τούτα πάλι έσβησαν κι' είδε ένα στενωπό γραφείο νοσοκομείου. 'Ενα άγκάθι καρφώθηκε στην καρδιά της. Κάποιος της μιλούσε για ένα παιδί που ήταν να φέρη στον κόσμο. «Ναί. Είμαι φοβερό να περιμένεις ένα παιδί σε τούτη τη ζούγκλα!»

— Έφερε το χέρι στο μέτωπο. Όλα ήταν μεμπερμένα τούτη την ώρα στο κουρασμένο μυαλό της.

— Τι σκέφτεσαι; τη ρώτησε ό Κάρβας.

— Δεν ξέρω τί έχω, είπε κι' αναστέναξε. Δεν ξέρω τί έχω!

— Φυσικά, παραδέχτηκε εκείνος, ή ιστορία που σου διηγήθηκε είναι κάπως καταθλιπτική. Μπορεί να σε πείραξε. Ξευγαλνώνεις τους ανθρώπους και δείχνεις ποιοι πραγματικά είναι.

— Ίσως κατηγορήσουν το έργο μου ως άπαισιόδοξο. Μά κανείς δέ θα τόλμηση να πη πως είναι ψεύτικο.

— Έγινε πάλι μια μικρή σιωπή. 'Ο νους της πήγε στον Καρατζά. 'Ηταν κι' αυτός ένα άπό τ' άγρίμια που ζούσαν σ' αυτή τη ζούγκλα. 'Ενα άγρίμι με φράκο. Τα σημάδια από τα νύχια του υπήρχαν ακόμα στο κορμί της.

— Πρέπει να πηγαίνω, είπε και σηκώθηκε.

Σηκώθηκε κι' αυτός. Προχώρησαν κάμποσο μαζί. Έφτασαν στη στάση του τραμ.

— Ήθελα να σου πω και κάτι άλλο, της είπε ό Κάρβας. Δεν ξέρω πως θα το πάρης. Στο Παρίσι σέ σκεπτόμουν πάντα, Ρένα. Και πριν φύγω απ' την Άθήνα, σέ είχα πάντα στο νού μου μά δεν τομούσα να σου μιλήσω. 'Ησουν τότε τόσο ευτυχισμένη.

Σήκωσε τα μάτια και τον κύτταξε. Είπε στο βλέμμα του κάτι, σά μια άόριστη θλίψη. Κάτι φτεροκόπησε μέσα της. Μιά άχτιδά άνοιξιάττου ήλιου τρύπωνε σέ κάποιον άκρη της καρδιάς της. Μά σχεδόν άμέσως έσβησε. 'Εδειξε πως δεν κατάλαβε.

— Σ' ευχαριστώ 'Αλέξη που με σκεπτόσουν, του είπε. Πάντα ήσουν πολύ ευγενικός.

Το πρώτο φάνηκε από την άπέναντι γωνία.

— Μένω ακόμα στην δδω Ζήνωνος, της είπε. Μαζί με τη μητέρα μου. 'Αν θέλεις να συναντιόμαστε που και που, μπορείς να με ειδοποιήσης. Μ' ά-

ρέσει να κουβεντιάσω μαζί σου. 'Η Ρένα χαμογέλασε. 'Ανέθηκε στο τραμ.

— Θα σέ περιμένω!, της φώναξε και τη χαιρέτησε κουνώντας το χέρι.

— Ίσως συναντηθούμε!, του άποκριθηκε αυτή καθώς το τραμ ξεκινούσε κατηφορίζοντας προς το Σύνταγμα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Στο σπίτι ξαφνιασθηκαν που την είδαν. 'Ο πατέρας κι' ό αδελφός της την υποδέχτηκαν ψυχρά. 'Ηταν φανερό πως δεν περιμεναν το υρισμό της. Τους χαιρέτησε μά δεν πήρε άπάντησι. Μονάχα την κύτταζαν λοξά και παρακολουθούσαν την κάθε της κίνησι. Τό σπίτι της φάνηκε άδειο χωρίς τη μητέρα της. Κλείστηκε στην κάμαρή της. Τό μεσημέρι δεν την προσέκαλεσαν στο τραπέζι. Κάθισαν κι' έφαγαν μόνοι. 'Ηταν σά να άγνοούσαν ή την παρουσία της. Τό άπόγεμα πήγε στο νεκροταφείο. Ρώτησε και της έδειξαν τον τάφο. 'Ενας έλλυιος σταυρός έγοαφε το όνομα της μητέρας της. 'Ακούμπησε μια άγκυλιά λουλούδια στο νεοσκοπυμένο χώμα και κάθησε μόνι κι' έλαψε. 'Όλα τα παλιά έαναγύρισαν στο νού της. Ξαναείδε τον έαυτό της μαρό, όταν ακόμα μπορούύλαγε. Θυμήθηκε τη χαρά που είχε τό πρόσωπο της μητέρας της την πρώτη φορά που την πή: από τό χέρι και την πήγε στο νηπιαγωγείο της γειτονιάς. 'Υστερα ξαναζωντανέψαν οι μεγάλες γιορτές, τό Πάσχα και τα Χριστούγεννα, που τό σπίτι μουσικοδούσε από γαρύφαλα, θανίλια και κανέλα όταν άνασκουμπωμένη ή μητέρα ζύμωνε έτοιμαζοντας τα χριστόψωμα και τους κουραμπιέδες. Στις μεγάλες κάμαρες άντηχούσαν οι φωνές των παιδιών που ζήτησαν να ή δοθηήσουν να βαψή τα κόκκινα αυγά, να πλάσθ ιά άφράτα τσουρέκια και τα μελομακαρόνια. Κατόπιν μεγάλωσε. Χάθηκε ό αδελφός της ό Δημήτρης και τό πένθος μπήκε στο σπίτι. Τό χαμόγελο έσβησε από τό πρόσωπο της μητέρας και ήταν άπειρες φορές που την εύρισκε μόνι να κυττάζει τη φωτογραφία του χαμένου της παιδιού και να κλαίει. Τίποτα δεν μπορούσε να της ξαναδώσει τη χαρά...

Γύρισε άργά τό βράδυ σπίτι. Πλάγισε στην κάμαρή της. Έξω στην τραπεζαρία έμειναν ό αδελφός και ό πατέρας της. 'Ακουγε που κουβεντιάσαν ως άργα χαμηλόφωνα. Τό πρωί της τό είπαν καθαρά. Δεν είχε πιά καμμιά θέσι ανάμεσά τους. 'Όσο και να τό περίμενε, όταν άκουσε να της τό λένε κατόμουτρα ένοιωσε μια μαχαίρα στην καρδιά. Τα μάτια της δουρκώσανε.

— Που να πάω; παραπονέθηκε.

— Μου είναι άδιάφορο!, άποκρίθηκε ό Μηνάς 'Αποστόλου. Είχες θαρρώ σπίτι και άντρα. 'Εγκατέλειπες και τον Καρατζά και τό σπίτι σου χωρίς να ρωτήσης κανένα. Τώρα κάνε ό, τι θέλεις. Δέ μπορώ να σέ βλέπω μπροστά μου. Είσαι έού ή άφορη που πέθανε ή μάνα σου.

Τό βάθος ήξερε πολύ καλά πως δεν ήταν αυτό που την έδιωχνε. 'Ηταν ό φόβος που τον έκανε να φαίνεται τόσο σκληρός και άχάριστος σέ κείνη που είχε δεχτή να θυσιάσθ.

— Έτρεμε τον Καρατζά. 'Αν μάθαινε, και θα τό μάθαινε σίγουρα, πως είχε δεχτή να φιλοξενήσει τό σπίτι του τη Ρένα, ήταν ικανός να τον καταστρέψει. Μήπως δεν τον κρατούσε ακόμα στο χέρι μ' εκείνο τό περίφημο μυστικό; 'Ο φόβος είχε γίνει ένα. Τό αίμα του, σκόρπισε σ' όλες τις άκρες του κορμιού του και τον έκανε βάοβαρο και άπάνθρωπο. 'Ο έαυτός του! Πριν άπ' όλα κι' από την κατατρεγμένη ακόμα κόρη του, ό έαυτός του. 'Ο φόβος του θανάτου τον βασάνιζε και ζήτησε να τον άπομακρύνε όσο γίνεται πιο πολύ...

— Δέ μπορώ να σέ κρατήσω σπίτι μου, είπε. 'Η σκιά της μητέρας σου θα με κυνηγά παντού. Θα τριγυρίσει σέ όλες τις κάμαρες και θα με κατακρήνη. Δέ θα βρω ποτέ ήσυχία όσο βρίσκεσαι έού που έγινες αίτια του θανάτου της, έδώ μέσα. Αυτό πρέπει να τό καταλάβης!...

— Πρέπει να φύγω λοιπόν; ρώτησε με δακρυσμένα μάτια. Μά διώνχεις;

— Ναί, σέ διώνχω.

— Ένας κόμπος την έπνιγε.

— Μά δεν σκέφτηκες λοιπόν τί θ' άπογίνω; Πού έχω να πάω; 'Αφσέ με τουλάχιστον προσωρινά έδώ, όσο να βρω κάποια δουλειά να νοικιάσω μια κάμαρη...

— Αυτό δέ γίνεται!, την έκαμνε άπότομα. 'Επρεπε να τό σκεφτής πολύ νωρίτερα, όλα αυτά. Τότε που άφινες τό σπίτι και τον άντρα σου...

Μά, Θεέ μου, πως μπορούσε να της μιλάει έτσι τούτος ό άνθρωπος που γιά χάσι του δέχτηκε να χαράμισθ τη ζωή της; Γύρισε προς τό μέρος του άδελφού της που μπροστά στον καθρέφτη καταγινότανε να τακτοποιήση τό πένθος που είχε στο μανίκι του σακακιού του.

— Έού τουλάχιστον 'Αλέκο, του είπε. Έού τουλάχιστον δεν μιλάς; Δεν καταλαβαίνεις τί σημαίνει για μια κοπέλλα να βρεθί μόνι κι' άντεπράσπιστη στους δρόμους της Άθήνας;...

Αυτός χαμογέλασε κι' άνασκήσσε τους ώμους.

— 'Ω! 'Όσο γι' αυτό είμαι σίγουρος πως δεν πρόκειται να χαθής, την κορόιδεψε. Θα βρεθί σίγουρα κάποιος να σέ προστατέψη. Είσαι όμορφη και νέα ακόμα. Δέ θα χαθής...

— 'Η ψυχή της, γέμισε άηδία. Τόν συχάθηκε σαν ένα σκυλάκι.

— Είσαι ένας παλιάνθρωπος!, του είπε.

Ξεσπασε σ' ένα δυνατό γέλιο.

— Είναι να ξεκαρδίζεται κανείς, είπε, όταν άκούη να μιλούν για παλιάνθρωπια οι γυναίκες που ξεπορτίζουν έπειδή ό σύζυγός τους έτυχε να είναι λίγο ήλικιωμένος!...

Του έριξε ένα βλέμμα γεμάτο περιφρόνησι. Σκούπισε τα μάτια της και μπήκε στην κάμαρή της. Έριξε διαστικά σέ μια βαλίτσα τα ρούχα της όσα είχε αφήσει εκεί όταν παντρεύτηκε. Τότε δεν της χρειαζόνταν. Τώρα της ήταν άπαραίτητα μια και την έδιωχναν από τό σπίτι της μητέρας της και θα βρίσκóταν στο δρόμο. 'Εκλεισε τη βαλίτσα και βγήκε στο χάλ. Έριξε μια ματιά προς τό μέρος του άδελφού της. Είχε γυρίσει τις πλάτες, κά-

πνιξε κι' έκανε πως τάχα κύταζε έξω απ' τό παραθύρο. Πέρασε μπροστά απ' τον πατέρα της.

— Άντίο πατέρα!, του είπε με ραγισμένη φωνή.

Εκείνος άπόφυγε να συναντήσει τό βλέμμα της. Τό άξύριστο, έξ άφορηής του πένθους, μούτρο του, έμεινε άνεκφραστο. Κρατούσε μερικά χαρτονομίσματα στο χέρι του.

— Πάρε αυτά, της είπε. Θα σου χρειαστούν όσο να τακτοποιήσης κάπου...

— Ένας καινούργιος κόμπος πίκρας στάλαξε στην καρδιά της. Την έδιωχνε και τώρα ήθελε να δείξη ενδιαφέρον. Θα προτιμούσε να πεθάνει παρά να δεχτή έλεημοσύνη από τα χέρια του.

— Δεν άρχισα ακόμα να χητιανεύω!, του είπε. Ευχαριστώ. Κράτησε τα χρήματά σου, πατέρα.

Προχώρησε στο διάδρομο, κατέβηκε στη σκάλα, πέρασε την αλλη σχεδόν τρέχοντας, γιατί ήταν έτοιμη να κλάψη και δεν ήθελε να τη δούν, έφτασε στην έξωπορτα και δρασκελίσσε τό κατώφλι. 'Όταν βρέθηκε στο δρόμο, σταμάτησε. 'Από μακριά έφτανε ως έδώ πάνω το δουητό της μεγάλης πολιτείας. «Που να πάω;» άνασπώθηκε.

— Ένας παράξενος όδοος γέμισε την ψυχή της. 'Ηταν ή πρώτη φορά που ένοιωθε τόσο μόνι. Αυτή ή πόλι, ή Άθήνα, που ως τόσο της ήταν τόσο γνώριμη, άφου έδώ γεννήθηκε, μεγάλωσε κι' έζησε, τώρα την τρώαζε. Είχε την έντύπωση πως έμοιαζε με κάποιο άχόρταγο θηρίο που είχε άνοίξει τό τεράστιο στόμα του έτοιμο να την καταπιή...

— 'Η Ζούγκλα!, ψιθύρισε με δέος. 'Η Ζούγκλα του 'Αλέξη Κάρβας...

Και καθώς ήρθαν πάλι στο μυαλό της τα λόγια του είδε τα πεινασμένα άγρίμια να παραμονεύουν πίσω απ' τα μεγάλα σπίτια και στους άπόμερους δρόμους, περιμένοντας τον έρχομό της να της ριχτούν, να την ξεσκίσουν με τα νύχια τους. Τίναζε τό κεφάλι προς τα πίσω σά να ζήτησε να διώξη τό άσκημο όραμα. «Μά γιατί κάθουμαι τώρα και λογαριάζω όλα αυτά τα πράγματα;» Ναί, φυσικά, δεν ήταν πιά κανένα κοριτσάκι με κοντές κούτσες για να τρέμη. «Πρέπει να ξα-

ναφτιάξω τη ζωή μου! Χιλιάδες κορίτσια ζούν μονάχα τους στην Άθήνα. 'Εργάζονται και ζούν και παλεύουν για να κερδίσουν την ευτυχία τους. Δεν είναι σωστό να δειλιάζω!» Τούτες οι σκέψεις της δώσανε κουράγιο. 'Επαψε να στέκη στη μέση του δρόμου. Άρχισε να βαδίζει και τό θήμα της τώρα ήταν πιο σίγουρο. Κατηφόρισε κι' έφτασε στη στάσι των λεωφορείων. Μπήκε στην τύχη σ' ένα απ' αυτά και καθώς άνοίξε την τσάντα της να πληρώση τον εισπρακτορα, είδε τον άσπρο φάκελλο. Τώρα μόλις τον θυμήθηκε. 'Ηταν τό ύπόλοιπο από τό χαμόματα του άντισμηνάρχου Πετρόπουλου που της έπέστρεψε ό γιατρός όταν έφευγε απ' το νοσοκομείο. Νά λοιπόν που υπήρχε κάτι για τό ξεκίνημα. Θα χρησιμοποιούσε τώρα τα χρήματα. 'Ηταν σαν ένα είδος δανείου. Κι' όταν γύριζε από τό έξωτερικό ό Πετρόπουλος, θα του τό επέστρεφε. Σ' αυτό τό μεταξύ λογάριζε πως θα είχε βρή κάποιον δουλειά. 'Ενα μικρό φωτάκι έλπίδας άρχισε ν' άναδεδύνη στο σκοτάδι που βασίλευε στην πικραμένη καρδιά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

— 'Ηταν ένα μεγάλο διόδροφο σπίτι σέ μια πάροδο της δδου Μάρνη. Πριν κατέβη ακόμα απ' τό λεωφορείο της ήθε στο νού. Τόν περασμένο χρόνο έμενε εκεί μια φίλη της που είχε έρθει από την επαρχία να πάρη μέρος στο διαγωνισμό μιας Τράπεζας. Τότε την έπισκέφθηκε δυό-τρεις φορές. 'Ηταν μια οίκογενειακή πανσιόν νοικοκυρεμένη, χωρίς βέβαια σπουδαία κομφορ, αλλά πολύ-πολύ οικονομική. 'Γιατί να μη μείνω κι' έγω εκεί μερικέ μέρες όσο να τακτοποιηθώ; Άργότερα θα φροντίσω για μια μόνιμη έγκατάσταση!.

— Έξω από την πόρτα ήταν μια μπρούτζινη πινακίδα. Έγραφε: «Πανσιόν ή Ευτυχία». Δεν μπορούσε να μη χαμογέλασει. Χτύπησε τό κουδούνι. Μιά νεαρή υπηρέτρια της άνοίξε.

— Ποιόν ζητάτε; τη ρώτησε.

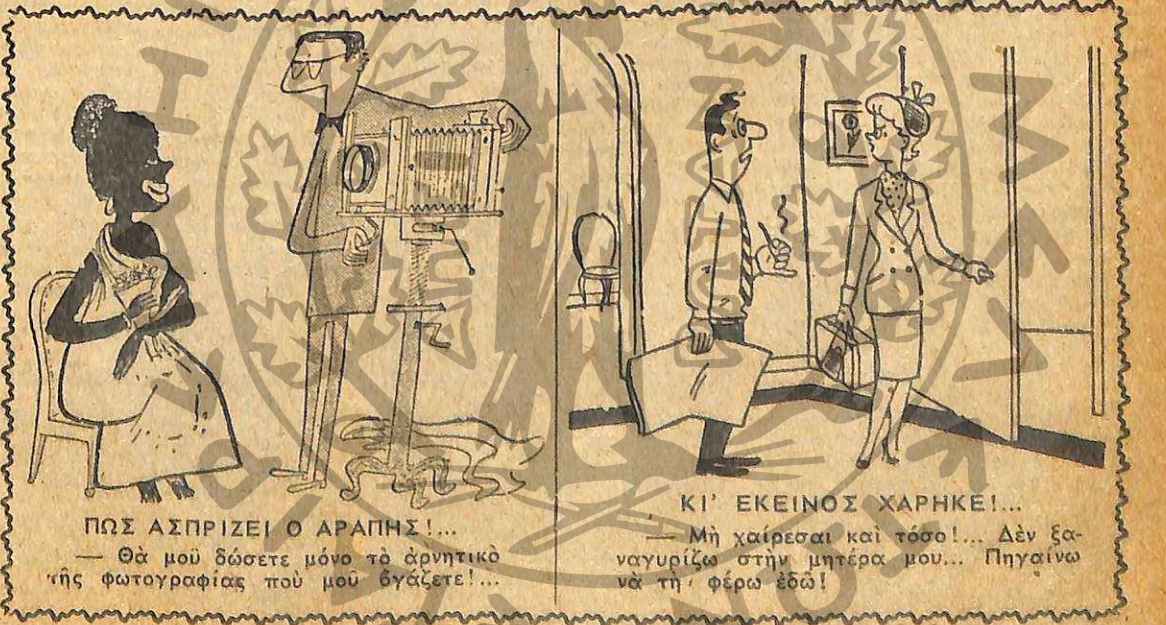
— Θα ήθελα ένα δωμάτιο, είπε ή Ρένα.

— 'Η υπηρέτρια παραμέρισε να της κάνει τόπο να περάσει.

— Περιμένετε ένα λεπτό. Πρέ

— 'Η Ρένα δεν σκέφτηκε πολύ. Στη θέση που βρίσκóταν δεν μπορούσε να διαλέξει. Μιά οίκογενειακή πανσιόν για μια κοπέλλα που δεν έχει προστασία είναι خیلی φτηνό λαϊκό ξενοδοχείο. Γιατί με τα χρήματα που διέθετε δέ μπορούσε βέβαια να εγκατασταθί σέ ξενοδοχείο πρώτης ή έστω και δευτέρας τάξεως.

— 'Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έόμενο.

• Ένα γκρουπ φοιτητριών στα προπύλαια του Πανεπιστημίου.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΕΣ, ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΕΣΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΤΩΧΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ • ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΙΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ • ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΛΕΤΗΡΕΣ, ΠΡΟΣΕΧΤΙΚΕΣ, ΤΑΧΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΝΟΝΤΑΙ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η δδός Σόλωνος, ή δδός Μασσαλίας, το τμήμα της οδού 'Ακαδημίας από 'Ιπποκράτους έως Σίνα και ολόκληρη ή γύρω περιοχή είναι το βασίλειο των φοιτητριών μας.

Εδώ τριγυρίζουν από το πρωί ως το βράδυ οι χιλιάδες σπουδαστές μας. Ανάμεσα τους συναντά κανείς κι ένα σωρό νέες, φρέσκες και ζωντανές κοπέλλες, που με τις τσάντες στα χέρια, πάντα περιποιημένες και καλοφτιαγμένες, με τα δμορφα αλλά απλά φουστανάκια τους, πηγαινοέρχονται πλημερίς, σαν ένα χαρούμενο μελίσσι, από αίθουσα σε αίθουσα, από εργαστήριο σε εργαστήριο. Είναι οι φοιτήτριες του Πανεπιστημίου. Τα κορίτσια που συγκεντρώθηκαν στην πρωτεύουσα απ' όλες τις γωνιές της 'Ελλάδος για να σπουδάσουν, να γίνουν οι αύριανες καθηγήτριες, οι γιατρίνες, οι δικηγόρινες, οι χημικοί.

Συνολικά στο Πανεπιστήμιο 'Αθηνών σπουδάζουν — σύμφωνα με τα στοιχεία που πήραμε από τις διάφορες σχολές — γύρω στις 1700 φοιτήτριες. Τα κορίτσια δηλαδή αντιπροσωπεύουν το 22—25 % του συνόλου των φοιτητών. 'Ο αριθμός αυτός δεν είναι και τόσο

σο κολακευτικός για τη χώρα μας, δεδομένου ότι σε άλλα κράτη, μεσαίες μορφωτικής ανάπτυξεως, όπως είμαστε και μες, το ποσοστό των φοιτητριών φθάνει το 30, και πολλές φορές το 35% σε σύγκριση με τους φοιτητές.

Οι περισσότερες φοιτήτριές μας είναι επαρχιώτισσες, κυρίως Πελοποννήσιες, Στερεοελλαδίτισσες, Νησιώτισσες και λιγώτερες Θεσσαλές και 'Ηπειρώτισσες. Σε σύγκριση όμως με τον πληθυσμό των περιοχών αυτών και της πρωτεύουσής, υπερέρχουν οι 'Αθηναίες και οι Πειραιώτισσες.

Από άποψι κοινωνικής συνθέσεως υπερέρχουν συντριπτικά οι φοιτήτριες που προέρχονται από τη μεσαία τάξη. Οι περισσότερες είναι κορίτσια υπαλλήλων, επιστημόνων, επιχειρηματιών, κτηματιών και γενικά οικογενειών με σχετικά μικρό εισόδημα που με δυσκολία κατορθώνουν να εξοικονομήσουν τα υπέρογκα έξοδα που χρειάζονται για την τετραετή ή εξεστική φοίτηση. Μεταπολεμικά παρουσιάσθηκε μια τάση να σπουδάζουν και τα κορίτσια φτωχών οικογενειών που δυστυχώς όμως ανακόπηκε τα τελευταία χρόνια λόγω της οικονομικής κρίσεως. Παρ' όλ' αυτά στο Πανεπιστήμιο φοιτούν

σήμερα και πολλές, πάρα πολλές φτωχές κοπέλλες, κορίτσια εργατών και μικροκτηματιών της υπαίθρου που είναι, καθώς θα δούμε στο επόμενο σημείωμά μας οι πραγματικές ηρωίδες της επίσημης.

Κατά τη διάρκεια της έρευνής μας για τη ζωή και τα προβλήματα των φοιτητριών μας, μιλήσαμε με πολλούς καθηγητές και παράγοντες του Πανεπιστημίου και με ακόμη περισσότερες φοιτήτριες. Όλοι και όλες μας είπαν πως το ελάτριο που σπρώχνει τις κοπέλλες μας να σπουδάζουν είναι κατά πρώτο λόγο ή αντιμετώπιση των αναγκών της ζωής. Οι φοιτήτριές μας ήλθαν στο Πανεπιστήμιο για ν' αποκτήσουν ένα εφόδιο, να μάθουν μια επιστήμη, να εξασκήσουν ένα επάγγελμα που θα τους επιτρέψει να ζήσουν οικονομικά ανεξάρτητες με άνεση και αξιοπρέπεια. Είναι ο πόθος του φτωχού λαού μας για μια καλύτερη, πιο ανθρώπινη ζωή. 'Η λαχτάρα των κοριτσιών μας, που δεν διαθέτουν προίκες και μέγαρο, ν' αποκτήσουν με τις δικές τους δυνάμεις ένα σταθερό και σίγουρο στήριγμα.

Εκτός όμως απ' αυτή τη μεγάλη κατηγορία των φοιτητριών που σπουδάζουν για διανοητικούς λόγους, υπάρχουν και άλλες που φοιτούν στο Πανεπιστήμιο από καθαρό ζήλο προς την επιστήμη τους που τη διάλεξαν από πολλά χρόνια πριν. Εήναι οι λίγες κοπέλλες που έζησαν από μικρά παιδιά σ' ένα ανώτερο πνευματικό και επιστημονικό περιβάλλον. Αυτό που νομίζουν πολλοί ότι οι φοιτήτριές μας σπουδάζουν από σνομπισμό είναι τελείως ανακριβές. Εύτυχες οι φοιτήτριες του είδους αυτού λιγότερες παρά πολύ κατά τα τελευταία χρόνια.

Καθώς μας είπε ο καθηγητής της φιλολογίας κ. Ζώρας οι φοιτήτριες όχι μόνο δεν υστερούν σε τίποτε από τους φοιτητές αλλά σε πολλές περιπτώσεις τους ξεπερνούν. Είναι εξαιρετικά μελετηρές και προσεκτικές στα μαθήματά τους. Είναι πιο πρακτικές από τους άνδρες και καταπιάνονται με το κάθε τι με περισσότερη μεθοδικότητα και τάξη. Δεν χάνουν τον καιρό τους σε περιττές ασχολίες αλλά, ιδίως τα πρώτα χρόνια, αφιερώνονται σχεδόν ολοκληρωτικά στην επιστήμη και στο διάβασμά τους.

Καθώς μας είπε ο καθηγητής της φιλολογίας κ. Ζώρας οι φοιτήτριες όχι μόνο δεν υστερούν σε τίποτε από τους φοιτητές αλλά σε πολλές περιπτώσεις τους ξεπερνούν. Είναι εξαιρετικά μελετηρές και προσεκτικές στα μαθήματά τους. Είναι πιο πρακτικές από τους άνδρες και καταπιάνονται με το κάθε τι με περισσότερη μεθοδικότητα και τάξη. Δεν χάνουν τον καιρό τους σε περιττές ασχολίες αλλά, ιδίως τα πρώτα χρόνια, αφιερώνονται σχεδόν ολοκληρωτικά στην επιστήμη και στο διάβασμά τους.

Η επίδοσή τους στους βασικούς είναι σχεδόν ανάλογη με των φοιτητών. Να μερικά παραδείγματα. Από το 1941 έως το 1953 στις διπλωματικές εξετάσεις της φιλοσοφικής σχολής άριστευσαν 26. 'Απ' αυτούς οι 12 ήταν κοπέλλες. 'Επίσης και στις εισαγωγικές εξετάσεις παρατηρείται πολλές φορές το ίδιο φαινόμενο. Μεταξύ των πρώτων 10 επιτυχόντων οι 4 ή οι 5 είναι κοπέλλες. 'Αλλά και στις διάφορες επιστημονικές εργασίες που αναθέτουν οι καθηγητές στους σπουδαστές οι φοιτήτριες έρχονται αρκετές φορές πρώτες. Τελευταία σε μια τέτοια περίπτωση για το μάθημα της γλωσσολογίας ή καλύτερη εργασία ήταν μιας φοιτήτριας.

Κ. ΤΑΚΗΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Πώς ζουν οι φοιτήτριές μας. Πού κατοικούν οι επαρχιώτισσες. Πώς μελετούν. Πώς διασκεδάζουν. Με τι ασχολούνται έξω από το Πανεπιστήμιο.

ται ακόμη πως όταν γίνη μια κοπέλλα καθηγήτρια της φιλολογίας, ή πάρη το πτυχίο της νομικής, θα δρή πολύ πιο εύκολα δουλειά που να ταιριάξη στην ιδιοσυγκρασία της και τις σημερινές συνθήκες της ζωής. 'Εκτός αυτών όμως οι λόγοι που αποφεύγουν τις βετικές επιστήμες είναι και οικονομικοί. Δεν πανε εύκολα οι κοπέλλες π.χ. στην Ιατρική γιατί τα χρόνια της φοιτήσεως είναι περισσότερα και τα έξοδα ασυγκρίτως μεγαλύτερα από της φιλοσοφικής ή της νομικής. 'Αντίθετα προτιμούν την οδοντιατρική γιατί τα χρόνια φοιτήσεως είναι λιγώτερα και οι πιθανότητες επιτυχίας στην δουλειά περισσότερες. Βγαίνουν από το Πανεπιστήμιο συγκροτούν ένα μικρό ιατρείο στο σπίτι τους και λύνουν κατά κάποιο τρόπο το πρόβλημα της ζωής τους.

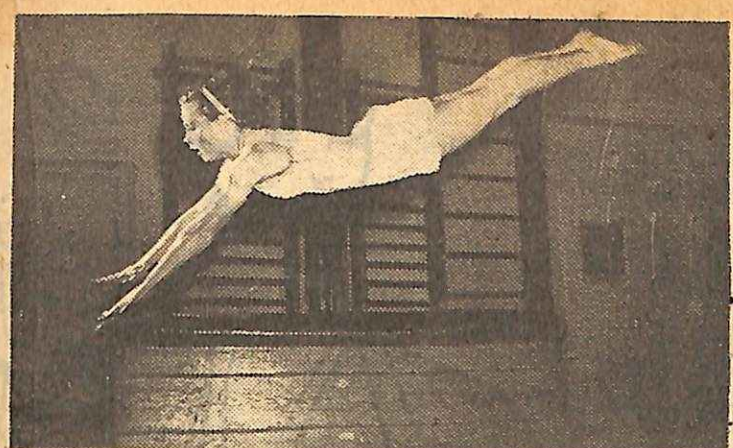
Στον πολύ κόσμο επικρατεί ή εσφαλμένη αντίληψη ότι οι γυναίκες δεν είναι ικανές για μεγάλα πράγματα στη ζωή. Πολλοί πιστεύουν, ακόμη και σήμερα που οι αντιλήψεις συγχρονίστηκαν και οι παλιές σκουριασμένες ιδέες πετάχθηκαν στον κάλαθο των άχρηστων, πως ή γυναίκα πρέπει να είναι κλεισμένη στο σπίτι, να φροντίζει μόνο για το νοικοκυριό, τα παιδιά της και την όμορφιά της. Πιστεύουν πως δεν είναι άξια να γίνη σπουδαία επιστήμων, ύπολογισμος παραγράφοντας στη δημόσια ζωή. Την αντίληψη όμως αυτή τη διαμεύουν τα γεγονότα και μέσα στ' άλλα ή λαμπρή επίδοσι των φοιτητριών μας στα γράμματα.

Καθώς μας είπε ο καθηγητής της φιλολογίας κ. Ζώρας οι φοιτήτριες όχι μόνο δεν υστερούν σε τίποτε από τους φοιτητές αλλά σε πολλές περιπτώσεις τους ξεπερνούν. Είναι εξαιρετικά μελετηρές και προσεκτικές στα μαθήματά τους. Είναι πιο πρακτικές από τους άνδρες και καταπιάνονται με το κάθε τι με περισσότερη μεθοδικότητα και τάξη. Δεν χάνουν τον καιρό τους σε περιττές ασχολίες αλλά, ιδίως τα πρώτα χρόνια, αφιερώνονται σχεδόν ολοκληρωτικά στην επιστήμη και στο διάβασμά τους.

Η επίδοσή τους στους βασικούς είναι σχεδόν ανάλογη με των φοιτητών. Να μερικά παραδείγματα. Από το 1941 έως το 1953 στις διπλωματικές εξετάσεις της φιλοσοφικής σχολής άριστευσαν 26. 'Απ' αυτούς οι 12 ήταν κοπέλλες. 'Επίσης και στις εισαγωγικές εξετάσεις παρατηρείται πολλές φορές το ίδιο φαινόμενο. Μεταξύ των πρώτων 10 επιτυχόντων οι 4 ή οι 5 είναι κοπέλλες. 'Αλλά και στις διάφορες επιστημονικές εργασίες που αναθέτουν οι καθηγητές στους σπουδαστές οι φοιτήτριες έρχονται αρκετές φορές πρώτες. Τελευταία σε μια τέτοια περίπτωση για το μάθημα της γλωσσολογίας ή καλύτερη εργασία ήταν μιας φοιτήτριας.

Κ. ΤΑΚΗΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Πώς ζουν οι φοιτήτριές μας. Πού κατοικούν οι επαρχιώτισσες. Πώς μελετούν. Πώς διασκεδάζουν. Με τι ασχολούνται έξω από το Πανεπιστήμιο.

• Σουηδέζα αθλήτρια σε γυμναστική άσκηση.

ΣΟΥΗΔΕΖΕΣ ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή, μιας κοπέλλας της Σκανδιναβίας. Κάθε νέα γυναίκα στις χώρες αυτές επιδιώκει στη γυμναστική. Δεν υπάρχει ούτε ένα κορίτσι στη Σουηδία, στη Δανία, στη Νορβηγία και στη Φιλανδία που να μη ανήκη σ' ένα από τους χιλιάδες ομίλους γυμναστικής, να γυμνάζεται τακτικά και να μετέχει στις περιφημες ομαδικές επιδείξεις.

Κάθε κοπέλλα έχει την από λεπτή μουσελίνα στολή της, τα άσπρα παπουτσάκια και τις κορδελίτσες για τα μαλλιά. 'Από δέκα χρονών, τα κοριτσάκια γράφονται στους ομίλους αυτούς, πληρώνουν τακτικά τη συνδρομή τους και περνούν ώρες πολλές, μέσα στα γυμναστήρια. Όταν μεγαλώσουν θα πάρουν μέρος στα πρωταθλήματα γυμναστικής και θα ταξιδεύσουν σ' άλλες χώρες να επιδείξουν την ικανότητα και τη χαρι τους.

Το 1952, ή πιο δμορφη κοπέλλα του κόσμου, ή Φιλανδέζα 'Αρμι Καουζέλα, τη μέρα που γυρίσε θριαμβευτικά στην πατρίδα της από τις 'Ην. Πολιτείες, όπου είχε κερδίσει τον τίτλο της Μίς 'Υψηλού, απαντώντας σε έρωτά μου αν σκέπτεται να παίξει στον κινηματογράφο, μου είπε:

—Το όνειρό μου είναι να πάρω το δίπλωμά μου γυμναστικής και να διδάξω σε μικρά κορίτσια τη γυμναστική για να χαρούν κι' αυτά τις όμορφες της όπως τις χάρηκα κι' εγώ.

Όταν μου έλεγε τα λόγια αυτά ή 'Αρμι, χιλιάδες κόσμος ήταν μαζεμένος, κάτω από βροχή, έξω από το ξενοδοχείο όπου τη συνάντησα. 'Ο κόσμος περίμενε να τη δη, να τη χειροκροτήσει. Την άλλη μέρα της έκαναν δώρο ένα πολυτελέστατο αυτοκίνητο. Αυτή όμως δεν μεθύσε από τη δόξα, ξαναγύρισε στο γυμναστήριο, ως τη μέρα που παντρεύτηκε.

Είναι κάτι το καινούργιο. Κάτι το εξαιρετικά θεαματικό. Στα γυμνάσματά τους, τα κορίτσια αυτά κυριολεκτικώς πετούν στον αέρα.

Ένας δμλος από 14 κορίτσια της Σουηδίας, έρχεται στην 'Ελλάδα στις 9 Μαΐου και θα κάνει μια επίδειξι στο Στάδιο την Κυριακή 16 Μαΐου. Είναι πολύ ευχάριστο ότι ή γενική είσοδος στο Στάδιο θα είναι μονάχα 5 χιλιάδες δραχμές. 'Ετσι, πολύς κόσμος θα μπορεί να απολαύση το θέαμα. Ένα θέαμα που όσοι το δούν θα τους μείνη αλησμόνητο. Είναι ή πρώτη φορά που έρχονται Σουηδέζες αθλήτριες της γυμναστικής στην 'Ελλάδα.

Ο δμλος που έρχεται εδώ ονομάζεται «Σοφία Φλικόρνα»

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ — ΚΑΘΕ ΚΟΠΕΛΛΑ ΣΤΑ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΕΠΙΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ Σ' ΑΥΤΗΝ ΣΑΝ ΣΕ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

την επιδείξει. Όλο το Τάμπερε μαζεύτηκε στους κεντρικούς δρόμους. Τα κορίτσια που θα έπαιρναν μέρος στην επίδειξι, παρήλασαν από τους δρόμους. 'Εμπρός ή σημαία του κάθε κράτους, από πίσω οι γυμναστριες, με μπλε ταγιέρ και άσπρα μπερέ και έπειτα οι κοπέλλες με τις λεπτές διάφανες στολές τους. Κόκκινη μουσελίνα οι Δανέζες, μπλε σκούρο οι Σουηδέζες, γαλάζιο οι Φιλανδέζες. Τα κορίτσια, πολλές εκατοντάδες, παρήλασαν με ένα πεταχτό δηματισμό, ενώ ο κόσμος χειροκροτούσε. 'Εκανε κρύο τσουχτερό. 'Εγώ σήκωνα το γιαντά μου και άπορούσα να βλέπω αυτές τις κοπέλλες με τα γυμνά πόδια και χέρια.

Η γυμναστική που επιδίδονται οι κοπέλλες της Σκανδιναβίας δεν είναι ή «σουηδική γυμναστική», που διδάσκουν στα ελληνικά σχολεία. Στην ίδια τη Σουηδία, ή γυμναστική αυτή έχει ξεπερασθή. Σήμερα υπάρχει μια μοντέρνα γυμναστική. Είναι πιο αθλητική. Τα γυμνάσματα είναι πιο δύσκολα, αλλά συγχρόνως έχουν ρυθμό και χαρά.

Είναι κάτι το καινούργιο. Κάτι το εξαιρετικά θεαματικό. Στα γυμνάσματά τους, τα κορίτσια αυτά κυριολεκτικώς πετούν στον αέρα.

Ένας δμλος από 14 κορίτσια της Σουηδίας, έρχεται στην 'Ελλάδα στις 9 Μαΐου και θα κάνει μια επίδειξι στο Στάδιο την Κυριακή 16 Μαΐου. Είναι πολύ ευχάριστο ότι ή γενική είσοδος στο Στάδιο θα είναι μονάχα 5 χιλιάδες δραχμές. 'Ετσι, πολύς κόσμος θα μπορεί να απολαύση το θέαμα. Ένα θέαμα που όσοι το δούν θα τους μείνη αλησμόνητο. Είναι ή πρώτη φορά που έρχονται Σουηδέζες αθλήτριες της γυμναστικής στην 'Ελλάδα.

Ο δμλος που έρχεται εδώ ονομάζεται «Σοφία Φλικόρνα»

Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΜΑΘΕΤΕ Ν' ΑΝΤΙΔΡΑΤΕ

«Μελαγχολία», αυτή τη δυσάρεστη λέξι πρέπει να την απομακρύνετε για πάντα από το λεξιλόγιό σας. Για την ελάχιση αιτία, έχετε μελαγχολία. 'Εχει γίνει μόδα: «Τι έχεις, 'Ελένη;» Σε βλέπω σκεπτική!» «'Εχω μελαγχολία». Γιατί; Τις περισσότερες φορές ούτε ή ίδια ξέρει.

Ε, λοιπόν, όχι... αυτό δεν πρέπει να υπάρχει. Πρέπει να έχετε άκετη θέλησι και να δαμάζετε αυτή την ανεξήγητη ψυχική κόπωση που απειλεί να σας κυριεύση κάθε φορά που συναντάτε το ελάχιστο εμπόδιο. Δεν είναι αξιοπρεπές για σας να έγκαταλείπεσθε έτσι και ακόμη είναι μια απόδειξι ανανδρίας. Για να δούμε, ως σκεφθούμε λίγο. Γιατί έχετε μελαγχολία; Γιατί έχετε στενοχώριες; 'Επειδή πρέπει να πληρώσετε το νοίκι; 'Επειδή ο λογαριασμός του γκαζιού είναι ύψωμένος; 'Επειδή το επανωφορι σας άρχισε να φθείρεται και τα μαλλιά σας κόπηκαν πολύ κοντά; Δεν είναι λόγοι αυτοί για να κυριεύεσθε από μελαγχολία. Όλος ο κόσμος δρίσκει στην ίδια περίστασι.

Δεν είσθε ή μόνη που έχετε παιδιά που μεγαλώνουν και έχουν ανάγκη από καινούργια ρούχα. 'Επίσης, δεν είσθε ή μόνη που έχετε καθημερινώς να φτιάξετε ιδιόρρυθμα φαγητά και να σπάσετε το κεφάλι σας για να ποικίλλετε τα μενού. 'Ακριβώς αυτό πρέπει να σας δινή θάρρος και να κυττάτε τα πράγματα κατάφρασα. Η ζωή δεν είναι ένας δρόμος στρωμένος με ρόδα, ο καθένας το ξέρει και τ' αγάθεια δεν λείπουν. 'Από σας εξαρτάται να τ' απομακρύνετε με το χαμόγελο. Αυτό θα είναι ένα μεγάλο ήημα. Τώρα σκεφθήτε τα χιλιάδυ ευχάριστα παρατηράκια που σας δίνει ή ζωή. 'Αν τα παιδιά σας μεγαλώνουν και σας δημιουργούν έγνοιες, δεν ανταμείβετε από το άλλο μέρος με το ζύτημα του μυαλού τους, την αγάπη που νοιώθουν για σας; 'Αν έχετε ένα νοίκι να πληρώσετε, από το άλλο μέρος έχετε ένα ζεστό και κομψό σπίτι. Με λίγο γούστο μπορείτε να το κάνετε κάθε μέρα και καλύτερο.

Σκεφθήτε όλα αυτά που έχετε: 'Εχετε χέρια ευκίνητα, μάτια για να βλέπετε, αυτιά για να ακούτε. 'Εχετε την ικανότητα να γελάτε και να κλαίτε. 'Αν το επιθυμείτε, μπορείτε να μάθετε τόσο πράγματα. Μη πητε ότι αυτό δεν θα σας χρησιμεύση σε τίποτα. Είτε είσθε νέα ή γορά, πάντοτε θα σας αποφέρει κατί. Και πρώτα-πρώτα την ικανοποίησι ότι μάθατε κατί καινούργιο που δεν το ξέρατε πριν.

Η ζωή είναι ένα μεγάλο μπαρούλο με θησαυρούς. Όπως για όλους τους θησαυρούς, πρέπει να τους αποκλύπτετε. 'Αφαιρέστε πρώτα τη σκόνη των στενοχωριών σας. 'Από κάτω θα φανούν τόσα θαυμάσια πράγματα! Μήπως δεν είναι ένα θαυμάσιο πράγμα να βλέπετε τον ήλιο να καθρεφτίζεται στη θάλασσα; Να συναντήσετε στο δρόμο σας το χαμόγελο ενός νηπιού; Και το σσίεμο ενός φιλικού χεριού, μια χειρονομία φιλόστοργη, δεν αξίζουν μια μικρή περιουσία; Δεν είσθε πλούσια; 'Ισως όχι. 'Αλλά έχετε τη δύναμη να εκτιμάτε αυτά που σας περιβάλλουν. Πιστέψτε μας, καμιά φορά είσαι περισσότερο ευτυχής όταν επιθυμής κατί παρά όταν το αποκτήσης. Στο έξης δεν θα λέτε πια «'Εχω μελαγχολία! Δεν μου κάνει όρεξι για τίποτα! Όλα μου πάνε ανάποδα!» 'Αντίθετα, όλα πάνε πολύ καλά. 'Αν δεν μπορούτε ν' αγοράσετε εφέτος αυτό το καινούργιο επανωφόρι, θα το φτιάξετε το χρόνο. 'Αν έχετε βαρεθή να πλένετε πιάτα, προσπαθήστε να κάνετε αυτή τη δουλειά τραγουδώντας. Θα σας φαίνεται πολύ ευκολώτερη. Μένετε αδιάφορη 'υπρόστα στις μικρές στενοχώριες. Μη δίνετε σημασία παρά στις παρορμήσεις της καρδιάς και σε ό,τι προέρχεται από την ψυχή. 'Η ύλη...είναι τόσο φθαρτή!

Ενας πελάτης παραπονείται ότι τα γυμνάσματα δεν είναι καλά:

—Κύριε, απαντά ο ζαχαροπλάτης, φτιάχνω γλυκά από πριν γεννηθήτε!

—Δεν αμφιβάλλω γι' αυτό, αλλά αυτός δεν είναι λόγος για να μου τα πουλήσετε σήμερα.

ΔΕΟΥΝ προσωπικότητες των σπόρ της Σουηδίας. Πρέπει να πούμε ότι οι Σουηδοί είναι πολύ υπερήφανοι για τη γυμναστική αυτή των κοριτσιών τους. Οι κοπέλλες που μετέχουν του ομίλου όχι μονάχα δεν πληρώνονται, αλλά ή καθενιά πληρώνει τακτικά τη συνδρομή της.

Οι 'Ελληνίδες πρέπει να δούν αυτές τις κοπέλλες που ζουν τόσο κοντά στη φύσι και που με τη γυμναστική κατώρθωσαν να έχουν θαυμάσια σώματα. Πολλοί πιστεύουν ότι οι Σουηδέζες χρωστούν τη φημισμένη ομορφιά τους, στην επίδοσή τους στα σπόρ. Και δεν έχουν άδικο!...

Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

για να βλέπετε, αυτιά για να ακούτε. 'Εχετε την ικανότητα να γελάτε και να κλαίτε. 'Αν το επιθυμείτε, μπορείτε να μάθετε τόσο πράγματα. Μη πητε ότι αυτό δεν θα σας χρησιμεύση σε τίποτα. Είτε είσθε νέα ή γορά, πάντοτε θα σας αποφέρει κατί. Και πρώτα-πρώτα την ικανοποίησι ότι μάθατε κατί καινούργιο που δεν το ξέρατε πριν.

Η ζωή είναι ένα μεγάλο μπαρούλο με θησαυρούς. Όπως για όλους τους θησαυρούς, πρέπει να τους αποκλύπτετε. 'Αφαιρέστε πρώτα τη σκόνη των στενοχωριών σας. 'Από κάτω θα φανούν τόσα θαυμάσια πράγματα! Μήπως δεν είναι ένα θαυμάσιο πράγμα να βλέπετε τον ήλιο να καθρεφτίζεται στη θάλασσα; Να συναντήσετε στο δρόμο σας το χαμόγελο ενός νηπιού; Και το σσίεμο ενός φιλικού χεριού, μια χειρονομία φιλόστοργη, δεν αξίζουν μια μικρή περιουσία; Δεν είσθε πλούσια; 'Ισως όχι. 'Αλλά έχετε τη δύναμη να εκτιμάτε αυτά που σας περιβάλλουν. Πιστέψτε μας, καμιά φορά είσαι περισσότερο ευτυχής όταν επιθυμής κατί παρά όταν το αποκτήσης. Στο έξης δεν θα λέτε πια «'Εχω μελαγχολία! Δεν μου κάνει όρεξι για τίποτα! Όλα μου πάνε ανάποδα!» 'Αντίθετα, όλα πάνε πολύ καλά. 'Αν δεν μπορούτε ν' αγοράσετε εφέτος αυτό το καινούργιο επανωφόρι, θα το φτιάξετε το χρόνο. 'Αν έχετε βαρεθή να πλένετε πιάτα, προσπαθήστε να κάνετε αυτή τη δουλειά τραγουδώντας. Θα σας φαίνεται πολύ ευκολώτερη. Μένετε αδιάφορη 'υπρόστα στις μικρές στενοχώριες. Μη δίνετε σημασία παρά στις παρορμήσεις της καρδιάς και σε ό,τι προέρχεται από την ψυχή. 'Η ύλη...είναι τόσο φθαρτή!

Ενας πελάτης παραπονείται ότι τα γυμνάσματα δεν είναι καλά:

—Κύριε, απαντά ο ζαχαροπλάτης, φτιάχνω γλυκά από πριν γεννηθήτε!

—Δεν αμφιβάλλω γι' αυτό, αλλά αυτός δεν είναι λόγος για να μου τα πουλήσετε σήμερα.

ΔΕΟΥΝ προσωπικότητες των σπόρ της Σουηδίας. Πρέπει να πούμε ότι οι Σουηδοί είναι πολύ υπερήφανοι για τη γυμναστική αυτή των κοριτσιών τους. Οι κοπέλλες που μετέχουν του ομίλου όχι μονάχα δεν πληρώνονται, αλλά ή καθενιά πληρώνει τακτικά τη συνδρομή της.

Οι 'Ελληνίδες πρέπει να δούν αυτές τις κοπέλλες που ζουν τόσο κοντά στη φύσι και που με τη γυμναστική κατώρθωσαν να έχουν θαυμάσια σώματα. Πολλοί πιστεύουν ότι οι Σουηδέζες χρωστούν τη φημισμένη ομορφιά τους, στην επίδοσή τους στα σπόρ. Και δεν έχουν άδικο!...

Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

Βούλες

είναι
της
Μόδας

- 1 *Υφασμα βουλάτο ραμμένο σε γραμμή προενσές. Η φούστα είναι με φύλλα και ανεβαίνει μονοκόμιατη ως το νωαίτη. Το επάνω τμήμα της έχει κοψίμο κιμονό.
- 2 Σουρωτή φούστα. Μπουστός κιμονό που σχηματίζει ντραπέ στο μέρος του ντεκολτέ.
- 3 *Η μοντέρνα γραμμή σεμ ζιέ. Το μοντέλο αυτό έχει φαρδύ πλίσσέ σε όλη την πλάτη καθώς και σε ένα τμήμα του μπουστού.
- 4 Μεγάλες τσέπες στολίζουν τη φούστα του πουαντιγιέ αυτού. Οι τσέπες και τα ντεκολτέ γαρνιρονται με στενή μπάντα.
- 5 Σύνολο βουλάτο. Μονοκόμιατο φόρεμα με ελαφριά ζακετούλα ντυμπλαρισμένη.
- 6 *Η γραμμή του ντεκολτέ ανεβαίνει ψηλά στο λαιμό και αφήνει γυμνούς τους ώμους. Όλοκληρο το ντεκολτέ γαρνιρεται με μπάντα. Τους ώμους στολίζουν φιογκάκια.
- 7 Το φόρεμα του συνόλου αυτού έχει τρία γραμμή και μπουστό κρουαζέ απλό. Συμπληρώνεται ωραία με ελεύθερο ζακετάκι.
- 8 Χαρούμενο φόρεμα με σουρωτό βολαν. Συμπληρώνεται με σάρπα που περνάει μέσα από τις τσαντές του μπουστού.
- 9 *Η μπάντα αν-φόρμ που γαρνίρει τη σουρωτή φούστα σχηματίζει τσέπες στις δύο άκρες και δίνει έγχωρη πρωτοτυπία.
- 10 Πουαντιγιέ μπλουζα, πολύ της μόδας. Λαιμός ψηλός και κλειστός, φιογκός μεγάλος. Τα μπράτσα μένουν εντελώς γυμνά.

Ένα αισθηματικό κοινωνικό διήγημα

ΣΤΟ χτύπημα της πόρτας ή Νέβια σήκωσε τα μάτια της από τη δικηγόρο-φία που ήταν ανοιχτή μπροστά της.

—Εμπρός, είπε ενοχλημένα. —Η γραμματέας της μπήκε στο γραφείο, κι' έκανε τόπο να περάσει ένας ψηλός μελαχροινός άντρας.

Η Νέβια με κινήσεις ταρσικών, έβγαλε τα χοντρά της γυαλιά, ενώ το λεπτό χαριτωμένο της πρόσωπο έγινε μονομιάς ολοκόκκινο.

Ο άντρας δεν έδειχνε ταραχή, είχε το ένα χέρι στην τσέπη, κι' ένα ελαφρό χαμόγελο που πρόσδιδε ευχαρίστηση, όνερ φαινε περισσότερο το άρρενωπό του πρόσωπο.

—Είπατε παλαιοί γνώριμοι, δεν είναι έτσι; ρώτησε μ' ένα αδιόροτο τόνο ειρωνείας.

—Ναί, από το γάμο της αδελφής σας της Λουκίας.

—Ήσουν πολύ μικρή τότε, είπε εκείνος κυττάζοντας αψηχημένα τα χουστόδετα διδία που ήταν αραδιασμένα πίσω από το χοντρό κρύσταλλο της διδλιοθήκης. Πάρα πολύ νέα. Και φορούσε ένα διαδύμα από άσπρες βιολέτες. Έμοιαζες σαν να ήσουν έσθ ή νύφη.

Φορούσε πράγματι ένα διαδύμα από άσπρες βιολέτες πάνω στα μακρινά μεταξένια μαλλιά της και το χαμόγελο των δεκαοχτώ χρόνων, της φώτιζε το πρόσωπο. Άλλα αυτά τα άπλά στολίσια, δεν ήταν αρκετά για να της εξασφαλίσουν μια διακεκριμένη θέση στο κοσμικό εκείνο σαλόνι.

Ποιος ξέρει γιατί η κυρία Σορμάνι, η μητέρα του Σέργιο και της Λουκίας, είχε την ιδέα να καλέσει στο γάμο τον ταπεινότερο της και την κόρη του. Ίσως γιατί ήταν πολύ ευχαριστημένη από τη διακόσμηση του σπιτιού, που πρόσδιδε ένα αληθινό καλλιτεχνικό γούστο.

Μα άμέσως μόλις άρχισε η υποδοχή η Νέβια καταλαβε πως έκαναν άσχημα να δεχθούν την πρόσκληση. Κύριοι, κυρίες, δεσποινίδες, φαινότανε σαν να γνωρίζονται όλοι μεταξύ τους, μιλούσαν για χίλια δυο πράγματα που ήταν γνωστά σ' αυτούς μονάχα.

Άλλα σε μία στιγμή η Νέβια αίσθανθηκε το βλέμμα του Σέργιο να κορφώνεται επάνω της, κι' από την ώρα εκείνη έπαψε να αισθανεται σαν μία παρειασμένη. Ο Σέργιο την πλησίασε και της χαμογέλασε με συμπαθεία.

—Μου φαίνεται πως πληττετε, είπε.

—Άπειαντίας, διαμαρτυρήθηκε. Είναι μία πολύ όμορφη γιορτή.

—Για όλους, μα όχι για σάς. Μη μου λέτε ψέματα, είμαι έρετε λιγάκι ψυχολόγος.

Μίλησαν ύστερα για διάφορα θέματα, η Νέβια του διηγήθηκε μερικά πράγματα από τη ζωή της, του είπε ακόμη πως πούν από λίγο καιρό είχε έγγραφη στο πανεπιστήμιο.

—Θα ήθελα να ήμουν σαν

κι' έσένα, να είχα κι' εγώ ένα σκοπό στη ζωή μου, έκανε εκείνος μελαγχολικά.

Σαφνικά μία ασυνήθιστη ταραχή τράβηξε την προσοχή τους.

Στην πόρτα της σάλας στεκόταν η μητέρα του Σέργιο και με πρόσωπο χλωμό, ανήγειρε ότι από τα δώρα της νύφης, είχε κλαπεί ένα διαμαντένιο κολιέ, παλιό οικογενειακό κειμήλιο.

Δυό μυστικοί αστυνομικοί, που είχαν έρθει ακριβώς για κάτι τέτοιες ώρες, άρχισαν άμέσως τη σωματική έρευνα των καλεσμένων, ζητώντας συγχρόνως χίλιες συγγνώμες.

Η έρευνα είχε σχεδόν τελειώσει, όταν μία φωνή ανήγγειλε πάλι, ότι το κολιέ βρέθηκε στις πτυχές της πολυθρόνας που καθόταν πρό ολίγου ο πατέρας της Νέβια, ενώ τα μάτια όλων, κορφώνονταν επάνω του υποτιμητικά.

—Τί ιδέα να καλέσουν τον ταπεινότερο τους, ψιθύρισε μια κυρία στη διπλανή της.

Η Νέβια γύρισε προς τον πατέρα της, που με βλέμμα γεμάτο απορία και απελπισία, κύτταζε τα έχθρικά πρόσωπα που τον τριγύριζαν.

—Δεν το έκλεψε ο πατέρας μου, φώναξε με άνακνηση το κορίτσι. Το κολιέ το έβαλε κάποιος άλλος εκεί, πριν εκείνος καθίσει σ' αυτή τη θέση. Δεν έχετε δικαίωμα να τον υποτιμώστε.

—Λυπάμαι, είπε αυστηρά η κυρία Σορμάνι, αλλά όλες οι ένδείξεις είναι εναντίον του.

—Πάμε, είπε η Νέβια στον πατέρα της χαμηλόφωνα. Ο κύκλος αυτός δεν είναι για μας. Όλοι μας βλέπουν σαν παρειασμένους εδώ μέσα.

Πέρασαν μερικά χρόνια. Ένα πρωί η Νέβια κατέβαινε τα σκαλοπάτια του πανεπιστημίου, με το δίπλωμα στο χέρι και διέσχισε το δημόσιο δρόμο. Μία βαρεία θλίψη της πιέζε το στήθος, στη σκέψη πως δεν ύπηρχε κανείς να τη συγχωρή για το άριστο του διπλώματός της. Είχε μείνει μόνη στον κόσμο ύστερα από το θάνατο του πατέρα της, και τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά αίσθανόταν το ήθος της μοναξιάς.

Το κορνάρισμα ενός αυτοκινήτου, διέκοψε τις σκέψεις της.

—Πού έχετε το μυαλό σας δεσποινίς; άκουσε πίσω της μία φωνή.

Όταν γύρισε, αντίκρισε τον Σέργιο. Τον αναγνώρισε άμέσως και κατάλαβε ότι τον είχε σκεπθή πολλές φορές από κείνη την πρώτη ημέρα της γνωριμίας τους.

Τη γνώρισε κι' εκείνος.

—Σας τρώωδα; ρώτησε χαμογελώντας της σαν παλιός γνώριμος. Είσατε πολύ χλωμή, έλατε να σας προσφέρω κάτι για να συνέλθετε.

Εκείνη στάθηκε για μία στιγμή διστακτική. Ύστερα μπήκε σ' αυτοκίνητο.

—Πρό ολίγου πήρα το δι-

πλώμα μου, είπε σαν να ήθελε να δικαιολογηθεί.

—Και θέλατε να γιορτάσετε το γεγονός κάτω από τις ρόδες ενός αυτοκινήτου!

Η ζωή ήταν και πάλι όμορφη. Ένα παλιό παιδικό όνειρο έσπασζωνότανε.

Με γρήγορο δέμα η Νέβια, πήγαινε στο πρώτο ραντεβού που είχαν δώσει ύστερα από κείνη την τυχαία συνάντηση.

Εκείνος ήταν εκεί και περίμενε. Έτρεξε κοντά του ευτυχισμένη. Ο Σέργιο της έσφιξε το χέρι, ύστερα με ύψος στενοχωρημένο της είπε.

—Ξέρεις Νέβια, άπόψε είμαι προσκεκλημένος στο γεύμα της γαλλικής προεδρίας. Δεν θα θυμώσης αν άκυρώσωμε για σήμερα το ραντεβού μας, δεν είναι έτσι;

Όταν έμεινε μόνη η Νέβια, όλη η προηγούμενη ευτυχία της είχε εξαφανισθεί. Καταλάβαινε πως για δεύτερη φορά ήταν μία παρειασμένη.

Ήταν τόσο διαφορετική η ζωή της από τη δική του... Αυτό φυσικά θα το αίσθανότανε κι' ο Σέργιο, αφού δε δίστασε να θυσιάσει το πρώτο τους ραντεβού προς χάρι μιάς κοσμικής συγκεντρώσεως.

Ετσι η μικρή ιστορία τους έσβυσε πριν ακόμη άρχισή.

—Καθίστε κύριε Σορμάνι, είπε η Νέβια με φωνή που προσπαθούσε να την κάνει σταθερή. Σε τί μπορώ να σάς φανώ χρήσιμη;

Ο Σέργιο κάθισε και χαμήλωσε το κεφάλι.

—Θυμάσαι την ημέρα που πήρες το δίπλωμά σου Νέβια; ρώτησε. Μου έλεπς πως αν κάποτε βρεθώ μπερδεμένος σε καμμία υπόθεση, να σε θυμηθώ. Να λοιπόν που έφθασε η στιγμή. Με κατηγορούν για κάποιον κατάχρησι στην εταιρία που εργαζόμουν ύστερα από το χάσιμο της περιουσίας μας. Δεν είναι αλήθεια. Αν τα είχας κλέψει αυτά τα χρήματα σήμερα θα ήμουν πάλι πλούσιος.

—Λυτούμαι, ψιθύρισε η κοπέλλα. Δεν ήξερα πως χάσατε την περιουσία σας.

Ναί Νέβια. Και το χειρότερο είναι πως δεν είμαι ικανός να δημιουργήσω τίποτα. Ένώ εσύ άρχισες από το μηδέν, και σήμερα είσαι μία δικηγόρος γνωστή, υπολογισίμη.

Τις έπομενες ημέρες η Νέβια ρίχτηκε με τα μούτρα στη δουλειά. Ήταν μία υπόθεση αρκετά περιπεπλεγμένη, μα άταν έφθασε η ημέρα της δίκης, κατάρθωσε να πείση το δικαστήριο ότι ο Σέργιο Σορμάνι ήταν άθώος.

Όταν, μετά από λίγες ώρες ο Σέργιο μπήκε στο γραφείο της για να την ευχαριστήσει, εκείνη σηκώθηκε, πήγε κοντά του, τα βλέμματά τους ενώθηκαν, και με μία κίνησι αυθόρμητη, έπρεσε ο ένας στην άγκαλιά του άλλου.

«Τώρα πια η απόστασι που τόσα χρόνια μας χώριζε έσβυσε», σκεπτόταν η Νέβια, ενώ περίμενε τον Σέργιο καθισμένη σε μία πολυθρόνα του γραφείου της.

Επί μία εβδομάδα τώρα, έρχόταν κάθε βράδυ και την έ-

βρισκε, κι' άφου την έπαιρνε στην άγκαλιά του, της ψιθύριζε όλα εκείνα τα λόγια που τόσες φορές είχαν όνειρευθί ν' άκούση από τα χείλη του.

Στο ελαφρό χτύπημα της πόρτας πεταχτηκε από τη θέση της με μάγουλα φλογισμένα από τη συγκίνηση. Μα αντί για την ψηλή σιλουέτα του Σέργιο, είδε μία νέα κοπέλλα να μπαίνει στο δωμάτιο.

—Η δεσποινίς Σόρτι; ρώτησε.

Η Νέβια της έγνεψε καταφατικά.

—Ήρθα για να σάς ευχαριστήσω, ψιθύρισε η νεοφερμένη. Σώσατε την υπόληψή του συζύγου μου. Είμαι η γυναίκα του Σέργιο Σορμάνι.

Για μία στιγμή η Νέβια αίσθανθηκε τα γόνατά της να λυγίζουν, αλλά με υπερανθρωπή προσπάθεια κατάρθωσε να φανή ήρεμη.

—Εκανα το καθήκον μου, είπε άπλά.

—Τον σώσατε, επανέλαβε η άλλη. Άλλα με συγχωρείτε πρέπει να πηγαίνω. Ίσως περιμένετε κανένα.

Η Νέβια δεν άκουγε πια τα λόγια της νέας κοπέλλας. Αίσθανόταν την καρδιά της κρύν μέσα στο στήθος της, σαν την καρδιά μιάς νεκρής.

Όταν σε λίγο μπήκε ο Σέργιο στο γραφείο, και όπως κάθε βράδυ πήγε να την πάρη στην άγκαλιά του, εκείνη τον άπεμάρκρυνε με κίνησι άποφασιστική.

—Πρό ολίγου ήταν εδώ η γυναίκα σου, του είπε. Ήθε να μ' ευχαριστήσει. Συχαρητήρια, δεν ήξερα πως ήσουν παντρεμένος.

—Λυπάμαι Νέβια, δεν φανταζόμουν ότι αυτή η μικρή άνοητη θα έρχόταν να σε βοηθή. Λυπάμαι σ' αλήθεια γιατί δεν θέλω να σε χάσω. Έσύ είσαι τόσο άνώτερη, τόσο έξυπνη, τόσο όμορφη. Ο γάμος αυτός δεν έχει καμμία αξία για μένα.

Ήταν ένα σφάλμα. Έξ άλλου, κι' έσύ μ' αγαπάς Νέβια.

—Οχι Σύνδε, κάνεις λάθος. Δεν σ' αγαπώ. Και νομίζω πως δεν έχωμε τίποτε άλλο να πούμε.

Όρθη μπροστά στο παράθυρο η Νέβια, παρακολουθούσε τον Σέργιο που χανόταν ανάμεσα στους άλλους διαβάτες του πολυσύχναστου δρόμου.

Ένα μικρό δάκρυ κύλησε στο πρόσωπό της, αλλά στην ψυχή της δεν αίσθανόταν πια την προηγούμενη φουρτούνα, γιατί την παρηγορούσε η σκέψη ότι είχαν άποφύγει ένα ανεπανόρθωτο λάθος. Ήξερε καλά πως αν έμενε στη ζωή του Σέργιο θα ήταν και πάλι μία παρειασμένη, όπως πάντοτε, όπως την πρώτη ημέρα της γνωριμίας τους, τότε που είχε μπή στο πλουσιο σαλόνι της μητέρας του, φορώντας ένα καπέλο από άσπρες βιολέτες.

ΝΤΕΛΙΑ ΛΕΟΝΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος

Τ. Έπιμελητής Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ηλιάδης» (Έλενας Βενιζέλου). Δέχεται καθ' έκάστην 11-1 μ. μ. και 5-8 μ. μ. άδως Βησσαρίωνος 3 (όπισθεν Ορεσθαιστρείου). Τηλέφ. 32.962. Τηλ. οικίας 72.709.

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΠΟΡΤΙΣ

Ο Α.Ο. ΣΠΟΡΤΙΚ

ΠΩΣ ΓΥΜΝΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ. — ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΑΙΚΤΡΙΕΣ. — ΜΕ-

ΡΙΚΕΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΝ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ. — ΚΟΜΨΕΣ ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ, ΠΟΥ ΡΑΒΟΥΝ ΜΟΝΕΣ ΤΟΥΣ ΤΙΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΟΡΤΣ — ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

ΜΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ από το τεύχος αυτό στις αναγνώστριές μας, τους συλλόγους μπάσκετ γυναικών Άθηνών και Πειραιώς. Η κίνησι μπάσκετ γυναικών στην Ελλάδα, άρχισε από το 1944, δηλαδή μετά την άπελευθέρωσι. Τότε συνεκροτήθησαν οι πρώτες καλές ομάδες γυναικών και από τότε άρχισαν τακτικά να διεξάγονται άγώνες και πρωταθλήματα.

Όλοι οι σύλλογοι που ήσαν πρωτοπόροι στην κίνησι αυτή δυστυχώς δεν εξακολουθούν σήμερα να έχουν ομάδες. Οι πρώτοι σύλλογοι μπάσκετ γυναικών, ήταν ο Α.Ο. Σπóρτικ, ο Α.Ο. Παλαιού Φαλήρου, ο Α.Ο. Τρίτων και άργότερα ο Πανελληνίος Γ.Σ. Από τους συλλόγους αυτούς το Σπóρτικ συνέχισε επί δεκά χρόνια το μπάσκετ γυναικών. Ο Τρίτων, άφου επί τρία χρόνια δεν είχε ομάδα, μονάχα τώρα τελευταία δημιούργησε μία ομάδα από νεαρά κορίτσια. Τα τμήματα μπάσκετ γυναικών του Α.Ο. Παλαιού Φαλήρου και του Πανελληνίου, που είχαν μία λαμπρή σταδιοδρομία, διελύθησαν.

Ευτυχώς νέοι σύλλογοι μπάσκετ γυναικών έχουν δημιουργηθή. Υπάρχουν σήμερα περισσότερες από δεκά καλά συγκροτημένες ομάδες στας Άθηνas και τον Πειραιά.

Σήμερα παρουσιάζουμε την ομάδα του Α.Ο. Σπóρτικ.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ Όμιλος Σπóρτικ έχει την πιο λαμπρή ιστορία από όλους τους ελληνικούς συλλόγους μπάσκετ γυναικών.

Στα δεκά τελευταία χρόνια που ανεπτύχθη το μπάσκετ γυναικών στη χώρα μας, το Σπóρτικ κέρδισε τέσσερις φορές το πρωτάθλημα και τέσσερις φορές κατέλαβε τη δεύτερη θέση. Άκόμα και το χρόνο που δεν διεξήχθη πρωτάθλημα, το Σπóρτικ είχε παρουσιάσει καλύτερο από τις άλλες ομάδες, άφου είχε κερδίσει όλα τα τουρνουά που έγιναν εκείνο το έτος.

Μέσα στο γήπεδο της όδοις Ήλίας Ζερβού, στα Πατήσια, πάνω από εκατό κορίτσια σία τελευταία χρόνια έπαιζαν μπάσκετ. Προπονήθηκαν συστηματικά, έμαθαν την τεχνική του άγωνίσματος και συνετέλεσαν στις έπιτυχίες του συλλόγου.

Το Σπóρτικ τους έδωσε όλα τα μέσα να γυμναστούν, ένα καλό γήπεδο, το πρώτο ηλεκτροφωτισμένο γήπεδο, για να γίνονται οι προπονήσεις το βράδυ, τις μπάλες, τις στολές, καλά αποδυτήρια, με ντους και το πιο σημαντικό, καλούς προπονητές. Οι κ.κ. Σωκράτης Άποστολίδης, Βλ. Βάλλας, Γεώργ. Καρατζόπουλος και Γεώργ. Γράδας, ήταν κατά σειρά οι προπονητές της ομάδας γυναικών του Σπóρτικ που δίδαξαν στις αθλήτριες την τεχνική του άγωνίσματος. Πρέπει ακόμα να πούμε πως οι προπονήσεις γίνονται σε ώρες που δόλοληρο το γυμναστήριο είναι άποκλειστικά διατεθειμένο για τις αθλήτριες.

Τρεις φορές την εβδομάδα τα κορίτσια του Σπóρτικ προπονούνται στο μπάσκετ. Στην άοχη έλαφρής άσκήσεις, έπειτα σούτ και μετά λίγο παιχνίδι. Όταν πάρουν το ντους τους και ντυθούν συγκεντρώνονται σε μία αίθουσα όπου γίνεται η θεωρητική διδασκαλία, και ο προπονητής σχεδιάζει πάνω σε ένα μικρό μαυροπίνακα τις

«κομπίνες» που πρέπει να εφαρμόσουν στους άγώνες.

Οι πρώτες αθλήτριες του Σπóρτικ, που σημείωσαν και τις πρώτες νίκες του συλλόγου, ήταν: Η Πόπη Μιχαλοπούλου — η πρώτη άρχηγος της ομάδας — σήμερα κ. Δ. Δημητριάδου. Η Μαίρη Γραβάνη, σήμερα κ. Γαρυφαλλίδου. Η Καίτη Λυμπερίου, σήμερα κ. Παπά.

● Οι αθλήτριες του Σπóρτικ: Μπέλλα Κομπλή (18), Βάρω Όθανεσιάν (0), Νικολέτα Άρναούτογλου (9), Έλλη Στάη (13), Φώφη Πολυμενάκου (12), Άλίκη Κομπλή (10), Λούλα Δημόγλου (3), Βαγγελίτσα Κοταμανίδου (11), Λουκία Πλέσσα (8), Μπέση Μικελέτη (7), Μίτσα Λαδέρη (5).

Η Καίτη Μανέκα. Η Ντέπη Φατιάδου, σήμερα κ. Τσακά. Η Σοφία Καταλάνου που βρίσκεται τώρα στις Ην. Πολιτείες. Η Βάρω Όθανεσιάν. Η Λουκία Πλέσσα.

Οι περισσότερες από αυτές τις αθλήτριες φυσικά τώρα δεν μετέχουν στην ομάδα, άλλα καμμία δεν λησμόνησε τον σύλλογό της. Ένδ' αφερόνται για τη σημερινή ομάδα, δίνουν συμβουλές στις νεώτερες και δεν λείπουν ποτέ από τους άγώνες.

Στα τελευταία χρόνια έπαιξαν στην πρώτη ομάδα του συλλόγου οι τέσσερις αδελφές Χαριανοπούλου, η Έλένη, η Μαρία, η Άννα και η Σοφία, οι δύο αδελφές Κομπλή η Άλίκη και η Μπέλλα, η Άλιν Παπαδοπούλου και πολλές άλλες.

Η Λουκία Πλέσσα συμπλήρωσε έφέτος δεκά χρόνια συμμετοχής σε άγώνες μπάσκετ και πήρε την άπόφασι να έγ καταλείψει το άγαπητό της άθλημα. Ήταν μία από τις καλύτερες αθλήτριες και η πιο τακτική στις προπονήσεις.

Οι αθλήτριες που αποτελούν τη σημερινή ομάδα του Σπóρτικ, με τους αριθμούς που φέρουν κατά τους άγώνες, είναι οι έξης: Η Βάρω Όθανεσιάν (0), η Νικολέτα Άρναούτογλου (9), η Έλλη Στάη (13), η Βασιλική Μικελέτη (7), η Φώφη Πολυμενάκου (5), η Λούλα Δημόγλου (3), η Ρένα Κούρτελη (17), η Μίτσα Λαδέρη (15), η Ευαγγελία Κοταμανίδου (11), η Γαβριέλα Ζαφειροπούλου (14) και η Ειρήνη Πολυμενάκου (12).

Η Βάρω, είναι η άρχηγος της ομάδας. Έξαιρετική αθλήτρια, συμπλήρωσε έφέτος δεκά χρόνια που μετέχει σε άγώνες μπάσκετ. Όταν πέρυσι έγινε η μικτή Άθηνών, αυτή ήταν η άρχηγος. Τόσο στις προπονήσεις, όσο και στους άγώνες, τη συνοδεύει πάντα η μητέρα της, η κ. Όθανεσιάν, που με τον ένδοξο πατέρα της και την άγάπη της για το Σπóρτικ και τα σπόρ, δόθηκε στην κόρη της, να γίνει μία μεγάλη αθλήτρια.

Η Νικολέτα Άρναούτογλου, πηγαίνει ακόμα σχολείο. Στην 7η τάξη του Γυμνασίου, της Ν. Φιλαδελφείας. Έφέτος στο σχολικό πρωτάθλημα διεκρίθη στους άγώνες και έγγραψε γι'

Η Έλλη είναι προλήτικη άφου διάλεξε τον αριθμό 13 για τη φανέλλα της.

Η Φώφη Πολυμενάκου, παίζει μπάσκετ από πέρυσι. Είναι τελειόφοιτος της Άκαδημίας Σωματικής Άγαςης και πριν από το μπάσκετ έχει έπιδρομη σε πολλά άλλα σπόρ. Το 1948 κέρδισε το πρωτάθλημα Έλλάδος σφαιροβολίας (9.58) και ανεδείχθη δεύτερη στους Πανελληνίους άγώνες στο ύψος (1.35). Ξεούρει σκι, κολυμπά, αγαπά το πατινάκι και της άρέσει να ζωγραφίζει.

Η Βασιλική Μικελέτη, που είναι πιο γνωστή με το χαϊδευτικό όνομα Μπέση, ήταν πριν δυό χρόνια, όταν άρχισε το μπάσκετ, ένα άδύνατο κορίτσκι. Σήμερα έγινε μία καλή αθλήτρια, με όμορφο σώμα. Όπως τη Βάρω, έτσι και τη Μπέση, τη συνοδεύει πάντα στις προπονήσεις και στους άγώνες, η μητέρα της.

Η Λούλα Δημόγλου, είναι μία από τις πιο συμπαθείς αθλήτριες του Σπóρτικ. Στις προπονήσεις φέρνει μαζί της το μικρό άσπρο σκυλάκι της, το «Μπούλι», που τρέχει ένα γύρω στο γήπεδο όσο γυμνάζεται η Λούλα. Το καμμένο δεν ενοχλεί κανένα. Μονάχα όταν τελειώσει η προπόνησι, παίζει κι' αυτό, λίγο με τη μπάλα. Η Λούλα Δημόγλου, τελείωσε το σχολείο και έγινε δημοσιογράφος. Τα πρώτα κομμάτια της δημοσιεύθηκαν τώρα τελευταία σε αθηναϊκές έφημερίδες και περιοδικά.

Η Ρένα Κούρτελη, έγκατέλειψε για ένα χρόνο το μπάσκετ και εξαγύρισε έφέτος στην ομάδα. Είναι η κόρη του παλαιού προέδρου του συλλόγου, γνωστού φιλάθλου κ. Άθαν. Κούρτελη.

Η Μίτσα Λαδέρη, ήταν μία από τις καλύτερες Έλληνιδες παίκτριες μπάσκετ. Τώρα τελευταία, τα μαθήματά της δεν της άφίνουν πολύ καιρό να γυμνάζεται.

Οι αθλήτριες του Σπóρτικ είναι οι περισσότερες υψηλές — 1.66 ως 1.68 — και λεπτές. Είναι κομψές, και ράβουν οι ίδιες τις μπλουζές τους και τα σόρτς. Έφέτος το τουρνουά μπάσκετ γυναικών: Το Κύπελλο Μαντέλλου και το Κύπελλο Χατζηδέλκου, και τα μετέχει στο Κύπελλο του Πάσχα και στο Κύπελλο της Άγους. Οι αθλήτριες του Σπóρτικ έλπίζουν να κερδίσουν έφέτος το πρωτάθλημα.

Στην ομάδα γυναικών του Σπóρτικ έγιναν προτάσεις να αγωνισθί στο έξωτερικό, στο Σάν Ρέμο της Ιταλίας, στην Άγυπτu και τη Γιουγκοσλαβία. Είναι πιθανόν έφέτος η ομάδα να ταξιδέψη για πρώτη φορά έξω από την Ελλάδα.

Άγώνες τένις

Στον Όμιλο Άντισφαίρισεως έγιναν άγώνες τένις κορασίδων. Τα αποτελέσματα των προημιτελικών και ημιτελικών, είναι τα έξης:

Σύλβια Δημητριάδου — Άσπασια Πετσιαζούλου 8)6, 6)2. Τσιτάνα Βούλγαρη — Έλισάβετ Γιαννά 6)0, 6)0. Ιωάννα Άπέργη — Φαίνη Γκρόμαν 6)1, 6)0. Λένα Άπέργη — Μαρία Μακρή 6)2, 6)1.

Στον τελικό η Τσιτάνα Βούλγαρη νίκησε την Ιωάννα Άπέργη, με 6)2, 6)0, και κέρδισε το Κύπελλο του Όμιλου.

Άλληλογραφία με τους μήνες

ΜΑΪΟΣ

Μικρή μου φίλη,

Τι βλέπω, τι υπέροχη ύποδο-
χη είν' αυτή που με περιμένει;
Η φύσις έχει στρώσει τα ω-
ραιότερα χαλιά της. Χιλιάδες
στεφάνια στολίζουν τις πόρτες
δλων των σπιτιών. Άκόμη και
το γράμμα μου ευωδιάζει, μι-
κρή μου φίλη, γιατί είμαι ο μή-
νας των λουλουδιών.

—Καλώς τότε το Μάη, το
χρυσόμην...

Έρχομαι να σάς ξεκουρά-
σω μικρούς και μεγάλους. Ποι-
ός άλλος μήνας σας χαρίζει την
πρώτη του μέρα να τη χαρίτε
στην έσοχή, στο μυρωμένο αέ-
ρα, μακριά από εργασία και
μελέτη;

Ο Μάιος μάς έφτασε...

Εμπρός, δμμα ταχύ.
Να τον προϋπαντήσουμε,
Παιδιά, στην έξοχή.

Από τ' ανθοστόλιστο δρόμο
μου βλέπω τις παρέες να ξεκι-
νούν για την Πρωτομαγιά κι'
ακούω τις γλυκές παιδικές φω-
νουλές ανασκατεμένες στην πρωί
νή δροσιά να με καλωσορίζουν
χαρούμενα.

Στις μέρες μου θάχετε κι'
άλλες γιορτές κι' έκδομες με
το σχολείο σας για να χαρίτε
και πάλι το ύπαιθρο. Η καθή-
μερήν σας μελέτη θάνοι πιό
ξεκούραστη κι' ευχάριστη γιατί
θ' αφίνετε ανοιχτό το παράθυρο
απ' όπου θά μπήνι ο μυρωμέ-

νος άέρας, το φώς, ή δροσιά.
Νόξερές, μικρούλα μου, πό-
σο θέλετα να μείνω ακόμη κον-
τά σας για να σάς δώσω κι'
άλλες πολλές χαρές... μα νοιώ-
θω το γερο—Γενάρη που σέρ-
νει πρώτος το χορό, να τρα-
βάη... Πρέπει να κάνω κι' εγώ
το γύρο μου και σαν περάσουν
άλλοι 11 μήνες, νάμαι πάλι με
λουλούδια, με χαρές και με τρα-
γούδια. Φεύγω όλος χαρά κι' έ-
χω τις φωνούλες σας στ' αυτιά
μου.

Μας ήρθε ο Μάης με χαρές
μάς ήρθε με λουλούδια...

Καλή πρόοδο, καλή έπιτυχία
στις εξετάσεις σου.

Με αγάπη ο φίλος σου

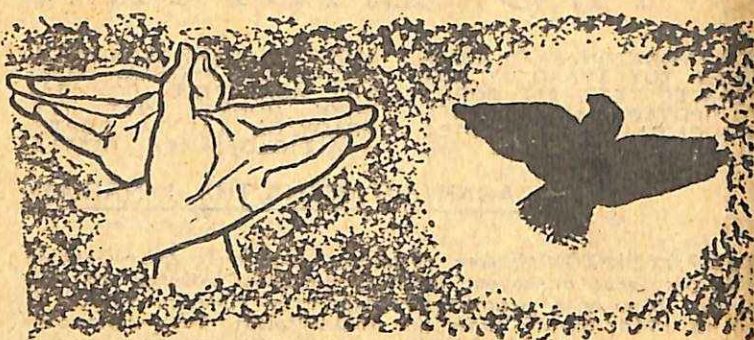
ΜΑΪΟΣ

Γιά την αντίγραφη:
ΜΑΡΙΤΟΥΛΑ

*

Η δύναμι της διαστολής

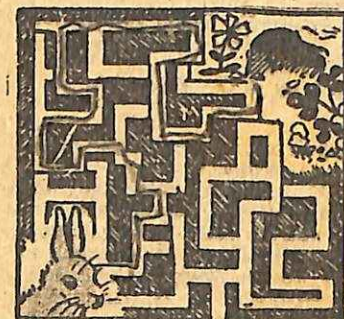
Σας έτυχε να περπατήσετε
πάνω σε μια σιδηροδρομική
γραμμή; Ασφαλώς ναι. Και
παρατηρήσατε ότι ανάμεσα
στις σιδηροτροχιές υπάρχει ένα
μικρό κενό διαστήμα; Ίσως
ναί ίσως όχι. Λοιπόν σας λέω
ότι υπάρχει. Και ξέρετε γιατί;
Θα σας το πούμε. Το καλοκαί-
ρι οι σιδηροτροχιές ξεσπινών-
ται και διαστέλλονται, δηλαδή
μεγαλώνουν. Αν λοιπόν δεν υ-
πήρχε αυτό το μικρό περιθώριο,
οι σιδηροτροχιές θάσπαγαν ή
θάφηναν από τη θέσι τους για-
τί η δύναμι της διαστολής είναι
πολύ μεγάλη και τα τραίνα θά
έκτροχιαζόντουσαν.

ΖΩΑ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ

Το δράδυ, όταν ανάψουν τα φώτα, και δεν έχετε τίποτ' άλλο
να κάνετε, παίξετε το παιχνίδι των σκιών. Θα παραστήσετε με
τα χέρια σας, τον έλέφанта, τον παπαγάλο, το περιστέρι και το
σκύλο.

Λαβύρινθος

Αχ, ο καυμένος ο λαγός!
Περιπλανήθηκε στο δάσος και
χάθηκε. Και τώρα βράδυσασε
και δεν μπορεί να γυρίση στη
φωλιά του. Μπορείτε να τον
βοηθήσετε εσείς να βρη το σω-
στό δρόμο, γιατί όπου και να-
ναι θα βγη ο λύκος και αλλοί-
μονο στον καυμένο το λαγό.

*

Τα ζώα μάς μιλούν Ο ΛΥΚΟΣ

«Για να σας δώσω να κατα-
λάβετε, παιδιά μου, πως περι-
που είμαι εγώ ο λύκος, φαν-
ταστήτε ένα μεγάλο σκύλο με
σκουρό γκρίκι τρίχωμα. Ορ-
θια ήυτερα αυτιά και χοντρό
σβέρκο. Θα ξέρετε βέβαια πως
είμαι ένα πολύ αιμοδόρο ά-
γριμι. Σαν πέση λοιπόν καλά
η νύχτα, βγαίνω απ' τη φω-
λιά μου κι' αρχίζω να ψάχνω
για το φαγητό. Με την μυρου-
διά καταλαβαίνω και οδηγίε-
μαι, γιατί εγώ παιδιά μου
οσμίζομα το αίμα από μιλία
μακριά. Έτσι, τραβώ γραμμή
για τη στάνη, όπου τα καυμέ-
να τα αρνάκια κοιμούνται ή
συχά-ήσυχά κι' εύτυχισμένα.
Βέβαια ο τσοπάνος πολλές φο-
ρές παίρνει είδησι και με πυ-
ροβολεί. Είναι κι' εκείνα τα ά-
ντιπαθητικά τα τσοπανόσκυλα
που δεν μάς αφήνουν να κά-
νουμε τη δουλειά μας. Μα στο
τέλος, κάτι θα καταφέρουμε ν'
αρπάξουμε μέσα στη γυνική
σύγχυσι, προ πάντων όταν ει-
μαστε πολλοί λύκοι κι' αποτρί-
λούμε ολόκληρη αγέλη. Τότε
γινόμαστε φοβερά επικίνδυνοι
και για τους ανθρώπους, γιατί
δεν υποχωρούμε μπροστά σε
τίποτα. Έπειδή λοιπόν είμαι

ένα κακό αγρίμι εγώ ο λύκος,
ένα πολύ ζημιάρικο αγρίμι, οι
άνθρωποι παντού μ' έχουν επι-
κυρύξει. Δηλαδή, όποιος σκο-
τώσει λύκο και παρουσιάσει
το τομάρι του στο χωροφύλα-
κα, καλοπληρώνεται με το πα-
ραπάνω και οι χωριάτες κά-
νουν μεγάλες χαρές και πανη-
γύρια.

Φιλαχθήτε λοιπόν παιδάκια
μου απ' το στόμα μου! Και
τώρα πηγαίνω στη φωλιά μου
ν' άκουισω τα δόντια μου και
να φρεσκαριστώ λιγάκι, γιατί
σε λίγο βγαίνω για κυνήγι.
Γειά σας!»

Τ. Μ. Παπ.

*

Ένας έξυπνος άετός

Το Φεβρουάριο που μάς πέ-
ρσσε, μια φάλαινα θάρους 60
τόνων, πήκε στον δρομο του
Λος Άντζελες (Καλιφόρνια)
και έπεθεώρησε με το μεγαλύ-
τερο ενδιαφέρον όλες τις έν-
καταστάσεις του λιμένος. Ο-
ταν πέρασε η πρώτη κατάπλη-
ξις, οι αρχές της πόλεως ζή-
τησαν τη βοήθεια του ναυτικού,
της αστυνομίας, της πυροσβε-
στικής υπηρεσίας και όλων έ-
κείνων που θα μπορούσαν να
άπομακρύνουν την επισκέπτρια.
Έπειδή όμως ο χώρος του δρ-
μου ελαι περιωρισμένος, όλοι έ-
κριαν ότι δεν θα ήταν φρόνιμο
να προκαλέσουν σε καυγά την
τεράστια επισκέπτρια. Το γαρ
γάλεμα με τα κατιάκια θα την
δυσασετούσε, και στην προ-
σπάθειά της ν' άπαλλαγή απ'.

*

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Στο ρημαγμένο παρεκκλησί
της άνοιξης το θεο κοντύλι
είκονες έχει ζωγραφίσει
με τ' αγριολούδουα τ' Α-
πρίλη.

Ο ήλιος γέροντας στη δύση
μπροστά στού Ιερού την Πύλη,
μπαινει δειλά να προσκυνήση
κι' ανάφτει υπέρλαμπρο καν-
τήλι.

Σκορπά γλυκειά μοσχοβολιά
δάφνη στον τοίχο ριζωμένη,
θυμίαμα που καίει ή πίστις
και μια χελιδονιά
ψηλά στο νάρθηκα κτισμένη
ψάλλει: το «Δόξα εν Ύψι-
στοις».
Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Τα παρσυνθάκι μας

Ο ΓΙΑΝΝΟΣ, Ο ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΑΝΟΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν και-
ρό — πολλά χρόνια έ-
χουν περάσει από τό-
τε — πάνω σ' ένα ψη-
λό βουνό υπήρχε ένα μεγάλο
κοπάδι πρόβατα. Το κοπάδι
αυτό το έβοσκαν πολλά τσομπά-
νόπουλα. Όλη μέρα τα τσο-
μπανόπουλα άφιναν τα πρόβατα
να τρώνε το δροσερό χορτάρι,
έκει ψηλά, ανάμεσα στα έλατα,
και το δράδυ τα οδηγούσαν
στα μαντριά, που ήταν χαμηλό-
τερα. Τα τσομπανόπουλα ήταν
πολύ εύχαριστημένα γιατί μό-
λις έβαζαν τα πρόβατα στα
μαντριά έπεφταν να κοιμηθούν
ως το πρωί, χωρίς να κάνουν
καμιά άλλη δουλειά. Τη νύ-
χτα, κάποιος έρχόταν και σκού-
πιζε τα μαντριά, καθάριζε την
κοπριά, έβαζε νερό στα πρό-
βατα και έκανε όλες τις βα-
ρείες δουλειές που θα έπρεπε
να κάνουν οι βοσκοί. Και ή ά-
λήθεια είναι πως αυτοί δεν ήταν
καθόλου περίεργοι να μάθουν
ποιός έρχόταν τη νύχτα και έ-
κανε τις δουλειές τους. Έξ αλ-
λου και να θέλανε να μάθουν,
δεν θα μπορούσαν, γιατί κάθε
δράδυ που έπεφταν να κοιμη-
θούν, κουρασμένοι από τη δου-
λειά, τους έπαιρνε ύπνος βα-
ρύς.

Ένα όμως από τα τσομπανό-
πουλα, ο Γιάννος, ήταν πολύ
περίεργος κι' ήθελε, σάνει και
καλά, να μάθη ποιός καθάριζε
τη νύχτα τα μαντριά. Πορ' όλες
όμως τις προσπάθειές του, δεν
κατάρθωνε να μείνη άυπνος. Έ-
κλειναν κι' αυτόν από τα μάτια
του, μόλις βράδυαζε.

Μια μέρα, καθώς ο Γιάννος
έβοσκε τα πρόβατα, ξεμάκρυνε
από το κοπάδι και χώθηκε βα-
θεία μέσα στο δάσος. Ξαφνικά,
είδε μπροστά του ένα μεγάλο,
σταχτή λύκο. Ο Γιάννος, τρο-
μαγμένος, ήταν έτοιμος να το
βάλει στα πόδια, όταν άκουσε
το λύκο να του μιλάει και να
του λέη:

—Μη φοβάσαι, δέ θα σε
κάνω κακό. Θέλω να σε βοηθή-
σω. Ξέρω πως έχεις την περιέρ-
γεια να μάθης ποιός έρχεται τη
νύχτα και καθάριζε τα μαντριά
σου. Πάρε αυτό το λουλούδι,
φάτο και τη νύχτα θα μείνης
άυπνος.

Το δράδυ έφαγε το λουλού-
δι και πραγματικά, δεν νύστα-
ζε και δεν σφάλιαν τα μάτια
του όπως τις άλλες φορές. Ο-
ταν οι άλλοι βοσκοί πήγαν και
κοιμήθηκαν στα στρώματά τους
ο Γιάννος τρύπωνε στο μεγα-
λο μαντρί και κρύφτηκε πίσω ά-
πό ένα σωρό σανό.

Κατά τα μεσάνυχτα, ο Γιάν-
νος είδε σασιτισμένους κάτι μι-
κρά ανθρώπιακα να μπαίνουν
στο μαντρί και να στρώνονται
αμέσως στη δουλειά. Ήταν οι
νάνοι του δάσους. Αυτά τα μι-
κρά και καλά πλάσματα που
άγατούν τους ανθρώπους και
τους βοηθάνε κρυφά χωρίς αι-
τοί να το ξέρουν. Οι νάνοι λοι-

πόν άρχισαν γρήγορα - γρήγο-
ρα να καθάριζον το μαντρί και
να περιποιούνται τα πρόβατα.
Ήταν τόσο άστειοι καθώς έ-
τρεχαν δώθε-κείθε, που ο Γιάν-
νος δεν μπόρεσε μια στιγμή να
κρατηή κι' έβαλε τα γέλια.
Αμέσως οι νάνοι σταμάτησαν.
Ο πιο ήλικιωμένος ζύγωσε το
κρυμμένο περίεργο τσομπανό-
πουλο και του είπε:

—Όστε λοιπόν, Γιάννο, ά-
κουστες το λύκο και για να ι-
κανοποιήσης την περιέργειά
σου, έφαγες το λουλούδι που
δίδωχαι τον ύπνο. Για να σε τι-
μωρήσουμε, δεν θάπρεπε να έ-
μαγυρίσουμε εδώ για να καθά-
ρίσουμε τα μαντριά και να πε-
ριποιηθούμε τα πρόβατα... Τί
χρωστάνε όμως τα άλλα τα
τσομπανόπουλα, που δεν είναι
περίεργα; Δεν πρέπει να τιμω-
ρηθούνε κι' αυτά μαζί σου. Γι'
αυτό θα κάνουμε μια συμφω-
νία: Έφτά νύχτες θα καθάρι-
ζης εσύ τα μαντριά. Δέ θα νυ-
στάξης, γιατί το λουλούδι που
δίδωχαι τον ύπνο, είναι πολύ
δυνατό και θα σε κρατάει ξύ-
πνιο όλες αυτές τις νύχτες. Και
δεν θα πρέπει να πής τίποτα
σε κανένα όλο αυτό τον καιρό.
Αν φανής εν τάξει, έπειτα από
έφτα μέρες και έφτα νύχτες θα
ξαναγυρίσουμε. Τότε θα μπο-
ρής πάλι να κοιμάσαι και θα
κάνουμε έμεις τη δουλειά, όπως
πρώτα. Και μάλιστα θα παρα-
καλέσω το Πνεύμα του δάσους
να διώξη από δω για πάντα
τον κακό λύκο κι' έτσι δεν θα
κινδυνεύουν πια τα πρόβατά
σου.

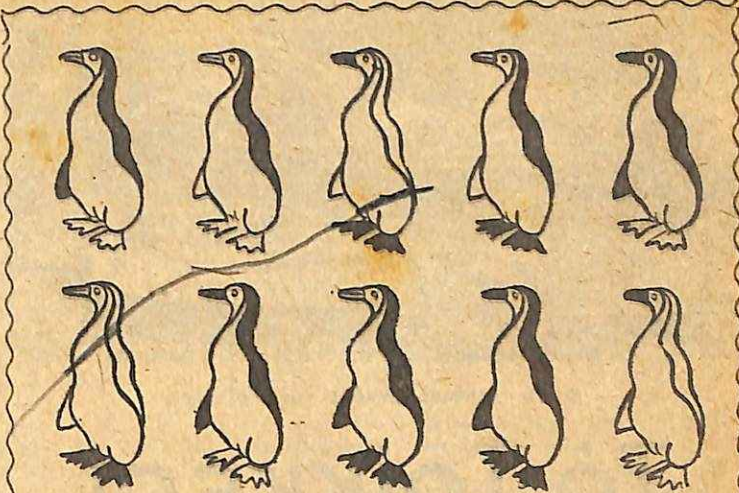
Καθώς ο άρχηγός των νάνων
μιλούσε, οι άλλοι νάνοι είχαν
δγή από το μαντρί και σε λίγο
στην πόρτα δεν υπήρχε παρα
τό περίεργο τσομπανόπουλο,
που έκλαιγε με μαύρα δάκρυα
για το λάθος του.

Θέλοντας και μη, ο Γιάννος,
στρώθηκε στη δουλειά, έφτα νύ-
χτες και δεν είπε τίποτα σε
κανένα για τους νάνους. Και έ-
ταν, την έβδομη νύχτα, τα άνο-
θα πλάσματα του δάσους ξανα-
γύρισαν, ο Γιάννος τους όρκί-
στηκε πως δεν θάνοι πια ποτέ
περίεργος και πήγε ευχαριστη-
μένος να κοιμηή, γιατί είχε έ-
φτα ολόκληρες νύχτες να κλει-
ση μάτι...

*

Ένας κάβουρας κυνηγός

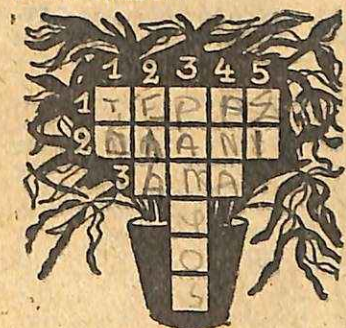
Ένας Άγγλος ψαράς έφε-
ρε μια μέρα στο σπίτι του ένα
μεγάλο κάβουρα και, ώπου
να τον βάλει στην κατσαρόλα,
τον άφησε μέσα σ' ένα καλά-
θι. Άλλα όταν θέλησε να τον
ξαναπαρή, είδε πως ο «αίχμα-
λωτός» του είχε... δραπετεύ-
σει. Λίγο άργότερα, όταν τον
ξαναβρήκε κάτω από ένα έπι-
πλο, είδε μ' έκπληξη ότι ο κά-
βουρας κρατούσε στις δαγκά-
μες του... ένα ποντικό. Υστε-
ρα απ' αυτό, ο ψαράς απέφα-
σισε ν' αφήση τον κάβουρα έ-
λευθερο, αλλά... υπό επίτηρη-
σι, και του έβαλε σε μια γα-
νιά μια λεκάνη με θαλασσί-
νερό από την οποία μπορούσε
να βγαίνει όποτε ήθελε! Από
την ήμερα εκείνη, ο κάβουρας,
που φαίνεται ν' άνελαβε το έρ-
γο του με ζήλο, επιδιόεται τα-
κτικώτατα στο κυνήγι των πον-
τικών.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΙΟΙ;

Δυό από τους δέκα αυτούς πηγκουίνους είναι δλοίδιοι.
Μπορείτε να τους βρήτε μέσα σε τρία λεπτά της ώρας;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Όριζοντίως:

- 1) Πολύ άσκημος.
- 2) Ένα βρωμόπαιδο.
- 3) Χρονικόν επίσημα.

Καθ' ύψος:

- 1) Αρθρον.
- 2) Σε φωνάξει.
- 3) Τάχουν οι κότες.
- 4) Πρόθεσις.
- 5) Μουσική ότα.

Για ποιό ζώο πρόκειται;

Από τα στοιχεία που σας
δίνουμε παρακάτω πρέπει να
βρήτε για ποιό ζώα πρόκειται.
Δεν είναι τόσο δύσκολο όσο
νομίζετε.

1. Έχει μια ή δυό καμπού-
ρες στην πλάτη. 2. Οι Έσκι-
μώοι το ζέβουνε στα έλκηθρά
τους, αλλά και τὸ... τρώνε. 3.

Ποιός θ' άπαντήση

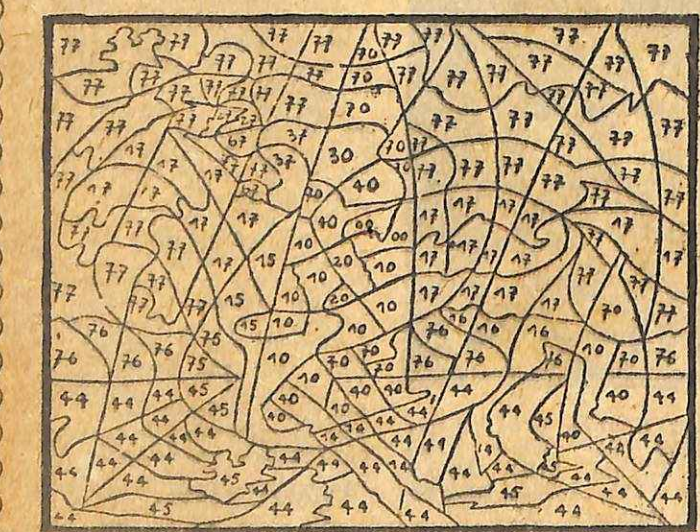
1. Πετούν οι πηγκουίνοι; 2.
Με τί τρέφονται οι φώκιες; 3.
Ποιό φως ανάβει όταν έπιτρέ-
πεται ή διάδασις ενός δρόμου
από τ' αυτοκίνητα; 4. Από
ποιο ζώο γίνεται το χοιρομέρι;
5. Πως λέγεται ο άνθρωπος
που θεραπεύει άρρωστα ζώα;
6. Ποιά βελόνα δείχνει στο ρο-
λόι την ώρα, ή μικρή ή μεγα-
λή; 7. Ποσο κάνουν έφτα φο-
ρές όχτώ, μείον όχτώ φορές έ-
φτα; 8. Με τί πίνουν οι ψα-
ράδες στις βόρειες θαλάσσε-
ς τις φάλαινες; 9. Πως λέγεται
ή πρωτεύουσα της Ισλανδίας;
10. Πως λέγεται ή σανίδα πα-
νω στην οποία ανάκατεύει τα
χρώματά του ο ζωγράφος; 11.
Πως λέγεται ή πρωτεύουσα της
Φιλανδίας;

69 ΓΡΑΜΜΑ 69 ΓΡΑΜΜΑ 49 ΓΡΑΜΜΑ 19 ΓΡΑΜΜΑ 19 ΓΡΑΜΜΑ 59 ΓΡΑΜΜΑ

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Να βρήτε τις λέξεις που αντίπροσωπεύουν οι παραπάνω εί-
κόνες κι' από κάθε λέξη να πάρете το υποδεικνυόμενο κάτω από
κάθε είκόνα γράμμα και να το σημειώσετε στο σχετικό τετρα-
γωνάκι. Όλα τα γράμματα από τα τετραγώνια σχηματίζουν
ένα χορτό που τρώμε.
(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 66)

ΞΕΡΕΤΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ,

Στερεώσατε στο σχέδιο ένα διαφανές χαρτί και έχον-
τας ύπ' όνιν τον πρώτο άριθμό από τους δυό που υ-
πάρχουν σε κάθε κομμάτι, χρωματίστε τα μέρη της είκό-
νας, ως έξης: Όπου υπάρχει: 0 με κόκκινο, 2 με ρόζ, 3
με κίτρινο, 4 με πράσινο, 5 με μπλέ, 6 με μώβ, 7 με πορ-
τοκαλί, 8 με καστανί. Όπου 1, θα μείνη λευκό.

Έπειτα, σε άλλο διαφανές χαρτί, χρωματίστε, οδη-
γούμενοι αυτή τη φορά από τον δεύτερο άριθμό, κά-
θε κομμάτι πάλι με τα χρώματα που αναφέραμε προηγου-
μένως. Κατόπιν, βάλτε το ένα διαφανές άκριδώς επάνω από
το άλλο και κυττάζτε στο φώς: Θα όητε μια θαυμάσια πο-
λύχρωμη είκόνα!...

• Το γραφικό λιμάνι του Τρίκκερι:

Τό Τρίκκερι

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΚΙ' ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΓΑΣΗ-ΤΙΚΟΥ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΑΓΝΑ ΤΑ ΘΗΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ
• Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ, ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ • ΠΩΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΝΕΒΑΣΜΕΝΗ στο δρόμο με το χέρι προστάγι' αντίλημο, με το κίτρινο μαντήλι ν' ανεμίζει στον αέρα, άγναντεύει, από ψηλά τη θάλασσα κι' αναρωτιέται: Θά γυρίσει;

Τό χωριό είναι ψηλά, στην κορυφή του βουνού, το πιο άκρиво στο Πήλιο κα' μπορεί νά δλέπη ολόγυρα. Τα μάτια της έρευνούν τη θάλασσα πέρα ως πέρα για τό μικρό σημάδακι που θά μνησά τον έρχομό του. Τ' αυτή της αφοργκάζονται τον ήχο της μηχανής. Μηπως;... Κρατάει την ανασεμιά της... Κι' ό άνοιξιάτικος αέρας πα- χνιδίζει με τό κίτρινο μαντήλι της και τη φαρδιά της κλαρω- τή φούστα. 'Η Τρικκεριώτισσα! 'Η γυναίκα που έγινε σύμβολο της καρτερίας και της υπομο- νής!

Οι μέρες του Πάσχα είναι οι καλύτερες στο 'οίκκερι. Τό πε- ριμένον όλο τό χρόνο. Σε κα- νένα άλλο χωριό δε γιορτάζε- ται τό Πάσχα με τόση μεγαλο- πρέπεια όση εκεί. Τό χωριό δεν είναι παραγωγικό. 'Ορεινό και πετρώδες με λίγα κημήτα, 'Ε- ληνές, λάδια και λίγα πορτοκά- λια είναι όλη-όλη ή παραγωγή του. Οι άνδρες όλοι σχεδόν εί- ναι ναυτικοί. Από όχτω χρό- νων τά παιδιά ξεκινάν για τη θάλασσα. Νέοι δεν υπάρχουν στο χωριό. 'Οσοι είναι γεροί είναι ξενητεμένοι. Άλλοι στην 'Αμερική και στην Αφρική, άλ- λοι στα φαροκάικα και τις μη- χανότρατες, θαλασσοδαρμένοι καραβοκύρηδες και ναύτες, σφουγγαράδες και δύτες.

Και τό χωριό όι γυναίκες των ξενητεμένων. Μόνες. Πάν- τοτε μόνες. Για μήνες και για χρόνια. 'Η ζωή τους σκληρή, τό ύψος τους ασυτήρο. 'Εχουν ν' αναστήσουν οικογένεια, να κη- τάξουν τά κημήτα και τό σπι- τικό, να νοιαστούν για όλο. Βράχοι ήθικης, που πάνω τους συντρίβεται ή πονηριά, ή κα- κία, ή ύστεροβουλία. 'Αγάδες στην ψυχή, φιλόξενες, καλωσυ- νάτες.

• Ο Τουρισμός δεν πλησίασε

Της συνεργάτιδός μας ΕΛΕ- ΝΗΣ ΚΟΡΜΑΖΟΥ-ΔΙΟΜΗΔΗ

τό χωριό. Είναι μακρυνό κι' ά- πρόσιτο. Παραθεριστές με νέες ιδέες και ζωή δεν έφθασαν ως εκεί. Οι 'ατακα-ιτες πέρασαν μόνο για λίγες ώρες και δε μό- λυναν την άγνότητα του χωριού με την παρουσία τους. 'Αγνο- κι' άνέγγιχτο τό χωριό κι' ό κό- σμος του. Μονάχα κανέναν ρω- μαντικός ζωγράφος κυνηγώντας τά χρώματα και τά κύματα, φθάνει πότε-πότε ως εκεί.

Σάββατο, παραμονή των Βαίων.

Πρώι θά σηκωθούν οι νιο- νυφες, όσες δεν έκλεισαν ακό- μα χρόνο και γ' μαζεύουν δε- μάτια βάγια. 'Επειτα σ' ένα 'ανοιχτό χώρο θα μαζευτούν ό- λες και θα βάλουν τά βάγια στη μέση. Γύρω-γύρω θα πια- στούν και θα χορέψουν τραγου- δώντας τό:

"Όλες οι δάφνες, δάφνες, όλες (οι δαφνοπούλες, όλες τις έφίλησα και τις κορ- (φολόγησα).

Φίλα καλέ μου φίλα, φίλα τον ιδικό σου και γ' τον ιδικό μου. Δυό και τρεις χορούς θα χο- ρέψουν κι' ύστερα θα φορτω- θούν τά βάγια στο κεφάλι. 'Η κάθε μία θά πάη στην έκκλησιά της ένορίας της. Στο χέρι τους κρεμούν ένα μαντήλι με γλυκά και προσφέρουν σ' όποιον συ- ναντήσουν και τό 'ς εύχθη. Στη μέση του δωματίου έχουν ένα μεγάλο κι' ώραίο κλαδί που τό δένουν με κορδέλα φανταχτερή και τό πάν στην έκκλησιά.

Ανήμερα την Κυριακή των Βαίων στη δεξιά πύλη στέκον- ται οι νιόνυφες και περιμένουν. 'Ο παπάς θά εύλογήση και θά δώση στην κάθε μία τό κλαδί που της ανήκει. Αυτό θά τό φυλάξουν στα εικονίσματα όλο τό χρόνο.

Μεγάλη Δευτέρα. Τά πρώτα πλεούμενα φάνηκαν στον όρι- ζοντα. Κάτω στο γιάλό, στο μι- κρό λιμανάκι της 'Αγίας Κυ-

ριακής, ζωηρεύει ή κήνη. Γου- ρίζουν οι ταξιδεμένοι. 'Οσοι εί- ναι κοντά στις έλληνικές θάλασ- σες, θά γυρίσουν. Πάντα γυρι- ζουν για νά κάνουν Πάσχα στο χωριό κοντά στους δικούς τους. Αυτοί από ψηλά άγναντεύουν τη θάλασσα και προστρέχουν. Γύρισαν τά φαροκάικα, οι μη- χανότρατες, τά τρεχαντήρια, τα σφουγγαράδικα όσα είναι κον- τά. Χωρά και πανηγύρι στο χω- ριό. Ευχές, καλωσώρισματά, δώρα. Τά βράδυ οι έκκλησίες είναι γεμάτες απ' τους ναυτι- κούς. Άντρες και γυναίκες με σκούρα ρούχα όλη την εβδομα- δα αυτή. 'Οχι χτυπητά χρώ- ματα.

Τη Μεγάλη Πέμπτη θά με- ταλάβουν. Τότε θά πάν τά τά- ματα στην Παναγία και στον προστάτη τους 'Αη-Νικόλα. 'Α- σπηνένια δώρα, στεφάνια από λουλούδια και λαμπάδες πανύ- ψηλες, τάματα στις ώρες της τρικυμίας και του χαμού.

Τό Μέγα Σάββατο ή μητέ- ρα της άρραβωνιασμένης κόρης θά στείλν τό πανέρι στο γα- μπρό. 'Εχει την πήτα, τά κόκ- κина αυγά, γλυκά και τά δώρα για τό γαμπρό. 'Εκείνος πάλι θά στείλν λουλούδια, δώρα και μία θεορατή λαμπάδα στολι- σμένη με κορδέλες και λουλού- δια. 'Οσες κοπέλλες στην 'Α- νάστασι κρατούν τέτοιες λαμ- πάδες, είναι σημείο πως άρρα- βωνιάστηκαν.

Από την Κυριακή του Πά- σχα αρχίζει τό γλέντι.

Μετά τη Δευτέρα 'Ανάστασι, αρχίζει ό κοριτσιότικος χορός. Στη μέση τά όργανα, βιολί, σαντούρι, πίπιζες. Πρώτα ση- κώνονται τά μικρά κοριτσάκια, κάνουν ένα κύκλο και χορεύουν. 'Υστερα σηκώνονται τά μεγα- λύτερα, τελευταία τό κορίτσια της παντρειάς. 'Ερχονται σε- μνά και δειλά από ένα στενό δρομάκι για νά μή τά θλέπουν οι άντρες πολλή ώρα στο δρό- μο. 'Ενα χρόνο περιμένουν αυ- τη τη μέρα για ν' ανταμωθούν με τά παλληκάρια. Λιοκαμένοι απ' τον ήλιο και τη θάλασσα, γεροί κι' άντρωμένοι οι ναυτι- κικοί. 'Ολόλευκα και ρόδινα τά κορίτσια απ' τό κλείσιμο στο σπίτι. Σε λίγο τό γλέντι ανά- βει, ό χορός γενικεύεται. 'Εκει θά διαλέξουν τά ταίρια τους οι άνύπαντροι.

Τη Δευτέρα θά γίνουν οι έ- πισκέψεις και τό φιλέματα. Τό κάθε σπίτι με τό 'Χριστός 'Α- νέστη' θά προσφύρει κι' ένα κόκκινο αυγό. Κι' ό έπισκέψης είναι σ' όλα τά στίτια και τ' αυγά που μαζεύονται εκατον- τάδες!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η Τρικκε- ριώτισσα. Πώς είναι ή θαυό- τιμη φορεσιά της. 'Η γιορτή της Πρωτομαγιάς. Τό 'τα- ξίδεμα' των ναυτικών. Προσ- μώνη...

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

ΜΑΘΕΤΕ-τη σημασία τους, για νά ξέρετε τί έννοεί ένας άνδρας όταν σάς στέλνν ένα μπουκέτο!

Μαργαρίτα: Μπορείς νά έλπιζης. 'Ιρις: 'Εχω κάτι να σου πώ. Κροκό: Γίνε ή αγαπημένη μου. 'Ανεμώνη: Σε περιμένω. Πανσές: Σε σκέπτομαι. Τριαντάφυλλο, κόκ- κινό: Σ' αγαπώ. Μενεξές: Θά σου είμαι πιστός. Ζαμπά- κια διπλά: 'Επιθυμώ και πάλι την αγάπη σου. 'Ασφόδε- λος: Θά σ' αγαπώ μέχρι του τάφου. 'Αγιόκλημα: Συνδέ- σμαι μαζί σου με τά δεσμά του έρωτος.

Διάφορα από κάθε χώρα

ΠΑΙΔΙΑ—'Η κυρία Σούλτε από τό Λέντς της Βορείου 'Α- φρικής μεταφερόταν με αυτο- κίνητο σε μία μαιευτική κλι- νική. Στο δρόμο γέννησε ένα κοριτσάκι. 'Οστόσο δεν έκαμε άδικα τον κόπο νά εξακολου- θήση τη διαδρομή της. Γιατί στην κλινική έκαμε άλλα δύο παιδιά — κορίτσια κι' αυτά.

ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ— 'Η κυρία Κορνηλία Φόστερ από τό Γιο- χάνεσμπουργκ έχει 81 ημέρες νά φάη. 'Η έπιθυμία της είναι νά παρουσιάση ένα παγκόσμιο ρεκόρ πεινας, νηστεύοντας 100 ημέρες.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΠΙΡΤΟ.—'Η 'Αγγλίδα Μαρία Ντότο χρώστα τη ζωή της σ' ένα σπирτο. Είχε πάει κολυμπών- τας σ' ένα δρόμο, κοντά στην ακτή, όταν ξαφνικά την πρό- λαβε ή παλίρροια. Τό νερό ά- νέβαινε γοργά όλο και πιο ψη- λά και σε λίγα λεπτά τά κύ- ματα θά την πετούσαν από τό δρόμο. 'Η Μαρία όμως κάτω από τη σκούφια της είχε τά τσιγάρα της και ένα κουτάκι μ' ένα σπирτο. Τό άναψε τό- τε στα γρήγορα. Οι φύλακες της ακτής διέκριναν τό αδύνα- το φώς και λίγο άργότερα ή κοπέλλα καθόταν σώα κι' άσφα- λισμένη μέσα σε μία δάρκα.

ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΗΣ.— 'Η Μαρία Κρίστενσεν από τό 'Α- αρους της Δανίας, έδαξε επί 20 χρόνια, κάθε εβδομάδα ένα μικρό ποσό στην άκρη, για νά της γίνη άργότερα, μία πλού- σια κηδεία. Είχε πια μαζέψει 400 κορώνες, όταν μία δρα- διά, μπήκε στο σπίτι της κά- ποιος λωποδύτης και τις της έκλεψε. 'Όταν ή κυρία Κρί- στενσεν είδε την κλοπή, έπαθε τέτοια ταραχή, ώστε την άλ- λη μέρα πέθανε.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.— 'Ενα γερμανικό έργοστάσιο της Σα- ξωνίας κατασκεύασε ένα νέο πανωφόρι για τις αδελφές του 'Ερυθρού Σταυρού. Τό πανω- φόρι αυτό μπορεί νά φορεθ' σαν μπέρτα και ακόμη σαν παν- ωφόρι σπόρ με ζώνη. Είναι φτιαγμένο από ύφασμα Νίνα- φλέξ με φόδρα κουμπωτή και κουμπωτή κουκούλα. 'Η γενική διεύθυνσις του γερμανικού 'Ε- ρυθρού Σταυρού στη Μπόν έ- νέκρινε τό πανωφόρι αυτό για τις νοσοκόμες.

ΣΑΣ ΑΞΙΖΕΙ

ένα παράσημο

ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ ξεχνούμε ότι οι δουλειές του σπιτιού συντελούν στην άγωγή ενός άτόμου, τό ίδιο όπως και οι «εύγε- νέστερες» ασχολίες.

Τό νά σπουδάσης φιλοσοφία μπορεί νά σε κάμη νά φθάσης την τελειότητα. Δεν είναι όμως βέβαιο! Άλλά τό νά προσπα- θής κάθε μέρα νά τελειοποιηθείς στις τα- πεινές οικιακές εργασίες και αυτό δια- μορφώνει πολύ καλά ένα χαρακτήρα.

Τό σκεφθήκατε αυτό, σεις που λέτε καμιά φορά ότι ή πεζή ζωή σας δεν σας έπιτρέπει ν' άγνωσηθήτε εύκολα;

• Θά θέλατε νά πητε «ναί» σ' αυτή τη φι- λη που σάς καλεί. 'Ομως τό πρόγραμμά σας δεν σας τό έπιτρέπει: σήμερα είναι ή μέρα του πλουσίματος ή του σιδερώματος, ή της εξέδου των παιδιών. Δεν θέλετε ν' άνα- τρέψετε τό πρόγραμμα της εβδομάδας σας και λέτε «όχι».

• 'Όταν τακτοποιήτε τ' άσπρόδουχα, δεν έχετε καμιά όρεξη νά όητε ότι λείπει αυτό τό κουμπι, ότι αυτός ό άμος αρχίζει νά ξηλώνεται. Κι' όμως παίρνετε θέλωνα και κλωστή, γιατί δεν θέλετε νά ξεαναβάλετε στη θέση τους παρά ρούχα άμωγα.

• Τό ντουλάπι για τις κατασκόλες είναι στό βάθος της μεγάλης κουζίνας. Θά σας ήταν πολύ εύκολο ν' άκουμπήσετε αυτά τά σκεύη κάπου ώστε νά σας είναι πολύ προ- χειρα. Ναί, αλλά... θά έπαυε νά βασιλεύη ή τάξις και γι' αυτό ξεαναβάλετε κάθε πράγμα στη θέση του.

• Θά θέλατε νά παραλείψετε μερικά πράγ- ματα απ' αυτή τη συνταγή που, όπως εί- ναι γραμμένη, θά σας φάη καιρό και θά σας κουράση περισσότερο. Νά καταργή- σετε τη σάλτσα που θέλει από πάνω αυτό τό φαγητό, τό πάγωμα που χρειάζεται τό γλύκισμα; Προσοχή, «δεν θά ήταν πια αυ- τό»! Και έκτελείτε τη συνταγή όπως είναι.

• Τό πλύσιμο είναι ήδη μία πολύ κουρα- στική δουλειά. Θά είχατε τό θαύρος νά δουτρήσετε από την άκρη τά ρούχα που εί- ναι ακόμη λεκιασμένα, μέσα σε διάλυσι χλωρίου και αντιχλωρίου; Πρέπει, τό άπαι- τεί ή νοικοκυρασύν. Τί ίκανοποιήσις νά εί- ναι τά ρούχα σας κάτασπρα σαν τό χιόνι!

• Κοίμα, σκέπτεσθε καμιά φορά, που τό σπίτι έχει κάθε μέρα δουλειές! Άλλά αυ- τό δεν σας εμποδίζει νά τις κάνετε. Τό σπίτι σας χαμογελά όταν όλα γυαλίζουν από καθαριότητα. Και άντλήτε, από τό εύ- χαριστώ αυτών των πραγμάτων, μικρές θε- τικές χαρές, που είναι και αυτές καθημε- ρινές.

• Θά ήταν εύκολο ν' αγοράσετε κρέας, φρούτα, βούτυρο από τά πλησιέστερα κα- ταστήματα. Άλλά είσθε μία γυναίκα που σκέπτεται και λογαριάζει: κάνετε μερικά βήματα περισσότερο για νά ψωνίσετε κα- λύτερο πράγμα σε συμφερότερη τιμή.

• Τό ν' άφην κανείς τά παιδιά νά σκέ- πωνται και νά κάνουν ό,τι τους άρέσει, τί εύκολη λύσις, όταν είναι κουρασμένοι... Άλλά σεις δεν τό βρίσκετε αυτό μία λύσι. Ξερετε ότι είσθε πλάι τους για νά τ' άνα- τρέψετε και νά τους δίνετε τη σωστή συμ- βουλή. Και μεταξύ όλων των έργων σας, αυτό κατέχει την πρώτη θέση.

• 'Ο άνδρας σας έχει μικρές μανίες — ή μεγάλα ελαττώματα — που σας ενοχλούν. Άλλά δε θέλετε νά είσθε ή γυναίκα που κάνει σκηνές. Για ποίο λόγο, άφού μία πα- ρατήρησις με τό χαμόγελο, ευγενικά ερω- νική, μπορεί νά περιέχη τόση ευγλωττία!

• 'Ετσι έπιβάλλεται κανείς στον εαυτό του και διαμορφώνει ένα χαρακτήρα. Και ή πιο άπλη ζωή μπορεί νά σου δώση τις δυνατό- τητες νά γίνης, άν όχι τέλειος, τουλάχισ- στον σχεδόν τέλειος.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

1) **ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ** ν' άγο- ράσετε ένα δώρο για τό γενέθλια του παιδιού σας θά διαλέξετε:

α) Ένα παιχνιδι που θά κρατήση αρκετό καιρό;

β) Ρούχα που νά είναι άναγκαία;

γ) 'Οραία διδλία με ει- κόνες;

2) **ΟΤΑΝ ΘΕΛΕΤΕ** νά μάθετε στο παιδί πως νά πίνη από ένα φλυτζάνι ή από μία κούπα και όχι ά- πό τη μπουτίλια που έπινε ως τώρα:

α) Παύετε μετά τον έ- νατο μήνα ξαφνικά τό τσί- σμα με την μπουτίλια, για νά δοκιμάσετε νά συνήθι- σετε τον μπέμπη σας νά πι- νη με τό φλυτζάνι;

β) Έλαττώνετε σιγά σιγά τό περιεχόμενο του μπουκαλιού;

γ) Άναγκάζετε τό παιδί νά πίνη με τό φλυτζάνι, έ- στω και άν αυτό άντιστα- στεί;

3) **ΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ** δο- κιάζει νά ντυθ' μόνο του ή θέλει νά σας δείξη τί έφτι- σε ή τί ζωγράφισε μόνο του:

α) Παινεύετε τό κατόρ- θωμά του;

β) Δείχνετε στο παιδί σας πολύ φροντίδα και ά- γάπη;

γ) Μιλάτε πάντοτε καθα- ρά και σωστά με τό παιδί και περιμένετε υπομονητικά νά μιλήση καλύτερα;

4) **ΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ** ΣΑΣ ΕΧΗ φανερό προτίμησι για ώρισμένα φαγητά:

α) Προσπαθείτε νά φάη

6) Τό παινεύετε μόνο που και που γιατί φοβάστε μήπως γίνη έγωιστής;

γ) Προσπαθείτε νά δεί- ξετε στο παιδί πως θά τό έκαναν καλύτερα οι μεγά- λοι;

3) **Ο ΜΠΕΜΠΗΣ** ΣΑΣ δυαίνει τό δαχτυλό του:

α) Άλείφετε τό δαχτυ- λό του με κινίνο;

β) Του χτυπάτε τό χε- ράκι;

γ) Τόν άφίνετε νά ξεα- κολουθ' νά δυαίνει τό δα- χτυλάκι του;

5) **ΑΝ ΤΟ ΤΕΤΡΑΧΡΟ- ΝΟ ΠΑΙΔΑΚΙ** ΣΑΣ έξασκο- λουθ' νά μιλά έλαττωμα- τικά:

α) Του κάνετε μαθήμα- τα προφοράς;

β) Δείχνετε στο παιδί σας πολύ φροντίδα και ά- γάπη;

γ) Μιλάτε πάντοτε καθα- ρά και σωστά με τό παιδί και περιμένετε υπομονητικά νά μιλήση καλύτερα;

6) **ΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ** ΣΑΣ ΕΧΗ φανερό προτίμησι για ώρισμένα φαγητά:

α) Προσπαθείτε νά φάη

τό παιδί κάτι από όλα ό- σα βάζετε στο πιάτο;

β) Τό άναγκάζετε νά φάη φαγητά που δεν θέλει;

γ) Του δίνετε άποκλει- στικά τά φαγητά που ά- γασά;

7) **ΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ** ΔΕΝ ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ:

α) Τό άναγκάζετε νά μέ- νη ξαπλωμένο και ήσυχο στο σκατεινό του δωμάτιο χωρίς παιχνιδία;

β) Τό άφίνετε νά παίζη στο κρεβάτι του με τά παι- χνιδία του ώσπου νά κου- ρασθ' και ν' άποκοιμηθ';

γ) 'Η άφίνετε άναμμένη μία μικρή λάμπα και δίνε- τε στο παιδάκι μία μαλακή κούκλα νά έχη μαζί του στο κρεβάτι;

8) **ΟΤΑΝ ΘΕΛΕΤΕ** ΝΑ πηγαίν' τό παιδί σας μό- νο του στο δοχείο:

α) Περιμένετε πως θά συνήθισ' νά τό κάνει αυτό σε λίγες ημέρες;

β) Υποθέτετε ότι, όταν θά γίνη τριών χρονών, θά πηγαίν' από μόνο του στο δοχείο;

γ) Έλπίζετε ότι στα τρία του χρόνια θά μάθ' όπως νά πηγαίνη;

δωρή ανάγκη. Γι' αυτό δεν πρέπει νά του κόψετε με τη βία αυτή τη συνήθεια. Τά πε- ρισσότερα παιδιά παύουν νά δυαίνουν τό δαχτυλό τους πριν γίνουν έξη χρονών. Με- τά τον έκτο χρόνο τό δούκαγμα του δαχτυ- λου τους έχει άσχημη επίδρασι στην όδον- τοστοχία.

5γ) Παιδιά που τό περιβάλλον τους μιλά καλά και καθαρά, θά μιλήσουν σε λίγο από μόνο τους σωστά και θά χάσουν χωρίς ιδιαίτερον κόπο την παιδική τους διηλία. δα Φυσικά πρέπει νά φροντίζετε τό παι- δι σας νά τρώη την κατάλληλη τροφή και νά μιλά ελένη τά φαγητά του και κακο- μάθ. Τό φρονιμότερο είναι νά του δίνετε περισσότερα από τό φαγητό που του άρε- σει και λίγο από εκείνο που τρώει με λιγώ- τερη εύχαρίστησι.

7γ) Τά περισσότερα παιδιά φοβούνται στο σκοτάδι ή τουλάχιστον γίνονται άνη- συχα. 'Αρκεί ν' άναψετε μία μικρή λάμπα για νά τά ήσυχάσετε. Φυσικά τό παιδάκι πρέπει νά μάθ' ότι τό κρεβάτι είναι φτιαγ- μένο μόνο για τον ύπνο και δεν πρέπει νά παίρν' πάνω σ' αυτό πολλά παιχνιδία.

8γ) Τριών χρονών είναι ακόμη μικρά τά παιδιά για νά περιμένη κανείς απ' αυτά νά είναι καθαρά. Είναι όμως παράλογο νά τιμωρήτε τό παιδάκι σας έπειδή έβασε π' παντελονάκι τοις.

Εύκολα Κατασκευαστά Φορέματα

Τα «εύκολα φορέματα» είναι εκείνα που μπορεί μὲν νὰ ἐμφανίζουν μιὰ μοντέρνα λεπτομέρεια, ἀλλὰ βασίζονται πάνω σὲ μιὰ τρέχουσα καὶ παραδεχμένη γραμμὴ. Γιὰ τὰ φορέματα αὐτὰ δὲν διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ καταστρέψετε τὸ ὕφασμά σας.

1 Ἡ φούστα τοῦ μοντέλου αὐτοῦ ἔχει ἀτσάκιστες κουφότητες κατὰ διαστήματα. Τὸ κόψιμο τοῦ μπούστου κομψώνει σταυρωτὰ καὶ συγκρατεῖ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, τὸ ντραπέ τοῦ στήθους.

2 Ἡ φούστα ἀνεβαίνει ψηλὰ σὰ κορμολέ. Τὸ ὑπόλοιπο τοῦ μπούστου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄσπρο λινὸ (ἢ ἄλλο ὕφασμα) πλισέ ἢ καὶ πιεταρισμένο.

3 Σχέδιο γιὰ ζέρσεϋ. Σταυρωτὸς γραπὲ μπούστος, σουρωτὴ φούστα.

4 Ντέ-πιές: Φούστα μὲ ἀτσάκιστες πιέτες καὶ μπλούζα πού μπαίνει μέσα στὴ φούστα (ἡ φούστα φοριέται χωριστὰ μὲ ἄλλη μπλούζα καὶ ἀντιστρόφως ἡ μπλούζα μὲ ἄλλη φούστα). Ἡ μπλούζα ἔχει πολὺ μοντέρνα γαρνιτούρα. Μεγάλον τεκολετὲ στὴν πλάτη ἀντιστοιχισμένο μὲ ἄσπρο πικὲ γιακά συμπληρωμένο μὲ ἓνα φιόγκο.

5 Σχέδιο γιὰ μικρὰ ἢ μεγάλα κορμ. Ἐμπρὸς κουμπωτὸ, μεγάλος ἄσπρος γιακάς καὶ φιόγκος ἀπ' τὸ ὕφασμα.

6 Φόρεμα κουμπωτὸ πίσω, γαρνιρισμένο μὲ ἄσπρη λοξὴ λουρίδα. Ἡ φούστα ἀνεβαίνει ἕως κάτω ἀπ' τὸ στήθος. Φοριέται μὲ ζώνη ἢ καὶ χωρὶς.

7 Ἀπλὴ γραμμὴ γιὰ βουλάτα, ἐμπριμέ, ριγέ καὶ καρεδάκια. Μονὴ γαρνιτούρα ὁ ἄσπρος πικὲς κι' ἓνα λουλούδι. Ζώνη πέσινη σκέτη. Ὁ μπούστος κουμπώνει στὸ μπροστινὸ μέρος.

8 Πρωτότυπη γαρνιτούρα γιὰ μονόχρωμο λινὸ (ἢ ἀνάλογο ὕφασμα). Ἡ γαρνιτούρα εἶναι λουρίδες ἀπὸ ριγέ ὕφασμα σὲ χρωματικὴ ἀντίθεση.

9 Ὁ μπούστος ἔχει κόψιμο κιμῶν καὶ μαζεύεται σὲ ντραπέ μέσα σ' ἓνα κόψιμο, πάνω ἀπ' τὸ στήθος. Πεταχτὰ ρεβέρ μὲ κουμπιὰ κοκκάλινα, (ὅπως τοῦ μπούστου). Ἡ φούστα σχηματίζει σούρα πρὸς τὸ μέρος τῶν γοφῶν.

10 Ντέ-πιές γιὰ λινὸ ἢ πικέ. Ἡ μπλούζα φοριέται ἐξωτερικὰ καὶ σφιγγεῖ μὲ ζώνη. Κατεβαίνει ὡς τοὺς γοφούς καὶ γαρνιρεται πολὺ χαριτωμένα μὲ γαζωτὲς μπάντες καὶ τσέπες.

11 Φούστα φαρδεῖα, μὲ ἐλεύθερες πιέτες (ἀρκετὰ βαθεῖς) δεξιά κι' ἀριστερά, πρὸς τὸ μέρος τῶν γοφῶν. Μπούστος σκέτος, χωρὶς μανικία, μὲ λίγες σούρες. Μπράτσα καὶ ὠμοὶ τελείως γυμνοί. Ἄν τὸ φόρεμα εἶναι μονόχρωμο, ζώνη σὲ χρωματικὴ ἀντίθεση.

Η ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ

Β' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

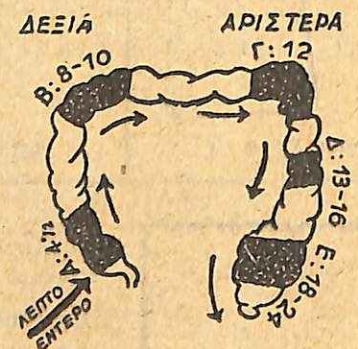
Επειδή το ζήτημα της δυσκοιλιότητας απασχολεί σαν μία πολύ δυσάρεστη νύσση κατάστασι, πολλών κόσμων σήμερα και ιδιαίτερα γυναίκας, κι' επειδή ακόμα η θεραπεία είναι πολλές φορές ύποπτος τόσο απλή όσο και δύσκολη, γι' αυτό θα συνεχίσω και σήμερα με μερικές χρήσιμες συμπληρωματικές γνώσεις και πρακτικές συμβουλές. Και πρώτα-πρώτα δυο λόγια για το που γίνεται η δυσκοιλιότητα: "Όπως είναι γνωστό τα υπολείμματα των τροφών από τα λεπτό έντερο πηγαίνουν στο λεγόμενο παχύ ή «κώλον» όπου παίρνουν και το όνομα της εξέδου από τον οργανισμό. Μέσα σε 4/2 ώρες από την ώρα του φαγητού τα υπολείμματα αυτά βρίσκονται στο σημείο Α του παχέως εντέρου που λέγεται «κόρβον». Στο σημείο Β (δεξιά κοιλία) εντέρου, κάτω από το σηκώσι (πύλιν) φθάνουν σε 8-10 ώρες, στο σημείο Γ (αριστερή κοιλία, κάτω από το σπλήν) σε 12 ώρες, στο σημείο Δ (σφυμοειδές) σε 13-16 ώρες, και τέλος στο σημείο Ε (απεικνισμένο), σε 18-24 ώρες. Στο τελικό αυτό μέρος παραμένουν, σε μία σακκούλα, και βγαίνουν με την απόρριψη. Η δυσκοιλιότητα, η δυσκολία δηλαδή της εξέδου, μπορεί να υπάρχει σε μία από όλες αυτές τις περιόδους, αλλά κυρίως η δυσκοιλιότητα για την οποία μιλάμε, ή πιο συνήθισμένη δηλαδή και πιο συχνή στις γυναίκες μορφή, προέρχεται από δυσκολία του τελικού εντέρου (Ε, απεικνισμένο) να διώξει προς τα έξω τα άχρηστα πια υπολείμματα.

Επιμένω πολύ στην αυστηρή εφαρμογή των οδηγιών που σας έδωσα στο προηγούμενο φύλλο, για τη θεραπεία σας. Όλα τα σημεία που τόνισα έχουν την ίδια βασική σημασία. Προσθέτω ακόμα μερικές πρακτικές συμβουλές που μπορούν να σας βοηθήσουν και που μπορεί μία από αυτές να ταίριαζε καλύτερα για τον οργανισμό σας.

Το παραφινέλαιο είναι, όπως είπαμε, απαραίτητο. Όμως μερικοί δεν μπορούν να κάνουν τρόπο να το πάρουν, γιατί αρνούνται (καίτοι αυτό είναι καθαρά ζήτημα θελήσεως και μόνο). Σε άλλους δεν φέρνει γρήγορα τα θετικά αποτελέσματα, γιατί ή-πως λένε-βγαίνει μόνο του χωρίς να παρασώσει και τα κόπρανα. Λίγες βέβαια οι περιπτώσεις αυτές. Όμως, όπως είπατε, όπου για τον ένα ή για τον άλλο λόγο το παραφινέλαιο δεν είναι το κατάλληλο φάρμακο, να γίνεται χρήση του ΣΕΛΟΛΑΞ. Αυτό είναι κυτταρίνη και η διευκολυντική του ενέργεια οφείλεται στο ότι διογκούται μέσα στο έντερο και σχηματίζει παχύρρευστα διαλύματα, τα οποία βοηθούν στη ρύθμιση της φυσιολογικής του λειτουργίας. 2-3 χαπάκια, τρεις και ανόγωνα δυο και τέλος μία φορά την ημέρα μαζί με ένα ποτήρι νερό, άκονουν για να φέρουν το καλό αποτέλεσμα, σε συνδυασμό πάντοτε με όλα τα άλλα μέσα που αναφέραμε.

Η δημιουργία μιας συνήθειας είναι επίσης κάτι πολύ σπουδαίο, και γι' αυτό σας είπα να τηγνίζετε πάντοτε την ίδια ώρα στον καμινί. Προτιμώ το βράδυ, για να είναι ελεύθερος ο ύπνος, αν δεν μπορεί να γίνει κενώσι πρωί και βράδυ. Κάνετε κάτι που θα το βρήτε ωφέλιμο για τον οργανισμό σας, μία ή μισή ή μιαμιση ώρα, πριν πάτε στον καμινί.

Πίστε ένα ποτήρι νερό σκέτο, ή έναν καφέ, ή ένα τσάι, ή μία κουταλιά μεγάλη μέλι ή ακόμα, απλούστερα καπνίστε ένα τσιγάρο. Ίσως κάτι από όλα αυτά να βοηθήσει στην κινητοποίηση του εντέρου. Και είπαμε. "Όταν αίσ-

θανθήτε την ανάγκη, μην αναβάλλετε ποτέ. Η τακτική και συνηθισμένη ώρα, έχει σα σκοπό να διευκολύνει την «ενέργεια σας» και όχι να σταθεί εμπόδιο σ' αυτήν με κακή εφαρμογή της. Όσο, μάλιστα, να ρυθμίση ο οργανισμός σας την εντερική του λειτουργία, σε ρολόι, στον καιρό δηλαδή παίρνει τα φάρμακα (παραφινέλαιο - Σελολάξ) μην προσβλέψετε σχολαστικά στην τακτική ώρα επιποδίζοντας μία πρόκληση για κενώσεις. Αλλάστε και στους «κανονικούς» αυτούς δηλαδή, ενεργούν τα τακτικά κάθε ημέρα, κάθε βράδυ εις ποίμνη, το βράδυ αυτό δεν σημαίνει ακριβώς 7, ή 8, ή 9, αλλά κάποια ώρα ανάμεσα σ' αυτές που πρέπει να πάνε στον καμινί έστω κι' αν δεν αισθανθούν πιεστική την ανάγκη.

Το μασάζ στην κοιλία γίνεται συνήθως λίγη ώρα πριν τον καμινί ή μέσα σ' αυτόν και για δέκα το πολύ λεπτά. Τα χέρια πρέπει να έχουν λίγη βαζελίνη ή τάλκ και οι κινήσεις τους να γίνονται από τα δεξιά προς τα αριστερά, κατά την πορεία του εντέρου, όπως δείχνει το τέλος του σχήματος.

Καλό κάνει στη δυσκοιλιότητα γενικά, ένας μικρός περίπατος το πρωί ύστερ από το πρόγευμα ή το μεσημέρι πριν το γεύμα. Η καθιστική ζωή εννοεί τη δυσκοιλιότητα, γι' αυτό και όσες εργάζονται σε δουλειές, «καθιστικές», όπως ο άργαλειός, ή ραπτομηχανή και κυρίως το γραφείο, πρέπει να συνηθίσουν να περπατάνε λίγο περισσότερο στις ελεύθερες ώρες τους. "Αν η δυσκοιλιότητα προκαλεί πόνο στην ώρα της κενώσεως και πριν από αυτήν, καλό κάνουν χλαρές κομπρέσες οιονδήποτε και νερού στην κοιλία.

Και για να τελειώσουμε ως σας πω και ένα-δυο «γιατροσόφια» που έμαθα από μια πολύ παλιά «Βίβλο» που έπεσε στα χέρια μου τελευταία. "Όσο κι' αν η επιστήμη έχει κάνει τεράστιες προόδους και όσο κι' αν έχει συστηματοποιηθεί η γνώση ως σήμερα και έχει βγάλει σε φάρμακα καθαρά τα συστατικά των διαφόρων φυτών, πολλών συνταγών κ.λπ. Εντούτοις, υπάρχουν μερικές παλιές συνταγές, ή οδηγίες που κάνουν καλό, εκεί που κάτι άλλο έχει αποτύχει. Κι' αυτό γιατί ο ανθρώπινος οργανισμός έχει τις ιδιοτροπίες του, όπως και η επιστήμη

σοφά παραδέχεται, και γιατί πάντα, από βιολογική συνήθεια, προτιμάει ίσως για τη ρύθμιση των λειτουργιών του, τα φυσικά από τα τεχνικά προϊόντα. Αυτά βέβαια για μικροπραγματάκια, και κυρίως για μικροδιαταραχές από το φυσιολογικό που οφείλονται σε όχι σοβαρές ή σπουδαίες βλάβες... Λέει λοιπόν ο άγνωστος συγγραφέας της «Βίβλου» στο κεφ. ρμθ' περί «κινήσεως κοιλίας».

Ιον. «...Εάν δεν ήμποτε να κινήση η κοιλία σου έπαρε το σκαρολάχανον όπου λέγουν οι Ιταλοί μερκοράν και είναι όμοιον εις τα φύλλα με των πλατών βασιλικών και γεννούν εις τα κοπρίνα χωράφια, όπου το τρώγουν οι σκαροί. Είναι περίσσα κινητική και άς το τρώγει όστις δεν ήμποτε να κάμη την χρείαν του, και ές δάνει λαδί πολύ και μέλι, διατί είναι και αυτά τα δυο κινητικά».

2ον. «...Βράσε μολόχαν καλά. Έπειτα την σούτισε με γλύνον του χοίρου και τήγανισέ την ή σε γλάκωμα με όλιγα πύτυρα. Και τότε τα βάλε ζεστά εις τον στόμαχον...».

3ον. «...Όσες μέναν σε χωρία και έξερουν το σκαρολάχανον και τη μολόχαν, μπορούν να δοκιμάσουν. Προσέχη όμως. Η μολόχα δεν είναι για φαί, αλλά για ζεστό στην κοιλία(!).

Δρ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο διάσημος Γάλλος χειρουργός του 16ου αιώνα, Άμβρόσιος Παρέ, που απέκτησε από τους Γάλλους «απατέρ» της χειρουργικής, έγραψε πριν πεθάνει, το έξης επιτύμβιο για το μνήμα του:

«Εδώ κείται ο Άμβρόσιος (Παρέ), ο χειρουργός, ήτοι σφάχτης των ανθρώπων. Άλλος σφάζει έναν άνθρωπο (πο και τον κρεμούν, έγω έσφαξα 5.000 και με (δοξάζουν».

Μία μέρα ένας καθηγητής έρωτησε μία νοσοκόμα που στεκόταν στην πόρτα του δωματίου ενός άρρωστου:

—Πώς πάει σήμερα;
—Καθόλου καλά, κύριε καθηγητά, έχει φοβερούς πόνους.

—Πόσες φορές σας είπα να μη το λέτε αυτό γιατί είναι λάθος. Άπλως να λέτε «νομίζει» ότι έχει φοβερούς πόνους.

Την άλλη μέρα ο καθηγητής έκανε πάλι την έρωτησι:

—Πώς πάει ο άρρωστος;

—Κύριε καθηγητά, είπα να νοσοκόμα, νομίζει ότι... πέθανε!

Στο Φρενοκομείο:

—Μπορείτε να μου πείτε γιατίρε που, από τι τρελλάθηκε αυτός ο νέος;

—Άγαπούσε μία νέα που παντρεύτηκε με κάποιον άλλον.

—Και εκείνος εκεί κάτω;

—Εκείνος; Εκείνος εκεί κάτω τρελλάθηκε γιατί παντρεύτηκε τη νέα που αγαπούσε ο άλλος.

ΔΙΑΒΗΤΗΣ

Ο ΔΙΑΒΗΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΑΣΤΙΓΑ, ΠΟΥ ΧΤΥΠΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ — ΕΙΝΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΣ — ΠΩΣ ΔΙΑΓΙΓΝΩΣΚΕΤΑΙ — ΠΩΣ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ—ΠΩΣ ΝΙΚΙΕΤΑΙ

Β' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

Στην Άμερική, όπου οι άνθρωποι ζουν σε μίαν υπερένταση, ακόμη και τρώγοντας, τέσσερες έως πέντε τοις εκατό του πληθυσμού έχουν προσβληθεί από διαβήτη. Στη Γαλλία, στη Δανία, και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες η θνησιμότητα, παρά όλες τις προόδους της σημερινής ιατρικής, στη θεραπεία του διαβήτη, φτάνει στα ένα έως δυο τοις εκατό. Για τούτο επιβάλλεται να ξέρουμε τους κινδύνους αλλά και τις δυνατότητες της νεωτέρας θεραπευτικής.

Οι διαβητικοί πρέπει να ζουν κανονικά, να εργάζονται όπως οι άλλοι άνθρωποι στις διάφορες απασχολήσεις τους και να μην τρέμουν την άρρώστειά τους. Από την ανακαλυψή της ινσουλίνης, που συνεχώς βελτιώνεται έ-δω και τριάντα δυο χρόνια, ίδιως όμως από το διαβήτη μπορεί να ανακαλυφθεί και να καταπολεμηθεί εύκολα μεθόδους, έχασαν άλλοτε μοιραία θανατηφόρον χαρακτήρα του. Άρκει ο διαβητικός να μην κάνει τρέλλες και να μην είναι λιχουδής, ή λαίμαργος.

Μερικά τώρα όχι τόνον θεραπευτικά, που αφορούν τον γιατρό σας, όσον υγειονομιακά. Έξω τον κληρονομικόν παράγοντα, που αναφέραμε στο προηγούμενο, έχουμε τις σπάνιες περιπτώσεις του μετατραυματικού διαβήτη (έγκυαματα, άσφυξίες, δηλητηριάσεις, κρανικές αλλοιώσεις κατά τον πόλεμο) ή πλειονότης όμως των διαβητικών προέρχεται από μακροχρόνια σφάλματα στη διατροφή. Η παχυσαρκία, ή ζωή στο γραφείο, ή στο σπίτι, χωρίς κινήσι και μυϊκή δράσι, το καθιστό, κατά γενικόν κανόνα είναι οι κυριώτεροι παράγοντες της άρρώστειας αυτής και της χειροτερεύσεώς της.

Ο ρόλος της διατροφής στη γέννησι του διαβήτη περιτάνον αποδείχτηκε κατά των τελευταίων πόλεμ, όπως θα και σ' όλους τους πολέμους. Πάντοτε κατ' αυτούς, ο αριθμός των διαβητικών λιγοστεύει εξ αιτίας της περιορισμένης διατροφής και σε πολλές χώρες όπως περισσότερο στη δική μας, απ' άφορμή την πείνα, εξαφανίστηκε σχεδόν η παρουσία νέων περιστατικών, τα δε παλιά γιατρεύτηκαν!

Πάντως, θα ήτανε λάθος να πιστέψουμε πως ή άρρώστεια αυτή χτυπάει μόνον τους πλούσιους. Γιατί στη διατροφή δεν κάνουν λάθη μόνον οι πλούσιοι, μα και πάρα πολλοί φτωχοί, ιδίως οι φτωχοί τών πνευματι, που δίνουν άφορμή στον διαβήτη, με την κατάχρησι των οιονομνωμάτων, (σπίρτα, όζα, τσίπουρα, ταικούδις, λικέρ κλπ.) να στρουγυλακώσουν στο φτωχικό τους και να καταστρέψουν την άραχνόφανη «κεντήρια» τους. Η άταχτη και κακή διατροφή, απόρροια της άτακτης και φρενιτικής κοινωνικής ζωής που περπατάμε σήμερα, δεν συντελεί λιγώτερο, με τις καθημερινές συνηθειές και την υπερέντασι, τον νεύρων μας, στην έγκατάστασι του διαβήτη.

Ο υπεριστιμός, χωρίς κανάλισι με την εργασία θερμίδων, με το καθιστό, ή ή πολυφαγία ενός μόνον στοιχείου (ά-

μούλου του ψωμιού, ή λιπών ζωικών και σαλτών, ή γλυκών του σπιτιού ή του ζαχαροπλαστείου), να οι πειρασμοί που μπάζουν στο έξνοιστο σπίτι τον διαβήτη. "Όχι τόσο τα τρόφιμα, από αλεύρι, όσο τα λιπαρά είναι εκείνα που παίζουν τον άχημότερο ρόλο.

Καλό για τούτο είναι να παρακολουθούμε το βάρος μας να μην ξεπερνά το «ιδεώδες» βάρος που, κατ' αρχήν, είναι εκείνο που βρίσκουμε σε χιλιόγραμμα, μετρώντας το ακριβές ανάστημά μας και κρατώντας τα πάντα από το ένα μέτρο εκαστάς, δηλωτικά του «ιδεώδους» βάρους που πρέπει να έχουμε. Δηλαδή, αν είστε π.χ. 1,72 ιδεώδες βάρος σας θα είναι να μη ξεπερνάτε τα 72 κιλά. "Αν τα ξεπερνάτε, οφείλεται να κάνετε δίαιτα, δηλαδή να τρώτε πολύ λίγα λίπη, λίγη ζάχαρη, πολλές βιταμίνες και όρυκτα ά-λατα.

Τα πλεονεκτήματα μιας δίαιτας, που περιορίζει τα λίπη για τον ένηλικον που έχει καθιστικόν βίο δεν γίνονται αισθητά μόνον από άποψι προλήψεως του διαβήτη, μα και γιατί τα περισσότερα των λιπαρών σωμάτων γεννούν στον οργανισμό πολλήν ή λίγη χοληστερίνη, μίαν ουσία λιπιδική, που περιέχει ένα μόριο οιονομνωματος στον χημικό του τύπο, χοληστερίνη που είναι πολύ βλαβερή. Έτσι, ο παχυσαρκος, αν δεν είναι διαβητικός, ή αν δε πάη κάποια μέρα να γι-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ

Εμείς οι Έλληνες έχουμε μία θαυμαστή και λαμπερή κληρονομία πολιτισμού και αληθινά μεγάλων ανθρώπων που ώφέλησαν και δόξασαν και την πατρίδα μας και την ανθρωπότητα ολόκληρη. «Μεγάλους», που τα διδάγματα και τα έργα τους επέζησαν ύστερα από χιλιάδες χρόνια και θα επίζησουν στους αιώνες, όσο «ανθρωπισμός» και «άνθρωπινο πνεύμα» στέκουν στο ανάστημα σκαλοπατία της ανθρωπίνης δημιουργίας. «Ανάμεσα σ' όλους αυτούς ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, ο διάσημος γιατρός της αρχαιότητας, που έζησε από το 460 ως το 375 π.Χ., έχει μία ξεχωριστή θέσι. Είναι ο ίδρυτής της Ιατρικής επιστήμης και τα διδάγματα του, πάνω στην υγεία και στις άρρώστειες, παραμένουν και σήμερα ακόμη άπαραβίαστα. Θα δώσουμε παρακάτω, και σε μερικές ακόμα συνέχειες, μερικά από τα διδάγματα αυτά που ή Ιπποκρατική συλλογή τα αναφέρει ως «αφορισμούς»:

● Οι διαταραχές της κοιλίας (διάρροιες) και οι αυτόματα έπερχόμενοι έμετοι, εάν μάλιστα με αυτούς έ-πέρχεται πλήρης ή κάθαρσις του στομάχου και του εντέρου, είναι έπωφελεις για τον οργανισμό και οι άρρωστοι καλώς τους ανέχονται αφού άλλωστε προκαλείται σ' αυτούς αίσθημα άνακουφίσεως. "Αν όμως αντίθετος έπέρχεται αίσθημα καταπονήσεως, τότε δεν είναι ωφέλιμοι και πρέπει να σταματάνται.

● Οι άπισχναντικές και αύστηρες δίαιτες, όχι μόνον εις τα μακροχρόνιου διαρκείας νοσήματα, αλλά και εις τα όξεια, και μάλιστα όταν ή κατάσταση του οργανισμού δεν έπιτρέπει, είναι έπιβλαβεις.

● Όπου δόσηποτε, πρέπει δ-λα να έχωμε ύπ' όψι μας ότι οι έξαντλητικές δίαιτες είναι βλαβερές, καθώς έπισης και οι χορτασμοί, ό-ταν φθάσουν εις τα έσχατα όρια, είναι έπιβλαβεις (πολυφαγία).

● Οι έλαφρές και μακρο-

χρόνιες δίαιτες είναι για τον οργανισμό πιο έπιβλαβεις, από τις σοδαρές που διαρκούν λιγο.

● Εις τα βαρεία όμως νοσήματα, οι πολύ λεπτολόγες και ακριβείς δίαιτες, είναι οι καλύτερες.

● Όπου το νόσημα είναι πολύ όξύ, πρέπει να εφαρμόζεται ή πολύ αυστηρή κι' έλαφρά δίαιτα. Όσο όμως ή νόσος καλλιετείται τόσο πρέπει και έμεις να ελαττώνουμε την αυστηρότητα μας και να δίνουμε περισσότερο φαγητό.

● Όταν πρόκειται να όρίσωμε το φαγητό ενός άρρωστου πρέπει να σκεφτόμαστε το διλήμμα: ο άρρωστος θα καταπονήσθι και θα κουραστή περισσότερο, με τη δίαιτα που σκεφτόμαστε, και έπομένως δεν θα την άνεχθι πια και θα τον βλάψι, ή ή νόσος θα εξασθενήσθι και θα καταβληθι με την ένισχυσι του όρυγανισμού που θα προκαλήσθι ή τροφή.

Δρ. Α. Β. Γ.

ρωστό μας ίσοροπημένη τροφή που ν' αντίστοιχη στις ποσότητες και ποιοτικές, κανονικές του ανάγκες, χωρίς ιδιαίτερες δευεύσεις, άρκει τον όρο «έλευθερία» να τον διορθώσωμε με την λέξι «έλεγχος». Θα είναι πολύ έπικίνδυνο ν' αφήσωμε έναν διαβητικόν άσθεντον σ' όλες του τις φαντασιοληδεις, ακόμη και με την ινσουλίνη που σήμερα διαθέτουμε. "Αφού τον μαδουμε να εξετάσι μόνος του τα όδια, θα τον παρακολουθώμε τακτικά, αλλά δεν θα την αφήνωμε να τρώη ό,τι θέλει. «Πάν μέτρον άριστον. Μηδέν ά-γαν».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
*

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΑΝΗΣΥΧΑ ΝΙΑΤΑ. Βόλος. —Αυτά είναι φυσιολογικά, δεν πρέπει να ανησυχείτε, ούτε αποτελει δυστυχία αυτή ή υπόθεσις. Να άναψώμετε μόνον τα τολμρά άναψώματα.

ΣΤΥΓΥ. —Αυτό είναι άσχετον. Να προσέξτε ή λειτουργία του ήπατος. Είναι ένα είδος άναφυλαξίας. Μπορείτε να άποφύγετε τα πολύ λιπαρά και έσωτερικώς να παίρνετε ένα φάρμακο άντι-σταμινικό όπως το Φενεργκάν κ.τ.λ. "Όσο για την άποστείρωσι των ρούχων αυτό είναι υπερβολή, δεν έχει να σάς ώφέλησθι.

ΝΟΤΡΙΣ—ΝΤΑΙΗ Β.—Ίσως χρειασθι να γίνι εκ νέου άπόρριψις, αλλά αυτό θα εξαρτηθι από την έκτίμησι που θα κάνι ο γιατρός σας κατά την εξέτασιν και από την κατάστασι που θα διαπιστώσθι, θα διαγνώσθι αν πρέπει να γίνι ή θα περιορισθι εις συντηρητικήν θεραπείαν διά διαθερμιών κ.τ.λ.

ΓΑΡΔΕΝΙΑ ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ. —Συνήθως γίνονται ένέσεις Λου-τόρι ή Λουτόλ ή Προλουτόν 5-6 πρό της περιόδου. Κατά την περίοδον περιόζονται εις φάρμακα σπασμολυτικά όπως ή σπαζιολίνη και άναλγητικά όπως το Καμολ, Τρούπλε, κ.τ.λ. Έπίσης οι διαθερμιές ώφελούν πολύ στην περίπτωσιν σας.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Ν. Δ. 13.—Μπορείτε να μεταχειρισθιτε τα ύποθετα χρονοσπινίδια, έπίσης εις ταμπλέτες ζυνοτλιν, μία κάθε βράδυ ένδοκοιλιακά. Με την διαφορά ότι πρέπει να συνεχισθι ή θεραπεία επί τριμήνον τουλάχιστον.

ΧΑΝΙΩΤΙΣΣΑ ΣΚ.—Παρέπεμψα την έπιστολήν σας και στον παθολόγον, έγω δεν έχω να σας συστήσω παρά μόνον 15 ημέρας το μήνα 2 ταμπλέτες όρμονολ ή μερσιόνης καθώς και πασινευρόλ ή Καλιμενούν συνεχώς σχεδόν. "Ο παθολόγος ίσως σας απαντήσθι στο έρχόμενο τεύχος.

Κ.Β.Α. Ν. Σμύρνη. —Δεν πρέπει να άνησυχείτε, γίνεται ΜΙΑ ΑΤΥΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.

—Δεν νομίζω ότι αποτελεσι έ-ξαιρσιν σ' αυτήν την περίπτωση. Υπάρχουν πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Είναι μάλλον φυσιολογικά, αλλά εάν έπιμένετε είναι δυνατόν να διορθωθι με χειρουργικήν επέμβασι. "Όσον άφορα το γάλα που θέλετε να είναι γυναικα και όχι άνδρας μπορείτε ά-πό τον τηλεφωνικό κατάλογο να βρθε. Νομίζω όμως ότι στο γιατρό δεν πρέπει να ύπαρξη διά-κρισις.

ΑΝΘΟΥΛΑ. Ένταύθα: "Όλα τα πράγματα και γεγονότα στη ζωή μας έχουν το χρώμα που μόνι μας τους δίνουμε. Να συνηθίστε να συμβιβάζεσθε με τη ζωή. "Όσο κι' αν αντίδρασι κανένας με στενοχώριες και δάκρυα, τα γεγονότα ακολουθούν το δόμο τους. "Ο νευρολόγος σας θα σας βοηθήσθι σημαντικά στο να καμώρη το νευρικό σας σύστημα. Και πάλιν μη άφίνετε τα γεγονότα να σας άποχύνουν.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΗΣΩ: Εύχαριστώ για τα καλά λόγια σας. Από το Περιοδικό και στο Τηλέφωνο 36.762 θα βρθε αυτό που θέλετε. Κα ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Βόλος: Από το ένα μέρος οι ανιιδάσεις και ή θεραπεία τους, από το άλλο ή κλινική (τα σταμάτημα της περιόδου), έχουν σφουροκνήσει το

νευρικό σας σύστημα άρκετά, ώστε να παρουσιάζονται όλα αυτά τα ένοχλήματα από το στομάχι σας. Λίγες όρόνες μαζί με ένεσεις Καλσιμποριν και Μουλιμιτ θα σας ώφέλησουν σημαντικά. "Από το στόμα μπορείτε να παίρνετε Πασινευρόλ τρία κουταλάκια του γλυκού ήμερησίως.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΝΤ... Πειραιές: Εύχαριστώ για τα καλά λόγια σας. Πριν να έπισκεφθιτε νευρολόγο, πρόγμα άπαραιτήτο και έντελως άναγκαίο, θα πρέπει προηγουμένως να κάμετε άκτινογραφία γόνατος «φάς-προφίλ». Μαζύ με την άκτινογραφία αυτή και ό-λες τις εξέτασεις, που έχετε κά-μετε μέχρι σήμερα, να έπισκεφθιτε το νευρολόγο της έμπιστοσύνης σας, γιατί ή περίπτωσιν σας έχει άναγκη εξέτασεως και δεν λυεται με άλληλογραφία μόνον.

ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΟ: Μία προσωπική εξέτασις δ' άπέφερε μεγαλύ-τερά ώφέλη για την υγεία σας, παρά έκαστο γράμματά. Και τούτο γιατί έχετε άναγκη νευρολογικής εξέτασεως.

ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥ. ΛΟ: Κατά διαστήματα διάφορου διαρκείας άρνείται ο άδελφός να φάη. Αυτό μπορεί να διαρκέσθι και μία έβδομάδα ακόμη, λέγει παράγματο τις πιο πολλές φορές άσυνάρτητα. Γελά και χειρονομεί μόνος του άνατίως. Μονολογεί και παρανοήματα για τους θεοδύους και τις φωνές που τον ένοχλούν και που στην πραγματικότητα δεν ύπαρχουν. Παραμένει ώρες ολόκληρες άκίνητος στο ίδιο μέρος του δωματίου. Αποφύγει τις συναναστροφές και έχει έντελως άλλάξει ό χαρακτήρας του. Δεν χιλάσθιται περισσότερο, ά-γαπητέ μου, για να σας άναγκά-σουν να τρέψτε στον ψυχίατρο. "Όλα όσα μου γράφετε είναι πολύ άσυνήθικά. "Ο άδελφός σας έχει άναγκη κλινικής παρακολούθησεως και θεραπείας.

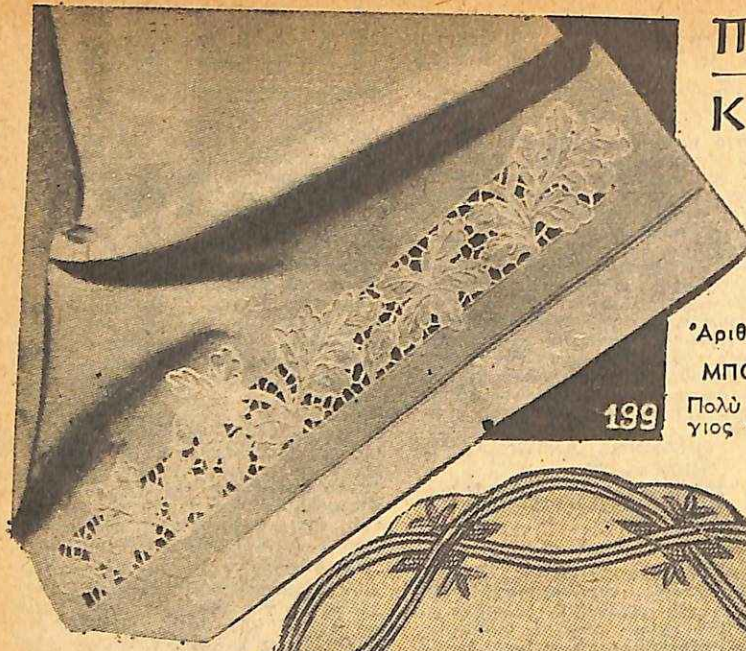
ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΥΡΙΑ. Γ.Γ.Γ.: Μόνιμος ταχυκαρμια, άνησυχία, άνιπνις, άδυναμία, έξάψεις, φωνητάματα, νευρά, κλαίματα... σας βασανίζουν εδώ και λίγους μήνες. Πρό πάσης άλλης ένεργείας και εξέτασεως να μετρή-σετε τον Β α σ κ ο Με τ α β ο λ ι σ μ ο. Με την εξέτασι αυτή στα χέρια να έπισκεφθιτε τον νευρολόγο σας.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ. Ένταύθα: Δεν πρέπει να έξακο-λουθιτε να κάμνετε την κατάστα-σιν σας από την ήμερα σας, που καθώς γράφετε είναι και τόσο κα-λή και μορφωμένη. Δεν βγαίνει κατ' καλό με το να κοιτάτε ώρες ολόκληρες μόνι στο δωμάτιό σας.

Αντίθετα λίγη θεραπεία από τον ψυχίατρο της έμπιστοσύνης σας, θα σας άπαλλάξθι όριστικά και άσφαλώς από την τρομερή αυτή μελαγχολία. Δεν δικαιολογείσθε κοπέλα 19 έτών στην Αθήνα, να έγκαταλείπετε έτσι τον εαυτόν σας.

ΑΝΘΟΥΛΑ. Ένταύθα: "Όλα τα πράγματα και γεγονότα στη ζωή μας έχουν το χρώμα που μόνι μας τους δίνουμε. Να συνηθίστε να συμβιβάζεσθε με τη ζωή. "Όσο κι' αν αντίδρασι κανένας με στενοχώριες και δάκρυα, τα γεγονότα ακολουθούν το δόμο τους. "Ο νευρολόγος σας θα σας βοηθήσθι σημαντικά στο να καμώρη το νευρικό σας σύστημα. Και πάλιν μη άφίνετε τα γεγονότα να σας άποχύνουν.

ΑΤΥΧΗΟΝ ΣΤΗ ΖΩΗ. Πάτρας: Δ ι α σ π α ρ τ ο ς ν ε υ ρ ο λ ο γ ι κ ω δ ε ι ε ί ν α ι μ ι α άρκετά σοβαρή άρρώστεια του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος. Δεν γίνεται καλώς με δυο-τρεις ένεσεις Πενικιλίνης, όπως περιμένετε. Χρειάζεται συνεχής νευρολογική παρακολούθησις, θεραπεία, ύπομνη και έπιμονη. Άκολουθήστε τη θεραπεία του νευρολόγου σας, είναι πολύ καλή.

Επεξηγήσεις
των σχεδίων
του παρα-
τήματος κεν-
τημάτων αρ.
29 του παρόν-
τος τεύχους

Αριθ. 197

ΛΟΥΛΟΥΔΑΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

Είναι ώρα να δλέηται κανείς στρωμένο το τραπέζι του με λουλούδια σε ποικίλους χρωματισμούς. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι ή μία γωνία με την γιρλάντα της, και το μποκέτο με τις προεκτάσεις των λουλουδιών, που σχηματίζουν τη μπορντούρα. Θα επαναλάβετε τη γιρλάντα με τα μποκέτα και την προέκτασι τόσες φορές, όσες θα χρειασθώ για το μέγεθος του τραπεζομαντηλιού που θα κάνετε. Ένα κανονικό μέγεθος τραπεζομαντηλιού για τσάι, είναι: 1 μέτρο και 20 εκατ. Χ 1 μέτρο και 20 εκατ. Τα πετσέτακια θα τα κάνετε 20 εκατ. φάρδος και 30 εκατ. μακρός. Όλο το κέντημα γίνεται με κλωστή μολινέ με τους εξής χρωματισμούς: Τρεις τόνοι μπλε, τρεις τόνοι κίτρινο, τρεις τόνοι ροζ και τρεις τόνοι πράσινο. Τα λουλούδια κεντώνται με πεταχτή βελονιά, το κέντρο μερικτών λουλουδιών με πλακέ ρίζα και άλλων με σπαράκι. Τα κλαράκια και φύλλα, με ριζοβελονιά. Την κλωστή σας θα τη μεταχειρισθήτε τρι-κλώνη.

Αριθ. 198

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΣΕΜ - ΝΤΕ - ΤΑΜΠΑ

Θα κεντήσετε αυτό το σεμέν-ντε-τάμπα, πάνω σε πολύ λεπτό λινό ή οργαντίνα. Η μπορντούρα θα κεντηθεί με πουάν ντ'όμπρ, και φιλ-ντρε. Τα φυλλαράκια με πλακέ ρίζα. Γύρω -

48

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

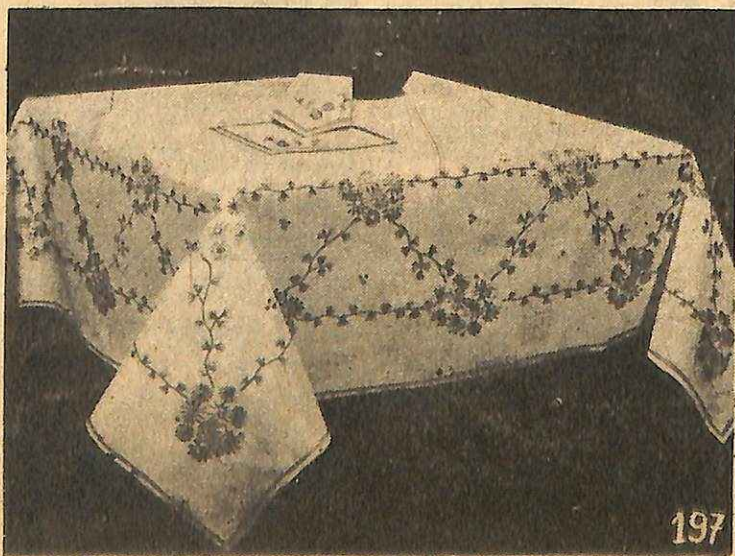
γύρω θα κάνετε το γλωσσάτο τελείωμα φεστόνι. Αν μεταχειρισθήτε άσπρο ύφασμα θα κάνετε όλο το κέντημα με μπέζ πολύ άνοικτη κλωστή, άλλως θα μεταχειρισθήτε το ίδιο χρώμα κλωστής με το ύφασμα.

Αριθ. 199

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ ΡΙΣΕΛΙΕ

Πολύ καλλιτεχνικός και τελείως καινούργιος τύπος αυτός ο άντρεντέ με το ρ-σελιέ. Το ίδιο σχέδιο μπορείτε να το μεταχειρισθήτε σε λεπτό λινό για τραπεζομαντήλο γύρω-γύρω και συγχρόνως να δημιουργήσετε με τον ίδιο άντρεντέ ένα καρέ για το μέσον. Επίσης μπορείτε να το μεταχειρισθήτε για άπανωσέντονο. Το ρι-σελιέ κεντιέται όλο με βελονιά φε-στόνι και τα έ-σωτερι κ'ά τών φύλλων με ριζο-βελονιά.

198

Αριθ. 200

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

Αυτό το τραπεζομαντηλάκι για τσάι καθώς και για οποιαδήποτε άλλη στιγμή, όπως για το πρωινό σας ή ένα γεύμα τελείως φιλικό, κεντιέται όλο με σταυροβελονιά πάνω σε χονδρό λινό μπέζ. Το σχέδιο που σας δίνουμε στο παράρτημα είναι το τέταρτο του όλου σχεδίου που βλέπετε στην εικόνα αυτή. Ολόκληρο το τραπεζομαντηλάκι είναι διαστάσεων 95Χ95 εκατ. Τους χρωματισμούς τους δίνουμε με διαφορετικά σημεία των καθένα. Το σχέδιο που θα κεντήσετε με την κίτρινη κλωστή θα το περάσετε κατόπιν έξωτερικώς όλο με καφέ κλωστή και με βελονιά γαζάκι. Θα το κεντήσετε με κοτόν - περλέ Νο 12. Ποσέξετε να είναι ή μάρκα του κοτόν - περλέ καλή για να μη ξεβάφει στο πλύσιμο.

Αριθ. 201

ΜΠΟΥΚΕΤΑΚΙΑ

5 διαφορετικά πουκετάκια. Μ' αυτά μπορείτε να γαρνίσετε μικρά και μεγάλα καρέ και τραπεζομαντήλα. Θα κεντηθούν με πεταχτή βελονιά τα μεγάλα λουλούδια και με πλακέ ρίζα τα μικρότερα λουλούδια και φύλλα. Τα κλαράκια και οι διαφορές άκρες θα κεντηθούν με ριζοβελονιά ή γαζάκι. Θα μεταχειρισθήτε κλωστή μολινέ, σε δύο τόνους για τον κάθε χρωματισμό.

T. K.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΑ

● **ΒΑΚΕΛΙΤΗΣ ΣΑΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ.** — Αν έχετε σκεύη ή ότιδήποτε άλλα πράγματα από βακελίτη, μπορείτε να τα κάνετε πάλι σαν καινούργια, αν τα αλείψετε με κερί και τα τρίψετε ελαφρά με ένα μάλλινο πανάκι, για να γυαλίσουν.

● **ΤΑ ΠΛΕΧΤΑ ΣΑΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΗ ΦΟΡΜΑ ΤΟΥΣ.** — Αν αντί της λουρίδας πάνω στους ώμους, ράψετε ένα καλό κομμάτι στερεό πανί στις ζακέτες ή στις μπλούζες σας. Η φόρμα αυτή πρέπει να έχει πλάτος 10—12 πόντους περίπου και να στερεωθεί στο άνοιγμα του λαιμού και στη ραφή των μανικιών.

● **ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ ΞΕΒΑΦΕΙ.** — Για να δέητε αν ένα ύφασμα ξεβάφει, πάρτε ένα μικρό κομματάκι από αυτό και βουτήξτε το σε ζεστή σαπουνάδα. Κατόπιν στρίψτε το καλά μέσα σε ένα άσπρο πανί. Αν το ύφασμα βγάλει χρώμα, πρέπει να το πλένετε μόνο του με κρύο ή με χλιαρό νερό.

● **ΜΠΑΡ ΣΤΗΝ ΙΝΤΙΑΝΟΠΟΛΙ.** — Ένα από τα μεγαλύτερα ξενοδοχεία ένα μπάρ για γυναίκες. Στην πόρτα του κρέμεται μια επιγραφή με τις λέξεις στην Ιντιανόπολι άνοιξε ξεις αυτές: Επιτρέπεται ή είσοδος και στους κυρίους — μόνον όμως αν συνοδεύονται από κυρίες.

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ άπαντά στις άναγνώστριες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που άφορά την...

ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΛΗ Π. — Οι λεκέδες για τους οποίους με ρωτάτε πιθανόν να είναι. Μικροχρωστικοί Λειχήνες. Πάντως πρόκειται περί εξανθήματος καθαρώς παθολογικού για το όποιο αρμόδιος θα είναι όχι ο αισθητικός αλλά ο παθολόγος—δερματολόγος.

ΓΑΛΑΖΙΑΝ ΑΝΕΜΩΝΗΝ. — Να ποσέξετε να ζητήσετε από την Γραμματεία του Θεραπευτηρίου 6—7 τελείως φιλικά την οδηγία για την τόνωσι των μαλλιών, επιδεικνύουσα την παρούσα απάντησίν μου.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΛΑ. — Νεώτερες απόψεις της Ιατρικής είναι ότι οι λεκέδες του δέρματος δεν οφείλονται στο ήπαρ αλλά στην έκ διασέσεως ευπάθεια του υποστρώματος της επιδερμίδος. Πρέπει να εξετασθήτε 7—8 μ.μ.

Α.Α.Μ. — Να στείλετε τη διεύθυνσίν σας για να σας απαντήσω ιδιαίτερώς ή καλύτερα όταν έλθετε στην Αθήνα να περάσετε να εξετασθήτε τελείως φιλικά επιδεικνύουσα την παρούσα πρόσκλησίν μου.

ΤΙΝΑ Ρ. 18. — Πρέπει να καθοδηγηθήτε από ειδικόν ορθοπεδικό για την εφαρμογή των καταλήλων μεταλλικών υποστηρίγμάτων στα πόδια του παιδιού σας ώστε αυτά να διορθωθούν με την πάροδο του χρόνου.

ΚΑΜΕΛΙΑΝ. Πειραιά. — Την πομάδα για τις βλεφαρίδες να μεταχειρίζεσθε επί ένα μήνα και να διακόψετε τον δεύτερον και ούτω καθ' εξής επί τρεις σειρές χρήσεως. Πιθανόν για την ένδε-χόμενη ερυθρά βλεφαρίτιδα από την όποια πάσχετε να χρειασθούν να γίνουν πιδ Θεραπευτήριου κατη-ρίσεως τονωτικές των ριζών των βλεφαρίδων.

ΖΑΚΕΛΙΝΑ. — Οι κραταεληές ή ακροχορδώνες για τις όποιες με ρωτάτε θα εξαλειφθούν τελείως ανώδυνως και χωρίς να υπολειφθή κανένα σημάδι. Να περάσετε 6—7 μ.μ.

ΤΑΣΙΑΝ 1925. — Έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας επιτρέπουν να αγοράσετε τονωτική κρέμα ή ειδική «Αντιρίντ» τότε προμηθευθήτε ένα σαλινάριον λα-νολίνης «Μελμάν», το αδειάζετε σε ένα αποστειρωμένο βάζο εις το όποιο ανάκατε με την ως άνω αλοιφή διατηρείτε σε ψυ-γείο ή δροσερό μέρος. Την χρη-σιμοποιείτε και για τα χέρια σας.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Π. — Να προσφύλασσετε το δέρμα του προσώπου σας από τον ήλιο με την ανώτερη αναγραφόμενη τονωτική κρέμα. Επίσης να σκεπάσετε το πρόσωπό σας με πράσινο βέλο. Οι κυριότερες άνωλογίες για το ύψος σας 1.57 είναι: Περιφέρεια στήθους στις θηλές γύρω στα 90 εκ. Μήκος 57 εκ. Περιφέρεια λε-κάνης στο πιδ πρόδεον επίπεδο των γλουτών γύρω στα 91 εκ. Το Σάρος σας πρέπει να είναι 53 έως 54 κιλά.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΓΙΟΥΛΙ. — Για το ύψος σας 1.55 πρέπει να ζυγίζετε το πολύ 51 έως 52 κιλά προκειμένου για την ηλικία σας των 15 ετών. Έχετε υπ' όψιν σας ότι ένα παχύ άτομο δεν είναι δυ-σκολόν να αδυνατίσει ποτέ χωρίς να υποβληθή σε κατάλληλη διαί-τα.

τα για ένα άρσιμένο χρονικό διά-στημα. Η μέθοδος αυτή συνίστα-ται στο να ζυγίζεσθε δυο φορές την εβδομάδα την ίδια ώρα και στην ίδια ζυγαριά και ανάλογα ν' αυξομειώνετε ή και να ελάττω-τε μέχρι τελείως παραλείψετε τα ζυμαρικά, εν γένει τα αμυλούχα καθώς και τα γλυκά. Η κυρία τροφή σας θα βασίζεται σε ένα ελάχιστον όριον λευκαυτούχου τροφής. Θα αποφεύγετε να πινε-τε ύδαρ εν γένει περισσότερον ά-πό δυο έως τρία μεγάλα ποτήρια. Πρέπει όμως να έχετε υπ' όψιν σας ότι εάν ή παχυσαρκία σας είναι παθολογική στα ως άνω θα προστεθή και ειδική θεραπεία. Πάντως για την ηλικία σας τον λόγον έχει ειδικός Ιατρός εάν έν-δεικνύται — και πώς — να υπο-βληθήτε σε θεραπεία παχυσαρ-κίας.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΟΝ. — Σας άπαντώ ιδιαίτερώς.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΟ ΓΙΟΥΛΙ. — Για το άνάστημά σας 1.75 είναι πολ-ύ καλή ή απόστασις διαπεδού έ-ως ήδίκην σύμφων 90, διότι συ-ν το δίδει την όμορφιά των μακρό-χυτων ποδιών. Η μέση 54 είναι εξαιρετικά λεπτή. Η περιφέρεια στις θηλές των μαστών 74 είναι μικρή φυσικά άλλ' αυτό θα οφεί-λεται στο ότι είσθε μόνον 15 ε-τών ακόμη. Επίσης ή περιφέ-ρεια της λεκάνης 82 έχει το πε-ριώριον για να διευρυνθή και μέχρι 100 εκ. όταν θα διαμορφω-θή καλύτερα στην ηλικία των 20 ετών όποτε ή περιφέρεια της μέσης μπορεί να αύξηθι και κατά 10 και πλέον εκ. Το άρος σας για την πλήρη άνάπτυξιν των άνα-λογιών σας μπορεί να φθάση τα 66 κιλά.

ΣΑΣΑ. — Σας εύχαστώ για το δακτυλογραφημένο και λακωνι-κό γράμμα σας. Με γράφετε ότι έχοντάς το ώραιότατο άνάστημά 1.70, είσθε «δυστυχώς» ύψηλή. Δυστυχώς άγαπήτη μου δεν ύ-πάρχει τίποτε ως θεραπεία που να παχύνι μόνο τα πόδια σας. Ο χορός στις μύτες δημιουργεί πα-χύτερους μυώνες άλλ' ύστερα ά-πό πολυχρόνη εξάσκηση και όχι πάντοτε. Δοκιμάστε να παχυ-τέ όλη μαζί. Πάρνετε και άλλο πάχος σε όλο το σώμα.

ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ. — Το άν-τίστροφο από ό,τι ίσχυει για να αδυνατίσει κανείς ίσχυει για να παχύνι. Διαβάσετε ανώτερω σχε-τικές οδηγίες. Το γάλα θα σας παχύνι εάν μαζί με ό,τι άλλο θα φάτε, αποδώσει την ποσότητα τροφής (και έπομένως θερμίδων) που θα υπερβαίνι το άσο θα χρειά-ζεται για να διατηρήσετε σταθερό άρος. Δεν ποχναίνι ιδιαίτερα το κομμηδί ούτε σας το συνιστώ για διάφορους λόγους.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ Χ. — Για το ά-νάστημά σας 1.62 το άρος σας πρέπει να είναι 57 κιλά. Δεν εί-σθε κοντή. Με βραδυό ταικούνι 10 εκ. θα έχετε ύψος 1.721. Είναι πι-θανόν να ψηλώσετε έφ' όσον είσθε 18 ετών. Οι κυριότερες άναλογί-ες του σώματός σας πρέπει να είναι: Περιφέρεια στήθους 91 εκ. Μέση 59 εκ. Λεκάνη έως 95 εκ.

ΛΕΥΚΟ ΧΡΥΣΑΝΘΕΟ. — Ψηλή, έσθη και με γαλάνα μά-τια, είσθε ό άντερεμένος τύπος της ελληνικής φυλής. Τώρα άσο για τα φρύδια και τις βλεφαρί-δες συμφωνά ό,τι πρέπει να σκου-ραίνουν. Θα μεταχειρισθήτε ειδί-

κές βάφες σε πιάτα και κραγί-νια που θα προμηθευθήτε από τα καλά Μυρωδικία. Να αλείψετε το λαιμό σας προς άποφυγήν του διπλοσάγωνου (το όποιο άσος δεν άποφύγει κανείς πάντοτε) με χυμόν λεμονίου σκέτο ή ελα-φρά αραιωμένο. Επίσης να με-ταχειρίζεσθε πούδρα σκετίνωτε-ρου χρωματισμόν για να σκεπά-ζεται καπώς την κτυπητή λευκό-τητα του δέρματος του προσώπου σας.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ. — Να γράφετε για όσα με ρωτά-τε στον νευρολόγο του Περιόβ-κου. Υποθέτω δε ότι πρέπει να γράφετε και την ηλικία, γένος, και ύψος του παιδιού σας.

ΓΑΡΕΝΙΑΝ. — Να περάσετε να εξετασθήτε την ήμερα και ώρα που θα μπορούτε άφού προηγου-μένης συνεννοήσεως τηλεφωνικός. Να μου υπενθυμίσετε στο τηλε-φώνο το πειδωνιό σας.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΑΝΑ-ΓΩΝΙΣΤΡΙΑΝ, ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Γ.Μ. 32. να στείλετε διευθυνσίν σας για να σας άπαντήσω ιδιαίτερώς. Να μου υπενθυμίσετε τα ως άνω πειδωνία σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ, ΧΑΝΙΑ, ΑΝΤΙ-ΓΟΝΗΝ, ΚΥΡΡΟΝ, ΤΑΠΕΙΝΟΝ ΙΟΝ, ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΣΑΝΔΗΝ, ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΗΝ ΠΑΤΡΙ-ΝΗΝ, ΑΘΗΝΑΝ, ΧΑΝΙΑ, ΛΟΥ-ΚΙΑΝ Θεολογικήν, ΝΙΝΙΤΕΑΝ, ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ, Βερ-ροίαν, άπαντήσετε έστάλησαν.

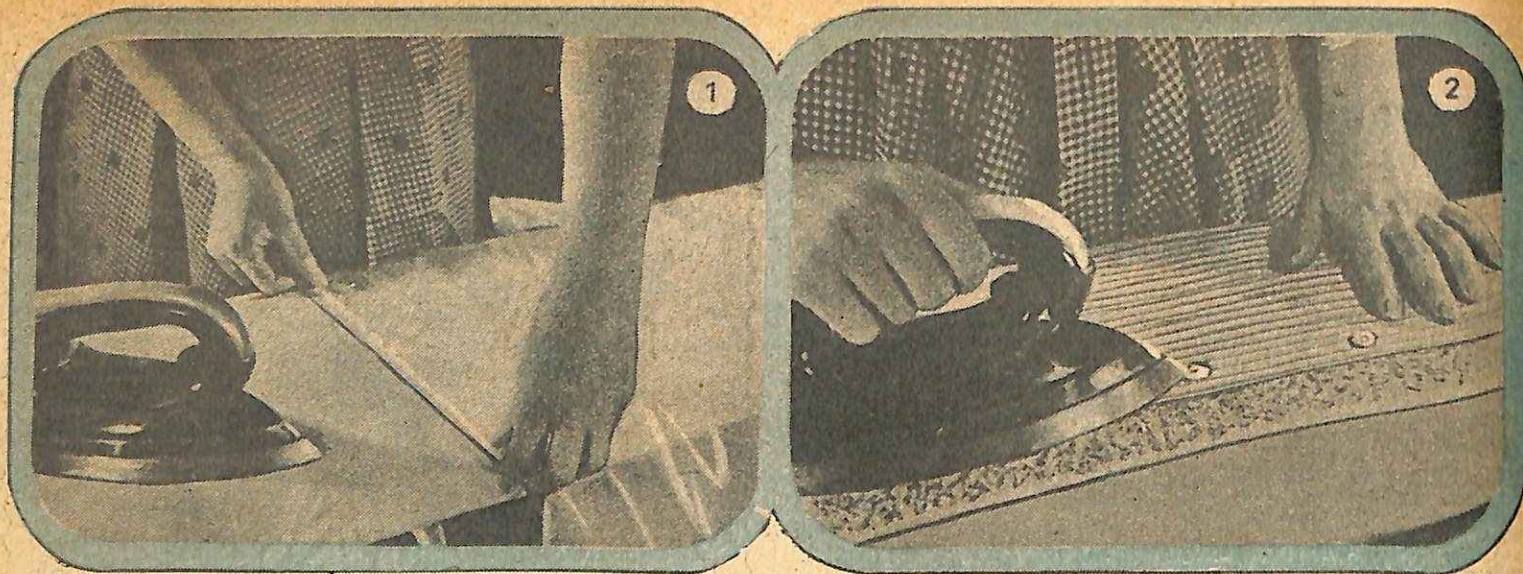
ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευ-τικού Τμήματος του Αθλητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου. Α-θήναι, Γιάν Σπας 38, Τηλέ-φώνον 611-009.

persil

Το προτιμούν
γιατί πλένει
μόνο του,
χωρίς τρίψιμο
και προσταυεί
τα ρούχα
άπ' τη φθορά

PERZIL

Αλλαγή άριθ. τηλεφώνου.
Ο νέος άριθμός τηλεφώ-
νου του
Νευρολόγου-Ψυχιάτρου
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗ
είναι:
614-620

ΕΙΝΕ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΣΙΔΕΡΩΝΕΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ;

ΓΕΝΙΚΕΣ
ΟΔΗΓΙΕΣ

• Η ΣΑΝΙΔΑ ΣΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΠΕΤΣΑΡΙΣΜΕΝΗ • ΝΑ ΣΙΔΕΡΩΝΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΤΗΝ ΙΣΙΑΔΑ ΤΟΥ • ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΥΟ ΧΕΡΙΑ — ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΝΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΕ ΤΟ ΣΙΔΕΡΟ ΠΙΕΖΟΝΤΑΣ ΤΟ — ΜΕ ΤΟ ΑΛΛΟ ΝΑ ΤΕΝΤΩΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΤΕ ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ • ΜΗ ΣΙΔΕΡΩΝΕΤΕ ΤΑ ΣΓΟΥΡΑ

1 Κάντε μια ίσια γραμμή στη σανίδα σας. Θα σας χρησιμεύσει για να σιδερώσετε ίσια τις κουρτίνες σας. Θα προσέχετε να συμπίπτει πάντα η άκρη του στρίψωματος με τη γραμμή της σανίδας και θα σιδερώσετε προς την ίδια κατεύθυνση.

2 Για να καλοσιδερώσετε τα μπροστινά του πουκαμίσου εκεί όπου υπάρχουν τα κουμπιά και οι κουμπότρυπες, βάλτε από κάτω από τα μέρη αυτά χνουδάτη πετσέτα.

3 Τα κεντήματα θα τα σιδερώσετε πάντοτε από την ανάποδη για να βγαίνουν ανάγλυφα από την καλή. Το υπόλοιπο ύφασμα μπορείτε, αν θέλετε, να το σιδερώσετε προηγουμένως από την καλή (χωρίς να περνάτε το σίδερο πάνω απ' τα κεντήματα). Αν το κέντημα είναι πολύ φουσκωτό, γλυστοήστε με ταξιδιού κεντήματος και σανίδας, ένα πολύ λεπτό φανελλάκι.

4 Ένα μικρό σκουπάκι κι ένα κεσεδάκι σαν αυτά που βλέπετε, θα σας βοηθήσουν να ραντίζετε και να υγραίνετε τα ρούχα, πολύ καλά.

5 Φτιάξτε με σύρμα ένα κρεμαστήρι για τη σανίδα σας. Θα σώσετε χώρο και θα τη διατηρήσετε σε πολύ καλή κατάσταση αν την κρεμάτε κάπου ψηλά (με το μέρος του

πανιού της προς τον τοίχο).

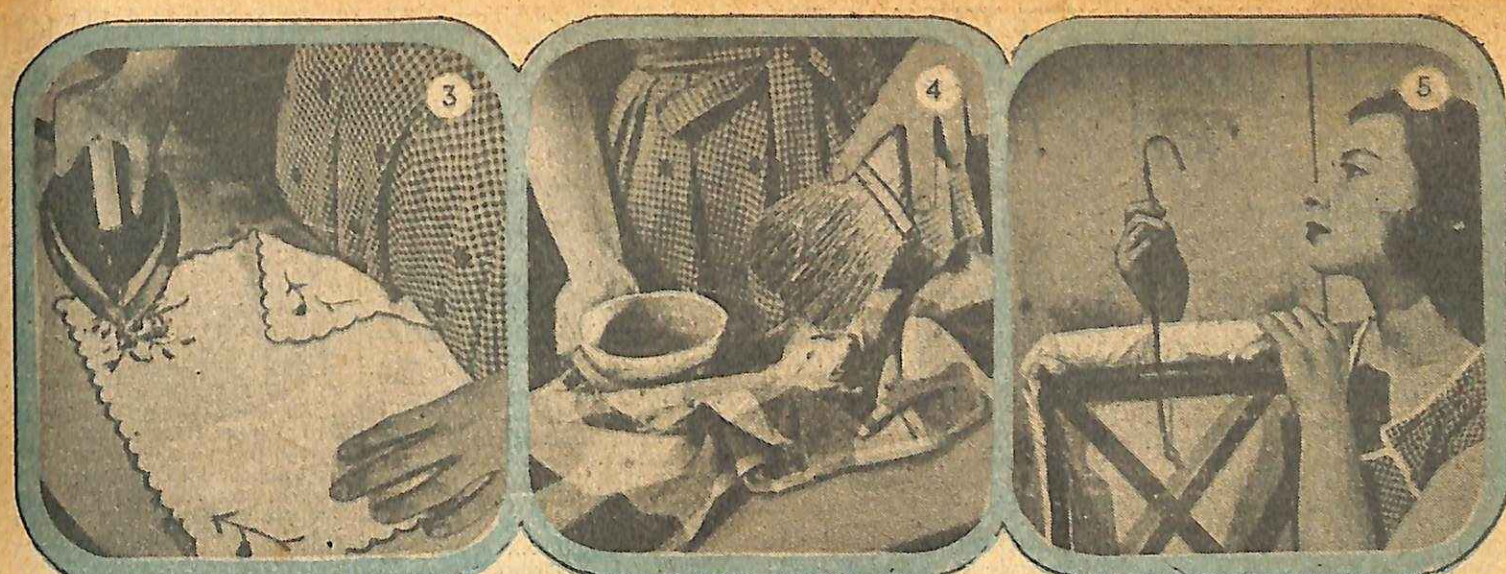
6 Όταν σιδερώσετε σεντόνια, στορία ή άλλα μεγάλα κομμάτια, τοποθετήστε πλάι στη σανίδα σας ένα τραπεζάκι, που θα τα εμποδίσει να σέρνονται χάμω και θα σας διευκολύνει στο δίπλωμα.

7 Για να αποφεύγετε τα «ρυτιδώματα» στις άκρες του γιακά που δημιουργούνται καθώς σπρώχνετε τα μπόλικα σιδερώνοντας, να αρχίζετε πάντοτε το σιδερώμα από τις μύτες, με κατεύθυνση προς το κέντρον του γιακά. Ότι μαζεμένη εκεί θα το «πιήτε» με το σίδερο τεντώνοντας ελαφρώς το γιακά. Αν μείνει ένα ανεπαίσθητο φούσκωμα (τυχαίνει καμιά φορά σε μερικά ύφασματα) θα το πάρει ο γύρος του λαιμού μόλις φορεθεί ο γιακάς.

8 Την όψη του ώμου θα την καλύψετε με ένα υγρό πανί και θα σιδερώσετε σε σίδερο.

9 Το ειδικό μαξιλαράκι με το οποίο σιδερώνουμε τους ώμους, μπορεί να αντικαταστήσει ένα μπόλ ή κουπάκι με στρογγυλό πάτο, τυλιγμένο σε χνουδάτη πετσέτα.

10 Για να ξαναδώσετε φρεσκάδα στα μαλακωμένα βελάκια σας, σιδερώστε τα πάνω σε ένα κηρόχαρτο.

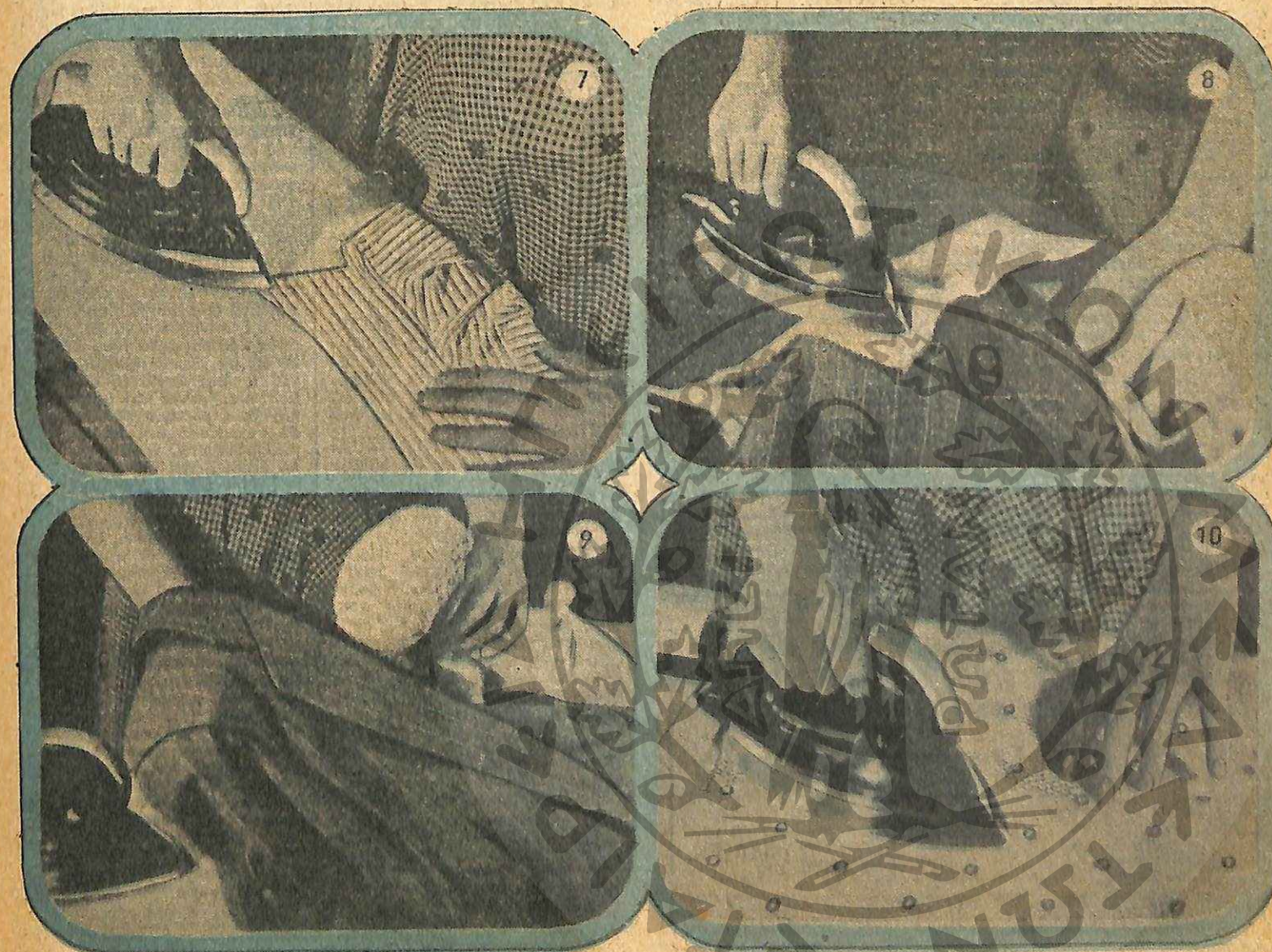
ΑΣΦΑΛΩΣ ΟΧΙ!

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΜΕΡΙΚΑ ΚΟΛΠΑ ΚΑΙ Ν' ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕ ΠΙΣΤΑ ΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΑΥΤΗΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ («ΕΠΟΝΣ»), ΚΑΙ ΤΑ ΜΠΟΥΡΝΟΥΖΙΑ, ΠΕΣΚΙΡΙΑ Κ.Λ.Π. • ΜΗ ΠΟΛΥΠΑΙΔΕΥΕΣΤΕ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΡΟΥΧΙΣΜΟ Π.Χ. ΓΙΑ ΤΑ ΣΕΝΤΟΝΙΑ, ΠΕΤΣΕΤΕΣ, ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, Ή ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΟΧΕΙΡΑ

ΚΟΜΜΑΤΙΑ. ΔΩΣΤΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ ΣΤΑ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ, ΤΑ ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ, ΕΣΩΡΟΥΧΑ, ΤΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΡΟΥΧΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑ, ΦΙΝΑ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΓΕΝΙΚΕΣ
ΟΔΗΓΙΕΣ

ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

(Η σκηνή παριστάνει την... πλατεία ενός θεάτρου, στο Λονδίνο. Η αούλα, ότι έχει ανοίξει. Παίζεται μια πενταπρακτική «φαντασμαγορία».)

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ (στον άντρα της). — Κάθεσαι καλά; Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Όπως ή- ποτε... Μην ανησυχείς...

ΤΖΙΜΜΥ (ό γιος τους, ένα μικρό αγόρι με κεφάλι σαν α- χλαδι και με στριγγιά φωνή). — Εγώ, δεν βλέπω τίποτα...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μά, μικρό μου, τώρα μόλις άρχισε ή παράσταση... Ά! Τζίμμι, για ιδες τί άρσάκι πούνε, τί χαριτωμένα χοροπηδάν οι νάνοι γύρω στη φωτιά... Και τί διορ- φή που είν' ή νεράϊδα.

ΤΖΙΜΜΥ. — Δέ βλέπω τίπο- τε... Πούναι οι νάνοι; Πούναι ή νεράϊδα;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Τί άνοιχονόμητο, Θεέ μου, πού είν' αυτό τό παιδί! Κάποτε φρό- νιμα, Τζίμμι... Μην κουνιέσαι έτσι!... Μούχεις φέρεϊ ζαλαδα.

ΤΖΙΜΜΥ. — Τί φταίω εγώ αν δέ βλέπω! Νά, είν' ετούτο δώ τό καπέλο της μπροστινης κυρίας, πού δέ μ' άφίνει να δώ!

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ (πρός τόν σύζυγό της, άναγνωρίζου- σα την ορθότητα της παρατη- ρήσεως). — Άντρέα, ό μικρός παραπονιέται για τό καπέλο της κυρίας. Δέν τόν άφίνει, λέει να ιδή τίποτε...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (φιλοσοφι- κά). — Έ, καλά... Τί θέλεις να κάνω εγώ...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Ν' αλλάξω θέσι με τόν μικρό.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Κάθε φο- ρά έχωμε την ίδια ιστορία. Άς είναι φέρε άποδώ τό παιδί... Δέ μ' άρέσουν οι φασαρίες... (αλλάζουν θέσι).

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Έ, ευχαρι- στήθηκες τώρα; (Κάθεται πι- σω από ένα καπέλο, ή μάλλον από ένα θουλό γυναικικών και λουλουδιών. Άπότομα:). — Δι- άβαλε! Μωρ' τί καπέλο είν' αυτό!...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Δέν είχε δικήν λοιπόν ό μικρός πού παραπονιόταν;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (αγγίζοντας τόν ώμο της κυρίας με τό με- γάλο καπέλο). — Συγγνώμη κυρία μου. Έχετε την ευγενή καλωσύνη να θγάλετε τό καπέ- λο σας; (Η κυρία δέν καταδέ- χεται να δώση άπάντησι).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (επιμένει).

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Δέν είχα δικήν λοιπόν ό μικρός πού παραπονιόταν;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (αγγίζοντας τόν ώμο της κυρίας με τό με- γάλο καπέλο). — Συγγνώμη κυρία μου. Έχετε την ευγενή καλωσύνη να θγάλετε τό καπέ- λο σας; (Η κυρία δέν καταδέ- χεται να δώση άπάντησι).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (επιμένει).

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Δέν είχα δικήν λοιπόν ό μικρός πού παραπονιόταν;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (αγγίζοντας τόν ώμο της κυρίας με τό με- γάλο καπέλο). — Συγγνώμη κυρία μου. Έχετε την ευγενή καλωσύνη να θγάλετε τό καπέ- λο σας; (Η κυρία δέν καταδέ- χεται να δώση άπάντησι).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (επιμένει).

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Δέν είχα δικήν λοιπόν ό μικρός πού παραπονιόταν;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (αγγίζοντας τόν ώμο της κυρίας με τό με- γάλο καπέλο). — Συγγνώμη κυρία μου. Έχετε την ευγενή καλωσύνη να θγάλετε τό καπέ- λο σας; (Η κυρία δέν καταδέ- χεται να δώση άπάντησι).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (επιμένει).

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Δέν είχα δικήν λοιπόν ό μικρός πού παραπονιόταν;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (αγγίζοντας τόν ώμο της κυρίας με τό με- γάλο καπέλο). — Συγγνώμη κυρία μου. Έχετε την ευγενή καλωσύνη να θγάλετε τό καπέ- λο σας; (Η κυρία δέν καταδέ- χεται να δώση άπάντησι).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (επιμένει).

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Δέν είχα δικήν λοιπόν ό μικρός πού παραπονιόταν;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (αγγίζοντας τόν ώμο της κυρίας με τό με- γάλο καπέλο). — Συγγνώμη κυρία μου. Έχετε την ευγενή καλωσύνη να θγάλετε τό καπέ- λο σας; (Η κυρία δέν καταδέ- χεται να δώση άπάντησι).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (επιμένει).

— Τί θα σάς πείραζεν έν τού- τοις, κυρία μου, να θγάλετε τό καπέλο σας... (καμμία άπάν- τησι)

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κι' ύστερα, σου λέει, είναι κυρίες τού κόσμου!... Με τό ζωολογι- κό αυτό κήπο στο κεφάλι! Και δέ μιλάει περισσότερο από τι μιλούν οι μωμίες της Αιγύ- πτου!

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (ύτόν σύζυ- γο της κυρίας με τό καπέλο). — Έχετε την καλωσύνη να πα- ρακαλέσετε την κυρία σας να θγάλη τό καπέλο της...

Η ΚΑΠΕΛΟΦΟΡΟΣ ΚΥ- ΡΙΑ (στον άντρα της). — Έ- αν τολμήσει να μου μιλήσει για τό καπέλο μου, Σάμ, σε προειδοποιώ πως θα τάχωμε άσχημα!

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Κα- λέ, τί άνθρωπος είναι τούτος! Δέν της μαθαίνει ό άντρας της λίγη συμπεριφορά, λέω γώ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Άστειεύ- εσαι; Φυλάγεται, ό άνθρωπος. Γυναίκα είν' αυτή, ή... βασι- λεύς άγρίων με τό στέμμα του;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕ- ΛΟ. — Σάμ! Άνέχεσαι λοιπόν έτσι να δρίζουν τη γυναίκα σου;

ΤΙΚΑ δέ γίνεται τίποτε... Κά- τσε στη θέσι του, Τζίμμι... Ο ΘΕΑΤΗΣ. — Έτσι λοι- πόν; Άστε, να... Άνεδάινω κι' εγώ στο κάθισμά μου. Θέ- λω να δώ τη σκηνή.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ. — Καθήστε χάμω!... κάτω!... Τί κατά- στασις είν' αυτή!... (Ο θεα- τής, έξω φρενών, ξανακάθεται στο κάθισμά του.)

ΤΖΙΜΜΥ (ουρλιάζοντας). — Μπαμπά!... Ο κύριος πού κά- θεται πίσω με τσιμπά στα πό- δια!... Άχι!... άχι!

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ ΧΟΝ- ΤΡΗΣ ΚΥΡΙΑΣ. — Θα πάψης, κύριε, να τσιμπάς τό παιδί; Δέ σου φαίξε σε τίποτα, θάρρῶ...

Ο ΘΕΑΤΗΣ. — Βγάλ' τε σεϊς προηγούμενως τό καπέλο της κυρίας.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ. — Σιωπή!... Κάτω!... Παρ' τε από κεί τό παιδί! Βγάλ' τε τό καπέλο!... Κάν' τε ήσυχία!... Βγάλ' τε τους έξῶ!... Ντροπή!...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ ΚΑΠΕ- ΛΟΦΟΡΟΥ (με χαμηλή φωνή, στο αὐτί της γυναίκας του). — Δέν θγάξεις τό καπέλο σου να ξεμπερδεύουμε!...

Η ΚΑΠΕΛΟΦΟΡΟΣ (πνι- γομένη από την άγανάκτησι). — Παρ'!... Τί πράγμα, λέει; Νά θγάλω τό «κα... κα... καπέ- λο μου!... Θα προτιμούσα να με κόψουν κομματάκια!

Η ΤΑΞΙΘΕΤΡΙΑ. — Κάμετε σιγά! Κύριοι σάς παρακαλώ... Θα με άναγκάσετε να φωνάξω τους πόλισμαν... Άπαγορεύε- ται να στέκωνται όρθιοι πάνω στα καθίσματα... Έμποδίζετε τους άλλους να ιδούν... Σας παρακαλώ, κύριε!... (Με τό πολλά, ξανακαθίζουν τόν Τζίμ- μι στο κάθισμά του. Τό κοι- νών ήρεμεί. Ο Τζίμμι κλαίει μ' άναφυλλητά, σιωπηλά. Και, προσωρινῶς ή καπελοφόρος κυρία θριαμβεύει!)

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

Στό τμήμα προσωπικού τών Τραπεζών μια γυναίκα για να διευθύνη τό γυναικείο προσωπικό πού εργάζεται.

ΜΙΛΑΝΟ, Μάιος. — Μά μέρα, έδώ και λίγον καιρό, μία υπάλληλος της Φέρστ Νάσι- γαλ Μπάνκ τού Πόρτλαντ τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, έκανε μια ύπόδειξι στη Διοίκηση: Δεδωμέ- νου ότι τό γυναικείο προσωπι- κό της Τραπεζής άνέρχεται σε 1200 υπαλλήλους, θα έπρεπε στο Τμήμα Προσωπικού να ύ- παρχη μία γυναίκα στην οποία να μπορούν να άποτεινώνται οι γυναίκες υπάλληλοι της Τραπε- ζής για πάσης φύσεως συμβου- λές. 'Η Διοίκηση της Τραπε- ζής έδεδχεθηκε άμέσως την πρό-ταση, και μάλιστα έδωσε... δώ- ρον 100 δολάρια στην υπάλ- ληλο, ενώ άλλο ένα δώρο την περιμενε στο τέλος τού έτους, δραβείον για την «πιο έξυπνη ιδέα της χρονιάς».

Η «πιο έξυπνη ιδέα της χρο- νιάς» δρῆκε άμεση εφαρμογή και μία ύποταμιας τού 'Υπο- καταστήματος της 'Ορεγκόν ά- νελαβε τά καθήκοντα της «συ-μβούλου».

Ένα γραφεϊο με τέ- λεια άκουστική άπομόνωσι έτε- ςθη στη διάθεση της διδως Μαί- ρης Μαρτίνι, για να μπορη να δέχεται τις συναδέλφους της και να άκούη τά προβλήματά τους, χωρίς τη συμμετοχή... ά- διάκριτων αὐτιών. Πρώτη της δουλειά ήταν να έπισκεφθῃ όλα τά Τμήματα της Τραπεζής, να άνακοινώση στις γυναίκες υπάλ- ληλους την ίδρυσί τού Γραφεί- ου και να τους εξηγήση τη σκυ- πιμότητά του. Τά προβλήματα της δουλειάς, όπως και τά έξῶ- υπηρεσιακά προβλήματα κάθε γυναίκας μπορούσαν να άνα- πτυχθούν έλεύθερα στη συνά- δελφούς τους πού θα έφρόντιζε να διορθώση άσποτα, εάν υπήρχαν, στη λειτουργία της υπηρεσίας.

Επίσης πολλές φορές αϊ υπάλ- ληλοι βρίσκονται μπροστά σε προβλήματα ύπηρεσιακά τά ό- ποία δέν μπορούν να άναφέρουν στον προϊστάμενό τους από φό- βο να μη χαρακτηρισθούν άνοή- τες ή άκατάρτιστες επαγγελ- ματικές. Άλλά και μικροπαρε- γνήσεις φέρνουν πολλές φορές σε άδιέξοδο και δημιουργούν προσκόμματα, τόσο στην ομα- λή εξέλιξι της ύπηρεσίας, όσο και στην ψυχική γαλήνη της ύ- παλλήλου, ενώ με τη συζήτησι τού προβλήματος πού της άπα- σχολεί, διαλύονται οι λόγοι πα- ρεξηγήσεως ή λαμβάνονται μέ-τρα ώστε να άποφευχθῇ εις τό μέλλον ή έπαφή μεταξύ τών ύ- παλλήλων πού δέν συνεννοού- νται μεταξύ τους.

Η νέα αυτή ύπηρεσία έχει άποδώσει θαυμάσια άποτελέ- σματα. Καί ήδη τό θέμα μελε- τάται με ένδιαφέρον από τις διευθύνσεις τών τραπεζιτικών ή- δρυμάτων διαφόρων χωρών — μεταξύ τών οποίων και ή 'Ιτα- λία. Δεδωμένου δέ ότι πολλές χιλιάδες γυναίκες σε όλον τόν κόσμο κατέχουν ύπηρεσίες θέ- σεις στη διευθύνσι τών μεγά- λων οικονομικών ήδρυμάτων, εί- ναι βέβαιον ότι τό μέτρο αυτό θα έφαρμόσθῃ με άγαθά άποτε- λήματα για τη λειτουργία τών ύπηρεσιών — και για την ψυ- χική ήρεμία τών γυναικών υπάλ- ληλων.

ΛΙΛΙ ΒΕΡΑ

Φ. ΑΝΕΤΕ-Υ

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς, χρυσό μου. Νά, σε λι- γάκι θα σε πάρη στο γόνατά της ή μαμακούλα σου... Για να μη θέλη, άλλωστε, με κα- νένα λόγο, ή κυρία, να θγάλη τό καπέλο της, ποιός ξέρει... Θάχη ίσως τους λόγους της...

Η ΧΟΝΤΡΗ ΚΥΡΙΑ. — Μην κλαίς,

‘Η Μυρτώ

Ευχαριστώ όλες τις φίλες μου που είχαν την καλωσύνη να μου στείλουν ευχές για το Πάσχα. Τους ευχαριστώ κι' εγώ καθώς και σ' όλες τις αναγνώστριες του περιοδικού μας κάθε ευτυχία και χαρά στη ζωή τους, την δε καρδιά τους ελευθερώ από κάθε στεναχώρια και πλημμυρισμένη από αγάπη όπως μας δίδαξε Εκείνος.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ: ‘Η όλη στάση του δείχνει ένα ενδιαφέρον για σένα αλλά δεν μπορεί να καταλάβεις απ' αυτήν αν αυτό είναι σοφό ή επιπόλαιο. Αυτό θα φανεί με τον καιρό. Εσύ μπορείς να εξακολουθήσεις να φέρεις απ' τους πρώτους και να στείλεις επιφυλακτική γιατί το επάγγελμά του είναι τέτοιο που τους περισσότερους τους κάνει άστατους και τολμηρούς. Πρόσεχε λοιπόν.

ΛΙΑΝΑ: Δεν έπρεπε η φίλη σου να το πη πως συνδέσαι μ' άλλον για να τον κάνει να ζηλέψει. Αυτά τα ψέμματα και τα επιπόλαια τεχνάσματα πρέπει να τ' αποφεύγετε γιατί φέρνουν μάλλον ζημιά. ‘Αν οι σχέσεις σας ήταν πολύ σπένες μπορούσε να του διατυπώσε τις υποψίες σου σαν παράπονο χωρίς σκηνές. ‘Αν δεν είχε τόσο άσχημο προσηγορικό διαφανό. Αυτό είναι το κακό.

ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΗ ΚΟΡΑΝΗ Μ. Χ.: Δεν είναι καλοί οι γάμοι μεταξύ συγγενών για πολλούς λόγους και ιδιαίτερα για το ζήτημα της αιμιμίας. Θα σε συμβούλευα να ρωτήσεις αν επιτρέπεται να τον παντρευθείς. Σε περίπτωση αρνητική θα ήταν καλώς να προσπαθήσεις να βρεις κάποιον που να σου δώσει καλή γνώμη. Δεν είναι μόνο αυτός στον κόσμο! ‘Ασφαλώς θα βρεις κάποιον άλλον να σε νοιάσει και να σου χαρίσει την ευτυχία.

ΒΙΟΛΕΤΤΑ Π.Α.Λ.: ‘Εκάνες πολύ άσχημα που άκουσες τη συμβουλή της φίλης σου. Πρέπει να έρρες πως όσο επιφυλακτική και συγκρατημένη είναι μια κοπέλλα, τόσο πιο πολύ κερδίζει στον έρωτα. Κι' η πιο μεγάλη άγνοια ξεθυμάνει όταν έρχεται ο κόρος απ' τις προχωρημένες σχέσεις. ‘Αν τον αγαπάς και θέλεις να τον συγκαταστήσεις όλα τα χρόνια που έχεις μπροστά σου για να παντρευθείς πρέπει να στείλεις πολύ φειδωλό στις παραχωρήσεις σου. Να είσαι δε βέβαια πως κι εκείνος θα σ' εκτιμήσει περισσότερο. Κι' έχεις ανάγκη απ' αυτή την εκτίμηση και τον σεβασμό του γιατί πάνω σ' αυτήν βασίζεται η αληθινή αγάπη.

Σ.Ο.Σ. Ρ.Μ.Α.: ‘Αγαπητή μου μικρούλα, το γραμμάκι σου με συγκίνησε πολύ γιατί κάποτε κι' εγώ σκεπτόμουν σαν κι' εσένα όπως έλλωστε κι' όλα τα κορίτσια τα περνούσαν αυτά. Είσαι πολύ μυαλωμένη για την ηλικία σου παρ' όλο που η μητέρα σου με τον χαρακτήρα της δεν σε βοηθά καθόλου. Είναι καλό να παραδειγματίζεσαι απ' την οικογενειακή ανωμαλία που έχεις αλλά πρόσεξε μην φθάσεις αργότερα στο άλλο άκρον. ‘Ελπίζω όμως ως τότε να έχεις διασχίσει αρκετά απ' τη ζωή κι' έτσι να μπορείς να δημιουργήσεις μια εύτυχημένη δική σου οικογένεια. Νομίζω πως πρέπει να γράφεις στον φίλο σου η ίδια και να του ζητήσεις μια ελπίδα πάνω σ' αυτά που έγραψες. Μην εμπιστεύεσαι στους κοινούς φίλους. Αυτοί καμιά φορά και ελπίδα τους προσδίδουν κακό. ‘Ανοιξε μια αλληλογραφία μαζί του και καλλιέργησε μια ψυχική επαφή η οποία θα σε βοηθήσει να νιώσεις καλύτερα ο ένας τον άλλον. Είμαι βέβαια πως κάτι μεσολάβησε που τον έκανε να φερθεί ε-

τσι κι' αυτό μόνη σου πρέπει να το ξεκαθαρίσεις.

Φ.Χ.Ψ.Ω.: Θα μπορούσες να σκεφθείς με τον δεύτερον αν είχες ξεκαθαρίσει με τον πρώτον. Δεν είναι τίμιο να ενδιαφέρεται ένα κορίτσι για δυο άνδρες ταυτόχρονα γιατί κάποιον απ' τους δυο θα κοροϊδεύει. Νομίζω όμως πως δεν έχεις πολλές ελπίδες απ' τον πρώτον. Γι' αυτό αν νομίζεις πως αγαπάς λίγο τον δεύτερον ή τον συμπαιθείς πάψε να σκέπτεσαι τον πρώτον. Ολοένα. Τα χρόνια περνούν κι' εσύ δεν είσαι μικρή. Μην τα σπαταλάς λοιπόν περιμένοντας να γυρίσει κάποιος που είναι ίσως για πάντα χαμένος.

ΟΡΦΑΝΟΥΛΑ: Καβάλα: Νομίζω ότι πρέπει να άρκεσθεις στη διαβεβαίωση του και να μην του ξανακάνεις καμιά σκηνή. Να προσπαθήσεις να συμπεριλάβεις μαζί του αφού τον αγαπάς τόσο και να προσέχεις να μην του δίδεις κι' εσύ αφορμή. Δεν έπρεπε να του στείλεις εκείνο το γράμμα. ‘Εφ' όσον αντιμετώπιζετε την άρνηση των γονέων σας για το γάμο σας θα έπρεπε να προσπαθήσετε με τ' άλλο τρόπο να εξομαλύνετε τα εμπόδια με την αγάπη σας κι' όχι να μαλώσετε για ασήμαντες αφορμές. ‘Εκτός πια κι' αν αυτός βαρέθηκε και θέλει να διακόψει αλλά κι' αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσετε γρήγορα και να κανονίσετε τη στάση σου.

ΠΟΝΟ ΠΟΛΥ ΠΟΝΟ: Σ' ευχαριστώ, ιδιαίτερα για τις ευχές σου. ‘Αλλά γιατί άκουα αγάπητή μου φίλη να πονάς; ‘Αφού βλέπεις πως πέρασε τόσο καιρός χωρίς να γίνει τίποτα δεν τον θυμάσαι πια από τη σκέψη σου; Γιατί να μαρακωνής για κάτι που όπως φαίνεται δεν πορεύεται να σου δώσει ποτέ χαρά; Δεν είναι μόνο αυτός στον κόσμο! ‘Ασφαλώς θα βρεις κάποιον άλλον να σε νοιάσει και να σου χαρίσει την ευτυχία.

ΜΟΔΑ

ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ 16 ΕΤΩΝ. — ‘Αγαπητή μου το γράμμα σας έληξε όταν το περασμένο τεύχος είχε ήδη τυπωθεί. Γι' αυτό δεν απαντούμε στην ερώτησή σας, δεδομένου ότι σας ενδιαφέρει έως τις 27 ‘Απριλίου.

ΒΙΟΛΕΤΤΑ. — ‘Εγώ θα σας συμβούλευα να κάνετε ένα έμπριμο που να είναι τόσο της μόδας. Είναι πολύ κατάλληλο για βράδυ. Διαλέξτε κανένα με μπλε απόχρωση. Κολιέ μπορείτε να φοράτε μαργαριτάρι ή χρυσό. Παπούτσια πέδιλα μαύρα, μπλε ή άσπρα, τσάντα άσπρη.

ΛΙΤΣΑ. — ‘Ο ταφάς σας είναι άμυγιέ, φοριέται όμως και βραδύ, αν ράψετε τον μπουστό απλά. Κάντε τον εφαρμοστό με ντεκολτέ μέτριο και κοντό κίμονο μανίκι. Τη φούστα όπως λέτε. Το άλλο σας δείγμα είναι κατάλληλο για καλό φόρεμα. Οι αστινές ρομπές φορούνται, για το καλοκαίρι όμως καλύτερα να κάνετε μια έμπριμη ματαιακαρό. Είναι πολύ χαρούμενες και δολικές. (‘Αν θέλετε μεταξωτή κάντε μια κόκκινη, μπλε ή πράσινη με άσπρα ποιά). ‘Ασπρα ταγιέρ βεβαίως θα φορεθούν, ιδίως λινά και σαντούνγκ. Το ύφασμα του παλτού σας δεν είναι καλό ούτως ή άλλως, το χρώμα του μάλιστα είναι πολύ της μόδας.

ΚΙΘΑΡΑΝ. — Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Μόλις δοούμε κατάλληλα πέδιλα θα τα δημοσιεύσουμε. Δεν παρουσιάζει πρόβλημα πάντα κάτι που να ξεχωρίζει και ν' αξίζει πρόγναι.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ. — Το φόρεμα όπως μου το περιγράφετε είναι κατάλληλο για την περίπτωση που σας ενδιαφέρει. Πάντως φτιάξτε

και μια άσπρη μπλούζα για την μαύρη σας φούστα, θα σας εξυπηρετήσει πάρα πολύ. Μπορείτε να την κάνετε από νταντέλα του πηχούς ή λενζερύ ώραία εργασμένη ή ακόμα και οργάνζα που είναι επίσης της μόδας.

Ε.Γ.Κ.Θ. — Αυτό που ζητάτε το κάνουμε συνήθως όταν το πίσω μέρος παρουσιάζει κάποιο ενδιαφέρον ή κάποια πρωτοτυπία. ‘Αλλοιώς υποτίθεται ότι είναι εντελώς απλό ή έχει κάποια αναλογία με το μπροστινό. ‘Όσοι μάλιστα ράβουν μπορούν και να τροποποιήσουν ακόμα το σχέδιο κατά το γούστο τους. Καμιά φορά το αποτέλεσμα... είναι και καλύτερο. Θα λάβουμε πάντως υπ' όψιν την παρακάτω σας.

ΜΙΑ ΝΕΑΡΑ ΜΗΤΕΡΑ Φ. Μ. Φ. — Το μπλε-μαρέν είναι πολύ της μόδας φέτος για άμυγιέ φορέματα, π.χ. πλάσε μεταξωτή ζωρίζα. Το μαύρο όμως φοριέται επίσης πάντα, και νομίζω ότι όπως λέτε να το κάνετε θα σας βολέψει περισσότερο. Πρώτα πρέπει να εξασφαλίσει κανείς τα μαύρα, και μετά να συμπληρώσει με ό,τι άλλο θέλει. Τα άσπρα άσπρα άσπρα είναι μπουτονιέρες, γαντιά, κολιέ από άσπρη πορσελάνη (ή μαργαριτάρια), και ιδίως άσπρες σάρπες δεμένες κόμπο ή γραβατούλες από οργάνζα, ζωρίζα, μουσελίνα. Της μόδας και τα ζαμπόν. Καλά σκεφθήκατε για το έβεργκλαϊνς. Θα φοριέται και απόγευμα.

Α.Ι.ΔΑ Κ. — ‘Νοαίο δώρο θα ήταν ένα μικρό όμορφο μενταγιόν. ‘Αφού έχετε αγαπημένο πρόσωπο, μπορεί να βάλει μέσα φωτογραφία αν θέλει κ.λ.π. ‘Αν δεν θέλετε τίποτα φτηνό και καλό, ασφαλώς το καλύτερο είναι να στείλετε γλυκό, π.χ. κανένα έμμελ ή τούρτα σοκολάτα, ή και ό,τι άλλο σας φανεί κατάλληλο στις σελίδες μαγειρικής, καθώς θα ξεφυλλίζετε περασμένα τεύχη.

Α.Γ.Ο.Σ.Κ. — Το τουήν φοριέται συνήθως την ημέρα. Το πρώτο με χαμυλό παπούτσι, το απόγευμα μπορείτε να το φοράτε και με ψηλό. Με οργάνζινα ή ζωρίζα μπλούζα δεν φοριέται (εκτός αν είναι πολύ λεπτό τουήν, όχι σε πραγματικό σπορ τύπο δηλαδή). Με μάλλινη, ζερσεύ και παπλίνη, πικέ, λινί, τυσο κ.λ.π. Το καλοκαίρι δεν φοριέται τουήν μάλλινη φούστα εκτός αν πάτε κανένα ταξίδι σε βόρεια μέρη κ.λ.π.). Το άσπρο μάλλινο ταγιέρ φοριέται ανοίγει από αρχή καλοκαιριού, ιδίως βραδυ, όσο το σπινέλι ή εποχή. Για τη γιορτή της μητέρας σας φορέστε τη ραζέ ζωρίζα.

Τα μαγιό λαστέζ συγκρατούν πρόγναι ώραία το σώμα, να πάρετε κάπως σκούρο χρώμα π.χ. μπλε-ροζ ή και κόκκινο αν δεν είσθε παχιά. Τέτοια πράγματα όμως μόνο μόνη σας πρέπει να τα αγοράσετε κατόπιν δοκιμής. Οι βελούδινες κορτίνες σας ταιριάζουν. Μόλις ζεστάνη ο καιρός θα τις βγάλετε και θ' αφήσετε μόνο τις βουέλ.

Τα καλικάτα μπαίνουν βέβαια το καλοκαίρι, αλλά δεν είναι υποχρεωτικό να βγαίνουν όταν περιμένετε επίσκεψη, εκτός αν θέλετε να δώσετε ιδιαίτερη επίσημότητα. Σε άλλες περιπτώσεις σας δυστυχώς δεν έχουμε χώρο ν' απαντήσουμε γιατί είναι πάρα πολλές, πράγμα που παρακαλέσαμε θερμά τις αναγνώστριές μας να μη γίνεται. Γράφετέ μας όσο συχνά θέλετε, με λίγες και απαραίτητες ερωτήσεις κάθε φορά.

ΕΛΠΙΔΑ. — Ψάξτε απάντησι για σας στην αλληλογραφία συντάξεως.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΕΒΕΛΥΝ. — Είς περίπτωση κατά την οποία εγκαταλείψετε τον σύζυγόν σας θα έχετε δικαίωμα να απαιτήσετε διατροφή παρ' αυτού τότε μόνον όταν κ'ε εὐλόγου αιτίας απέστητε της εγγάμου συνιδιώσεως. Τα γεγονότα και

τα περιστατικά που αναφέρετε στην επιστολή σας έχουν δημιουργήσει ασφαλώς χρονίαν κατάσταση αρκετά δυσάρεστη εις την συζυγικήν στέγην, αμφιβάλλω όμως εάν το δικαστήριο θα κρίνη δικαιολογημένην την εγκατάλειψιν εκ μέρους σας της συζυγικής στέγης βάσει των γεγονότων τούτων. Εάν δεν σας ενδιαφέρει το θέμα της διατροφής θα σας συμβούλευα δεδαιώς να διακόψετε αυτή τη συμβίωσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. — ‘Ο γάμος σας θα είναι έγκυρος έστω κι' αν παραληφθούν οι διατυπώσεις που αναφέρετε. Πρέπει όμως απαραίτητως ο μέλλων σύζυγός σας να υποβάλει εις την υπηρεσίαν του αίτησιν περί χορηγήσεως άδειας προς σύναψιν γάμου και αντίγραφο του προικοσυμφώνου διότι δια τούς στρατιωτικούς υπάρχει ειδική νομοθεσία. ‘Αλλως υπάρχει κίνδυνος να υποστή ο σύζυγός σας τας κυρώσεις που προβλέπει ο νόμος δεν αποκλείεται δε να απολυθή και της θέσεώς του.

ΒΑΝΤΑ. — ‘Ερωτάτε εάν υπάρχει κίνδυνος να σας κάνουν έξω με τον νέον ένοικιοστάσιον. Το νέον ένοικιοστάσιον δεν κατηγορείται ακόμη, εύρισκται εις το στάδιο της «κασσασκευής» του. Συνεπώς δεν είναι δυνατόν να γνωρίζη κανείς από τώρα πως θα ρυθμισθή το ζήτημά σας.

Α.Β. — Χωρίς να έχω υπ' όψιν μου την πράξιν της ‘Εφορίας δια της οποίας σας επεβλήθη ο φόρος που αναφέρετε δεν είναι δυνατόν να σας απαντήσω. Πρέπει να γνωρίζω ποιόν πρόσωπο χαρακτηρίζει ως δωρητήν η ‘Εφορία και ποια πράσιν ως δωρεοδόχους καθώς και τα στοιχεία δυνάμει των οποίων εβεβαιώθη ότι υπάρχει δωρεά. Πληροφορησάμε με επί των σημείων τούτων.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΕΛΠΙΔΑ. — Ζητήσαμε πληροφορίες σχετικά με την επίθυμιά σας. Πρέπει να αποσταθίτε με γράμμα στο Αύλαρχείο. Να εκθέσετε την υπόθεσιν σας, έτσι ώραία ακριβώς όπως την έδωσατε και στο ποδς έμας γράμμα σας, και να ζητήσετε άκρόασιν, ή υπόδειξιν για το τι πρέπει να κάνετε.

ΖΑΚΕΛΙΝΑ, Π.Ε. — Το όνομα του Συλλόγου είναι: Πανελληνίος Ένωσις Διανοουμένων Γυναϊκών και ο τίτλος του περιοδικού: «‘Αλκυονίδες».

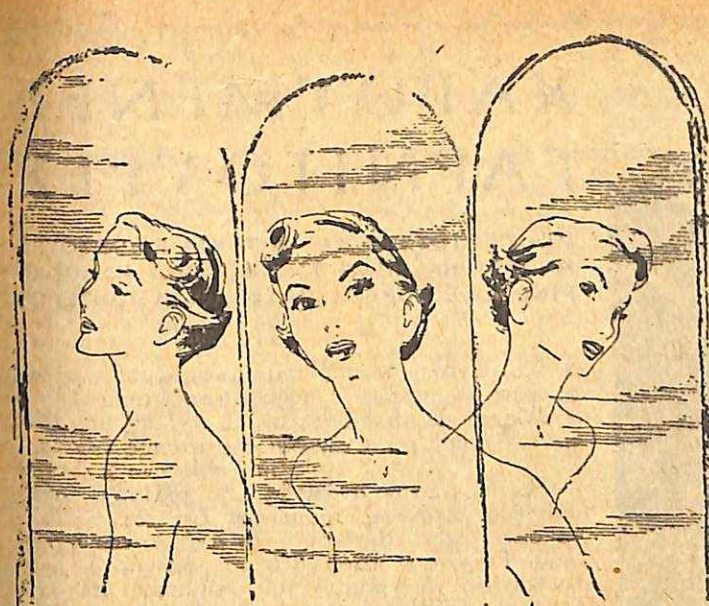
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΡΩΝΙΟΥ, Σκιαθόν. — ‘Η μπλουζά της Μαυροκή ήταν έτοιμη αγοράσμένη από την ‘Αμερική.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Α. ΛΥΡΙΚΟΝ: Το σενάριο γράφεται πολύ διαφορετικά από ένα μυθιστόρημα ή θεατρικό έργο. ‘Επειδή ο κινηματογράφος σπαράζεται πρώτα στην κίνησιν και πολύ λίγο στο λόγο γι' αυτό και στο σενάριο γίνεται όλη η περιγραφή των εικόνων που συνθέτουν αυτή την κίνησιν. Μ' άλλα λόγια η σελίδα είναι χωρισμένη στη μέση κι' αριστερά είναι διατυπωμένη η περιγραφή όλων των εικόνων και κινήσεων κάθε σκηνής, δεξιά δε γράφεται ο διάλογος που αντιστοιχεί σ' αυτήν, αν υπάρχει. ‘Εχετε όμως υπ' όψιν σας πως για τη δουλειά αυτή χρειάζεται κάποια τέχνη, ειδικές γνώσεις και μελέτη του κινηματογράφου γενικά, προκειμένου βέβαια να γράφει κάτι καλό. Το ταλέντο δεν τ' αντφέρει γιατί αυτό φυσικά είναι μια απαραίτητη προϋπόθεσις.

ΡΟΥΣΑΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

‘Ιατρός
Μαυριότη Γυναικολόγος
Λέγεται καθ' έκάστην 9—12. 5—7
ως και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113, Τηλ. 613.610

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗ

ΤΟ ‘Εθνικόν ‘Ινστιτούτον Στατιστικόν έρευνών καταβορίζει σ' ένα από τα τελευταία του δελτία, 6-τι επί τριάντα και περισσότερα χρόνια, η Γαλλία περνάει μισή ώρα την ημέρα μπροστά στον καθρέπτη της, πράμα που αποτελεί, στο τέλος της ζωής της, ένα σύνολο 349.575 λεπτών, δηλαδή καταναλώνει 247 μέρες μόνο για την εξέταση (ή το θαυμασμό) του προσώπου της.

Είναι αυτό ένα ρεκόρ; ‘Οχι. ‘Από τα δεκαπέντε έως τα σαράντα της χρονιάς, ή ‘Αμερικανίς θυσιάζει καθημερινώς περισσότερο από μια ώρα για την ίδια ασχολία. ‘Οσο για την Ιστορία, αναφέρει ότι μια από τις πρωταθλήτριες του καθρέπτη υπήρξε, αναμφισβήτητα, η ‘Ελισάβετ, η αυτοκράτειρα της ‘Αυστρίας, που περνούσε τέσσερις έως πέντε ώρες της ημέρας μπροστά στον καθρέπτη της έρευνώντας την εικόνα της. ‘Επίσης, η περιφήμη κόμισσα Καστιλιόνε δεν περνούσε λιγώτερο από τρεις ώρες για την ίδια δουλειά και τίποτα δε μάς λέει ότι παλαιότερα χρόνια δεν ξεπεράστηκε αυτή η... επίδοσις.

Το πάθος προς τον καθρέπτη, μόνο του αυτό, θ' αξίζει άλλωστε μια μελέτη. ‘Η Κάτε Χόργουατ, διάσημη Ούγγαρέζα κοκέτα, είχε 2.700 καθρέπτες, που έπιαναν έννεα δωμάτια στο σπίτι της, στη Βουδαπέστη. Λίγους μήνες πριν από την επανάστασιν, έφυγε από τη χώρα της και σιγά-σιγά πουλούσε τη συλλογή της για να ζήσει. ‘Επί έννεα χρόνια, ήτον πελάτης ενός αρχαιοπλήθους της Ρώμης, στον οποίο πουλούσε σε κάθε βδομάδα ένα ή δυο σπάνια κομμάτια. ‘Υστερα μιά μέρα του περασμένου έτους, ή ώραία Κάτε από άπροσεξία άφισε να της πέσει ένας θαμνασιος καθρέπτης της Βοημίας. ‘Ενα από τα κομμάτια του χώθηκε στο δεξιό της καρπό και της έκοψε μια άρτηρησι. Και ή μεγάλη φιλάρεσκη Ούγγαρέζα πέθανε έτσι, από ένα αντικείμενο που είχε πολύ αγαπήσει. ‘Ενας μόνον άνδρας φαίνεται να έδοκίμασε το πάθος της

ΚΑΤΑ ΜΕΣΟΝ ΟΡΟΝ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΙΣΗ ΩΡΑ ΤΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗ

Κάτε Χόργουατ, ένας ‘Αγγλος. ‘Ο σερ Τζών Σόσου, ιδουίτης του μουσείου που φέρει τ' όνομά του, είχε καθρέπτες όλων των εποχών, όλων των προελεύσεων, και όλων των μεγεθών. Για να τους θαυμάζει καλύτερα τους είχε εντοίχισι στ' αμέτρητα δωμάτια του μεγάρου του. Σιωπηλός, μη ζώντας παρά για να ικανοποιή τη μαγία του, πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του αναμεσά στις αμέτρητες αντανακλάσεις της εικόνας του.

‘Αντίθετα, πολλοί άνθρωποι, διάσημοι ή όχι, μισούν τους καθρέπτες. Πριν περίπου δυο αιώνας, η περίφημη λαίδι Μονταγκιού, της οποίας ή ομορφιά ενέπνευσε επί πολλά χρόνια όλους τους ποιητές της εποχής της, δεν υπέφερε πια να βλέπη τον εαυτό της στον καθρέπτη κατά τα είκοσι τελευταία χρόνια της ζωής της. Στα τριάντα πέντε της χρονιάς, ή ευλογία της μετεωρόφωσις.

‘Αλλη περίπτωση πια παραξενή. ‘Ο Τσάρλες Ουάρνθ, ένας νεαρός ‘Αμερικανός από τη Φιλαδέλφεια, είχε περάσει τη ζωή του χωρίς να κυτταχθή ποτέ στον καθρέπτη. Αυτή ή άποχή του ήταν επιβεβλημένη. Ούμα πρόωρου γεροντικής εξασθενήσεως, είχε πράγματι, στα επτά του χρόνια την οψι ενός γέρου. Τα μαγουλά του είχαν ήδη άσπρα γένεια. ‘Ετσι οι γονείς του, πολυκατομυριούχοι διωμήχανοι, τον κρατούσαν πάντοτε μακριά από κάθε τι που μπορούσε να του δώσει την εικόνα του εαυτού του. Μεταξύ των άλλων, του ήταν απαγορευμένο να πλησιάσιν και σ' έ μέρος όπου υπήρχε νερό. ‘Ηταν είκοσι χρόνια, όταν, έπαφελούμενος μιάς στιγμής άπροσεξίας της γκουβερνάντας που βρήκε την ευκαιρία να κυτταχθή για πρώτη φορά σ' έναν καθρέπτη. Τό σ'όκ που έπαθε ήταν τόσο ισχυρό για το δυστυχισμένο, ώστε πέθανε από έμβολή.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΕΡΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

ΤΡΕΙΣ συνηθισμένες δίκες στην πόλι Ντένβερ της πολιτείας του Κολοράδο για «άθετησι υποσχέσεως γάμου», έχουν προκαλέσει μεγάλες ανησυχίες στις ‘Αμερικανίδες. Στις άπολογίες τους οι κατηγορούμενοι — παλαιμαχοι κι' οι τρεις του Κορεατικού πολέμου — έδωσαν ένα ζήτημα έξαιρετικά λεπτό και όπωσδήποτε, πολύ δυσάρεστο για τον αμερικανικό γυναικείο έγωισμό.

Νά, δηλαδή, τί ακριβώς συνέβη; Τρεις νέες στην πόλι αυτή, έμηνυσαν τους μνηστήρες τους γιατί μετά την επιστροφή τους από την Κορέα στην ‘Αμερική, δεν δέχτηκαν να τις νυμφευθούν. Τό άδίκωμα της «άθετησεως υποσχέσεως γάμου» συνεπάγεται στην πολιτεία του Κολοράδο, εκτός από την απόζημιάσι του «θύματος» και ήθικες και υλικές ζημιές, που μπορούν να ανέλθουν σ' πολλές χιλιάδες δολλαρίων, καθώς και στη φυλάκιση ακόμα του άθετήσαντος την υπόσχεσιν του. Ματαίως οι δικασταί προσπαθούσαν κατά τη διάρκεια της δίκης να εξηγήσουν το μυστήριο της ομαδικής αυτής διαλύσεως μνηστήρων και υπενθύμιζαν στους μνηστήρες τον αυστηρό νόμο, μήπως τα καταφέρουν και τους μεταπειλίσουν. ‘Επί τέλους ένας από τους κατηγορουμένους άπεφάσισε να εξήγησιν τους λόγους του:

— ‘Η Μαργαρίτα, έλεπε, ήταν ή πρώτη μου φίλη. Πριν φύγω για την Κορέα, ένόμιζα ότι οι γυναίκες θα ήταν περίπου σαν κι' εκείνη. ‘Αρ' ότου όμως γνωρίστηκα με άλλες στην Κορέα και ίδωσα στην ‘Ιαπωνία, οι ίδες μου αυτές ανατράπηκαν πέρα για πέρα...

‘Ο πρόεδρος του δικαστηρίου άγανακτισμένος γιατί ο κατηγορούμενος έκανε σύγκρισιν των ‘Αμερικανίδων με τις πιθανώς ύποπτες γνωρίσεις του στην ‘Απω ‘Ανατολή, έτόνισεν ότι ο σύζυγός με έπιμονή και ύπομονή μπορεί να διαπαιδαγωγήσιν και να διαπλάσσουν τον χαρακτήρα της νεαρής γυναίκας του, ώστε να την κάνει ν' ανταποκρίνεται σ'α όνειρά του. ‘Ο στρατιώτης όμως ήταν άμεταπίστος.

ΕΤΣΙ ΤΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

— Είναι πολύ άργα κ. πρόεδρε! ‘Όλοι οι συνάδελφοί μου που γύρισαν απ' την ‘Ασία έχουν την ίδια γνώμη. Οι νέες ‘Αμερικανίδες θα έπρεπε όπως οι Κορεάτιδες και οι ‘Ιαπωνίδες, να παίρνουν μαθήματα συζύγων σ' ηλικία 12—14 ετών!

Τό δικαστήριο έλαβε υπ' όψιν του τό καλό παρελθόν των κατηγορουμένων και τους καταδίκασε μόνο σ' απόζημιάσι των δεσποινίδων, τους απήλλαξε δε από ποινικές ευθύνες, με την αιτιολογία ότι «τα λογικά των έχουν διαταραχθή από τό πόλεμο και τό άσιατικόν κλίμα».

Οι ‘Αμερικανίδες όμως ανησυχούν τώρα σοβαρά και γενικότερα, γιατί οι τρεις κατηγορούμενοι δεν είναι οι μόνοι που γύρισαν με «φουσκωμένα» τα μυαλά απ' την ‘Ιαπωνία και εγκατέλειψαν τις αγαπημένες τους στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες.

‘Εκατοντάδες παλαιμάχων του κορεατικού πολέμου, διακηρύττουν ότι: «άφ'όσον έγνώρισαν αληθινές γυναίκες στην ‘Ιαπωνία και στην Κορέα, δεν μπορούν να υποφέρουν πια τις κέρνες κούκλες της ‘Αμερικής»!

— Φέρετε γκέϊσες απ' την ‘Ιαπωνία, λένε οι πολεμισταί της Κορέας, για να διδάξουν στις ‘Αμερικανίδες την τέχνη να κάνουν ευτυχίες τους συζύγους των, γιατί δεν ξέρουν έδω ούτε τό ‘Αλφα από έρωτα και γάμο. ‘Αλλοιώς θα παντρευτούμε ξένες και στην ανάγκη ‘Ασιατίδες.

‘Υστερ' απ' αυτή την... καταίγδα, τα γυναικεία σωμματα, από τα όποια βρήει ή ‘Αμερική, συνέρχονται σ' έ συμπύκνωση και διαβούλια για να βρουν τον τρόπο με τον όποιο θα αντιμετώπισουν τη λούδα αυτή, όπως τη λένε, των νεαρών... παλαιών πολεμιστών, που γύρισαν απ' την Κορέα, με «πολύ άνοιχτά τα μάτια...».

— ‘Εχετε παιδιά ;

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΚΑΙ ΦΡΕΣΚΙΑ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΩΣΗ Σ' ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΣΑΣ ΦΟΡΕΜΑ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΜΟΝΤΕΛΟΥ

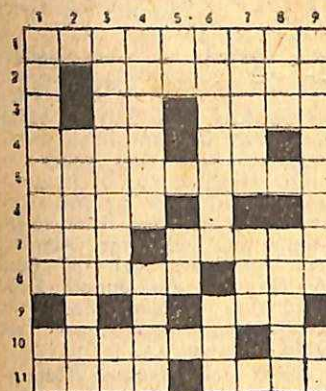
1 'Η μεγάλη τσέπη του μονόχρωμου αυτού φορέματος παίρνει πολύ χαρακτήρα αν τη στολίσετε με το διακοσμητικό αχλάδι που βλέπετε. Τρυπώνετε στην όψη της τσέπης ένα κομμάτι (χρυσή, πράσινη ή ασπρή - κίτρινη). Στην ανάποδη της τσέπης, στην ίδια θέση περίπου, τρυπώνετε ένα τσιγαρόχαρτο όπου έχετε σχεδιάσει το σχήμα του αχλαδιού. Γαζώνετε πάνω στο τσιγαρόχαρτο, ακολουθώντας τη γραμμή του σχήματος και σχίζετε το τσιγαρόχαρτο, καθαρίζοντας το ύφασμα από τα υπολείμμά του. Επανερχέστε έπειτα στην όψη της τσέπης και κόβετε την ποπλίνα ακολουθώντας τη γραμμή του σχεδίου έτσι ώστε το αχλάδι να εμφανισθεί σαν απλικασιόν μόλις πετάξετε τον περίγυρο του σχήματος. Παίρνετε έπειτα πράσινο λινό και απλικάρετε τα φύλλα κατά τον ίδιο τρόπο. Τότε θα ξαναγυρίσετε στην ανάποδη και θα κάνετε με το ψαλίδι ένα-δυο μικρά ανοίγματα στο αχλάδι και στα φύλλα. Αυτό θα σας επιτρέψει να γεμίσετε με μπαμπάκι ή ξεφτισμένη βάτα όλο το μοτίφ που έχετε απλικάρει (έτσι παίρνει την ανάγλυφη όψη του). Ράβετε κατόπιν τις μικρές ψαλιδιές που ανοίξατε και γυρίζοντας τέλος και πάλι στην όψη κεντάτε με κατάλληλη βελονιά τον περίγυρο του αχλαδιού ώστε να σκεπαστούν τα ξέφτια και το γαζί (με κίτρινη ή πράσινη κλωστή, ανάλογα με το χρώμα του αχλαδιού σας). Στα φύλλα, που θα γίνουν δέβαια με πράσινη κλωστή, θα φροντίσετε να σχηματίσετε «δοντάκια» με τη βελονιά σας αν θέλετε να δώσετε κάποια ποικιλία στη γραμμή του φύλλου. Τα φύλλα θέλουν και μία βελονιά στο κέντρο και κατά μήκος.

2 'Η γαρνιτούρα αυτή, εξαιρετικά θεαματική, γίνεται από δυο διαφορετικά χρώματα. Κόβετε λοξές λουρίδες (ως 2 εκατ. φάρδος), τις διπλώνετε, και τις γαζώνετε τευτώνοντας τις (ώστε να μη σπάνε τα γαζιά αργότερα). Γυρίζετε τις λουρίδες απ' την καλή και περνάτε από μέσα κορδόνι. (Πριν γαζώσετε πρέπει να έχετε κάνει δοκιμή για να δώσετε τη σωστή τάση, να γαζώσετε, ανάλογα με το πάχος του κορδονιού που διαλέξατε. Όταν τελειώσετε κατά τον τρόπο αυτό τη γαρνιτούρα σας, τη μεταχειρίζεστε όπως βλέπετε στο σκίτσο, διασταυρώνοντας τα δυο χρώματα κυκλικά, και ράβοντάς τα κατά ίσα διαστήματα σε απόστασεις 5 εκατ. περίπου). Αν μεταχειριστήτε πολύ λεπτό κορδόνι μπορείτε να στρίψετε τα δυο χρώματα μαζί και να κάνετε μία γαρνιτούρα στον τύπο αυτής που βλέπετε στο σχήμα. Γενικά την ιδέα των δυο κορδονιών μπορείτε να την εφαρμόσετε και κατά τρόπους που 'υχόν έσεεις θα σκεφθήτε ότι είναι καλύτεροι.

3 Γαρνιτούρα ψάθινη περαστή (σε φυσικό χρώμα ή και σε ταιριαστό αντίθετο τόνο). Σχηματίζετε με τρύπωνμα τρεις ίσιες οριζόντιες γραμμές, που θα σας χρησιμεύσουν ως σημάδια για να περάσετε την ψάθα ομοιόμορφα. Περνάτε την ψάθα (όπως βλέπετε στο επεξηγηματικό σχήμα). Αφίνετε τις άκρες ελεύθερες και τις κόβετε σε κάποια απόσταση από τη γραμμή του περάσματος, ώστε να σχηματίζουν φράντζα

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

Το σταυρόλεξο

Ο ριζοντίως:

- 1) Απαραίτητος σε κάθε φουστάνι.
- 2) Είναι μαύρο.
- 3) Μουσική νότα.—Λένε πως είναι το ιδεώδες πρόσωπο για γυναίκα.
- 4) Μιά απ' τις σωζόμενες τραγωδίες του Σοφοκλή.—Το μικρό όνομα τραγουδιστού που μεσουρανά στη Γαλλία.
- 5) Περίφημη για την ακολουσία της Ρωμαιο αυτοκράτειρας.
- 6) Ελληνική πόλις, πρωτεύουσα νομού.
- 7) Τρέξιμο που δεν χρειάζεται πόδια.—Το ένα τρίτο του τουρκικού παρα.
- 8) Θυμίζει μία νίκη του Μεγάλου Αλεξάνδρου.—Έγχρωμος ευγενής.
- 9) Λουλούδι ή... μάρκα σοκολάτας.
- 10) Θρηνώδες άσμα.—Σύνδεσμος της αρχαίας.
- 11) 'Ο γάμος της είναι γνωστός σε όλους μας.—Βιομηχανική πόλις της Γαλλίας.

Καθ'έτως:

- 1) Δεν έχει καμιά σχέση με το... κάλλος.—Πρόθεσις.
- 2) Βέβηλα.
- 3) Δουλειά του είναι να ήμερη.—Πρόθεσις ή αριθμός.
- 4) Χώρα των Ινδιών.—Ελληνική βασίλισσα.
- 5) Βυζαντινή νότα.—Μόριον της δημοτικής.
- 6) Επικίνδυνος άνθρωπος.—Διπλό σημαίνει αντίθετος.
- 7) Έτσι έλεγαν οι μαθηταί του τόν 'Ιησού.—Πρόθεσις.
- 8) Όνομα δύο ρωσικών ποταμών.—Εισόδημα από δημόσια χρεώγραφα.
- 9) Θεός των Ρωμαίων, προστατής των δασών και των συνόρων.—Δίφθογγος ή σύνδεσμος της αρχαίας.

Μιά τρομερή καταιγίδα!

Μιά φοβερή καταιγίδα έξεσπασε, ένα πρωινό του Μαΐου του 1942, στη νοτιοδυτική πλευρά των Αθηνών, και κυρίως επάνω από τη Μάνδρα, το Μαρκόπουλο και τον Κόλαμο, τα τρία αυτά γειτονικά μεταξύ τους χωριά.

Το χαλάζι έφθασε σε μέγεθος αυγού κότας (περίπου 150 γραμμάρια). Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, τα καλλιεργήσιμα χωράφια έπαθαν εξαιρετική καταστροφή, και ιδιαίτερα οι ντομάτες που ήταν έτοιμες πια για μαζέμα. Ένας καλλιεργητής, ηλικίας 65 ετών, διηγήθηκε στους δημοσιογράφους ότι δεν είχε ξαναδεί τέτοια φοβερή καταιγίδα, παρά μόνο μία φορά, όταν ήταν ακόμη παιδί στο σχολείο, τον 1867.

Μήπως βρίσκετε κανένα λάθος σ' αυτό το κείμενο; Και αν ναι, ποιά η ποιά;

Οί... διπρόσωποι.

Όπως θα καταλάβατε με την πρώτη ματιά, πρόκειται εδώ για μία... άρσενική επανάληψη του προβλήματος που δημοσιεύσαμε σε προηγούμενο φύλλο μας: Αυτή τη φορά, δηλαδή, οι δυο άστέρες των οποίων δημοσιεύουμε τα μισά πρόσωπα, είναι άνδρες—ιδιαιτέρως συμπαθητικοί, όμορφοι και γλυκομίλητοι, προσθέτουμε. Θα μπορούσατε να τους βρήτε; 'Αν όχι, στη στήλη των λύσεων θα βρήτε την απάντησι.

Στο κουρείο

Ο κουρέας του χωριού ακολουθεί με αυστηρότητα έναν κανόνα: Ευρίζει κάθε μέρα όλους τους κατοίκους του χωριού που δεν ευρίζονται μόνι τους. Μπορεί όμως να εφαρμόσει στην πράξη τον κανόνα του αυτόν;

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΗ ΜΝΗΜΗ

Θα βρήτε πιο κάτω μία σειρά 10 αριθμών. Διαβάστε τον κάθε αριθμό από μία μόνο φορά (με δυνατή φωνή, αν το προτιμάτε). Κατόπιν, προσπαθήστε αμέσως να τον γράψετε σ' ένα χαρτί, χωρίς να κοιτάξετε το πρωτότυπο. Μη απογοητευθήτε αν οι τελευταίοι αριθμοί σας φανούν δύσκολοι:

9846 47392
354896 4658462 28476374
857984627 7539857647
47364854672 3948755467382
9587467362347

ΕΙΣΘΕ «ΜΟΝΤΕΡΝΑ»,

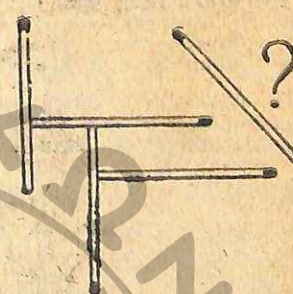
Ο αιώνας μας είναι ο αιώνας των εξελίξεων. Και πολλές γυναίκες δυσκολεύονται έξαιρετικά να προσαρμοθούν απόλυτα στις εξελίξεις αυτές. Άλλες πάλι, για να ακολουθήσουν το ρυθμό της εξέλιξης, φθάνουν ως την υπερβολή, και ο «μοντερνισμός» τους είναι προκλητικός. Σεις τάχα, αγαπητή μας αναγνώστριά, είσθε στον καλό «μέσον όρο»; Εκεί που πρέπει να βρίσκεται κανείς ώστε να μη είναι ούτε υπερόμορμος, αλλά ούτε και μέχρις υπερβολής μοντέρνος; Απαντήστε με ΝΑΙ ή ΟΧΙ στις ακόλουθες ερωτήσεις και προσθέστε στο τέλος τα «ΟΧΙ».

1. Ξέρετε τι είναι το ΝΑΤΟ, ο ΟΗΕ, το ΓΕΕΘΑ και άλλες παρόμοιες συντηρήσεις;
2. Τηλεφωνείτε συχνά αντί να γράφετε γράμματα;
3. Σας άρεσει η χαρακτηριστική τζαζ που παίζουν οι όρχηστρες των νέγων Αμερικανών (Ντιούκ Έλλινγκτον, Λούις Άρμαστρονγκ κλπ.);
4. Έχοντας στη διαθεσί σας τρεις μέρες ελεύθερες, δέχεσθε πρόθυμα να πάτε έκδρομη—σε αντίσκηνο ή άλλη πρόχειρη κατασκήνωσι—με ένα ζευγάρι φίλων;
5. Δέχεσθε ευχαρίστως να ταξιδέψετε με το αεροπλάνο, χωρίς να σας περάσουν κακές σκέψεις από το νου;
6. Δοκιμάζετε ευχαρίστως τα άγνωστα σας εξωτικά και παράξενα φαγητά και μεζέδες;
7. Θα ανταλλάσσατε ένα παλιό οικογενειακό επίπλο με ένα άλλο μοντέρνο, λιγότερο όμορφο, αλλά πιο πρακτικό;
8. Σας ευχαριστεί να βλέπετε να χορεύουν σουϊγκ και άλλους ζωντανούς χορούς;
9. Προτιμάτε να πιείτε ένα ποτήρι γάλα παγωμένο, αντί να πιείτε ένα ποτήρι τσάι ή ένα ποτηράκι λικέρ;
10. Αφίνετε τα παιδιά σας να ταξιδεύουν μόνα;
11. Σας ενδιαφέρουν οι νέες εξελίξεις στις επιστήμες, τις τέχνες, τη λογοτεχνία, και παρακολουθείτε τα νέα τους;
12. Προτιμάτε, στο σπίτι σας και στις εκδρομές, να φοράτε παντελόνια αντί για φουστανιά;

Και τώρα, γυρίστε στη σελίδα 66 να ιδήτε την απάντησι.

Αδιάκριτες ερωτήσεις. Σπίρτα και γεωμετρία

1. Από ποιο πήρε το όνομά της η Βολιβία;
2. Το χέλι είναι δηλητηριώδες;
3. Ποιά είναι τα «εσπεριδοειδή»;
4. Πότε δημιουργήθηκε το σημερινό Βελγικό κράτος;
5. Τι συνώδεσε το Χριστόφορο Κολόμβο στον τάφο του;
6. Πότε κατασκευάστηκε η πρώτη γραφομηχανή;
7. Ποιος είναι ο ταχύτερος μύς του ανθρώπινου σώματος;

Μπορείτε να τοποθετήσετε πέντε σπάρτα έτσι ώστε να σχηματίσουν ό κ τώ γωνίες; Το σχήμα μας σας δίνει μία λύσι του προβλήματος αυτού, αν πλησιάσετε το πέμπτο σπάρτα στις κεφαλές των δυο δεξιών. Σχηματίζονται τότε πράγματι όκτω συνολικά γωνίες σε όλο το σχήμα. Άλλά εμείς σας ζητούμε κάτι περισσότερο: το σχήμα που σχηματίζεται πρέπει να είναι συμμετρικό, και τα σπάρτα δεν πρέπει να ακουμπούν μεταξύ τους παρά μόνο με τις κάτω άκρες των. Δοκιμάστε λοιπόν!

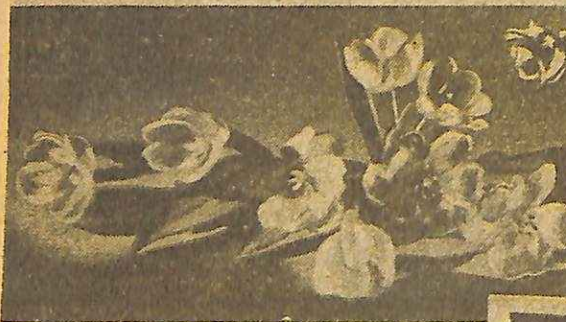
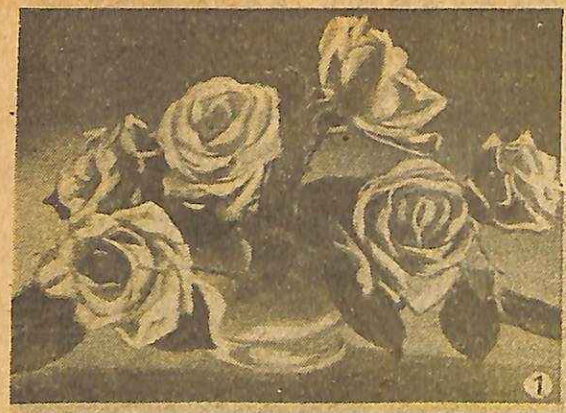
Τα ρολοί

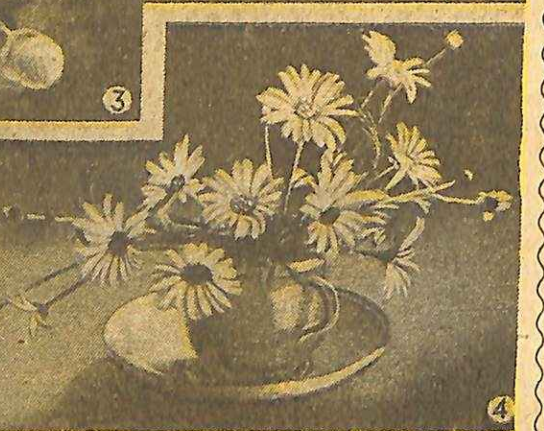
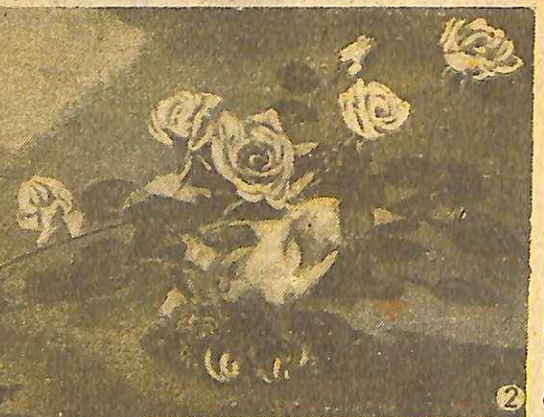
Λοιπαριάζω

Αυτό εδώ είναι ένα κοινό ρολόι. Πως μπορούμε να το κόψουμε με δυο ευθείες γραμμές έτσι ώστε η πλάκα του να χωριστεί σε τρία μέρη με τρόπο ώστε, προσθέτοντας τις ώρες που βρίσκονται μέσα στο καθένα απ' αυτά, να έχουμε το ίδιο άθροισμα;

Οι λύσεις στη σελίδα 66

Ο ΜΑΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΑΙΣΘΑΙΝΕΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ ΝΑ ΣΤΟΛΙΣΗ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ Μ' ΑΥΤΑ. ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ, ΘΑ ΤΗΝ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΟΣΟ ΟΜΟΡΦΗ ΑΥΤΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΤΗΣ

Τι μπορείτε να κάνετε με λίγα λουλούδια και ένα απλό βαζάκι

- 1 "Ένα μικρό γυάλινο ή πήλινο καλαθάκι αποτελεί θαυμάσιο βάζο για μερικά τριαντάφυλλα με κοντά κοτσάνια. Χρησιμοποιήστε και τα φύλλα για να δημιουργήσετε ένα ασύμμετρο, χαριτωμένο σχέδιο.
- 2 "Ένα απλό βάζο από κογγύλια σχηματίζει ένα διακοσμητικότερο σύνολο με μερικά τριαντάφυλλα, τοποθετημένα κατά τέτοιο τρόπο ώστε να έχουν χαρι, κίνησι.
- 3 Οι ώριμότερες αυτές τουλίπες είναι τοποθετημένες σ' ένα χαμηλό και φαρδύ γυάλινο τασάκι! Τα κοτσάνια τους είναι

περασμένα μέσα σ' ένα δικτυωτό συρματόπλεγμα, και συναντώνται όλα στη βάση της κεντρικής τουλίπας, που βρίσκεται ψηλότερα από τις άλλες.

4 "Ένα χρωματιστό πήλινο κύπελλο, με το πιστάκι του, αποτελούν θαυμάσιο βάζο για μαργαρίτες. Τακτοποιήστε τις έτσι ώστε άλλες να είναι πλαγισστές και άλλες όρθιες — οι τελευταίες αυτές να δρσκωνται έπάνω από το χερούλι του φλυτζανιού.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

- Τα λουλούδια που κόψατε από τον κήπο θα κρατήσουν πολύ περισσότερο αν τ' αφήσετε μιά ολοκληρωμένη νύχτα βουτηγμένα με το κοτσάνι βαθιά στο νερό, πριν τα τοποθετήσετε στα βάζα.
- Πριν βάλετε τα λουλούδια στα βάζα, κόψτε όλα τα χαμηλά κλαδιά, ώστε να μπορέσει το κοτσάνι να βουτηχτεί αρκετά στο νερό. Όσα έχουν σκληρά κοτσάνια, π.χ. τα τριαντάφυλλα, τα χρυσάνθεμα, οι πασχαλιές και όλα τα θαμνοειδή, έχουν ανάγκη να χτυπηθούν στην άκρη το κοτσάνι με ένα βαρύ αντικείμενο, ώστε να ανοίξει και να μπορεί εύκολα να εισχωρήσει το νερό από το σκληρό εξωτερικό φλοιό τους.
- Κόβετε πάντοτε το κάτω-κάτω (το πιο λευκό) μέρος των κοτσάνιων στα ζυμπούλια τους οριζόντια, με ένα κομμάτι τριαντάφυλλο, τις τουλίπες και τα άλλα λουλούδια που φιλτράνουν από βολβούς. Αν μεινέτε άσκοπο το κάτω αυτό μέρος του κοτσάνιου, που δεν απορροφά καλά το νερό, τα λουλούδια γρήγορα θα μααραθούν.
- Το ζεστό νερό αναζωογονεί τα λουλούδια που έχουν χάσει

τη φρεσκάδα τους. Υπάρχει όμως και ένας άλλος πολύ αποτελεσματικός τρόπος: να τυλίξετε τα κοτσάνια με χαρτί εφημερίδας, και να τα βουτήξετε μέσα στο νερό, ως την κορυφή — εκεί που βρίσκεται το λουλούδι.

• Όταν τακτοποιείτε τα λουλούδια στο βάζο, κυττάξετε πρώτα-πρώτα να είναι σύμφωνα με τη γραμμή του βάζου. Στη μέση βάλετε τα πιο αξιόλογα λουλούδια, για να αποτελέσουν τον κορμό του όλου σχήματος. Κατόπιν, συμπληρώστε τις γύρω θέσεις.

• Όταν βάξετε διαφόρων χρωμάτων λουλούδια στο ίδιο βάζο, ακολουθήστε πάντα τον κανόνα: τα πιο σκούρα χρώματα στη μέση, τα πιο ανοιχτά στα πλάγια.

• Ποτέ μη επιζητήτε να σχηματίζουν τα κεφάλια όλων των λουλουδιών στο βάζο ένα συμμετρικό σχήμα. Όταν τα λουλούδια βρισκονται σε διάφορα επίπεδα — άλλα ψηλότερα κι άλλα χαμηλότερα — δίνουν πολύ πιο ευχάριστη εικόνα.

• Μη ξεχνάτε ότι ένα βάζο που βρίσκεται στη μέση του τραπεζιού, φαίνεται από όλες τις με-

ριές. Διαρρυθμίστε λοιπόν εκεί τα λουλούδια σαν ένα σύνολο, και όχι πρώτα τη μία μεριά και ύστερα την άλλη.

• Φροντίστε ώστε το ύψος των λουλουδιών να είναι ανάλογο με το ύψος του βάζου. Π.χ. τα λουλούδια με πολύ κοντά κοτσάνια φαίνονται άσχημα σ' ένα ψηλό βάζο. Αντίθετα, σ' ένα χαμηλό και φαρδύ βάζο πρέπει να βάξετε πάντα λουλούδια με κοντά κοτσάνια.

• Μη ξεχνάτε το γενικό κανόνα: Μη ανακατεύετε ποτέ λουλούδια διαφόρων ειδών στο ίδιο βάζο! Η μόνη εξαίρεση που επιτρέπεται είναι για τα λουλούδια του άγρου, που τόσο όμορφα ταξινομούνται μεταξύ τους ανακατεμένα.

• Τέλος, για το στερέωμα των λουλουδιών μέσα σ' ένα φαρδύ και χαμηλό βάζο, χρησιμοποιήστε το πιο απλό και πράσινο μέσον: ένα κομμάτι δικτυωτό συρματόπλεγμα με μικρές τρύπες. Τασκαμένο κατάλληλα — ανάλογο με το σχήμα του βάζου σας — και τοποθετημένο στο βάθος του, το δικτυωτό αυτό πλέγμα αποτελεί θαυμάσια στήριγμα για τα λεπτά κοτσάνια που περνούν ανάμεσα στις τρύπες.

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΑΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΓΕΙΝΟ

ΟΙ άρχαιοι Έλληνες πίστευαν ότι ο κόκορας ήταν ένα λογικό όν. Κάποτε ο θεός Άρης τον διέταξε να μείνει άγρυπνος φύλακας. Αύτως όμως νύσταξε κι' αποκοιμήθηκε και για τούτο τον μεταμόρφωσε σε πτηνό. Από τότε, επειδή φοβάται και δεύτερη τιμωρία, μένει όλη τη νύχτα άγρυπνος και κάθε ώρα κράζει.

Οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι θεωρούσαν τον πετεινό ιερό πτηνό. Ο κόκορας ήταν το έμβλημα του Άρη, της Αθηνάς, του Απόλλωνα και του θεού της Ιατρικής Ασκληπιού. Στον τελευταίο κατά την εορτή της Έπιδαύρου, πρόσφεραν ως θυσία πετεινό.

Κατά τον ιστορικό Πausanias, πάνω στην περικεφαλαία του αγάλματος της Αθηνάς, που βρίσκονταν στην Ακρόπολη, ήταν ανάγλυφος ένας πετεινός.

Οι στρατιώτες της πόλεως Δαρδανίας της Τροίας, έφεραν σαν έμβλημα έναν κόκορα, γιατί όπως και οι πετεινοί που ήταν τσακάνωνται δεν ύποχρουν, έτσι κι' αυτοί η νίκουσαν ή έπεφταν στο πεδίο της μάχης.

Στην Αθήνα κατά την αρχαιότητα γίνονταν κάθε χρόνο δημόσιες κοκορομαχίες. Υπήρχε μάλιστα και ειδικός νόμος που προστάτευε και ενίσχυε αυτά τα παιχνίδια για να διατηρούν άκωαίο το πολεμικό μένος των πολιτών.

Στα Ιεροσόλυμα υπήρχε ένας ιερός πετεινός που η φωνή του ακουγόταν έως την Ιερουσαλήμ που απείχε δέκα χιλιόμετρα.

Κατά το μεσαίωνα υπήρχε ή συνήθεια να δίνουν ψευτικά κοκόρια πάνω από τα κωδωνοστάσια ή στην πιο ψηλή μύτη της γοτθικής στέγης.

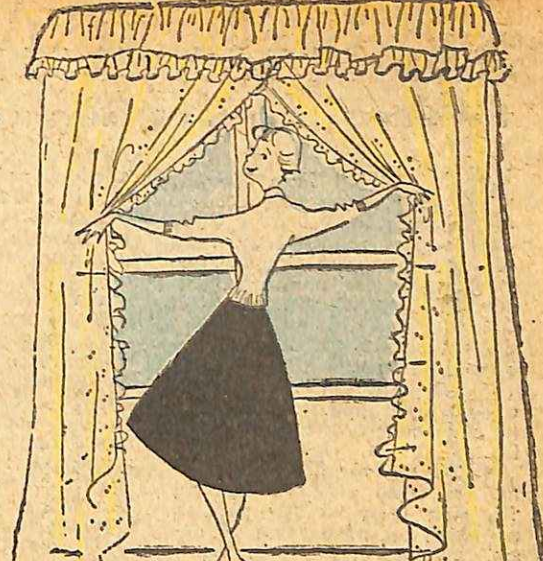
Επίσης οι πρώτοι χριστιανοί σκαλίζουν πάνω στις επιτάφιας πλάκες κοκορομαχίες για να ξεγελασουν το θάνατο των πιστών κατά τους διαγμούς.

Κατά τις ανατολικές παραδόσεις, υπάρχει στον παράδεισο του Μωάμεθ ένας ιερός πετεινός τεραστίου μεγέθους. Τα φτερά του από την Ανατολή ως τη Δύση κι' έχουν άπάνω τους διαμάντια και άλλα πολύτιμα πετράδια. Το κεφάλι του αναπαύεται πάνω στο άνωτατο στερώμα της ατμοσφαιρας και ή φωνή του ακούγεται από όλους τους κατοίκους του ούρανού.

Για να τελειώνουμε πρέπει να θυμηθούμε ότι ο Χριστός ανέβηρε τόν πετεινό στην παροιμιώδη πλέον φράση του προς τόν Πέτρο: «Πέτρο, Πέτρο, πριν αλέκτωρ λαλήσει, τρίς θα με άρνηθής».

Θαυμάσια!

— Ούφ, λέει μιά μέρα ο σύζυγος, γυρίζοντας στο σπίτι, κατάρθωσα επί τέλους να ξεφληθώ όλα μας τα χρέη. — Εν τάξει, απάντα χαρούμενα ή γυναίκα του. — Τότε μπορούμε πια να καταστραφούμε να αγοράσουμε... επί πιστώσει!

ΠΛΥΝΕΓΕ ΤΙΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΣΑΣ

ΑΝΟΙΞΙΣ! Είναι ή εποχή που, μαζί με το άλλο νοικοκυριό του σπιτιού, πρέπει απαραίτητα να περιποιηθώ και τις κουρτίνες σας. Βέβαια, οι βαρείες κουρτίνες από στόφα ή άλλο παρόμοιο ύφασμα δεν χρειάζονται παρά ένα καλό τίνγαμα και ξεσκόνισμα. Άλλα οι άλλες, οι ελαφρές κουρτίνες, έχουν ανάγκη από πλύσιμο, σιδέρωμα, φρεσκάρισμα. Καί, ανάλογα με το είδος του ύφασματος, υπάρχει φυσικά και ο κατάλληλος τρόπος πλυσίματος. Τόν ξέρετε; Διαβάστε τη σελίδα αυτή για να δεβαιωθείτε...

• ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΑΠΟ ΛΕΥΚΟ ΒΑΜΒΑΚΕΡΟ «ΒΟΥΛΑ» Ή ΤΟΥΛΙ.

Τις μουσκεύετε σε χλιαρή σαπουνάδα, τις πιέζετε καλά για να φύγει όλη ή σκόνη, αλλάζοντας συχνά το νερό, ώστε να είναι διαρκώς καθαρό. Όταν οι κουρτίνες καθαριστούν, τις στίβετε — μέσα σ' ένα ύφασμα — για να στραγγίσουν, χωρίς να τις στρίψετε διόλου, και τις κολαρίζετε ελαφρά με βραστή κόλλα.

Για να φτιάξετε τη βραστή κόλλα, διαλύετε 40 γραμ. κόλλας σε ένα κεσε με 25 δράμια νερό. Ζεσταίνετε σε μιά καθαρόλα 125 δράμια νερό και όταν βράσει, ρίχνετε μέσα τη διαλυμένη κόλλα. Ανακατώνετε πολύ ζωηρά, με μιά ξύλινη κουτάλα, ώσπου το μίγμα να πάρη μιά όση γκριζωπή και διαφανή. Αν ή όψη του είναι άσπρη, πρέπει να τόν ξαναβάλετε στη φωτιά να βράσει. Αφού τόν βγάλετε από τη φωτιά, ξεκαλουθήστε να τόν ανακατώνετε ώστε να χλιαρή χωρίς να κάνει κρούστα. Κατόπιν, βουτήξτε μέσα τις κουρτίνες (ή δόσις που σας δώσαμε αρκεί για ένα ζευγάρι), προσέχοντας ώστε να απορροφούν ομοιόμορφα τόν υγρό. "Αν οι κουρτίνες σας είναι μεγάλες, θα χρειαστήτε και μεγαλύτερη ποσότητα βρασμένης κόλλας. Στο μίγμα σας όμως θα διατηρήτε πάντα την αναλογία που σας δώσαμε. Τέλος, τις στίβετε ελαφρά και τις απλώνετε να στεγνώσουν. Τις σιδερώνετε ενώ είναι ακόμη κάπως υγρές.

• ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΑΠΟ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟ ΒΑΜΒΑΚΕΡΟ «ΒΟΥΛΑ» Ή ΤΟΥΛΙ.

Τις πλένετε όπως περιγράψαμε στην προηγούμενη παράγραφο, αλλά τις κολαρίζετε με πολύ ελαφρό μίγμα κόλλας (20 γραμμάρια σε 150 δράμια νερό).

• ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΑΠΟ ΡΑΙΓΙΟΝ.

Τις βουτάτε σε χλιαρή και άφρατη σαπουνάδα. Τις πλένετε με προσοχή, ώστε να μη σπάσουν τυχόν οι ίνες τού ραιγιόν. Τις ξεβγάξετε κατόπιν με άφθονο νερό. "Αν χρειάζεται, κάνετε και δεύτερη σαπουνάδα. Ξεβγάξετε πάλι με άφθονο χλιαρό νερό. Απλώνετε στη σκιά για να στεγνώσουν και τις σιδερώνετε ενώ είναι ακόμη ελαφρά υγρές. Οι ραιγιόν κουρτίνες παρ' όλα ταύτα κινδυνεύουν συχνά να καταστραφούν, με τόν πλύσιμο, όσο προσεκτικό κι' αν είναι. Γι' αυτό δοκιμάζετε καλύτερα πάντα

δα. "Αν είναι πολύ βρώμικες, απλώστε τις έπάνω σε μιά επίπεδη επιφάνεια και δουρτίστε τις με ένα βουρτσάκι τών νυχιών και σαπουνάδα. Κατόπιν ξεβγάλετε και αφήστε τις να στεγνώσουν. Δεν χρειάζονται σιδέρωμα.

• ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ!...

Σε όλες τις περιπτώσεις, προσπαθήστε να παρατηρήτε όσο μπορείτε περισσότερη την καλή κατάσταση τών χρωμάτων. Όταν πρόκειται για κουρτίνες με ευπαθή χρώματα, ξεβγάξετε τις σε νερό με άλατι ή με ξύδι και απλώνετε τις στη σκιά για να στεγνώσουν. "Αν τα χρώματά τους έχουν ξεβάψει σε τόπους-τόπους, υπάρχουν δυο λύσεις:

α) Να άσπρίσετε έντελώς τις κουρτίνες. "Α δουλειά αυτή είναι εύκολη, όταν πρόκειται για βαμβακερές κουρτίνες. "Αρκεί να τις βουτήξετε μέσα σε νερό όπου έχετε ρίξει «νερό τού λαβέ» σε αναλογία μιάς κουταλιάς της σούπας για 1 1/2 όκα νερό. "Αν οι κουρτίνες είναι από ραιγιόν, πρέπει να τις βουτήξετε επί μερικά λεπτά σε μιά διάλυσι οξυγονούχου ύδατος, σε αναλογία πάλι μιάς κουταλιάς της σούπας για 1 1/2 όκα νερό.

β) Να τις βάψετε: Για να τόν επιτύχετε, βουτήξτε τις κουρτίνες σε μιά ελαφρότερη ή βαρύτερη διάλυσι τσαγιού, καφέ, τίλιου ή ραδικόρουμ ή ακόμη να τις βουτήξετε σε μιά κρούα μπογιά, σύμφωνα με την οδηγία που γράφει ή σχετική παστιλία. (Τό βάψιμο πετυχαίνει πάντα καλύτερα αν προηγούμενος έχετε ξεβάψει τις κουρτίνες). Για να επιτύχετε τόν χρώμα που θέλετε, καλό είναι να δοκιμάσετε πρώτα σ' ένα μικρό κομμάτι — δείγμα, ή σε μιά γωνιά της κουρτίνας.

πρώτα σ' ένα κομμάτι για να δώτε την άποψη και την ποιότητα του ύφασματός σας.

• ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΑΠΟ ΟΡΓΚΑΝΤΙΝΑ Ή ΑΠΟ ΜΟΥΣΕΛΙΝΑ.

Τις πλένετε σε χλιαρή άφρατη σαπουνάδα όπου μπορείτε — αν τόν νερό περιέχει πολύ άσβεστιο — να ρίξετε μέσα μιά πρέζα διανθρακική σόδας (1 κουταλάκι τού γλυκού για 300 δράμια νερό). Τις ξεβγάξετε με άφθονο νερό και τις κολαρίζετε με βραστή κόλλα ή, αν τόν ύφασμά σας είναι πολύ ακριβό και θέλετε να τις περιποιηθώτε περισσότερο, με ρυζόνερο.

Τό τελευταίο αυτό παρασκευάζεται ως έξης: "Υπολογίστε 15 δράμια ρύζι για 150 δράμια νερό. Μουσκεύετε τόν ρύζι στο νερό όπου να σκάσει, και κατόπιν αφήστε τόν να βράζη επί 3 περίπου λεπτά. Βγάλετε από τη φωτιά και σουρώστε. Βουτήξτε τις κουρτίνες στο ρυζόνερο, απλώστε τις να στεγνώσουν και κατόπιν, πριν τις σιδερώσετε, τυλίξτε τις επί 24 ώρες σε ένα βρεγμένο πανί.

• ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΑΠΟ ΝΑ-ΥΛΟΝ.

Βουτήξτε τις απλώς σε χλιαρή σαπουνάδα.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΜΕΛΙ

"Αν τόν ύφασμα δεν βλάπτεται μπορείτε ν' απομακρύνετε τούς λεκέδες τού μελιού με ζεστό νερό. "Αν όμως τόν ύφασμα είναι ευαίσθητο, τότε θα βάλετε χλιαρό νερό, αφήνοντάς τόν κάπως περισσότερο. "Α ζάχαρη δεν δύνανει, παρ'αφού λύση με ζεστό νερό.

ΚΑΡΦΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ

"Αν θέλετε να καρφώσετε μιά πρόκα σ' ένα τοίχο, ταπεινωμένο με χαρτί, κάνετε στο μέρος εκείνο ένα σταυρό και καρφώστε στη μέση τήν πρόκα. "Ετσι τόν χαρτί δεν σχίζεται. Τα καρφία που κουνιούνται στον τοίχο στερεώνετε ή τυλιγόντάς τα με μπαμποάκι ή βουτώντάς τα σε μίγμα γύφου και νερού και δαζόντάς τα πάλι στην ίδια τρύπα.

Η ΜΥΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙΟΥ

— Σήμερα έχουμε κουνουπίδι: "Α έρώτησι αυτή δεν θα σας γίνεται πια αν την ώρα που τόν δαζέτε, ρίξετε μέσα στην κατσαρόλα, μιά φέτα φρέσκου ψωμιού. Τό ψωμί απορροφά ή δυσάρεστη μυρωδιά τού κουνουπιδιού καθώς και τού λάχανου.

4,2 ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΚΑΛΤΣΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

Στη Γερμανία τόν 1953 ξεδούθηκαν 85 εκατομμύρια ζεύγη κάλτσες και κατά προτίμηση από περλόν. Δηλαδή 4,2 ζεύγη για κάθε γυναίκα, ενώ ή Αμερική κατά μέσον όρον θέλει 43 ζευγάρια τόν χρόνο. 90% απ' αυτά τα 85 εκατομμύρια ζευγάρια ήταν από περλόν, 5% από νάυλον και 5% από τεχνητό μετάξι, μπαμποάκι και άλλες κλωστές.

ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ λίγο δύσκολο να πιστέψω πως αυτός ο ήλιος που ανατέλλει ακουράστα κάθε πρωί για να δώσει κάθε δειλίνο, μπορεί να είδε όλη μου τη ζωή, δίχως να αλλάξει γι' αυτόν τίποτα, ενώ για μένα οι αλλαγές του ήταν έλπιδες, χαρές και οι δυσίες του πίκρα και δάκρυ. Ούτε κείνη την μέρα, την πιο θλιμμένη της παιδικής ζωής μου, καταδέχθηκε να δείξει πως βλέπει, πως νοιώθει...

Κι' όμως, τον ήλιο τον αγαπώ και πολύ μάλιστα. Έκείνη τη μέρα ίσως να τον μίσησα κι' όλος, μα μόνο κείνη τη μέρα, την πρώτη σκοτεινή μέρα, μιας μικρής ζωής που μπορεί ακόμα να αγαπά τα κυκλάμινα.

Θυμάμαι πως ζούσαμε τότε στο μεγάλο έσοχικό κτήμα της μητέρας, πολύ μακριά απ' την πόλη, απ' τις εύτυχισμένες χαρές, εκεί που μόνο τ' άσπρα κυκλάμινα χαρίζουν την μορφή τους, για να τινύξουν την άσχημια της γης.

Στο σπίτι μας δεν έρχονταν συχνά να μας δουν συγγενείς, γιατί όλοι ήξεραν το κατσουφικό ύψος του πατέρα και τη βαρεία του γλώσσα. Μόνο η θεία Μαριγούλα, με το μοναχικό γούλι του Δημήτρη, έρχονταν να μας κρατούν συντροφιά κι' αυτοί για χάρη της μητέρας.

Ο Δημήτρης ήταν ο μόνος ξάδελφος, ο μόνος φίλος, ο μόνος άνθρωπος που τρέχαμε να κρεμαστούμε όλα τ' αδελφά μαζι στο λαιμό του, στα χέρια του, μόλις τον αντικρύζαμε να δρασκελίζει τη μικρή πορτοκάλια του φράχτη κι' αυτός γελαστός μας γέμιζε φιλιά.

Όλοι τον λατρεύαμε σπiti, ακόμη και ο πατέρας τον συμπαθούσε, όταν δεν καθόταν να φάει μαζί μας, παρ' όλα τα παρκαλετά της μητέρας. Όλοι τον αγαπούσαμε μα πιότερο απ' όλους εγώ. Κι' όποτε μ' έπαιρνε στα πόδια του, θυμάμαι πως τον ρωτούσα.

Μ' αγαπάς σαν τη θεία τη Μαριγούλα κι' έμένα;

Σ' αγαπώ και πιότερο, μούλεγε κείνος.

Είχα μεγαλώσει πια αρκετά όταν την έχασε, μα η χαρά μου που ο Δημήτρης θαρχόταν να μείνει για λίγο στο σπίτι μας ώσπου πούλησε το μικρό τους κτήμα και να φύγει ύστερα για την πολιτεία, μ' έκανε πολύ γρήγορα να ξεχάσω τη λύπη μου, για τη θεία Μαριγούλα.

Ετσι παρακαλούσα το πρωί τον ήλιο να ανέβει γοργά στον ούρανο και όταν κάποτε ψήλωνε λαμπρός, φλογισμένος, με πίστι πως θ' άκουση περισσότερο αυτή τη φορά την παράκλησή μου, το ξανάλεγα να κυλήσει όσο πιο γοργά μπορούσε απ' τα ουράνια στην κορή του δυτικού λόφου και ύστερα να χαθεί πίσω του, δίνοντάς μου έτσι την ευκαιρία να μένω όλο και λιγότερα όρθια από τα δάχτυλα των χεριών μου στο καθημερινό μου μέτρημα. Μια τα δάχτυλά μου τελείωναν καθώς και της μικρότερης αδελ

φής μου και ο Δημήτρης έμενε πάντα σοβάρος, μελαγχολικός, δακρυσμένος. Σηκώνονταν πάντα χαράματα και αφού μάζευε μια μεγάλη αγκαλιά μρωμένα κυκλάμινα, χανόταν, για να ξαναφανή πολύ αργά τ' απομεινέμερο, όταν ο πατέρας είχε φύγει πια για το κτήμα. Το απόγεμα καθισμένος στο βαρεινό παραθύρι, απ' όπου ασπρίζει ο δρόμος και διακόπτεται στα βουβά κυπαρίσσια του Νεκροταφείου, με το κεφάλι στη ριγμένο στις πλατιές του παλάμες κυττάζει ώρες κι' ώρες την έρημη κατοικία της θείας Μαριγούλας.

Η μητέρα προσπαθούσε πάντα να τον παρηγορήσει. Έγώ σκάρωνα ό,τι νόμιζα πως μπορούσε να του φερνε ένα χαμόγελο. Για τον πατέρα μου δεν είναι το ίδιο. Κείνος όλο γκρίνιαζε που δεν εύρισκε να πουλήσει το κτήμα του κι' άκουγα να λήη της μητέρας πως του δίνει στα νεύρα να βλέπει ένα Δημήτρη χαϊρήλη, κοτζάμ άντρακλας να μιροκλαίει.

Τι διάβολο, φώναζε και μάς πεθάνανε οι μανιάδες μας, η μήπως και το ρίξαμε στο τεμπέλικι; Όχι, δρέ γυναίκα, πως είναι ανήλικος σου, άλλα να μου το θυμηθής, πως αυτός δεν θα πάη από καλό. Δε μου λές, πέσει τέτοιο καιρό δεν ήταν που τον είχε στείλει η αδελφή σου στην κλινική, μετά το θάνατο κείνης της όμορφονιάς π' αγαπάγε; Είναι καιρός τώρα ναχουνε τέτοιους μπέλαδες στο σπιτικό μας; Εγώ λέω, να τα μαζέψω και να του δίνω, γιατί, τα είδες, το κτήμα δεν πουλιέται και αυτός δε λείει να ξεκολλήσει απ' την καρέκλα του...

Πάντα ίδιος θα είσαι, μουρούριζε κείνη βαρεστημένη. Πάψε τώρα καμένη, πάψε! Δε βλέπεις πως έγινε; Δεν τον λυπάσαι;

Όταν ο πατέρας του είπε καθαρά πως το κτήμα του δεν τ' αγοράζαν, ήμουν μπροστά. Είχαμε γυρίσει απ' την κυριακάτικη λειτουργία και ο πατέρας φορώντας ακόμη το σκούρο κοστούμι του, κάθισε απέναντι στο Δημήτρη και του μίλησε δίχως περιστροφές.

Εκείνος τόν ήξερε καλά, έκλεισε για μια στιγμή τα μεγάλα καστανά μάτια του και ψιθύρισε πως θα φρόντιζε γρήγορα να φύγει για να στείλει τα χρήματα που χρώσταγε στον πατέρα μου.

Ετοεξα στην αγκαλιά του φωνάζοντας πως κανείς, μα κανείς δεν το ήθελε να φύγει κι' έσφιξα τα μικρά χέρια μου γύρω στο λαιμό του.

Ετσι δεν είναι πατέρα, ρώτησα με πνιγμένη φωνή, χωρίς να τολμήσω να τον κυττάζω στα μάτια. Ο πατέρας δεν μίλησε.

Λίγες ώρες αργότερα έπαιρνα ένα γερό μάθημα... Τα παιδιά δεν πρέπει να μιλούν μπροστά στους μεγάλους.

Για να πάψω να κλαίω, παρακάλεσα το Δημήτρη να με πάρει μαζί του το άλλο πρωί στον τάφο της θείας. Μου το υποσχέθηκε κι' εγώ έτρεξα πάλι να τον δω στον ήλιο που

δρισκεόταν ακόμα ψηλά από το δυτικό λόφο, να κυλήσει ξοπίσω του.

Την άλλη μέρα, η μάλλον την ίδια νύχτα, πριν ακόμα φέξη ολότελα, σηκώθηκα και πατώντας στα δάχτυλα των ποδιών μου, κατέβηκα στο περιβάλλει και μάζεψα μια ολόκληρη αγκαλιά από τ' αγαπημένα κυκλάμινα του Δημήτρη.

Όταν έφτιστρέψαμε κουρασμένοι, απέναντι ο ήλιος κόντευε πια να φτάσει στο λόφο. Τότε μόνο κατάλαβα πόσες ώρες λείπαμε.

Στη σκέψη πως ο πατέρας μου θα είχε γυρίσει να με λητούσε, στη μητέρα, ετοιμάστηκα, για κάποιο καινούργιο μάθημα. Όταν όμως φτάσαμε και είδα τον πατέρα να χειρονομεί κοντά στο πρόσωπο του Δημήτρη, όπως συνήθιζε να κάνει όταν ήταν θυμωμένος, ξεροκαταπίνοντας, συλλογίστηκα πως αληθινά είχαμε αργήσει και συγκράτησα τους λυγμούς μου.

Τ' άλλο κιόλας πρωί, ο Δημήτρης, συγκινημένος μάς αποχαιρετούσε, κρατώντας στα χέρια του ένα μικρό περιστέρι, που του είχα χαρίσει την τελευταία στιγμή. Ήταν το μοναδικό πράγμα που εξουσίαζε. Μαύ υποσχέθηκε την ώρα του χωρισμού πως δε θ' άφινε ποτέ τη μικρή ψυχούλα να φύγει μακριά του κι' έπειδη δεν έφτανε αυτό να σταματήσω τα δάκρυα, μου υποσχέθηκε να γυρίσει την άλλη μέρα τ' απογεμα κιόλας.

Ήταν η τελευταία φορά που έβλεπα το Δημήτρη. Όμως κράτησε για πάντα την υποσχασί του.

Εκείνο το ίδιο βράδυ, με δροβάνοιχα μάτια, κυττώντας πίσω από την χαραμάδα της πόρτας, το συννεφιασμένο πρόσωπο του πατέρα που καθόταν αντίκρυ μου στο τραπέζι. Τα μικρά ερυθρότητα πόδια μου τρέμανε και το κοντό πουκαμισάκι του ύπνου έπεφτε μόνο μέχρι την παιδικάστικη μέση μου.

Είχαμε βγή από το τραίνο, τον άκουσα να λήη με βαρεία φωνή, κι' ήμαστε έτοιμοι να χωρισώμε, όπου σε μια στιγμή, παρ'... και του ξεφύγουμε το περιστέρι. Έκανε ένα γύρω μέσα στο σταθμό και ύστερα κάθισε σε κείνη τη λεμονιά, που είναι στη στροφή της γραμμής. Εκείνος άρχισε να τρέχει ξοπίσω του, φωνάζοντας πως χάνει την ψυχή του κι' άλλα τέτοια, που δεν μπόραγα να καταλάβω. Έτρεχα να τον προλάβω. Όταν είχε κοντοζυγώσει στο δέντρο κεί και προσπαθούσε να φτάσει φάνηκε το τραίνο σφυρίζοντας. Όταν τον ανέβασαμε ζούσε ακόμη. Είπε ότι το ήξερε πως θα πέθαινε, αφού έχανε την ψυχή του, γιατί πως μπορεί να ζή ένας άνθρωπος δίχως ψυχή;

Κρατώ ακόμη στη μνήμη μου τα μάτια του πατέρα, δεν τα είχα ξαναειδθ ποτέ άλλοτε δακρυσμένα.

Ο ήλιος ήταν και σήμερα χαρούμενος, λαμπρός. Δεν έβλεπε τα κατακόκκινα από τα κλάματα μάτια μου, δεν ακούγε τα παράπονά μου, δεν έννοιαζε τον πόνο μου. Ήταν ένας ήλιος γελαστός, φωτεινός, πρόσχαρος. Νάζερε πόσο πολύ τον μίσησα...

Ο ήλιος ήταν και σήμερα χαρούμενος, λαμπρός. Δεν έβλεπε τα κατακόκκινα από τα κλάματα μάτια μου, δεν ακούγε τα παράπονά μου, δεν έννοιαζε τον πόνο μου. Ήταν ένας ήλιος γελαστός, φωτεινός, πρόσχαρος. Νάζερε πόσο πολύ τον μίσησα...

ΡΙΤΑ ΒΕΛΙΩΤΟΥ

Ζανδελιά η μελαχροινή...

..μπορείτε να λούζετε τα μαλλιά σας με το κατάλληλο σαμπουάν TÊTE-NOIRE. Αυτό δα τα διατηρήσει στο φυσικό τους χρώμα και σήμα. Το γνήσιο σαμπουάν "Tête-Noire", με τα βιολογικά του συστατικά δ' απαλλάζει τα μαλλιά από κάθε βλαβερό επίχρισμα, δα τ' αποστειρώνει και δα τους δώσει εξαίρετη γυαλάδα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΜΕ ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΣΑΜΠΟΥΑΝ
TÊTE-NOIRE
Φάκελλοι-Φιάλαι-Κρέμα

ΒΙΛΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΙΜΠΙΟΝΑ 9
ΕΝΑΝΤΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 558 ΤΗΛ 28033

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΠΕΡΜΑΝΕΝΤ
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
MANTAM ZANNET
Όδός Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52.940

Η δίσ ΓΕΩΚΑΡΗ, πρόεδρος των «Θυγατέρων της Πηνελόπης».

«ΟΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ»

Μια φιλανθρωπική οργάνωσις στις «Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής» που αριθμεί 14.000 μέλη. Η κοινωφελής δράσις της.

«Μπορεί ν' αγαπάς τη γυναίκα και τα παιδιά σου, αλλά δεν παύεις ποτέ ν' αγαπάς τη μητέρα σου». Μ' αυτά τα συμβολικά λόγια, που εκφράζουν τη νοσταλγία και την απέραντη αγάπη που τρέφουν όλοι οι ξενιτεμένοι Έλληνες για την πατρίδα τους, θέλησε η Δίς Γεωκάρη, πρόεδρος των «Θυγατέρων της Πηνελόπης», να χαιρετίσει εκ μέρους όλων των μελών του Σωματείου της τα ελληνικά γυναικεία σωματεία της χώρας μας καθώς και τις Έλληνίδες αναγνώστριες του περιοδικού μας, για χάρη των οποίων δέχτηκε με μεγάλη προθυμία να μάς πει δυο λόγια γύρω από την εξέλιξη και την βασις των ομογενών της Αμερικής.

Θα είχατε την καλωσύνη να μάς πείτε δυο λόγια για τις «Θυγατέρες της Πηνελόπης»;

Οι «Θυγατέρες της Πηνελόπης» είναι παράρτημα της οργάνωσης Α.Χ.Ε.Π.Α. και έχουν 14.000 γυναικεία μέλη, διασκορπισμένα στις 48 πολιτείες της Αμερικής. Ακόμη και στην Αλάσκα και την Αυστραλία όπου υπάρχουν μέλη. Το σωματείο αυτό ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1929 και σήμερα αριθμεί 270 τμήματα εκ των οποίων τα 8 εδρiscονται στον Καναδά.

Οι «Θυγατέρες της Πηνελόπης» μπορούν δικαίως να υπερηφανεύονται για το εθνικό έργο τους. Ένα τελευταίο παράδειγμα είναι και ο έρανος που έγινε για τους σεισμοπληκτους των Ιονίων νήσων και που απέφερε περί τα 15.000 δολάρια. Μεγάλη δόξα έδειξαν επίσης με τη διοργάνωσις της «Τραπέζης του Αίματος» προσφέροντας αίμα για τον Ερυθρό Σταυρό.

Ένα άλλο κατόρθωμα των «Θυγατέρων της Πηνελόπης», συνεχίζει η Δίς Γεωκάρη, είναι το ότι κατορθώσαμε να πετύχουμε από την αμερικανική κυβέρνηση την αναγνώρισις της δημοτικής σχολής του ορφανοτροφείου Αγίου Βασιλείου Νέας Υόρκης. Το «Ορφανοτροφείο αυτό, που βρίσκεται υπό την προστασία της αρχιεπισκοπής, έχει κοριτσάκια ορφανά από 4 ετών και άνω.

Κάθε χρόνο διοργανώνουμε έρανο και αείζει να μάθετε ότι πουλώντας χρυστογυμναστικά γ ραμματόσημα κατορθώσαμε πέρσι να συγκεντρώσουμε περί τις 8 χιλιάδες δολάρια, ενώ έφέτος περάσαμε τις 9. Αυτά διετέθησαν για την ένανυσιν του «Οφανοτροφείου».

Απεφάσισε να πιέση τη ροζέτα, ενώ η μικρή τον κυττούσε πονηρά. Την ίδια στιγμή άκουστηκε κουδούνισμα και λίγες στιγμές αργότερα, η υπηρέτρια ανήγγειλε:

«Ένας χωροφύλακας ζητεί να μιλήσει στον κύριο.

Γενική κατάπληξις! Τρομαγμένη, η Μαρι-Φράνς έπεσε με τα μούτρα στη σούπα της και ο Ζάκ Τιμπώ, από μηχανής αυτόν θεό, ένθυσιασμένος, βγήκε να δεχθ τον

—Και όταν μια κοπέλλα δεν έχει τα μέσα να συνεχίσει τις σπουδές της, το σωματείο την βοηθεί;

—Δίνουμε κάθε χρόνο μια υποτροφία. Την προσφέρουμε σε κοπέλλες αξίες και μελετηρές που τυχόν δεν έχουν τα μέσα.

—Εργάζονται σε εξωτερικές δουλειές οι Έλληνίδες της Αμερικής;

—Πριν από δέκα χρόνια οι εργαζόμενες ήταν ελάχιστες. Σήμερα όμως οι περισσότερες εργάζονται, 3-πως και οι Αμερικανίδες.

Θα ήταν μεγάλη παράλειψις να τελειώσουμε χωρίς ν' ασχοληθούμε λίγο με τη Δίς Γεωκάρη η οποία είναι η πρώτη Έλληνίδα ειρηνοδίκης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Γεννήθηκε στην Τεγέα και έφυγε με την οικογένειά της όταν ήταν παιδάκι 4 ετών. Προικισμένη με όλα τα προσόντα, φυσικά και ήθικα, δεν μπορούσε παρά να επιτύχη στη ζωή.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου έπαιρνε διαταγή του ναυτικού Σώμα και ύστερα από 47 μηνών υπηρεσία με τον βαθμό του υποπλοιάρχου.

Μετά την άποστράτευσις της άνοιξε δικηγορικό γραφείο στο «Ζάιον» του Ιλινόις που το διατηρεί ως σήμερα και μόλις προλαβαίνει να εξυπηρετήσει την πολυπληθή πελατεία της.

—Να με συγχωρήτε που σκοτώνω τα ελληνικά, αλλά τα αγαπώ τόσο πολύ, που έστω και σκοτωμένα θα εξακολουθώ να τα ομιλώ, μάς λέει γελώντας η δραστήρια πρόεδρος.

Ο χώρος δεν μάς επιτρέπει να ασχοληθούμε περισσότερο. Οφείλομε όμως να ομολογήσωμε πως Έλληνισσες σαν την Δίς Γεωκάρη, δοξάζουν και τιμούν την πατρίδα μας στο εξωτερικό.

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

Είναι ένα μαγικό κουδούνι,

Ο Ζάκ Τιμπώ, ο διάσημος βιολίστης που σκοτώθηκε πριν λίγους μήνες σ' ένα αεροπορικό δυστύχημα, συνήθιζε να λήη ότι είχε το χάρισμα να προαισθάνεται ώρισιμένα πράγματα.

Ίδου, με την ευκαιρία αυτή, ένα χαριτωμένο και αληθινό ανέκδοτο που μου διηγήθηκε ο ίδιος κάποτε, που είχε γλυτώσει από ένα σιδηροδρομικό δυστύχημα:

Μια μέρα, η έγγονή του, Μαρι-Φράνς, δεν ήθελε με κανένα τρόπο να φάη τη σούπα της και για να στρέψη άλλοι τη συζήτηση, ρώτησε δείχνοντας τη ροζέτα από το παρράσημο της Λεγεώνας της Τιμής που φορούσε ο πατέρας της:

—Παπούλη, τι είναι αυτό;

—Ένα μαγικό κουδούνι για να έρχονται οι χωροφύλακες όταν τα παιδιά δεν θέλουν να φάνε τη σούπα του. Θα μετρήσω ως τα τρία και θα κτυπήσω, αν δεν έχεις αρχίσει!

Η Μαρι-Φράνς, που δεν το πίστεψε, εξακολουθούσε να μη θέλη τη σούπα.

—Ένα, δύο, τρία, μέτορσε ο Ζάκ Τιμπώ, που βρίσκονταν σε μεγάλη άμνηνια και αναρωτιόταν τι έποπε να εφεύρη για να σώση τα προσχήματα.

Απεφάσισε να πιέση τη ροζέτα, ενώ η μικρή τον κυττούσε πονηρά. Την ίδια στιγμή άκουστηκε κουδούνισμα και λίγες στιγμές αργότερα, η υπηρέτρια ανήγγειλε:

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ!
—Με συγχωρήτε, κύριε! Μπορείτε να μου πείτε πόσο πρέπει να σταθώ ακόμη όρθια, ώσπου να φθάσουμε στη στάσι Κλωναρδίου;

ΕΛΕΙΠΕ 22 ΧΡΟΝΙΑ
ζούσε με τη γραμματέα του

Το βράδυ της 24 Σεπτεμβρίου 1931 μια γυναίκα στο Νάσβιλ του Τένεσσι (Ηνωμένες Πολιτείες) περίμενε μάταια τον άντρα της. Η ώρα ήταν μία, όταν επί τέλους έπεσε στο κρεβάτι, με την παρήγορη σκέψη: Θα είναι πάλι κάπου μεθυσμένος.

Αλλ' ο Τόμας Μπάντιν, ο εικοσιεξαχρονος διευθυντής μιας μεγάλης ασφαλιστικής εταιρίας και πατέρας τριών παιδιών, δεν ήταν μεθυσμένος. Συνήθως έπινε κάθε μέρα περισσότερο οινόπνευμα από όσα μπορούσε να υποφέρει, έκείνη όμως την ημέρα δεν είχε πih καβόλου.

Το επόμενο πρωί δεν παρουσιάστηκε ούτε στο γραφείο. Πέρασε όλη η εβδομάδα χωρίς να φανή πουθενά. Η αστυνομία ειδοποιήθηκε. Παρ' όλες όμως τις αναζητήσεις της, δε μπορούσε να απαντήσει στην ερώτηση: Πού είναι ο κύριος Μπάντιν;

Έναμνηση μήνα αργότερα στο σκοτάδι της υποθέσεως αυτής, φάνηκε να υποείναι κάποιο φως: Η γραμματέα του Μπάντιν, μια ψυχρή μελαχροινή κοπέλλα που την έλεγαν Μπέτυ Μακ Κούντυ, εξαφανίστηκε επίσης.

Η εξαφάνισις της είχε άραγε καμιά σχέση με την εξαφάνισις του προϊστάμενου της; Η αστυνομία σχημάτισε την ιδέα πως είχε. Και σκέφθηκε: Αν βρίσκονταν ο μένος που έμενε το κορίτσι, ήταν βέβαιο πως θα βρίσκονταν και ο γενικός διευθυντής.

Πέρασαν δέκα νοήνια. Η κυρία Μπάντιν δήλωσε ότι ο σύζυγός της είχε πεθάνει και ξαναγεννηθεί. Μετά τη βεβαίωσις του θανάτου του, η ασφαλιστική εταιρία έπρεπε να πληρώσει στη χήρα του το ποσό των 50000 δολαρίων, με το οποίο ο κ. Μπάντιν ήταν ασφαλισμένος. Το Νοέμβριο όμως του περασμένου χρόνου, η ασφαλιστική εταιρία που πληρωσε αυτό το ποσό, έληψε δικαστικώς να της επιστραφούν τα χρήματα, γιατί, καθώς βεβαίωσε ο δικηγόρος της, ο κ. Τόμας Μπάντιν ζούσε!

Η εξαφάνισις του προκαλέσε πολλά δικαστικά προβλήματα. Μα έκτος από αυτό, έγινε αίτια να υποφέρει ταπεινά η γυναίκα που εγκατέλειψε. Να περσίαν νύχτες ανεφάρτες γεμάτες άσπνια, δάκρυα και πόνο. Κι' αυτό το ποσό τον ήθικα, όπου στήριζε τη νέα του ζωή, μια ζωή στην οποία σκεπτόταν μόνο τον εαυτό του και ποτέ τη νόμιμη γυναίκα του και τα παιδιά του

Η αλήθεια είναι ότι δεν ώνόμασε τον τόπο της διαμονής του πρώην διευθυντού, αλλά ένας δημοσιογράφος ανακάλυψε ότι αυτός έπρεπε να βρίσκεται στο Μεξικό. Ο κ. Μπάντιν είχε ένα σημάδι αλάνθαστο: Το άριστερό του αυτί σχημάτιζε ακριβώς όρθια γωνία με το κεφάλι του. Και από αυτό το σημάδι ανέκαλύφθη.

Ο δημοσιογράφος έφυγε για το Τέξας. Και γυρίσε φωνάζοντας πόλι με πόλι, χωριο με χωριο. Πουθενά όμως δεν βρήκε το ελάχιστο ίχνος του ανθρώπου που ζητούσε, ώσπου μια μέρα...

Περπατούσαν στην «Οράν», μια πόλ 21.000 κατοίκων. Έξαφνα κίνησε την προσοχή του ένας κύριος που το αριστερό του αυτί σχημάτιζε όρθια γωνία με το κεφάλι του. Ο δημοσιογράφος ακολούθησε τον κύριο. Ο τελευταίος πήγε σ' ένα σπίτι που στην πόρτα του υπήρχε η επιγραφή: Τόμας Πάλμερ. Ο κύριος Πάλμερ ήταν παντρεμένος και είχε έξη παιδιά.

Και ο δημοσιογράφος άφευγε: Ο άνθρωπος αυτός είναι ο κ. Τόμας Μπάντιν και η γυναίκα του η Μπέτυ Μακ Κάντυ, η πρώτη γραμματέας του διευθυντού. Τώρα, έπειτα από 22 χρόνια, μπόρεσαν να ξεηγήσουν την υπόθεσις με όλες τις λεπτομέρειές της. Την υπόθεσις ενός άντρα που από καθαρό έγωισμό, εγκατέλειψε τη γυναίκα του και τα τρία παιδιά του για να «αρχίση μια νέα ζωή», όπως είπε. Είχε παντρευτεί τη γραμματέα του — αυτός όμως ο γάμος δεν είναι ούτε νόμιμος ούτε ήθικος.

Η εξαφάνισις του προκαλέσε πολλά δικαστικά προβλήματα. Μα έκτος από αυτό, έγινε αίτια να υποφέρει ταπεινά η γυναίκα που εγκατέλειψε. Να περσίαν νύχτες ανεφάρτες γεμάτες άσπνια, δάκρυα και πόνο. Κι' αυτό το ποσό τον ήθικα, όπου στήριζε τη νέα του ζωή, μια ζωή στην οποία σκεπτόταν μόνο τον εαυτό του και ποτέ τη νόμιμη γυναίκα του και τα παιδιά του

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

15ον Καθώς ήταν μόνη της και στενοχωρημένη αισθανόταν ευχαριστημένη, έστω κι' απ' αυτήν την ασημαντή διακοπή της μονοτονίας. Πήρε το ακουστικό αδιάφορα, μα συγκλονίστηκε δολιχάρα ακούγοντας τη φωνή του Χόβαρτ.

— Σείς είσθε, Τζιλ; ρώτησε.

Πέρασαν μερικά δευτερόλεπτα πριν μπορέσει να απαντήσει με πνιγμένη φωνή.

— Ω, Χόβαρτ. Δεν γνώρισα άμέσως τη φωνή σου. Διάβασα τα κατορθώματά σου... Δεύτερος στην κούρσα της 'Ιταλίας, δεν είναι έτσι; Σχεδόν ένα ρεκόρ!...

— Μη μιλάτε σαν να μου διαβάσετε αυτά που γράφουν οι εφημερίδες, έκαμε θυμωμένα ο Χόβαρτ. Θέλω να σας δώ, Τζιλ... Άμέσως. Βρίσκομαι στην 'Αγγλία από σήμερα το απόγευμα και φεύγω για τις 'νωμένες Πολιτείες μεαύριον, για να πάρω μέρος στην κούρσα της 'Ινδιανοπόλεως. Μπορείτε να με δεχθείτε; Αν μου πείτε πως έχετε δοσμένο λόγο σε κάποιον... τον πνίγω!...

— Δεν έχω δοσμένο λόγο πουθενά. Νόμιζα πως θα τραβούσατε από την 'Ιταλία κατ' ευθείαν για την 'Αμερική... Έλάτε.

Το μυαλό της δεν μπορούσε να δουλέψει κανονικά. «Θα τον δώ σε λίγο ώρα!... Θα τον ξανακούσω να μιλά, να γελά, συλλογιζόταν. Και πρέπει να ντυθώ! Μα τί λέω; Είναι άστειο να ντυθώ ειδικά για να δεχθώ έναν παλιό φίλο!»

Με την τελευταία αυτή σκέψη τράβηξε ξανά στο σαλόνι. Τά λεπτά περνούσαν άργα σαν ώρες. Αναπνέοντας στον κάθε θόρυβο. Τρεις φορές σηκώθηκε και πλησιάζοντας στο παράθυρο, ανασήκωσε την κουρτίνα προσπαθώντας να δει μέσα στο σκοτάδι του δρόμου. Ύστερα έσημανε του Έλαφρο πόδη και του παρήγγειλε να φέρει διάφορα ποτά.

Έκανε ό,τι μπόρεσε για να σκοτώσει την ώρα της. Κι' όμως όταν ακούστηκε στην έξωπορτα το κουδούνισμα του Χόβαρτ της φάνηκε πως ή αναμονή της είχε διαρκέσει μόνον ελάχιστα λεπτά!

— Άλλο, Τζιλ. Στεκόταν στο άνοιγμα της πόρτας, χαμογελώντας, με το ένα του φρύδι σηκωμένο λιγάκι. Ήταν ήλιοκαμένος και αδύνατος και φαινόταν πολύ κουρασμένος. Σαν γερασμένος. Σαν όλον αυτόν τον καιρό να είχε αγωνιστεί με κάτι πολύ πιο σκληρό από μια επικίνδυνη κούρσα. Κότταζε γύρω του κι' ενώ το χαμόγελο του σχεδόν έσβυνε, είπε.

— Τίποτα δεν έλλαξε. Τίποτα, έκαμε η Τζιλ, προσπαθώντας κι' αυτή να χαμογελάσει, καθώς στεκόταν δίπλα στο τζάκι.

— Είναι ευχάριστο να ξαναγυρνά κανείς, έστω και για μία μέρα.

— Ευχαριστώ που διαθέσατε αυτή τη βραδιά σας για μένα, του είπε η Τζιλ, καταβλλοντας μεγάλη προσπάθεια

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Άγγλιδος συγγραφέως ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

για να κρύψει τη συγκίνησή της.

— Ω, Τζιλ! Γύρισε και δύθισε το βλέμμα του στο δικό της.

Για μερικά δευτερόλεπτα παρασύρθηκαν και οι δύο τους νοερά σ' ένα χάος μέσα στο οποίο τα πάντα στριφογύριζαν. Έκείνος πρώτος διέκοψε τη σιωπή, ξαναφέροντας έτσι τον εαυτό του και τη Τζιλ στην πραγματικότητα.

— Το ξέρετε πως σας θεωρώ σαν πολύ στενή φίλη; Πέστε μου, μ' επιθυμούσατε; Σας συνώδευσε κανείς άλλος σε χορούς και διασκεδάσεις; Διασκεδάσετε; Είστε ευτυχισμένη; Το ξέρω πως γίνονται αδιάκριτες μα οι ερωτήσεις αυτές μου βασανίζουν το μυαλό από τότε που έφυγα από την 'Αγγλία.

— Ναι, διασκεδάσα πολύ, του απάντησε, κυττάζοντας τη φωτιά χωρίς να τολμά να σηκώσει τα μάτια της επάνω του. «Μεμνών για λίγο σιωπηλοί. Ύστερα η Τζιλ είπε.

— Θα μπορούσατε τουλάχιστο να με ειδοποιούσατε πως θα φεύγατε.

— Πράγματι, της είπε μ' ένα περιεργό τόνο στη φωνή του. Δεν το έκαμα γιατί... γιατί... Ναι, έτσι!

— Δεν είναι δικαιολογία αυτή, έκαμε η Τζιλ, προσπαθώντας να κάμει ήρεμη τη φωνή της.

— Θα φανώ ειλικρινής, της είπε χαμογελώντας. Σκέφθηκα πως θα ήταν καλύτερα να χωρισθούμε για κάμποσο καιρό. Μου είχατε μιλήσει για... κά-

ποιον άλλον! Και υπάρχει βέβαια, Τζιλ, δεν είναι έτσι;

— Κι' αν σας έλεγα πως πράγματι εξακολουθεί να υπάρχει; Τι θα κάνατε;

— Θα το δεχόμουν. Καί... θα μ' ευχαριστούσε. Επιθυμώ να είστε ευτυχής, Τζιλ. Πρέπει να είσαι ευτυχισμένη. Το αξίζεις. Και, νομίζω, πως ξαναπέρασα από την 'Αγγλία μόνο και μόνο για να δεδωθώ γι' αυτό το πεάγμα.

— Όστε σας ενδιαφέρει τόσο πολύ η ευτυχία μου;

— Πολύ. Άλλά τι νομίζατε; Στην 'Ιταλία σας σκεπτόμουν διαρκώς, προσπαθώντας να πείσω τον εαυτόν μου πως φέρθηκα όπως έπρεπε απέναντί σας. Στιγμές-στιγμές έλεγα πως το να φύγω χωρίς να σας ειδοποιήσω ήταν το καλύτερο που είχα να κάνω. Άλλοτε πάλι... Τέλος πάντων!... Θέλω να σας ξέρω ευτυχισμένη Όπωςδήποτε!

— Μη στενοχωριέστε για μένα, μουμύρησε η Τζιλ.

— Θα τόν παντρευτήτε αυτόν τον άνθρωπο;

— Η Τζιλ πάγωσε. Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να μπορέσει να ψελλίσει.

— Τό... υποθέτω, Χόβαρτ. Δεν θέλησε να του πη την αλήθεια. Πώς ο Τζόνου δηλαδή ήταν κιόλας παντρεμένος με τη Ζακελίνα. Σε δύο μέρες θα έφευγε από την 'Αγγλία και μέσα σ' αυτές θα ήταν άπιδανο να τον μάθαινε. Καλύτερα να έμενε με την ιδέα πως η Τζιλ επρόκειτο να παντρευτεί

με τον Τζόνου. Πώς η Τζιλ θα ήταν ευτυχισμένη...

Ύστερα από μερικά λεπτά σιωπής, ο Χόβαρτ είπε με δραχνή φωνή, που προσπαθούσε να την κάνει σταθερή.

— Υπήρξαμε πολύ καλοί φίλοι, Τζιλ. Ήρθε στιγμή που... Μα αυτή πέρασε και γι' αυτό έφυγα χωρίς να έλθω να σ' αποχαιρετησω. Έπρεπε να διακόψουμε τις σχέσεις μας. Στους αγώνες αισθανόμουν ευτυχής που τις διέκοψα. Σκεπτόμουν, τρέχοντας, πως ποτέ δεν θα άδηνόμουν το αυτοκίνητό μου με τέτοια περιπόνηση προς τον κίνδυνο, αν ήξερα πως... μ' αγαπούσε, πως με περιμένει! Μα αντίθετα, ήξερα πως δεν με περιμένει, πως η σκέψις σου ήταν σ' έναν άλλον που αγαπούσε πριν γνωριστούμε. Καί... τότε πατούσα άσφοδα το γκαζί και έσπαινα ολόταχως την κάθε στροφή. Κατάφερα να φτάσω δεύτερος και η «Τεσκότα», το εργοστάσιο που μου διέθεσε το αυτοκίνητο, έμεινε πολύ ευχαριστήμενη.

— Νόμιζα πως τρέχατε με δικό σας αυτοκίνητο, έκαμε η Τζιλ με κάποια έκπληξη.

— Άλλοτε ναι. Μα τώρα πια δεν έχω τα μέσα. Έχασα πολλά, πάρα πολλά, με την πτώχευσή του εργοστασίου αεροπλάνων «Μάνιγκς και Σίος». Είμαι σχεδόν κατεστραμμένος οικονομικά. Έτσι δέχθηκα να οδηγώ τα αυτοκίνητα της «Τεσκότας» στις κούρσες. Και τώρα στις 'νωμένες Πολιτείες με δικό της αυτοκίνητο θα τρέξω. Αυτή όμως τη φορά πρέπει να έρθω πρώτος.

Μόλις συγκρατήθηκε η Τζιλ να μη φωνάξει. «Μη, Χόβαρτ, σε παρακαλώ, πρόσεχε». Μα συγκρατήθηκε. Ούτε και φιλικά δεν τολμούσε να του κάνει αυτή τη σύσταση. Φοβόταν πως ο τόνος της φωνής της θα πρόσδιε την συγκίνησή της και την τρεμούλα της. Κατάλαβε πως ο Χόβαρτ είχε δικιο όταν έλεγε πως το καλύτερο θάταν να χωριστούν.

Εκείνος σηκώθηκε εαφνικά και με ύφος που προσπαθούσε να κάνει αδιάφορο είπε.

— Τώρα που θα βρεθώ στις 'νωμένες Πολιτείες θα πρέπει, ίσως να ψάξω για καμιά πολυφέρνη νύφη. Έτσι θα μπορέσω να συνέλθω τουλάχιστον οικονομικά.

Λέγοντας αυτά γέλασε πικρά.

— Η Τζιλ δεν είπε τίποτα. Ο Χόβαρτ έκανε ακόμα ένα κίνημα με το χέρι του σαν άπορία, σ' αν μ' ήξερε πια τί να πη και στο τέλος είπε.

— Τώρα πρέπει να του δίνω. Έχω να τακτοποιήσω ένα σωρό δουλειές πριν μπάρκαρω. Για μία ακόμη φορά συγκρατήθηκε η Τζιλ για να μη του φωνάξει. «Μη φεύγεις... μη φεύγεις Χόβαρτ, μείνε κι' άλλο. Μείνε για πάντα». Μα σόπασε.

Της έδωσε το χέρι λέγοντας.

— Καλή τύχη, Τζιλ. Καλή τύχη για σένα και για τον άντρα που θα πάρεις, Τζόνου Μάρλιν λέγεται ε;

— Ναι. Περιεργό πως το θυμάμαι αυτό το όνομα. Και θα παντρευτείτε γρήγορα;

— Ασφαλώς.

Γιατί τούλεγε ψέματα; από περιφάνεια ή για να μη τον αποσπάσει από την καρριέρα του έστω και με θυσιά της αγάπης της; Ούτε και η

Τζιλ μπορούσε να το ξεκαθαρίσει στο μυαλό της.

Γρήγορα, κι' ενώ σαν να μιλούσε κάποια άλλη, του εμήθηκε «καλό ταξίδι». Και ύστερα... τον έχασε από τα μάτια της. Ίσως για πάντα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑ'. Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Μία μέρα που η Ζακελίνα έπισκέφθηκε εαφνικά τη Τζιλ της είπε.

— Γιατί δεν έρχεσαι ένα βραδάκι να δης το καινούργιο μας σπιτικό, τη μικρή ερωτική φωλιά μας; Μήπως φοβάσαι να ξαναδής τον Τζόνου;

— Κάθε άλλο, έκαμε η Τζιλ, μολονότι την φοβόσε πολύ αυτή η συνάντησις.

— Λοιπόν έλα όταν εύκαιρήσης.

Και άμέσως πρόσθεσε σε ειρωνικό τόνο.

— Μου φαίνεται πως καλά θα κάνουμε να... «θάψουμε τους νεκρούς μας».

— Αυτούμαι πολύ που είμαστε ψυχραμένες μεταξύ μας, είπε η Τζιλ.

— Ποιος φταίει; Έκαμε η Ζακελίνα σηκώνοντας τους ώμους της. Μου φαίνεται πως ήταν φυσικό να ψυχραθώ μαζί σου. Άφου όμως τα σούστα-φέρα σου με τον Χόβαρτ δεν σε ώφελισαν καθόλου... τα ξεχνάλα.

Σώπασαν λιγάκι και ύστερα η Ζακελίνα συνέχισε με κακία... — Ίσως είχα γραμμα από κάποια φιλενάδα μου από τη Νέα Υόρκη. Μου γράφει πως ο Χόβαρτ φλερτάρει πολύ με την Βαλερία Ουίλλιαμς, την κόρη του εκατομμυριούχου Ουίλλιαμς. Υποθέτω πως, αν παντρευτούν, ο πατέρας της θα την προικίσει με λίγα την φτωχούλα!

Η Τζιλ έγινε κατακίτρινη. Δεν πίστεψε πως ο Χόβαρτ φλερτάρει αυτή την κοπέλα μόνο και μόνο για τα λεπτά της. Κι' όμως από την άλλη μεριά ακόμη άκουγε τον Χόβαρτ να λέη: «Τώρα που θα βρεθώ στις 'νωμένες Πολιτείες θα πρέπει ίσως να ψάξω για καμιά πλούσια νύφη».

Έμεινε θλιμμένη κι' αποκαρδιωμένη όσον το βράδυ. Προσπαθούσε να πλάσει με την φαντασία της αυτή την Βαλερία. Άραγε να ήταν όμορφη; Και τί πλούσια που θα ντυνόταν! Άσφαλώς αυτή κι' ο Χόβαρτ θα βγαίνανε συχνά έξω μαζί, θα χόρευαν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου!

Εκείνη τη νύχτα κοιμήθηκε πολύ άσχημα. Ο ύπνος της ήταν γεμάτος εφιάλτες.

Μία βραδιά που ο Ρίκαρδσον ήταν κρυολογημένος και κρεβάτθηκε χωρίς - χωρίς και η Φαίθ είχε βγή έξω, η Τζιλ αποφάσισε να επισκεφθί το καινούργιο άντράγιο στη βιλίτσα του προαστίου. Θέλησε να δη τη «μικρή ερωτική φωλιά», όπως την είχε αποκαλέσει η Ζακελίνα κι' από περιέργεια να δη πως ήταν τακτοποιημένη, γιατί ο Ρίκαρδσον τους είχε κάνει και την επίπλωσι μαζί.

Πήρε το τράινο και δεν δυσκολεύτηκε να βρη το σπίτι, που άπείχε δυό δέματα από τον σταθμό. Ήταν ένα πολύ χαριτωμένο σπιτάκι με ωραίο κήπο και μεγάλα παράθυρα. Ένας δρομάκος στρωμένος με μεγάλες τετράγωνες πλάκες ώδηγούσε στην είσοδο.

Καθώς πλησίασε η Τζιλ, εί-

δε σ' ένα παράθυρο φώς. Λοιπόν βρισκόντουσαν εκεί και θα «τούς» έβλεπε σε λίγα λεπτά της ώρας...

Συγκινημένη και με νευρικό βήμα πέρασε τη μικρή απόστας από την έξωπορτα του κήπου έως το σπίτι. Σκεπτόταν να φερθή στον Τζόνου σαν σε παλιό φίλο που είχε καιρό να τον συναντήσει και περίμενε πως κι' αυτός θα της φερόταν με τον ίδιο τρόπο. Κι' όμως πέρασαν πολλά δευτερόλεπτα από τη στιγμή που έφθασε στην πόρτα του σπιτιού ως την ώρα που χτύπησε το κουδούνι.

Η πόρτα άνοιξε διάπλατα και παρουσιάστηκε ο Τζόνου στο κατώφλι.

— Κάλυπτερά, Τζόνου, του είπε η Τζιλ χαμογελώντας. Ήρθε απροειδοποίητα για να σας κάνω την επίσκεψι που μου ζήτησε η Ζακελίνα. Είχα μεγάλη περιέργεια να δώ το καινούργιο σπιτικό σας.

Μόλις του πέρασε η έκπληξις, ο Τζόνου είπε καλοκάγαθα.

— Πέρασε μέσα, Τζιλ. Με συγχωρήσε που δεν άνοιξα άμέσως. Ήμουν στην κουζίνα... Έφτιαχνα το δείπνο μου.

— Όλα αυτά τα είπε με κάποια αμηχανία.

— Και η Ζακελίνα; ρώτησε η Τζιλ μπαίνοντας.

— Μου τηλεφώνησε στο γκαράζ πως θα δειπνούσε έξω. Το περιβάλλον ήταν ευχάριστο.

— Είναι θαυμάσια, Τζόνου, είπε με ειλικρίνεια.

— Έ, δεν είναι και άσχημα. Πάντως, εγώ δεν είμαι παραπονεμένος (και τόνισε ιδιαίτερα το «έγώ»).

— Είμαι βέβαιη πως και η Ζακελίνα θα συνήθισε πια και θα είναι ευχαριστημένη.

Ο Τζόνου κούνησε με έκφρασι άμφιβολίας το κεφάλι του, χάιδεψε με τα δάχτυλα τα ακατάστατα μαλλιά του και είπε:

— Ίσως, Τζιλ, εδώ δεν είναι το μέρος που θα επιθυμούσε να ζήσει. Λέει πως το σπύτι βρίσκεται πολύ μακριά από την πόλι και έτσι στερούμεθα από θέατρα και κινηματογράφους καλούς. Ύστερα οι γείτονες και ο κόσμος που προσάστει του δίνουν στα νευρά.

— Εγώ, βέβαια, όλους τους άν-

θρώπους εδώ τους βρίσκω καλούς και ευχάριστους... Όμως... Η Τζιλ κατάλαβε πως η κουβέντα έπαιρνε άσχημο δρόμο. Και θέλοντας ν' αλλάξη θέμα, ρώτησε.

— Άφου δεν δείπνησες ακόμη, επιτρέπεις να έλθω στην κουζίνα σου να σου κάνω συντροφιά;

— Έλα.

Η κουζίνα ήταν θαμμένη ανοιχτή πρόσβλη με κουρτίνες καρό. Ο Τζόνου είχε ήδη ετοιμασμένα λουκάνικα με λαρόδι. Έκατσαν αντίκρυστά στο τραπέζι της κουζίνας.

Ρίχνοντας μία ματιά τριγύρω, η Τζιλ παρατήρησε την ακαταστασία που βασιλεύε εκεί μέσα. Τα πιατικά, αντί να είναι στο ντουλάπι τους, ήταν στιδαγμένα εδώ κι' εκεί.

Ο Τζόνου κατάλαβε και στενοχωρημένος, προσπάθησε να διορθώσει τα πράγματα.

— Ίσως, μία παραδοιεύτρα έρχεται κάθε μέρα ως το μεσημέρι, μα δεν είναι πολύ νοικοκυρά.

— Η Τζιλ δεν είπε τίποτα κι' εκείνος, προσπαθώντας να πείσει και τον ίδιο τον εαυτό του, συνέχισε.

— Η Ζακελίνα μ' αυτή την καταραμένη δουλειά της δεν βρίσκει καιρό ν' ασχοληθί με το σπίτι. Θα έδινά το πάλν για να πάψει να εργάζεται. Τώρα κερδίζω αρκετά και για τους δύο μας... Δηλαδή, βέβαια, αν δεν κάνουμε υπερβολικά έξοδα... Έξ' άλλου από τότε που ο κύριος Ρίκαρδσον είχε την μεγάλη καλωσύνη να μας χάριση το σπίτι δεν έχουμε και το έξοδο του νοικιού.

— Ελπίζω πως γρήγορα θ' άφηση τη δουλειά της, είπε η Τζιλ, χωρίς να το πιστεύη κι' η ίδια.

— Δεν το φαντάζομαι, έκαμε ο Τζόνου στενοχωρημένος. Ούτε να τ' άκουση. Λέει πως την διασκεδάσει πολύ αυτή η δουλειά και πως θα έσκαζε αν ήταν υποχρεωμένη να μείνι δλη την ημέρα στο σπίτι. Εκτός από αυτό όμως, η δουλειά είναι και μία δικαιολογία της για να γυρνά άργα το βράδυ.

Σώπασαν για λίγο. Ύστερα ο Τζόνου συνέχισε με φωνή που δυνάμωνε σιγά - σιγά από θυμό.

— Μου τηλεφωνεί απλώς

πως θα δειπνήσει έξω με κάποια φιλενάδα της... Ή βρίσκει κάποια άλλη δικαιολογία. Άρχίζω να βαρύνω αυτή την κατάσταση.

— Ω Τζόνου, σε παρακαλώ... Έκαμε η Τζιλ, που δεν ήθελε να συνεχίση ο Τζόνου σ' αυτή τον τόνο.

Μα αυτός, χωρίς να δώσει σημασία στην διακοπή της Τζιλ, συνέχισε χωρίς χαλινάρι πιά.

— Τζιλ, ζω σε μία κόλασι... Δεν μπορείς να φαντασθής τί θα πη να ζής με μία γυναίκα που έχει γράψει τον άντρα της και το σπιτικό της στα παλιά της τα παπούτσια! Κάποτε κάποτε αναρωτιέμαι αν την αγαπάς ποτέ!

Σταμάτησε για λίγο και ύστερα αναστενάζοντας θαθεία πρόσθεσε.

— Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί με παντρεύτηκε! Μα ούτε και γιατί την πήρα έγω.

— Σώπα, Τζόνου, έκαμε η Τζιλ καταταραγμένη. Παραλογίζεσαι. Δεν μπορώ πια να σ' ακούω να μιλάς έτσι!

— Έσφυσε επάνω από το τραπέζι προς το μέρος της Τζιλ, σπτηρίχθηκε στα χέρια του και με τα γεμάτα πόνο μάτια του προσάθησε να μη μέσα στα δικά της.

— Φέρθηκα σαν τρελλός, της είπε. Γιατί τρέλλα ήταν να την παντρευτώ τη στιγμή που δεν έπαφα ούτε δευτερόλεπτο να είμαι ερωτευμένος μαζί σου.

— Τζόνου!... μπόρεσε μόνο ν' αρθρώση η Τζιλ, κάνοντας του μία παρακλητική χειρονομία για να παύη.

— Γιατί τάχα να κρύψω την αλήθεια; συνέχισε εκείνος και χωρίς να δώσει προσοχή στη σιωπηλή παράκλησί της. Ή ζήλεια μου, αυτή και μόνο, μ' έφερε στην κατάντια που βρίσκομαι. Από τη στιγμή που σε είδα εκείνη τη βραδιά στο χορό, από τη γαλαρία επάνω, να χορεύεις με τον 'Αϊκνιν, κι' ύστερα να σου χαιδεύη το χέρι εκείνος και σ' αν του το άφινες, όλα μου γίνανε αδιάφορα στη ζωή. Παντρεύθηκα ύστερα απ' αυτό την αδελφή σου. Μα έρχονται στιγμές που αισθάνομαι πως την μισώ.

— Η Ζακελίνα είναι αδελ-

BITAM

Για τη συντήρησι και ανανέωσι του νεανικού σφρίγγου

Για το καλό γύρας

Είναι προϊόν ΕΛΛΑΪΣ!

Πώς εδνιμούρηνε τον τύπο της;

Με την υπέροχη πούδρα Scherk. Αφομοιώνεται με την επιδερμίδα. Είναι λεπτή σαν άχνος και άρωματισμένη αιθέρια. Κατασκευασμένη με τα πιο άγνα και ειδικά υλικά είναι η...

..Πούδρα SCHERK

Καθορίζετε τακτικά την επιδερμίδα με την Λοσιόν προσώπου Scherk για ν' απαλλαγίτε από τα μιμπίκια και ρυτίδες.

φύ μου και γυναίκα σου, ψέλι-
λισε η Τζιλ.

— Σπουδαία σύζυγος, έκαμε
έκείνος περιφρονητικά. Μία γυ-
ναίκα που δεν βρίσκεται ποτέ
στο σπιτικό της, που δεν μου
μαγειρεύει, που δεν καταδέχεται
τους φίλους μου. Όταν
παντρευθήκαμε νόμιζα πως,
τουλάχιστο, με συμπαθούσε.
Μα άρρωστοτερα κατάλαβα πως ό-
λα αυτά τα έκαμε μόνο και
μόνο για να σ' εκδικηθεί. Ούτε
ποτέ μ' αγάπησε ούτε και κα-
νέναν άλλον, εκτός από αυτόν
τον καταραμένο. Αίτην, που έ-
γινε η αιτία να χάσω έσένα.

Σταμάτησε λιγάκι και ύστε-
ρα με συριχτή φωνή και σφίγ-
γοντας τις γροθιές του πρόσ-
θεσε.

— Μα τον Θεό. "Αν τον εί-
χα τώρα μπροστά μου θα τον
έπνιγα, χωρίς τον παραμικρό
διαταγμό.

— Τζόνι, μη λες τέτοια λό-
για, τον έκοψε η Τζιλ. Μπορεί
φυσικά, να ήταν η Ζακελίνα έ-
ρωτευμένη μαζί του, όταν ήταν
άρρωσταίσιμοι, μα είμαι βέ-
βαιη πως τον είχε πια ξεχάσει
όταν παντρευθήκατε.

— Δεν είναι αλήθεια, φώνα-
ξε ο Τζόνι. Ακόμα και τώρα
ο νους της είναι σ' αυτόν. Δι-
αρκώς διαβάζει τις εφημερίδες
που γράφουν γι' αυτόν. Από
τότε που έφυγε αυτός για την
Αμερική, ξανάρχισε αλληλο-
γραφία με μια φιλενάδα της
στη Νέα Υόρκη μόνο και μόνο
για να μαθαίνει νέα του. Έξ
άλλου, τι τα θέλεις; Και η Τ-
ζιλ δεν μου κρύβει καθόλου τα
αισθηματά της για μένα. Τις
σπάνιες βραδιές που δρισκο-
μάστε μαζί είναι πάντα μου-
χωρισμένη, χωρίς ίχνος τρυφερό-
τητας για μένα. Ότι και να
πώ το βρίσκετε στραβά ή το
κοροϊδεύει!...

— Ω, Τζιλ... Τζιλ.
Έκρυψε το πρόσωπό του
μέσα στις παλάμες του και συ-
νέχισε με ραγισμένη φωνή.

— Κι' όμως τα πράγματα
μπορούσαν να γίνουν τόσο δια-
φορετικά για μένα! Ουμμάσαι,
Τζιλ, τις βραδιές που περνού-
σαμε μαζί στο μπαλκονάκι του
δωματίου σου; Τις κουβέντες
μας, τα σχέδια που κάναμε για
το μέλλον;

— Τζόνι... πηγαίνα, έκαμε
η Τζιλ με φωνή που μόλις ά-
κούγονταν. Κατάλαβε, το πως
δεν πρέπει να σ' ακούσω άλ-
λο. Πηγαίνα.

— Στάσου, Τζιλ. Γιατί μ'
έγκατέλειψες; ρώτησε ο Τζόνι.
Από τότε πήγαν για μένα
όλα κατά διαβόλο.

Την κύτταξε με τα μάτια του
γεμάτα άπελπισία. "Υστερα
στηρίξε το πρόσωπό του στις
γροθιές του κι' ακούμπησε
τους αγκώνες του στο τραπέζι.

Από την κίνηση των ώμων
του, η Τζιλ κατάλαβε πως έ-
κλαιγε σιωπηλά και το κλάμα
του αυτό της έσχιζε την καρδιά.

— Τζόνι μου, φτώχευ και Τζόνι
νυ, ψιθύρισε βάζοντας το χέρι
της επάνω στον ώμο του. "Η-
σύχασε. Όλα θα διορθωθούν.
Υπομονή χρειάζεται. Η Ζα-
κελίνα δεν είναι κακιά. Θ' αλ-
λάξει και τότε να δης πως όλα
θα σου φαίνονται ρόδινα...

Προσπαθούσε να τον παρη-
γορήσει, αλλά ο Τζόνι φαίνο-
ταν δυστυχισμένος πραγμα-
τικά.

— Σκέψου τη δουλειά σου,
συνέχισε η Τζιλ, καθώς εκείνος
σώπαινε. Είσαι εργατικός και
προσδευτικός. Μία μέρα το
γικαράκι θα είναι ολόκληρο δικό

σου. Θα εφαρμόσεις όλα σου
τα σχέδια, θα το μεγαλώσεις,
θα πάρεις πολλούς τεχνίτες.
Θα τραβήξεις μπροστά. Δεν
σου τόλγα πάντα;

Τα λόγια και η γλυκειά φω-
νή της Τζιλ καλμάρησαν λιγά-
κι τον πόνο του Τζόνι. Σκού-
πισε ντροπαλός και στεναχω-
ρεμένος τα μάτια του.

— Συγχώρεσε με, Τζιλ, ψι-
θύρισε. Δεν έπρεπε να παρα-
φερθώ. Είμαι άσυχώρητος για
το φέριμό μου. Μα... είναι πού
τα πράγματα ήσαν τόσο δια-
φορετικά απ' ό,τι τα λογάρισα-
ζα... απ' ό,τι τα... λογαρία-
ζαμε!

— Μη τα σκέπτεσαι πια αυ-
τά Τζόνι. Ίσως και χωρίς τον
γάμο σου, τα πράγματα να
ήην έρχόταν σύμφωνα με τις
έπιθυμίες σου. Ποιος ξέρει;

— Θέλεις να πής πως δεν
μ' αγάπησες ποτέ τόσο ώστε
να θελήσης να με παντρευτείς;
— Δεν ξέρω, Τζόνι, του ά-
πάντησε αναστενάζοντας. Α-
πομακρύνθηκε λίγο από κοντά
του και συνέχισε.

— "Αν σ' αγαπούσα από έ-
ρωτα, θα είχαμε παντρευτεί ά-
μέσως από τότε. Μα κι' εσύ;
Μ' αγαπούσες άραγε αληθινά;
Ποτέ δε μου είχες κάνει άνοι-
χτή πρόταση γάμου. Μου φαί-
νεται πως δυο νέοι πραγματι-
κά έρωτευμένοι ο ένας με τον
άλλον δεν θα μπορούσαν να
περιμένουν τόσο πολύ!

— Ουμμάσαι, όμως, τις ώραι-
ες στιγμές που περνούσαμε
μαζί; επέμεινε εκείνος με ένα
πάθος στη φωνή του. Δεν πο-
λυδυναίναμε, μα είμασταν ευτυ-
χισμένοι να μένουμε οι δυο μας
κάνοντας σχέδια για το μέλ-
λον.

— Άσε το παρελθόν, Τζόνι.
Δεν μάς ωφελεί να ξαναγονού-
με σ' αυτό. Παντρευτήκες τη
Ζακελίνα και πρέπει ν' άντε-
χω τη ζωή της πραγματικότητα.
Γιατί να θλίβεσαι για κάτι που
μπορούσε να γίνει μα δεν έγινε;
Πρέπει ν' αγαπάς τη Ζα-
κελίνα, να είσαι έρωτευμένος
μαζί της αφού την έκανες γυ-
ναίκα σου.

— Μα την... την αγαπώ από
έντελώς δική μου άποψη, έκα-
με ο Τζόνι, μη τολμώντας να
κυττάξει τη Τζιλ κατά πρόσω-
πο. Είναι γοητευτική, έντελώς
διαφορετική από τις άλλες γυ-
ναίκες που γνώρισα ως πού να
την παντρευτώ. Έχει κάτι που
μου ανάβει το αίμα. Μα... όλ'
αυτά δεν είναι εκείνο που θνη-
ρευσθουν για την παντρεία.
Γιατί ο γάμος μου φαίνεται
κάτι πολύ διαφορετικό, πολύ
άνωτερο από έναν πόθο!...

— Όπως κι' αν την αγαπάς
Τζόνι, δεν μπορείς τάχα να
στηρίξεις σ' αυτό το είδος της
αγάπης σου την συζυγική σου
ευτυχία; ρώτησε παρακαλεστώ
η Τζιλ. Ουά δης πως σιγά-σι-
γά θα καταλάβη ο ένας τον
άλλον και θα συννενοηθούν πε-
ρίφημα. Λες πως η Ζακελίνα
δεν άρέσει τους φίλους σου
και φρίττει να ζήσει στο προά-
στιο. Μήν την άδικείς πολύ.
Είναι συννησιμένη από μικρή
σε πολύ διαφορετική ζωή. Πή-
γαίνε την κομμά φορά σε κα-
νένα καλό κέντρο, σε κανένα
θεατρο... Βγάδε την, κάπου-
κάπου. Αυτό θα της κάνει κα-
λό καθώς και σε σένα.

— Κι' όμως έμεις οι δυο εί-
μασταν τόσο ευτυχισμένοι,
Τζιλ, και χωρίς διασκεδάσεις,

έκανε ο Τζόνι επιμένοντας στο
θέμα.

— Ίσως, Τζόνι. Μα πιστέφε-
με, κι' εγώ λαχταρούσα ποτέ
ποτέ για λίγη ψυχαγωγία.
Πολλές φορές βαρύνουν τις
μονότονες βραδιές που περνού-
σαμε στο μπαλκονάκι μου. Η
Ζακελίνα, βλέπεις, είναι συν-
νησιμένη στην κοστική ζωή. Προ-
σπάθησε να την καταλάβεις...

— Αφού μου το ζητάς έ-
σύ; θα το κάμω, είπε ο Τζόνι
άργα-άργα.

— Τζόνι. Μη το κάνεις γιατί
σου το ζητώ. Κάμε το για χα-
τήρι της Ζακελίνας, γιατί την
αγαπάς. Γιατί είναι η γυναίκα
σου!...

— Όποτε έχω τώρα ανάγκη
να μεσολαβής εσύ για μένα
στον άντρα μου; άκούστηκε ξα-
φικά η διαπεραστική φωνή της
Ζακελίνας.

Η Τζιλ και ο Τζόνι, ξαφνια-
σμένοι, γύρισαν προς το μέρος
της φωνής, γιατί κανείς δεν εί-
χε άκούσει τη Ζακελίνα που
μιλάκε στην κουζίνα. Στεκόταν
εκεί, στηριγμένη με την πλάτη
στην πόρτα και κυτούσε τους
δυο τους μ' ένα περιφρονητικό
χαμόγελο στα χείλη και με μά-
τια που πετούσαν σπίνες. Φο-
ρούσε μία όμορφη μοντέρνα ρε-
νάρ που της πήγαине θαυμά-
σια.

Η Τζιλ έγινε κατακόκκινη.
Στεκόταν σαν μαρμαρωμένη,
μη ξέροντας τί να πη και τί
να κάνει.

Ο Τζόνι, ξαφνιασμένος κι'
αυτός, δεν θρήκε τίποτ' άλλο
πιο πρόχειρο να πη και πέ-
ταξε.

— Ωραίος τρόπος. Να μπαί-
νη κανείς σπίτι του σαν κατά-
σκοπος!

— Κατάσκοπος; Έγώ; Στο
σπίτι μου, ωραία, ξεφώνισε η
Ζακελίνα και τονώνοντας πε-
ρισσότερο το κορμί της πρόσθε-
σε με σαρκαστικό χαμόγελο.

— Αμ' βέβαια, σάς διέκοψα
τη γλυκειά φιλοκουβέντα. Και
κάνοντας ένα δhma προς τη
Τζιλ της φώναξε άγρια.

— Θα προτιμούσα να σ' ά-
κουγα να με κακολογής. Μα ά-
κούγοντας σε να παραγγέλλεις
το μυαλό του Τζόνι μ' αυτές
τις εύγενικές, πομπώδεις και
κουτές ιδέες μου έφερε άνακα-
τοσούρα στο στομάχι. Σε
προσκάλεσα να έρθης σαν φί-
λη, όχι για ιεροκήρυκα! Ο
Τζόνι κι' εγώ συννηνοούμεθα
μια χαρά και ό,τι γίνεται στο
σπιτικό μας ενδιαφέρει μόνον
εμάς! Δεν μάς χρειάζονται οι
διδασχές σου. Και τώρα τράβα,
γιατί δεν έχω κέφια σήμερα
για κουβέντες μαζί σου.

Λαχανιασμένη από τη γρη-
γοράδα που είπε τόσα λόγια
μαζεμένα και κυττάζοντας
τους περιφρονητικά και προκλη-
τικά μαζί, κάθισε κοντά στο
τραπέζι, άνοιξε τη τσάντα της
και βγάδοντας την άργυρη τσι-
γαροθήκη της, άναψε ένα τσι-
γάρο.

— Ζακελίνα, έκαμε ο Τζόνι,
σου άπαγορεύω να μιλάς έτσι
τη Τζιλ. Άν τα είπες αυτά
είναι γιατί θέλει να μάς βοη-
θήσει.

— Δεν της ζητήσα τη βοή-
θειά της, φώναξε η Ζακελίνα.
Θέλησε και κάποτε άλλοτε να
με βοηθήσει και είδα τ' άποτε-
λέσματα. Ούτε όμως κι' εσύ
χρειάζεσαι τις συμβουλές της!

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο προσεχές

Η ημέρα
'αρχίζει
εὐχάριστα

Τό νοικοκυριό δεν
είναι εύκολο. Χίλιες
ύποχρεώσεις, εύδυνες
και κόπους άντιμετωπι-
ζει καθημερινά ή νοικο-
κυρά. Πόσο πιο όχληρά
είναι όλα ώρισμένες
ήμέρες του μηνός! Κι'
όμως, με τη χρήση της
CAMELIA ή μέρες αυτές
γίνονται ξεκούραστες.
Η Σερβιέτ υγείας
KAMELIA της εξασφα-
λίζει υγεία, άνεση και
άσφάλεια. Όλες ή πο-
λιτισμένες γυναίκες του
κόσμου χρησιμοποιούν
υήμερον μόνο KAMELIA

- Η KAMELIA
είναι πρακτική
- Η KAMELIA
είναι οικονομική
- Η KAMELIA
σημαίνει υγεία
και καθαριότητα

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΤΕ
ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ
ΝΕΙΑΤΑ ΚΑΙ
ΟΜΟΡΦΙΑ

Θα το μάθετε από το βιβλίο.
ράκι που είναι γραμμένο από τον
ειδικόν δερματολόγον Ιατρόν κ.
Γεώργιον Μ. Λαβάν και το δ-
ποϊον περιέχει πολύτιμες συμβου-
λές για ό,τι άφορά την γυναι-
κεία όμορφιά.
Αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ τώ
αίτηντι (Ακαδημίας 35).
Εκ της Γενικής Αντιπροσω-
πειας Καλλυντικών ELADAS

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 28
τέχνη, ώστε να μην καταλάβη
κανείς τίποτα, ούτε να τολμή-
ση να ύποψιασθή.

Σκυμμένος πάνω στο λιτό
φωτ, συλλογιζόταν όλ' αυτά
για μια φορά ακόμη. Παίδευε
το μυαλό του να βρη ένα σχέ-
διο σίγουρο, κι' ένα τρόπο ά-
σφαλισμένο. Φοβόταν ύποσυνεί-
δητα μήπως το πάθος του τον
τυφλώσει τον κάνη να διασθή
και δεν ύπολογισή καλά τα
πάντα. Ήξερε πως το παραμι-
κρό λάθος θα τον χαντάκωνε κι'
αυτον και την έρωμένη του.

Μα το μυαλό του δεν εύρι-
σκε τίποτα, τίποτα, τίποτα.

Σάν χτύπησε το ρολόϊ τρείς,
άρχισε να κυττάζει την πόρτα
με αγωνία. Ήταν ή ώρα, που
ή Κατίνα έπρεπε να βρη. Κά-
θε λεπτό, που τυχόν άργούσε,
ήταν γι' αυτόν μια άγωνία,
ένας εφιάλτης, χίλιες ύποψίες...

Τα σύννεφα είχαν κατέβει
χαμηλά, σκεπάζοντας τη μέρα
πριν την ώρα της. Ο άέρας
τα κυλούσε σε βαδύχρονες του-
λούπες, γεμάτες άπειλή βρο-
χής. Στο όρομο, οι άνθρωποι
περπατούσαν γοργά με το λαι-
μό μπασμένο και τα χέρια στις
τσέπες.

Τρείς και δέκα. Η Κατίνα
άκόμη να βρη. Έδωκε στην
πόρτα να με άνησυχία κύ-
ταζε τον άνηφορικό όρομο. Κά-
θησ' εκεί ως πέντε λεπτά και
μη βλέποντας τίποτα, γύρισε
θλασμένος στο δάθος του μα-
γαζιού. Οι πρώτοι πελάτες άρ-
χισαν να 'ρχονται. Μα, αντί-
θετα στη συνήθειά του, άφη-
σε τους ύπαλλήλους να τους
περιποιούνται. Κάθε τόσο κυ-
τούσε το ρολόϊ του. "Υστερα το
μάτι του σπληνώνταν άνησυχό
στην πόρτα.

Κατά τις τρισήμισι επί τέ-
λους, μία γυναίκα σκιά γλί-
σθηκε στο μαγαζί. Ο Σταύ-
ρος καμώθηκε πως δεν έδωσε
σημασία. Μα με τρόπο πλυσί-
σε στο ταμείο, όπου η γυναι-
κα είχε καθήσει διαστικά. Κι'
έξαφνα κίτρινισε ολόκληρος.
Στη θέσι της Κατίνας ήσαν
καθισμένη ή Άννα, ή γυναίκα
του. Τα κατασπαρμένα μαλλιά
της ήσαν χτενισμένα με γού-
στο. Είχε ξυρίσει τα φρυδιά
της σε δυο λεπτές γραμμές
και τα μάτια της ήσαν θαμμέ-
να με ριμελ. Κάθως την κυ-
τούσε ξαφνιασμένος, του χα-
μογέλασε στενοχωρημένα. Και
τα χείλη της, κατακόκκινα, ξε-
χώριζαν μέσα στο άσπρο απ'
την ποίθρα πρόσωπο.

— Άννα, είπε σιγά. Τι γυ-
ρεύεις εδώ; Και πως γίνθηκε
έτσι;

Η γυναίκα έβγαλε τα γάν-
τια. Τα ρόζ νύχια της γυάλι-
σαν στο μισοσκοτεινό μαγα-
ζί. Τον κύτταξε με κρατημένο
τρίμο.

— Θα μείνω εγώ στο τα-
μείο, είπε. Η Κατίνα δεν θα
ξανάρθη.

Μίλούσε σιγά και άπλά, θά-
ζοντας μία τεράστια προσπά-
θεια για να κρύψη την ταράχη
της. Αυτός κοκκίνισε ολόκλη-
ρος. Το πρόσωπό του πήρε
μιάν έκφρασι άγριας όργης.

— Τι είναι αυτό, είπε. Δεν
καταλαβαίνω. Τι άνακατεύεσαι
στη δουλειά μου;

Μα μ' ένα νόημα τον ήσώ-
χασε, δείχνοντάς του τους πε-
λάτες, που φωνίζαν. Τους ύ-
παλλήλους, που τους κύτταζαν
αστοχισμένοι.

— Έπληρα και τη βρήκα έ-
γώ, είπε, και της είπα να μην
ξανάρθη. Την άποχμείωσα για
τους κόπους της. Της έδωκα
δέκα χιλιάδες δραχμές. Και
της έδειξα ένα γράμμα της
που βρήκα στην τσέπη απ' το
σακκάκι σου.

— Από κόκκινος έγινε άχρος
σαν το φλουρί. Άσυναίσθητα,
έβαλε το χέρι στην τσέπη του,
που νόμιζε πως ήταν το γράμ-
μα. Την κυτούσε με μάτια
τρελλά. Η καρδιά του σπάρα-
ζε μέσ' στο στήθος του σε παι-
χνίδι άκανόνιστο.

— Ναί, ξανάπτε ή Άννα.
Βρήκα ένα γράμμα στο σακκα-
κι σου. Της το 'δειξα και δεν
είπε τίποτε.

— Και τί το 'κανες το
γράμμα; ρώτησε με κομμένη
φωνή.

— Τό σφράγισα σ' ένα φά-
κελλο και το κατέθεσα, στο
συμβολαιογράφο μαζί μ' ένα
κωδικέλο της διαθήκης μου.
Λέω στον κωδικέλο πως, ά-
μα πεθάνω, να μου γίνη νε-
κροψία. Και άν βρεθή πως
πεθάνω σκοτωμένη, τότε ν'
άνοίξουν το φάκελλο με το
γράμμα.

— Απ' το μέτωπό του κυλού-
σε κρύος ιδρώτας και την κύ-
ταζε με μίσος θανάτου. Δεν
είπε τίποτε. Και με κομμένα
γόνατα τράβηξε στο δάθος
του μαγαζιού.

Έξω ή βροχή ξέσπασε ά-
κράτητη κι' ο άνεμος έφερνε
σταγόνες της στο μαγαζί απ'
την άνοιχτή πόρτα. Η Άννα
κυτούσε το νερό να κυλάει στο
όρομο, με βλέμμα σβυσμένο,
χωμένο σε μαύρη άπελπισία.
Από τό κουρασένα μάτια δυο
δάκρυα κύλησαν στο πρόσωπό
της. Και καθώς μία πελάτισ-
σα, που πλήρωνε, την κυτού-
σε ξαφνιασμένη, ή Άννα χα-
μογέλασε.

— Είναι το νερό της βρο-
χής, δικαιολογήθηκε ντροπαλά.

Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΩΡΑΙΑ ΒΡΑΔΥ!

— Σ' εύχαριστώ για την
βραδυά που περάσαμε, Άγιοί-
λας... Δεν σ' κρατώ — άσφα-
λώς θα πενιάς, όσο κι' εγώ!

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ!

ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΣΑΣ, ΚΥΡΙΑ

Οι νευρικές δυνάμεις είναι
παραγόντες υγείας και έπομέ-
νως όμορφιάς. Η επίδρασις
τους είναι τέτοια, ώστε μία λυ-
πη, μία στενοχώρια καταστρέ-
φει σ' ένα εύαίσθητο άνθρωπο
και τις πιο άπλες λειτουργίες.

Μπορεί να κανέτε στο πρό-
σωπό σας τις πιο έπιμελημένες
περιποιήσεις, δεν θα έχουν πα-
ρά μία προσωρινή επίδρασι άν
τα νευρα σας καταστρέφουν ά-
πό το άλλο μέρος το σώτη.ο
άποτέλεσμα που άναμένετε απ'
αυτές.

Θα μπορούσα να σας πώ:
άποφύγετε τις συγκινήσεις,
την κούρασι. Δυστυχώς, ο άι-
ών της ταχύτητας και του ήλεκ-
τρισμού που ζούμε, δεν κάνει
τίποτε άλλο παρά να πολλα-
πλασιάζη τις έγνοιες και τις
στενοχώριες. Κι' όμως, κάθε
μιά από μάς μπορεί και πρέπει
να κυριαρχή τα νευρα της.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Η μεγαλύτερη κακή συνή-
θεια των νευρικών γυναικών εί-
ναι ή άμέλεια που δείχνουν στο
ζήτημα της διατροφής τους.
τρώνε γρήγορα, όποια ώρα κι'
άν τύχη και όπως τύχη. Οι τρο-
φές, που δεν έχουν μασσηθεί έ-
παρκώς, παραμεινουν ύπόυλοι
μέσα στο στομάχι, στα έντερα
και προκαλουν πονοκεφάλους,
άπνιες, πρήξιμο των ματιών,
διαστολή των πόρων και καμ-
μιά φορά εξανθήματα.

Τρώγετε άργα, μασάτε κα-
λά την τροφή, διαλέγετε πάν-
τοτε τροφές πολύ φρέσκες,
πλούσιες σε βιταμίνες. Τρώγε-
τε πολλά χορταρικά και φρού-
τα (μη ξεχνάτε ότι το άμυ-
δρο κρεμμύδι είναι από τα ισχυρό-
τερα δυναμωτικά και ότι ή ζα-
χαρη είναι ό άργωός φίλος για
μία νευρική καταπτήσι). Η ύ-
γιεινή διατροφή θα σας έπιτρέ-
ψη να διατηρήσετε τη φρεσκάδα
του δερμάτος σας.

ΤΑ ΣΠΟΡ

Οι νευρικές γυναίκες πρέπει
να κινούνται. Η κίνησις είναι
γι' αυτές — έπιτρέψτε μου αυ-
τή την άντιθεση — ένα κατεν-
ναστικό. Πρέπει πρώτα απ' όλα
ν' αγαπήσουν τους πρώινους
περιπάτους, την ώρα που ο θό-
ρυβος δεν είναι μεγάλος, που
ο άέρας είναι πιο ζωρός, πιο
καθαρός. Πρέπει να προσπαθή-
σουν να βρουν κάθε μέρα 15
έως 20 λεπτά για τη γυμνα-
στική τους και να την κανουν
έαν είναι δυνατόν στο ύπαιθρο
ή μπροστά στο άνοιχτό παρα-
θύρο. Η γυμναστική αυτή, φυ-
σικά, δεν θα περιλαμβάνει πη-
δήματα, ούτε έπιδόσεις που
φθείρουν τα νευρα χωρίς να τα
εξουαίζουν, αλλά τάσεις των
χερών και των ποδών, κινήσεις
πλούσιες που ξεκουράζουν τα
νευρα και βαθιές εισπνοές ά-
ναμσε σε κάθε άσκηση.

Έλλείπει γυμναστικής, άν ή
καρδιά είναι κουρασμένη, το
μασάζ του σώματος θα φέρη
την ίδια θαυμασία ξεκούρασι.

Τό κούμπι θα είναι πολύ ω-
φέλιμο, αλλά όχι σε νερό πολύ
κρύο.

Η ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Όλες οι μορφές της ύδροθε-
ραπείας ώφελουν. Έκείνο που
σας συμβουλεύω κυρίως, είναι
το κούμπι.

Προσκοιζόντε το άνωτερό
τεύχι εις τα γραφεία μας παρα-
λαμβάνετε τους τώπου δεινούς.

Βιβλιοδωρεία έκαστου τόμου
δραχ. 25.000 (προσληπτικά).

Διευθύνσεις συμφώνως τώ δρ-
θω 6 5 7 του Α.Ν. 1092)1938:
Διευθυντής: Εύάγγελος Τερζό-
πουλος. Κατεϊκεί όδός Καλχη-
δος 12. Προϊστάμενος τυπογρα-
φείου Νικόλαος Παρασκευά-
λας. Κατεϊκεί Βορέου άριθ. 7.

το ντούς. Το νερό πρέπει να
είναι χλιαρό, να πέφτη στον άυ-
χένα και να κυλά κατά μήκος
της σπονδυλικής στήλης. Δεν
έχετε τη συσκευή; Πάρτε ένα
πολύ μεγάλο σφουγγάρι, γεμί-
στε το νερό, πιέστε το στον άυ-
χένα σας, καμμία είκοσάρι
φορές. Κανέτε το αυτό τό βρά-
δυ, προτού πλαγιάσετε.

Ο ΥΠΝΟΣ

Πόσο τον χρειάζεσθε για να
είσθε όμορφη αύριο, ξεκούρα-
στη και φρέσκη! Άλλά πόσο
άργει να έρθη, πόσο δύσκολο
να τον βρήτε αυτόν τον ύπνο!

Σκεφθήκατε να πihτε το προ-
τήσι και το νερό και τη ζά-
χαρη πολύ άργά; Είσθε καλά
ξαπλωμένη και όχι μαζεμένη;
Ξέρετε να βάσετε φρένο στις
σκέψεις σας;

Άυριο, άναεωμένες οι δυνά-
μεις σας, με την τέλεια χαλα-
ρωσι των μυών σας, θα σας
βοηθήσουν στην όμορφιά σας.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Οι νευρικές χρειάζονται δια-
κοπές, μέρη και κλίματα που
ξεκουράζουν. Προσπαθήτε να
ζήτε εκεί λίγο σαν ένα ευτυχί-
σμένο ζώο, λίγο πολιτισμένα
πάντως, αλλά χωρίς να σκέπτε-
σθε.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσω τερικού:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156.000

ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80.000

ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40.000

Έξω τερικού (έτησις):

Λίρα: Άγγλίας (χάρτιν) 2.10.0

Δολάρια 7.00

Βελγικά φράγκα 3.50

Γαλλικά φράγκα 2.500

Τα έμβάσματα δέον ν' άπο-
στέλλονται προς Ε. Τερζόπουλον
έκ μέρ του Έσωτερικού δια τα-
χυδρομικής έπιταγής, εκ δέ του
Έσωτερικού δια τραπεζικής έπι-
ταγής.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του Ιου μέχρι του τελευταίου
πλήν των 2, 3 και 4, πωλούνται
εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

δ' Α' (τεύχη άριθ. 1-13)
δ' Β' (τεύχη άριθ. 14-26)
δ' Γ' (τεύχη άριθ. 27-39)
δ' Δ' (τεύχη άριθ. 40-52)
δ' Ε' (τεύχη άριθ. 53-65)
δ' ΣΤ' (τεύχη άριθ. 66-78)
δ' Ζ' (τεύχη άριθ. 79-91)
δ' Η' (τεύχη άριθ. 92-104)

Προσκοιζόντε τα άνωτερά
τεύχη ει

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οί λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντιος: 1) ΤΕΡΑΣ 2) ΑΛΑΝΙ. 3) ΑΜΑ. Κανονισμός: 1) ΤΑ. 2) ΕΛΑ. 3) ΡΑΜΦΟΣ. 4) ΑΝΑ. 5) ΣΙ.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΙΟΙ; Ο 4ος και ο 8ος.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Κόμπο, Σαλαχί, ΣκηΝή, "Αγγελος, Παντοπία, Ελάφι, ΣΙΝΑΠΙ.

ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΣΩΟ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ;

1. Καμήλα. 2. Τάρανδος. 3. Χαμαίλεον. 4. Φυλλοξήρα. 5. Σαλαμάντρα. 6. Καστορέας. 7. Κύκνος. 8. Μυρμηγκοφάγος. 9. Παπαγάλος. 10. Κούκος.

ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΗ;

1. Όχι. 2. Με φόρα κυρίως. 3. Το πράσινο. 4. Το γουρούνι. 5. Κτηνίατρος. 6. Η μικρή. 7. Μήδεν. 8. Μ' ένα μεγάλο καμάνι που εκσφενδονίζεται με ειδικό μηχανισμό. 9. Ρεύμα. 10. Παλτά. 11. Έλσινκι.

«ΣΤΗ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ»

Στο παρασμένο τεύχος από τυπογραφικό λάθος δεν μπήκε η λύση του παιχνιδιού «ΣΤΗ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ». Ίδου αυτή: Το αυτοκίνητο Ε θα κάνει δεξιά, όποτε θα ελευθερωθούν τα αυτοκίνητα Φ, Θ και Η και θα συνεχίσουν το δρόμο τους. Τότε θα μπουν να προχωρήσουν τα αυτοκίνητα Λ, Μ, Ρ, Σ και Ζ. Κατόπιν θα προχωρήσουν τα αυτοκίνητα Κ, Ο, Ν, Υ και Ι και τέλος τα αυτοκίνητα Α, Β, Γ και Δ.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΛΑΙΜΑΡΓΙΑ

Τέσσερα γλυκά. Γιατί οι τέσσερες πατέρες και οι τρεις γιοι δεν είναι, συνολικά, παρά τέσσερα πρόσωπα (ένος πατέρα, και οι τρεις γιοι του, που κι εκείνοι είναι πατέρες).

ΑΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Από τον Σίμωνα Βολιβάρ, ηρώα της νοτιοαμερικανικής ανεξαρτησίας. 2.— Το αίμα του χελιού είναι δηλητηριώδες, και πρέπει γι' αυτό, όταν καθαρίζουμε χέλι, να προσέχουμε, μήπως το αίμα του αγγίξει κάποια πληγή που έχουμε τυχόν στο χέρι. 3.— Με το γενικό αυτό τίτλο ονομάζονται τα πορτοκάλια, λεμόνια, νεράντζια κ.λπ. φρούτα αυτού του είδους. 4.— Το 1831. 5.— Οι αλυσίδες με τις οποίες τον είχαν δεθεί στη φυλακή, όταν έπεσε στη δυσμενεία του Φερδινάνδου. 6.— Το 1760, από τον Αγγλιστά Φρειδερίκο Φον Κνάρου. 7.— Ο μύς του λεωφόρου.

ΣΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟ

Κατ' αρχήν, το πράγμα φαίνεται απλό... Και όμως: Ο κουρέας, θα ξυρίσθαι μόνος του; Αν το κάνει, τότε, ξυρίζει κάποιον που ξυρίζεται μόνος του, και επα-

μένως παραβαίνει τον κανόνα του. Αν πάλι δεν ξυρίσθαι, παραβαίνει πάλι τον κανόνα του, αρνούμενος να ξυρίσθαι έναν από τους κατοίκους που δεν ξυρίζεται μόνος του!...

ΟΙ ΔΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Τρέβορ Χάουαρντ (δριστερά), Τζωρτζ Σάντερς (δεξιά).

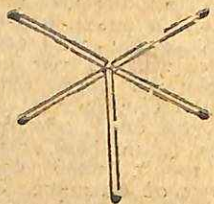
ΜΙΑ ΤΡΟΜΕΡΗ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

Υπάρχουν πέντε λάθη στο κείμενο αυτό: α) Τα τρία χωριά δεν είναι γειτονικά μεταξύ τους, β) Κανένα δεν βρίσκεται νοτιοδυτικά από την Αθήνα, γ) Ένα αυγό κότας δεν ζυγίζει ποτέ περισσότερο από 70 γραμ. δ) Ο καλλιεργής δεν μπορούσε να είναι 65 ετών το 1942 και να ξηγήσει γεννηθεί πριν από το 1867.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΠΟΔΟΓΥΡΟΣ. 2) ΑΡΑΠΑΚΙ. 3) ΜΙ-ΟΒΑΛ. 4) ΔΙΑΣ-ΥΒ (ΜΟΝΤΑΝ). 5) ΜΕΣΣΑΛΙ-ΝΑ. 6) ΑΡΤΑ. 7) ΡΟΗ-ΔΣ. ΠΡΟ. 8) ΙΣΣΟΣ-ΡΑΣ. 9) ΙΟΝ. 10) ΕΛΕΓΟΣ-ΤΕ. 11) ΚΑΝΑ-ΑΛΑΙ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) ΠΑΛΑΜΑΡΙ-ΕΚ. 2) ΙΕΡΟΣΥΛΑ. 3) ΔΑΜΑΣΤΗΣ-ΕΝ. 4) ΟΡΙΣΣΑ-ΟΛΓΑ. 5) ΓΑ-ΑΣ. 6) ΥΠΟΥΛΟΣ-ΙΣΑ. 7) ΡΑΒΒΙ-ΠΡΟ. 8) ΟΚΑ-ΡΑΝΤΑ. 9) ΣΙΛΒΑΝΟΣ-ΕΙ.

ΣΠΙΡΤΑ ΚΑΙ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Ίδου ποιά είναι η λύση του προβλήματος: Τα τέσσερα σπέρτα τοποθετούνται επάνω στο τραπέζι, σε σχήμα σταυρού, και το πέμπτο σπέρτα, στο κέντρο. Σχηματίζονται τότε όκτώ γωνίες μεταξύ των σπέρτων, όπως φαίνεται καθαρά στο σχήμα μας.

ΕΙΣΘΕ «ΜΟΝΤΕΡΝΑ» ΠΟΖΑ «ΟΧΙ» ΕΧΕΤΕ;

10 ως 12: Ένεργείτε με συνέπεια και θετικότητα. Σας κατηγορούν ίσως ότι είστε λίγο «του παλιού καιρού». Αυτό όμως είναι καλύτερο από το να διατέγετε μια ζωή άδεια και... ξέαλλη. Εν τούτοις, χωρίς να ανατρέψετε τις συνήθειές σας, φροντίστε να εξοικειωθείτε κάπως με τις σύγχρονες εξφευρέσεις, αρχίζοντας από τα... οικιακά μηχανήματα. 6 ως 9: Σας λείπει λίγη λογική. Ήσυχάστε όμως: πολλοί άνθρωποι δρίσκονται στην περίπτωση αυτή, είναι πολύ μοντέρνοι από ώριμους πλεονέκτες, αλλά σκοπεύουν συντηρητικοί από άλλες. Είναι ο καλός «μέσος όρος» αν δεν είστε πια πολύ νέα. 3 ως 5: Έκεί βρίσκεται ο «μέσος όρος» των γυναικών που είναι κάτω από τα 30. Λιγότερα από 3: Είστε καλὰ προσαρμοσμένη στη μοντέρνα ζωή. Προσοχή όμως: συχνά ανησυχείτε άνωφελώς, κουράζεστε το στομάχι σας και—καμιά φορά—ένεργείτε χωρίς να σκεφθείτε.

ΤΟ ΡΟΛΟΙ

Ίδου πώς απαντάει η χωριστή το ρολοί:

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διαστημα από 6 19 Μαΐου γι αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κρίες

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Μη λάβετε καμμία σοβαρή απόφαση που να έχει σχέση με οικονομικά ζητήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου—9 Απριλίου): Θα συμβεί εκείνο που επιθυμείτε το πιο πολύ. Μα θα πρέπει να βοηθήσετε κι εσείς ή ίδια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Απριλίου): Θα βγείτε από μια δύσκολη κατάσταση, μα δεν θα χαρήτε πολύ.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Απριλίου): Έρωτικός καύμος. Αγωνιστή ακόμη η εξέλιξή και η πορεία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μην αφοιθήτε να παρασυρθείτε από τη χαρά που θα δοκιμάσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—10 Μαΐου): Δεν θα πάψετε να είστε διστακτικοί. Μετά από διστακτικές συγκινήσεις.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θα κρινετε αυστηρά μια φίλη σας. Δεν θανατι αυτό που θα νομίστηκε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουνίου): Κουτοσομπολιά σε βάρος σας, αλλά εσείς θα φανήτε, όπως πάντα, ανώτερη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ιουνίου): Πρέπει να επιστρέψετε. Μη προχωρήσετε άλλο.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου—1 Ιουλίου): Πραγματοποιούνται πολλές από τις επιθυμίες σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ιουλίου): Συγκρούσι με ώριμο πρόσωπο χωρίς δυσάρεστες συνέπειες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—23 Ιουλίου): Κέφι, αισιοδοξία και συναίσθημα υγείας.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου—1 Αυγούστου): Μπορείτε να είστε ήσυχοι ότι τίποτα το κακό δεν θα σας συμβεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυγούστου): Γρήγορη εξέλιξη στα αισθήματά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυγούστου): Ο ούρανός αιθιάζει. Πιθανόν να διορθωθούν όλα.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου—2 Σεπτεμβρίου): Μία ξαφνική συνάντησι που θα σας αναστατώσει, θυμίζοντάς σας μια δυσάρεστη εποχή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Θα περάσετε μία δύσκολη κατάσταση, με θάρρος και αποφασιστικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Θα δημιουργήσετε μια αντιπαθία χωρίς να υπάρχει σοβαρός λόγος.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου—1 Οκτωβρίου): Έπιπλοκή δυσάρεστη σ' ένα ζή-

τημά σας

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Οκτωβρίου): Δεν υπάρχει κανένα μυστήριο, αλλά μόνος αίτιος είναι ο χαρακτήρας σας που πρέπει να διορθώσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 Οκτωβρίου): Την προτελευταία μέρα του δεκαπενθήμερου ή την επομένη, μία λύπη, αλλά θα σας αποζημιώσει άμεσα μια χαρά.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτωβρίου—2 Νοεμβρίου): Θα έχετε την ευκαιρία να δοκιμάσετε την αφοσίωσι ενός αγαπημένου σας προσώπου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Οι ειδήσεις που θα μάθετε δεν θα σας ευχαριστήσουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Κινδυνεύετε να κάνετε λάθη. Προσέξτε.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου—1 Δεκεμβρίου): Θα σας ξεγελάσει η φαντασία σας στην έκτιμηση μιάς καταστάσεως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Λίγα δάκρυα από γοητεύσεις. Λίγα λουλούδια μαλαμένα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμβρίου): Δεν ολοκληρώνεται το ταξίδι σας προς την ευτυχία.

Αγέρας

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου—1 Ιανουαρίου): Τρελά όνειρα, που θα σας οδηγήσουν με τη φαντασία σας στις χάρες το νησι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ιανουαρίου): Ακολουθήστε τη φωνή της καρδιάς σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ιανουαρίου): Θα γίνει, αλλά όχι όπως το θέλετε. Προσέξτε την ερχόμενη Τρίτη, στο δρόμο.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ιανουαρίου): Ατμόσφαιρα υπερενέργειας θα σας οδηγήσει πάλι στη δημιουργία νέων ελπίδων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου—9 Φεβρουαρίου): Κακοκαρία τις πρώτες μέρες, κατόπι αισιοδοξία και μερικά ευάριστα γεγονότα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Υπερέντασι νευρική, όχι αδικαιολόγητη, που θα έξη όμως ανασταλτικό αποτέλεσμα πάνω σ' ένα σωρό ζητήματά σας.

Ιχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φεβρουαρίου): Μερικά λάθη που θ' αναγνωρίσετε και θα ληφθείτε γι' αυτά. Προσοχή όμως την πρώτη Παρασκευή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Θα συναντήσετε τη δυσμενεία γύρω σας που θα σας δημιουργήσει πολλές δυσκολίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Προσοχή στα λάθη, στις τρέλλες και στις άπερισκεψίες. Χαντάκια είναι γύρω σας.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΞΩΡΟΥΧΑ...

Είς μεγάλην ποικιλίαν από Ζέρσευ Εύρωπης και Κρέπ Σατέν Ναθαναήλ Κάλτσαι ELBEO PERLON Κάλτσαι ΝΑΥΛΟΝ ΣΟΥΤΙΕΝ, ΛΑΣΤΕΕ Κ.Α.Π.

ΣΙΛΚΑ Α.Ε. Μητροπόλεως 446. Τηλ. 27.697 «ΑΘΗΝΑ»

«ΑΘΗΝΑ»

Ελλην Νιουσέφερ

Σας συνιστώ
το βερνίκι δώκων
και ερριόν
Ελλην Νιουσέφερ

Υπερέχουν εις
ποιότητα-διάρκειαν
παικιδίων χρωμάτων

ΑΜΕΡ/ΚΟΝ
βερνίκι δώκων
και ερριόν
Ελλην Νιουσέφερ

ΣΙΒΥΛΛΑ

Εάν
ήξεραν
οι άνδρες...

το μυστικό μιάς γυναίκας!
Ένας υπέροχος χρωματισμός και μια φωτεινή γυαλόδα τραβούν τα βλέμματα προς την μαγική ωμορφιά των μαλλιών. Η κρέμα KOLESTON στις πιο μοντέρνες αποχρώσεις υπογραμμίζει την ωμορφιά σας με τον τελειότερο τρόπο. Η βαφή KOLESTON είναι η μόνη που πληροί τις διατάξεις του τελευταίου Νόμου του Υπουργείου Υγιεινής. Με την βαφή KOLESTON εξασφαλίζεται υγεία και ωμορφιά. Προϊόν των Παγκοσμίου Φήμης Γερμανικών Έργων Σαίον WELLA. Ζητήστε το επιμόνωσ από τον Κομμωτή σας.

KOLESTON

Γενική Αντιπροσώπεια WELLA-ELLAS
Χρήστος Μαστίχας και Σία
Αιόλου 78 — Τηλεφ. 33.926

ΤΟ ΛΑΔΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΛΙΑΣ

είναι η πρώτη ύλη με την οποία παρασκευάζονται

η έλβιτίνη και το μαρέλ

A.B.E. ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗ ΥΔΡΟΓΟΝΩΣΙΣ

ΑΔΕΛ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

